

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • พฤษภาคม 2014

เดย์ฮอนนา

คำปราศรัยใน
การประชุมใหญ่
สามัญ

เรียกสาวกเจ็ดสิบและ
ฝ่ายประธานโรงเรียน
วันอาทิตย์สามัญคนใหม่

เมฆบาลเดี่ยว โดยฮาวเวิร์ด ลียง

ที่นี่พระเยซูคริสต์เสด็จเยือนชาวนี้ไฟในทวีปอเมริกาเพื่อให้คำพยากรณ์ที่พระองค์ตรัสไว้กับผู้คนในเยรูซาเล็มเกิดสัมฤทธิ์ผลว่า “แกะอื่นที่ไม่ได้เป็นของคอกนี้เราก็มีอยู่ และพวกนั้นเราก็ต้องพามาด้วย และแกะพวกนั้นจะฟังเสียงของเราแล้ว จะรวมเป็นฝูงเดียวและมีผู้เลี้ยงเพียงผู้เดียว” (ยอห์น 10:16; ดู 3 นี้ไฟ 15:21 ด้วย)

ภาคเช้าวันเสาร์

- 4 ขอต้อนรับสู่การประชุมใหญ่
ประธาน โรนัลด์ เอส. มอนสัน
- 6 ราคา—และพร—ของการเป็นศาสนิกษย์
เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
- 9 ภาระอันเปี่ยมด้วยปีติของการเป็น
ศาสนิกษย์
เอ็ดเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์
- 12 พระคริสต์พระผู้ไถ่
เอ็ดเดอร์คาร์ลอส เอช. อามาโด
- 15 การปกป้องให้พ้นสื่อลามก—บ้านที่มุ่งเน้น
พระคริสต์
ลินดา เอส. ริฟส์
- 18 ลมหมุนทางวิญญาณ
เอ็ดเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
- 22 มรดกแห่งความหวังอันหาค่ามิได้
ประธานเฮนรี บี. อายริงก์

ภาคบ่ายวันเสาร์

- 26 การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ศาสนจักร
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ท
- 28 รายงานจากแผนกตรวจสอบบัญชีของ
ศาสนจักรปี 2013
เควิน อาร์. เจอร์เก็นเซ็น
- 28 รายงานสถิติปี 2013
บรูค พี. เฮลส์
- 29 ให้ศรัทธาของท่านแสดงออกมา
เอ็ดเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน
- 32 “เพราะว่าเราวางแบบอย่างแก่พวกท่านแล้ว”
เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์
- 35 “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตาม
บัญญัติของเรา”
เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์
- 39 อย่าเดินทางผิด
เอ็ดเดอร์คลอดิโอ ดี. ชิวิก
- 41 คุณกำลังคิดอะไรอยู่
เอ็ดเดอร์คิมเบลยู. เกรก ชิวิก
- 44 รากและกิ่ง
เอ็ดเดอร์เคเวนทิน แอล. กุก

ภาคฐานะปุโรหิต

- 49 กฎแจและสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิต
เอ็ดเดอร์คัลลีน เอช. ไอคัส
- 53 เราควรเป็นคนอย่างไรเล่า
เอ็ดเดอร์โคเนลต์ แอล. ฮอลล์สตรอม
- 56 คนในรุ่นที่ทรงเลือก
แรนดัลล์ แอล. ริคค์
- 58 ท่านกำลังหลับข้ามช่วงการฟื้นฟูหรือไม่
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ท

- 62 ชายแห่งฐานะปุโรหิต
ประธานเฮนรี บี. อายริงก์
- 66 จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน

ภาคเช้าวันอาทิตย์

- 70 สำนึกคุณในทุกสภาวะการณ์
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ท
- 78 การติดตามผล
เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
- 81 “อย่ากลัวเลย เราอยู่กับเจ้า”
จิม เอ. สตีเวนส์
- 84 สิ่งนของท่าน
อธิการแกรีอี อี. สตีเวนสัน
- 87 ทนแบกสัมภาระได้โดยง่าย
เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบคนาร์
- 91 ความรัก—แก่นแท้ของพระกิตติคุณ
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน

ภาคบ่ายวันอาทิตย์

- 94 พยาน
ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์
- 97 ดำเนินชีวิตอย่างแน่วแน่ต่อศรัทธา
เอ็ดเดอร์วิลเลียม อาร์. วอล์กเกอร์
- 100 การเชื่อฟังผ่านศรัทธาของเรา
เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่
- 103 ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ
เอ็ดเดอร์ลอว์เรนซ์ อี. คอร์บริค
- 106 ทรัพย์สินสมบัติของท่านอยู่ที่ไหน
เอ็ดเดอร์ไมเคิล จอห์น ยู. เทห์
- 108 ถ้าท่านขาดสติปัญญา
เอ็ดเดอร์มาร์คอส เอ. ไอคูโคทิส
- 111 การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์
เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
- 115 จนกว่าเราจะพบกันอีก
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน

การประชุมใหญ่สตรี

- 116 การรักษาพันธสัญญาปกป้องเรา เตรียมเรา
และให้พลังเรา
โรสแมรี เอ็ม. วิกซอม
- 119 ความเป็นพี่น้องสตรี: โอ เราต้องการกัน
และกันเพียงใด
บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน
- 122 ต้องการ: ความร่วมมือร่วมใจเพื่อแรงงาน
ลินดา เค. เบอร์ดัน
- 125 ธิดาในพันธสัญญา
ประธานเฮนรี บี. อายริงก์
- 72 เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ระดับ
สามัญของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 129 ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่
- 130 ท่านกล่าวกับเรา: ให้การประชุมใหญ่
เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตเรา
- 132 ข่าวศาสนจักร

สรุปการประชุมใหญ่สามัญประจำปี

ครั้งที่ 184

เข้าวันเสาร์ 5 เมษายน 2014 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์คาร์ล บี. คูก ผู้สวด
อ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์บิลเบ็ญ คริสโตเฟอร์ วัตเคลล์
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล;
แมค วิลเบิร์ต และไรอัน เมอร์ฟี, ผู้อำนวยการเพลง;
เคลย์ คริสเตียนเซ็น และริชาร์ด เอลเลียตต์, ผู้เล่น
ออร์แกน: "ฐานมั่นคงหนักหนา," *เพลงสวด*, บทเพลง
ที่ 33; "รับรุคสิทริชชาน," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 32,
เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์; "แสงอันเมตตา
โปรดนำ," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 42, เรียบเรียงโดย
วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์; "เลือกให้ดี," *เพลงสวด*, บทเพลง
ที่ 122; "A New Commandment I Give unto You,"
เกตส์, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; "มาเถิดเจ้าแห่งราชา,"
เพลงสวด, บทเพลงที่ 21, เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี,
ไม่ตีพิมพ์

เข้าวันเสาร์ 5 เมษายน 2014 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์เชียน เอส. อาร์เคิร์น
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: ลินดา เค. เบอร์ตัน ดนตรีโดย
คณะนักร้องประสานเสียงรวมจากสถาบันไอริม
ยูทาห์; ไรอัน เอ็กเกิร์ต, ผู้อำนวยการเพลง; บอนนี่ กู๊ด-
ลิปฟ์ และลินดา มาร์เก็ตต์, ผู้เล่นออร์แกน: "สิริแต่
พระเป็นเจ้า," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 18, เรียบเรียง
โดย มานูคิน, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; "I Lived in
Heaven," *Children's Songbook*, 4, เรียบเรียงโดย
บีเบ, ตีพิมพ์โดย แลโรซิมูวิก; "เราขอบพระทัยสำหรับ
ศาสดา," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 10; "สูงขึ้นไป ณ
ยอดเขา," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 4, เรียบเรียงโดย
ดัลฟิน, ตีพิมพ์โดย ดัลฟิน

เข้าวันเสาร์ 5 เมษายน 2014 ภาคฐานะปุโรหิต

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์เลอแกรนด์ อาร์. เคอร์-
ติส จูเนียร์ ผู้สวดอ้อนวอนปิด: รัสเซล ที. ออสท-
ธอร์พ ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงฐานะ
ปุโรหิตจากมหาวิทยาลัยบริคัมยอร์ก-ไฮดาโฮ; แรน-
ดัลล์ เคมป์ตัน และเควิน บราวเวอร์, ผู้อำนวยการเพลง;
แอนดรูว์ อันส์เวิร์ธ, ผู้เล่นออร์แกน: "Saints, Behold
How Great Jehovah," *Hymns*, บทเพลงที่ 28,
เรียบเรียงโดย เคมป์ตัน, ไม่ตีพิมพ์; "สวดอ้อนวอน
ที่ลับตา," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 66, เรียบเรียงโดย
คาเซ็น, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; "จงยินดีพระเจ้าทรง
เป็นราชัน" *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 27; "โปรดทรงสถิต
กับข้า!" *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 77, เรียบเรียงโดย
เคมป์ตัน, ไม่ตีพิมพ์

เข้าวันอาทิตย์ 6 เมษายน 2014 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์แอล. วิทนี, เคลย์ตัน
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: นีลส์ เอฟ. แมริออตต์ ดนตรี
โดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แมค
วิลเบิร์ต, ผู้อำนวยการเพลง; ริชาร์ด เอลเลียตต์ และแอน-
ดรูว์ อันส์เวิร์ธ, ผู้เล่นออร์แกน: "มาเถิดผู้รักพระเจ้า,"
เพลงสวด, บทเพลงที่ 15; "On This Day of Joy and
Gladness," *Hymns*, บทเพลงที่ 64; "ขอให้เรา
ไป," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 124, เรียบเรียงโดย เอล-
เลียตต์, ไม่ตีพิมพ์; "สอนฉันเดินในแสง," *เพลงสวด*,
บทเพลงที่ 131; "การสวดอ้อนวอนของเด็กๆ,"
หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 6, เรียบเรียงโดย เพอร์รี่,
ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; "พระเยซูพาไปโปรดทรงนำเรา,"
เพลงสวด, บทเพลงที่ 35, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต,
ไม่ตีพิมพ์

เข้าวันอาทิตย์ 6 เมษายน 2014 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: อธิการติน เอ็ม. เดวิส ผู้สวด
อ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์เบนฮามิน เด โอโยส ดนตรี
โดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แมค
วิลเบิร์ต และไรอัน เมอร์ฟี, ผู้อำนวยการเพลง; ลินดา
มาร์เก็ตต์ และบอนนี่ กู๊ดลิปฟ์, ผู้เล่นออร์แกน:
"แสนหวานงานเลิศ," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 71,
เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี, ไม่ตีพิมพ์; "ฉันเฝ้าพิศวง,"
เพลงสวด, บทเพลงที่ 89, เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี,
ไม่ตีพิมพ์; "ทุกคนชาติจงฟัง!" *เพลงสวด*, บทเพลง
ที่ 132; "Come, Let Us Anew," *Hymns*, บทเพลง
ที่ 217, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์

เข้าวันเสาร์ 29 มีนาคม 2014 การประชุมใหญ่สตรี

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน ผู้
สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็มรี่ อลิซาเบธ สมิธ ผู้สวดอ้อน
วอนปิด: โอบา กากูฟุซึ ดนตรีโดยคณะนักร้องประ-
สานเสียงรวมปฐมวัยเยาวชนหญิง และสมาคม
สงเคราะห์จากสเคตแคปวอแซตซ์ฟรอนต์; เอมีลี
แวดลีย์, ผู้อำนวยการเพลง; บอนนี่ กู๊ดลิปฟ์, ผู้เล่นออร์-
แกน: "ทุกคนชาติจงฟัง!" *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 132;
"Daughters in His Kingdom," คริมเมอร์, ไม่ตีพิมพ์,
บรรเลงร่วมกับออร์แกน ฟลูต ไวโอลิน และเชลโล;
"ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้า," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 149,
เรียบเรียงโดย เดอฟอร์ด, ไม่ตีพิมพ์; เมดเลย์, เรียบ
เรียงโดย โมห์ลแมน, ไม่ตีพิมพ์: "พระเจ้าขอข้าตาม
พระองค์," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 106 และ "จงรัก
กันและกัน," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 155; "ขอให้เรา
รู้ดีไป," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 124, เรียบเรียงโดย
ฮัฟฟ์, ไม่ตีพิมพ์

คำปราศรัยการประชุมใหญ่ในสื่อต่าง ๆ

เข้าไปดูคำปราศรัยการประชุมใหญ่ทางอินเทอร์เน็ต
ได้หลายภาษาที่ conference.lds.org จากนั้นเลือก
ภาษา คำปราศรัยมีในแอปมือถือ Gospel Library
ด้วยเช่นกัน โดยปกติภายในหกสัปดาห์หลังจากการ
ประชุมใหญ่สามัญ ไฟล์บันทึกเสียงจะมีจำหน่ายที่
ศูนย์หนังสือ

ข่าวสารสำหรับการสอนประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน

โปรดเลือกคำปราศรัยหนึ่งเรื่องซึ่งตอบรับความต้องการ
ของผู้ที่ทำงานเยี่ยมได้ดีที่สุดสำหรับข่าวสารการสอน
ประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย คริสตินา สมิธ
ปกหลัง: ภาพถ่ายโดย เลสลีย์ นิลส์สัน

ภาพการประชุมใหญ่

ภาพการประชุมใหญ่สามัญในซอลท์เลคซิตีโดย เวล-
เดน ซี. แอนเดอร์เซ็น, โคดี เบลล์, แรนดี้ โคลเลอร์,
เวสตัน โคลตัน, สก็อตต์ เดวิส, เครก ไคมอนด์, นาธา-
เนียล เรย์ เอ็ดเวิร์ด, ลอยด์ เอลเดร็ดจ, แอชลีย์ ลาร์-
เซ็น, จอห์น ลูค, เลสลีย์ นิลส์สัน, คริสตินา สมิธ, และ
ไบรอัน วอร์เนอร์; ในกิลเบิร์ต แอริโซนา สหรัฐอเมริกา
โดย เจมี เดล จอร์สัน; ในไฮแลนด์แรนช์ โคโลราโด
สหรัฐอเมริกาโดย ริเบคคา มอร์กเนก; ในเม็กซิโกซิตี
เม็กซิโกโดย อิสราเอล กูเตียเรซ; ในนอร์ครอส จอร์เจีย
สหรัฐอเมริกาโดย เดวิด วินเดอร์; ในฟอลไมรา นิวยอร์ก
สหรัฐอเมริกาโดย เบรนท์ วอลตัน; ในเพลเชนตีกอร์ฟ
ยูทาห์ สหรัฐอเมริกาโดย เจเรมี ฮอลล์; ในเรย์มอนด์
แอลเบอร์ตา แคนาดาโดยรอนดา สติค; ในเซนต์ปีเตอร์-
สเบิร์ก รัสเซียโดย วลาดิเมียร์ อีโกรอฟ; ในเซาเปาลู
บราซิลโดย ลอเรนซ์ ฟอสเซตโต; ในซินีเย ออสเตรีย
โดย คอลิน ไลเกอร์ดวูด; ในดูรานบาร์ตอร์ มงโกเลีย
โดย ไคล์ สเน็ดดอน; ในเวียนนา ออสเตรียโดย แฟงก์
เฮล์มริช; และในวอชิงตัน ยูทาห์ สหรัฐอเมริกาโดย
เจมส์ ไรลีย์ เจฟเฟอรี

พฤษภาคม 2014 ปีที่ 20 เล่มที่ 5
เลขีโอนานา 10985 - 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรนัลด์ เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โค้วรมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โอลด์ส, เอ็ม. รัสเซลส์ บัลลาร์ด, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เบลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตนาร์, เควนทิน แอล. คุก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เครก เอ. คาร์ดอน
ที่ปรึกษา: โสเช แอล. อลอนโซ, เมอร์วิน บี. ฮาร์โบลด์, เซย์น เอ็ม. โบเวิน, สแตนลีย์ จี. เอลลิส, คริสทอฟเฟอร์ โกลด์

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์
ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนซ์ เอ. วอร์น
ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนาจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก
ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอร์

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน
ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทานน์ ปีคที, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, เจนนิเฟอร์ เกอร์ช แพลลอน, แมทธิว ดี. ฟลิตตัน, มินดี้ ไรย์ ฟริตแมน, ลอริ ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลารีน พอร์เทอร์ กอนด์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอติเคิร์ก, โจชัว เจ. เพอร์รี่,

เจเน ฟินบอร์ฟ, ริชาร์ด เอ็ม. โรมนี, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์ตินา วิดดิสัน
ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คนูตเซน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์ส, เพย์ ที. แอนดรูว์ส, แมนดี้ เอ็ม. เบนท์ลีย์, ซี. คิมบัลล์ บอดด์, โรนัลด์ โฮลต์, เนต ไกน์ส, คอลลิน อิงค์ลีย์, เอริค ที. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน, แบรด เทียร์, เค. นิโคล วอลท์เคนฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เนเบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเคอร์สัน
งานผลิต: เควิน ซี. เบงคัส, คอนนี โบว์ธอร์พ บริดจ์, จูลี เบอร์เบิร์ต, โบรอัน ดับเบิลยู. กีก, เดวิด เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, กายส์ เทต แรฟเฟอร์ที่
งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เครก เค. เซดจิวค

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์ณะโถม

เลขีโอนานา (ISSN 1521-4761) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครสาวกศาสนาในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมาชิกสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเลขีโอนานาของวอริคสาขา หรือส่งใบสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 อ.เพชรบุรีดิคใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งฉบับและซิงค์ข้ามทางออนไลน์ที่ iahona.lds.org; ทางอีเมลที่ iahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

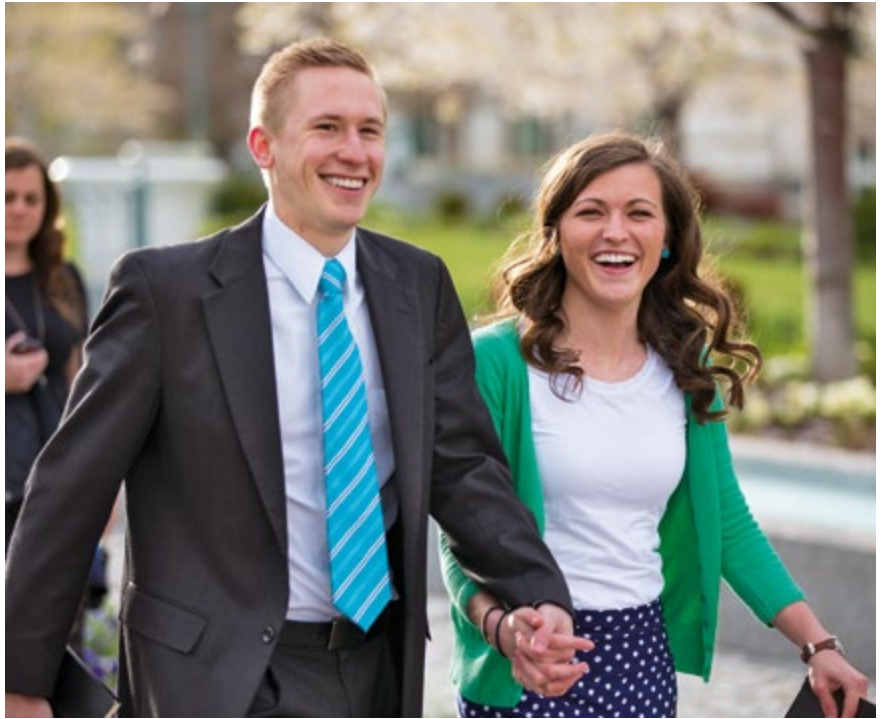
เลขีโอนานา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ "เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย ฮาร์มันเนีย บัลแกเรีย บังกลาเทศ จีน จีน (ฉบับย่อ) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไชล์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น ติบาต เกาหลี สดวีเชีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มอริเชียส นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลเวเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตากาล็อก ไทย ตองกา ยูเครน อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2014 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลขีโอนานา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้ โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: September 2014 Vol. 20 No. 9. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 1521-4761) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at . (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ดัชนีผู้พูด

คริสทอฟเฟอร์สัน, ดี. ทอดด์, 111
คอร์บริดจ์, ลอร์เรนซ์ ซี., 103
คุก, เควนทิน แอล., 44
ชวิก, ดับเบิลยู. เครก, 41
ชวิก, คอลลีโอ ดี., 39
เทห์, ไมเคิล จอห์น ยู., 106
เนลสัน, รัสเซลส์ เอ็ม., 29
บัลลาร์ด, เอ็ม. รัสเซลส์, 78
เบตนาร์, เดวิด เอ., 87
เบอร์ตัน, ลินดา เค., 122
เพอร์รี่, แอล. ทอม, 100
แพคเกอร์, บอยด์ เค., 94
มอนสัน, โรนัลด์ เอส., 4, 66, 91, 115
ราสแบนด์, โรนัลด์ เอ., 9
ริดด์, แรนดัลล์ แอล., 56
รีฟส์, ลินดา เอส., 15
วอลท์เกอร์, วิลเลียม อาร์., 97
วิกซอม, โรสแมรี่ เอ็ม., 116
สก็อตต์, ริชาร์ด จี., 32
สติเวนส์, จิน เอ., 81
สติเวนสัน, แกเรีย ซี., 84
ฮอลแลนด์, บอนนี่ แอล., 119
ฮามาโด, คาร์ลอส เอช., 12
อายริงก์, เฮนรี่ บี., 22, 62, 125
อุคท์ดอร์ฟ, ดีเทอร์ เอฟ., 26, 58, 70
แอนเดอร์สัน, นีล แอล., 18
โอดส์, ดัลลัน เอช., 49
โอดูโคทิส, มาร์คอส เอ., 108
ฮอลแลนด์, โดนัลด์. แอล., 53
ฮอลแลนด์, เจฟฟรีย์. อาร์., 6
เฮลล์, โรเบิร์ต ดี., 35

ดัชนีหัวข้อ

กตัญญู (ความ), 70
กลับใจ (การ), 39, 84
กล่าวหาญ (ความ), 6, 18, 66
การประชุมใหญ่สามัญ, 4, 115
การเสด็จ, 15, 58
การุณธรรม, 91
ข่มเหง (การ), 6
ครอบครัว, 44, 49
ความจริง, 29, 94, 103, 108
ความมีค่าควร, 53
คำสวดอ้อนวอน, 15, 56, 62, 81
งานเผยแผ่ศาสนา, 32, 78
จิตกุศล, 91
ใจเซฟ สมิธ, 22, 39, 66, 103
ชดใช้ (การ), 12, 15, 18, 87, 111
ชอบธรรม (ความ), 6
ชั่วร้าย, 29
ชีวิตนิรันดร์, 22
ชื่อศาสนจักร, 78
เชื้อพึง (การ), 6, 18, 35, 84, 100
ชื่อสัตย์ (ความ), 62
ชื่อสัตย์สุจริต (ความ), 29, 66
ฐานะบรูโรหิต, 49, 53, 62
ตาย (ความ), 12, 111
แต่งงาน (การ), 18, 41, 49
เทคโนโลยี, 44, 56, 108
บิดามารดา (การเป็น), 94
แบบอย่าง, 32, 62
ประจักษ์พยาน, 94
ประวัติครอบครัว, 44
บัญญัติ, 103, 108
เปิดเผย (การ), 103, 108
ผู้ถูกเบียด, 70, 97
พระคัมภีร์, 29, 56
พระคัมภีร์มอรมอน, 18
พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา, 81, 94

พระเยซูคริสต์, 6, 9, 12, 18, 22,
29, 32, 35, 39, 58, 70, 87, 94,
103, 111
พระวิญญาณบริสุทธิ์, 22, 94, 100
การประชุมใหญ่สามัญ, 4, 44, 97, 116
พันธสัญญา, 22, 84, 87, 116,
122, 125
พี่น้องสตรี (ความเป็น), 119, 125
พี่น้องชีวิต (การ), 12, 111
พี่น้อง (การ), 58
มีน้ำใจ (ความ), 91
ยากลำบาก (ความ), 9, 18, 70, 81,
87, 106
ยุติธรรม (ความ), 111
รัก (ความ), 6, 32, 41, 58, 91,
115, 119
รับใช้ (การ), 9, 32, 53, 58, 62,
119, 122
ลำดับความสำคัญ, 58, 106
วินัยในตนเอง, 84
ศรัทธา, 29, 78, 81, 97, 100, 108
ศาสนพยากรณ์, 97, 103, 108
ศาสนพิธี, 94
สตรี, 49, 119
สมาชิกผู้สอนศาสนา, 78
สานุศิษย์ (ความเป็น), 6, 9, 18, 122
สิทธิ์เสรี, 35, 56, 100
สิทธิอำนาจ, 49
สื่อลามก, 15, 53, 58
สื่อสาร (การ), 41
เสียสละ (การ), 97
หวัง (ความ), 22
เห็นแก่ตัว (ความ), 58
ให้อภัย (การ), 91
อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ), 106

โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

ขอต้อนรับ สู่การประชุมใหญ่

เราเป็น...นำหนึ่งใจเดียวกันในศรัทธาและในความปรารถนาจะฟังและเรียนรู้จากข่าวสารซึ่งจะนำเสนอต่อเรา

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้ายินดีอย่างยิ่งที่ได้ต้อนรับท่านเข้าสู่การประชุมใหญ่ทั่วโลกของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เรามารวมกันเป็นครอบครัวใหญ่กว่า 15 ล้านคน เข้มแข็งเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในศรัทธาและในความปรารถนาจะฟังและเรียนรู้จากข่าวสารซึ่งจะนำเสนอต่อเรา

หกเดือนผ่านไปอย่างรวดเร็วขณะที่งานของศาสนจักรรุดหน้าโดยไม่มีอุปสรรค นับเป็นสิทธิพิเศษตลอดช่วงหนึ่งเดือนที่ผ่านมาที่ข้าพเจ้าได้อุทิศพระวิหารกิลเบิร์ต แอริโซนา สิ่งปลูกสร้างอันโอ่อ่าสง่างาม ค่าคืนก่อนการอุทิศ มังงานวัฒนธรรมที่ดิคส์ฟเวอริพาร์คใกล้พระวิหาร โปรแกรมการแสดง 90 นาทีของเยาวชนหนึ่งหมื่นสองพันคน ทั้งการเต้นรำ ร้องเพลง และบรรเลงดนตรียอดเยี่ยมมาก

บริเวณพื้นที่แห่งนี้ประสบความสำเร็จอย่างมานาน ข้าพเจ้าเชื่อว่าคำสวดอ้อนวอนมากมายขึ้นถึงสวรรค์ตลอดหลายสัปดาห์ก่อนหน้านี้เพื่อขอฝน นำเสียดายที่ฝนตกก่อนการแสดง และยังคงตกไม่หยุดตลอดการแสดง! แม้เยาวชนจะเปียกฝนจนชุ่มและหนาวสั่นจาก

อุณหภูมิเย็นยะเยือก แต่เราทุกคนรู้สึกถึงพระวิญญูณของพระเจ้า หัวข้อการแสดงคือ “ดำเนินชีวิตแนวแน่ต่อศรัทธา”—ลองคิดดูสิ “ดำเนินชีวิตแนวแน่ต่อศรัทธา”—เยาวชนชายหญิงที่ยิ้มแย้มและกระตือรือร้นแสดงได้อย่างสวยงามตระการตา แม้อากาศจะเย็นและฝนตก แต่นี่คือประสบการณ์อันเปี่ยมด้วยศรัทธาและสร้างแรงบันดาลใจที่เยาวชนเหล่านี้จะจดจำไปตลอดกาล และพวกเขาจะเล่าให้ลูกหลานฟังในภายภาคหน้า

วันรุ่งขึ้นมีการอุทิศพระวิหารกิลเบิร์ต แอริโซนา พระวิหารแห่งนี้เปิดดำเนินการเป็นแห่งที่ 142 ในศาสนจักร วันนี้มีแสงแดดส่องทั่วบริเวณดูสดใสสวยงามต่างจากเมื่อคืนก่อนการอุทิศทุกภาคให้การพอใจอย่างแท้จริง ผู้เข้าร่วมการอุทิศกับข้าพเจ้าคือประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ เอ็ลเดอร์และซิสเตอร์แทต อาร์. คอลลิสเตอร์ เอ็ลเดอร์และซิสเตอร์วิลเลียม อาร์. วอลคเกอร์ เอ็ลเดอร์และซิสเตอร์เคนท์ เอฟ. ริชาร์ดส์

ในเดือนพฤษภาคมจะมีการอุทิศพระวิหารลอสแอนเจลิส ฟลอริดา พระวิหารอีกหลายแห่งมีกำหนดแล้วเสร็จและอุทิศปลายปีนี้

ในปี 2015 เราคาดว่าพระวิหารใหม่หลายแห่งจะเสร็จสมบูรณ์และทำพิธีอุทิศในหลายภูมิภาคของโลก ขั้นตอนนี้จะดำเนินต่อไปเมื่อพระวิหารทุกแห่งที่ประกาศไว้ก่อนหน้านี้เสร็จสมบูรณ์ เราจะมีพระวิหารเปิดดำเนินการ 170 แห่งทั่วโลก

ถึงแม้ปัจจุบันเรากำลังทุ่มเทแรงกายแรง

ใจสร้างพระวิหารที่ประกาศไปแล้วก่อนหน้านี้ และจะไม่ประกาศสร้างพระวิหารใหม่ในอนาคตอันใกล้ แต่เราจะดำเนินขั้นตอนการพิจารณาความต้องการและหาทำเลสร้างพระวิหารที่ยังจะเกิดขึ้น จากนั้นจะประกาศให้ทราบโดยทั่วกันในการประชุมใหญ่สามัญครั้ง

ต่อไป เราเป็นกลุ่มคนที่ชอบสร้างพระวิหาร และเข้าพระวิหาร

บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย เราปรารถนาอย่างยิ่งที่จะฟังข่าวสารซึ่งจะนำเสนอในวันนี้และพรุ่งนี้ ผู้ที่จะปราศรัยกับเราได้ทูลขอความช่วยเหลือและการนำทางจากสวรรค์ขณะ

เตรียมข่าวสารของพวกท่าน

ขอให้เรา—เราทุกคน ที่นี้และที่อื่น—เปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ได้รับการหนุนใจ และการดลใจขณะฟังและเรียนรู้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา เอเมน ■

โดย เอ็ลเคอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

ราคา— และพร— ของการเป็นสานุศิษย์

จงเข้มแข็ง ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างซื่อสัตย์แม้ผู้คนรอบข้างไม่ได้
ทำเช่นนั้นเลยก็ตาม

ประธานมอนสตันครับ เราชักท่าน ท่าน
อุทิศทั้งกายและใจให้ทุกการเรียกที่
พระเจ้าประทานแก่ท่าน โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งตำแหน่งคักดีสิทธิที่ท่านดำรงอยู่เวลานี้
ทุกคนในศาสนจักรนี้ชอบคุณท่านสำหรับ
การรับใช้ที่แน่วแน่และการอุทิศตนต่อหน้าที่
ของท่านอย่างมั่นคงมาโดยตลอด

ด้วยความชื่นชมและต้องการให้กำลังใจแก่
ทุกคนที่จะต้องมั่นคงแน่วแน่ในยุคสุดท้ายนี้
ข้าพเจ้ากล่าวแก่ทุกท่านโดยเฉพาะเยาวชน
ของศาสนจักรว่า หากท่านยังไม่ได้อยู่ในจุด
นั้น วันหนึ่งท่านจะพบตนเองถูกเรียกร้องให้
ปกป้องศรัทธาของท่าน หรือบางทีแม้กระทั่ง
อดทนรับการข่มเหงส่วนตัวบางอย่างเพียง
เพราะว่าท่านเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระ-
เยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ช่วงเวลา
เช่นนั้นจะต้องใช้ทั้งความกล้าหาญและ
มารยาทในส่วนของท่าน

ตัวอย่างเช่น ชิสเตอร์ผู้สอนศาสนาคนหนึ่ง
เขียนถึงข้าพเจ้าเมื่อเร็วๆ นี้ว่า “ดิฉันกับคู่เห็น
ชายคนหนึ่งนั่งรับประทานอาหารกลางวัน
อยู่บนม้านั่งในจัตุรัสกลางเมือง เมื่อเขาเข้า

ไปใกล้ เขาเงยหน้ามองและเห็นป้ายผู้สอน
ศาสนาของเรา เขารีบลุกขึ้นและมองด้วย
สายตาฉุนเฉียวพลางเงื้อมือจะตีดิฉัน ดิฉัน
หลบทัน แต่ไม่วายถูกเขาฟันอาหารใส่จน
เลอะเทอะและเริ่มสบถถ้อยคำเลวร้ายที่สุด
ใส่เรา เราเดินหนีโดยไม่พูดอะไร ดิฉันพยายาม
ปิดอาหารออกจากหน้า แต่กลับเจอก้อน
มันฝรั่งบดปาดใส่ศีรษะด้านหลัง บางครั้งการ
เป็นผู้สอนศาสนาก็ยาก เพราะจังหวะนั้นดิฉัน
อยากเดินกลับไปคิดว่าผู้ชายตัวเล็กๆ คนนั้น
แล้วพูดว่า ‘คุณมีปัญหาอะไร!’ แต่ดิฉันไม่
ได้ทำ”

ข้าพเจ้าขอพูดกับผู้สอนศาสนาที่อุทิศตน
ผู้นี้ว่า ลูกเอ๋ย ด้วยวิธีเล็กน้อยของลูกเอง ลูก
ได้ก้าวเข้าไปร่วมวงกับชายหญิงที่ “พิจารณา
การสิ้นพระชนม์ [ของพระคริสต์] และทนรับ
กางเขนของพระองค์ และแบกความอับอาย
ของโลก”¹ ดังที่เจคอบศาสดาพยากรณ์ใน
พระคัมภีร์มอรมอนกล่าวไว้

นี่ไฟฟ้ชายของเจคอบเขียนเกี่ยวกับพระ-
เยซูไว้ว่า “และโลกมนุษย์, เพราะความชั่วช้า
สามัญของพวกเขา, จะตัดสิ้นพระองค์ว่า

เป็นสิ่งไร้ค่า; ดังนั้นพวกเขาโดยพระองค์, และ
พระองค์ทรงยอม; และพวกเขาทำร้ายพระ-
องค์, และพระองค์ทรงยอม. แท้จริงแล้ว, พวก
เขาก็ม้นำลายรดพระองค์, และพระองค์ทรง
ยอม, เพราะความการุณย์รักของพระองค์
และความอดกลั้นของพระองค์ต่อลูกหลาน
มนุษย์.”²

เพื่อให้สมกับประสบการณ์ส่วนพระองค์
ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด จึงมีประวัติศาสตร์อัน
ยาวนานของการถูกปฏิเสธและราคาแพงอัน
แสนเจ็บปวดที่ต้องจ่ายโดยศาสดาพยากรณ์
และอัครสาวก ผู้สอนศาสนา ตลอดจนสมาชิก
ทุกยุคทุกสมัย—ทุกคนที่พยายามยอมรับการ
เรียกของพระเจ้าเป็นเจ้าให้ยกครอบครัวมนุษย์
ไปสู่ “วิถี” ที่ยิ่งใหญ่กว่า³

“แล้วจะให้ข้าพเจ้ากล่าวอะไรต่อไปอีก
[ถึงคนเหล่านั้น]” ผู้เขียนหนังสือฮีบรูถาม

“ผู้ซึ่ง...ได้ปิดปากสิงโต

“ได้ดับไฟที่ไหม้อย่างรุนแรง ได้พ้นจากคม
ดาบ...มีกำลังมากในการสงคราม ตีกองทัพ
...แตกพ่ายไป

“[ได้เห็น] คนของ [พวกเขา] เป็นขึ้นจาก
ความตาย [ขณะที่] บางคนถูกทรมาณ...

“และ...พบกับการเยาะเย้ยและการโบยตี
...ถูกล่ามโซ่และถูกขังคุก

“บางคนถูกขว้างด้วยก้อนหิน...ถูกเลี้ยง
เป็นสองท่อน [ถูกล้อลวง]...ถูกฆ่าด้วยคมดาบ
...นุ่งห่มหนังแกะหนังแพะเพนเจอร์ไป ลื่นเนื้อ
ประดาตัว ตกระกำลำบากและถูกทำทารุณ

“(แผ่นดินโลกไม่คู่ควรกับคนเช่นนั้นเลย)
...[พวกเขา] พเนจรไปตามถิ่นทุรกันดารและ
ตามภูเขา ในถ้ำและในโพรงใต้ดิน”⁴

แน่นอนว่าทศสวรศรีร้องไห้ขณะบันทึก
ราคาแห่งการเป็นสานุศิษย์ในโลกซึ่งมักจะ
เป็นศัตรูต่อพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระองค์เองทรงลงน้ำ
พระเนตรให้ผู้ถูกปฏิเสธและถูกข่มขู่ในงาน
รับใช้ของพระองค์มานานหลายร้อยปี แต่มา
บัดนี้พระองค์ทรงถูกปฏิเสธและกำลังจะถูก
เช่นฆ่าเสียเอง

“โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็ม” พระเยซูทรง
คร่ำครวญ “เมื่อที่ฆ่าบรรดาผู้เผยพระวจนะ
และเอาหินขว้างพวกที่ถูกส่งให้มาหาเจ้าถึง
ตาย บ่อยครั้งที่เราปรารถนาจะรวบรวมลูกๆ
ของเจ้าไว้ เหมือนแม่ไก่กักลูกอยู่ใต้ปีกของ

มัน แต่เจ้าไม่ยอม!

“นี่แน่ะ นิเวศของเจ้าจะถูกทอดทิ้งให้ร้างเปล่า”⁵

ข้อความนี้มีข่าวสารถึงเยาวชนชายและเยาวชนหญิงทุกคนในศาสนจักรนี้ ท่านอาจสงสัยว่าจะคุ้มค่าหรือไม่หากต้องกล่าวยืนหยัดเพื่อผดุงศีลธรรมในโรงเรียนหรือไปรับใช้งานเผยแผ่เพียงเพื่อให้คนอื่นมาดูหมิ่นความเชื่อที่เรายึดมั่นที่สุด หรือต้องต่อสู้ในสังคมที่บางครั้งเย้ยหยันชีวิตที่อุทิศตนเพื่อศาสนา ใช่ สิ่งนี้คุ้มค่า เพราะหาไม่แล้ว “นิเวศ” ของเรา ย่อมถูกทอดทิ้งให้ “ร้างเปล่า”—เป็นบุคคลว่างเปล่า ครอบครัวว่างเปล่า ชุมชนว่างเปล่า และประเทศชาติว่างเปล่า

ดังนั้นจึงแสดงว่าเรามีภาวะของผู้ได้รับเรียกให้ถือข่าวสารเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ นอกจากนี้จะต้องสอน กระตุ้น และให้กำลังใจผู้อื่นแล้ว (นั่นคือส่วนที่นำยืนดีของการเป็นสานุศิษย์) บางครั้งผู้ส่งสารเหล่านี้ก็ได้รับเรียกมาเพื่อกังวล เพื่อเตือน และบางครั้งเพียงเพื่อร้องไห้ (นั่นคือส่วนที่เจ็บปวดของการเป็นสานุศิษย์) พวกเขาทราบดีว่าถนนสู่แผ่นดินแห่งคำสัญญาที่ “มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์”⁶ จะต้องคู่

ขนานมากับเส้นทางแห่งภูเขาซีนายที่เต็มไปด้วยบัญญัติ “เจ้าจะ” และ “เจ้าจะไม่”⁷

น่าเสียดายที่ผู้ส่งสารพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้เป็นที่นิยมมากไปกว่าในสมัยโบราณ อย่างน้อยซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาสองคนที่ถูกถ่มน้ำลายรดและถูกปาด้วยมันฝรั่งก็สามารถยืนย่นได้ตอนนี้ *เกลียด* เป็นคำที่ไม่น่าฟัง กระนั้นทุกวันนี้ก็ยังมีคนที่จะพูดกับอาหับผู้ชั่วร้ายว่า “ข้าพเจ้าเกลียด [ศาสตราจารย์] เพราะเขาพยากรณ์แต่เรื่องร้าย มีคยาห์!” เพราะเขาพยากรณ์แต่เรื่องร้ายเสมอ “ไม่เคยพยากรณ์เรื่องดีเกี่ยวกับเราเลย”⁸ ความเกลียดที่มีต่อความเชื่อสัตย์ของศาสดาพยากรณ์เช่นนั้นเป็นเหตุให้อินาได้ถึงแก่ชีวิต เมื่อเขากล่าวแก่กษัตริย์ในอาหับว่า “เพราะข้าพเจ้าบอกความจริงท่าน ท่านจึงโกรธข้าพเจ้า... เพราะข้าพเจ้ากล่าวพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า ท่านจึงตัดสินใจฆ่าข้าพเจ้าเป็นบ้า”⁹ หรือเราอาจเพิ่มว่าเป็นพวกบ้านนอก พวกยอมให้ผู้ชายกุมอำนาจ พวกมีพิธี พวกเลี้ยงน้ำใจ ความคิดแคบ คร่ำครึ หรือชราภาพ

ดังเช่นพระเจ้าพระองค์เองทรงคร่ำครวญกับศาสดาพยากรณ์อิสยาห์ว่า

“ลูกหลาน [เหล่านี้จะ]...ไม่ยอมเชื่อฟัง ธรรมเนียมปฏิบัติของพระยาห์เวห์

“พวกเขาถกกับผู้ทำนายว่า ‘อย่าเห็นเลย’ และกล่าวกับผู้พยากรณ์ว่า ‘อย่าพยากรณ์สิ่งถูกต้องแก่เรา จงพูดแต่สิ่งราบรื่นกับเรา จงพยากรณ์มา呀

“จงไปเสียให้พ้นทาง จงหันออกไปจากวิถี อย่าทำให้เราต้องเผชิญกับองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลอีก”¹⁰

น่าเศร้าเต็มที่ เพื่อนรุ่นเยาว์ของข้าพเจ้านี้คืออุปนิสัยของคนยุคเราที่หากใครต้องการพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาที่ต้องการพระผู้เป็นเจ้าที่ไม่เรียกร้องมาก พระผู้เป็นเจ้าแบบสบายๆ พระผู้เป็นเจ้าลึนไหลที่มือไม่พายแล้วยังเอาเท้าราน้ำ พระผู้เป็นเจ้าที่ลูบศีรษะเรา คอยทำให้เราหัวเราะคิกคัก แล้วบอกให้เราวิ่งไปเก็บดอกดาวเรือง”¹¹

นั่นคือมนุษย์ที่สร้างพระผู้เป็นเจ้าตามรูปลักษณะของตนเอง! บางครั้ง—น่าขันที่สุด—เมื่อคนเหล่านี้ยกพระนามของพระเยซูประหนึ่งว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า “แบบสบายๆ” เช่นนี้ คิดเช่นนั้นหรือ พระองค์ผู้ไม่เพียงตรัสห้ามเราฝ่าฝืนพระบัญญัติเท่านั้น แต่ยัง

ทรงห้ามเราแม้แต่จะ คิด ผ่าฝืนพระบัญญัติ และหากเราคิด เท่ากับเราฝ่าฝืนพระบัญญัติ ไปแล้วในใจเรา นั่นฟังดูเหมือนหลักคำสอน “สบายๆ” ที่ฟังรื่นหูและเป็นที่ยอมรับในหมู่บ้าน สันติสุขอย่างนั้นหรือ

แล้วผู้ที่เพียงต้องการมองดูบาปหรือแต่ะ ต้องอยู่ไกลๆ เล่า พระเยซูตรัสด้วยความ เยียบขาดว่า หากตาของท่านทำให้ท่านหลง ผิด ให้ควักออกทิ้งเสีย หากมือของท่านทำให้ ท่านหลงผิด จงตัดทิ้งเสีย¹² “เราไม่ได้นำสันติ- ภาพมาให้ แต่เรานำดาบมา”¹³ ทรงเตือนผู้ที่ คิดว่าพระองค์ตรัสแต่เรื่องซ้ำๆ ประโลมใจ ไม่น่าแปลกใจที่หลังการเทศนาทุกครั้ง ชุมชน ในท้องถิ่นนั้นจึง “อ่อนวอนขอให้พระองค์เสด็จ ออกไปเสียจากเขตเมืองของพวกเขา”¹⁴ ไม่น่าแปลกใจที่หลังสิ่งอัศจรรย์ทุกครั้ง คนกลับ ไม่คิดว่าเดชานุภาพของพระองค์เป็นของพระ- ผู้เป็นเจ้าของแต่เป็นของมาร¹⁵ เห็นชัดว่าสติ๊กเกอร์ ทำยารถที่ถามว่า “พระเยซูจะทรงทำอย่างไร” ไม่ได้สร้างกระแสนิยมเสมอไป

ณ จุดสูงสุดของการปฏิบัติศาสนกิจมรรตัย พระเยซูตรัสว่า “ให้พวกท่านรักกันและกัน เหมือนอย่างที่เรารักท่าน”¹⁶ เพื่อให้แน่ใจว่า พวกเขาเข้าใจแน่ชัดว่าความรักดังกล่าวเป็น แบบใด พระองค์ตรัสว่า “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา”¹⁷ และ “ใครทำให้ข้อเล็กน้อยเพียงข้อหนึ่งในพระ- บัญญัติ...มีความสำคัญน้อยลง และสอน คนอื่นให้ทำอย่างนั้นด้วย คนนั้นจะ...เป็นผู้ เล็กน้อยที่สุดในแผ่นดินสวรรค์”¹⁸ ความรัก เหมือนพระคริสต์คือสิ่งจำเป็นที่สุดที่เราต้อง มีในโลกนี้ ส่วนหนึ่งเพราะความชอบธรรม ควรจะมาควบคู่กันเสมอ ดังนั้นหากความรัก ต้องเป็นคำเตือนใจเราตั้งที่มัน ต้อง เป็น พระ- ผู้ทรงเป็นสัญลักษณ์แห่งความรักจึงตรัสว่า เราต้องทิ้งการลวงละเมิดและนัยยะใดๆ ที่ เป็นการแก้ต่างการลวงละเมิดในบุคคลอื่น พระเยซูเข้าพระทัยชัดเจจนถึงสิ่งที่หลายคน ในวัฒนธรรมสมัยใหม่คล้ายจะหลงลืมว่า มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างพระบัญชา

ให้อภัยบาป (ซึ่งพระองค์ทรงทำได้ด้วยพระ- ปรีชาสามารถอันไร้ขอบเขต) กับพระดำรัส เตือนไม่ให้ยอมต่อพฤติกรรมที่เป็นบาป (ซึ่ง พระองค์ไม่เคยทำแม้แต่ครั้งเดียว)

มิตรทั้งหลาย โดยเฉพาะมิตรรุ่นเยาว์ของ ข้าพเจ้า จงกล้าเถิด ความรักอันบริสุทธิ์เหมือน พระคริสต์ซึ่งหลังไหลมาจากความชอบธรรม ที่แท้จริงสามารถเปลี่ยนโลกได้ ข้าพเจ้าเป็น พยานว่าพระกิตติคุณที่แท้จริงและดำรงอยู่ ของพระเยซูคริสต์อยู่บนแผ่นดินโลก ท่านเป็น สมาชิกศาสนจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่ของ พระองค์ ท่านพยายามจะแบ่งปันสิ่งนี้ ข้าพ- เจ้ากล่าวคำพยานถึงพระกิตติคุณนั้นและ ศาสนจักรนั้น ด้วยพยานเฉพาะถึงกุญแจ ฐานะปุโรหิตที่ได้รับการฟื้นฟูซึ่งไขพลังอำนาจ และประสิทธิผลของศาสนพิธีแห่งความรอด ข้าพเจ้าแน่ใจว่ากุญแจเหล่านั้นได้รับการ ฟื้นฟูแล้วและศาสนพิธีเหล่านั้นมีขึ้นอีกครั้ง ผ่านศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน ยุคสุดท้าย มากกว่าที่ข้าพเจ้าแน่ใจว่ายืนอยู่

ตรงแทนพูดและทำนบนิ่งอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า ในการประชุมใหญ่นี้

จงเข้มแข็ง ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างซื่อสัตย์แม้ผู้คนรอบข้างไม่ได้ทำเช่นนั้นเลยก็ตาม ปกป้องความเชื่อของท่านด้วยมารยาทและการอุณยธรรม แต่จงปกป้องประวัติศาสตร์อันยาวนานของเสียงที่ได้รับ การรดใจ รวมถึงเสียงที่ท่านจะได้ยินในการประชุมใหญ่นี้และเสียงที่ท่านฟังได้ยินด้วยตนเองจากประธานโรมัส เอส. มอนสัน ล้วนแต่ชี้ทางท่านไปสู่วิถีแห่งความเป็นสานุศิษย์ของชาวคริสต์ นี่คือทางคับแคบและนี่คือทางแคบที่ไม่ได้มีอิสระมากมายบางช่วง แต่เราจะเดินทางอย่างตื่นเต้นและสำเร็จลุล่วงเมื่อมี “ความแน่วแนในพระคริสต์... ความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระเจ้าเป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง”¹⁹ เมื่อท่านดำเนินตามเส้นทางนั้นอย่างกล้าหาญ ท่านจะหลอหลอมศรัทธาที่ไม่สิ้นคลอน ท่านจะพบความปลอดภัยจากลมชั่วร้ายที่พัดพาแม้ลูกศรในลมหมุน และจะสัมผัสถึงพลังความเข้มแข็งดุจศิลาจากพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา ซึ่งหากท่านสร้างความเป็นสานุศิษย์ผู้ไม่ย่อท้อไว้บนนั้น ท่าน *จะตกไม่ได้*²⁰ ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. เจกอบ 1:8
2. 1 นิไฟ 19:9.
3. 1 โครินธ์ 12:31; อีเธอร์ 12:11.
4. ฮีบรู 11:32–38.
5. มัทธิว 23:37–38.
6. อพยพ 3:8.
7. ดู อพยพ 20:3–17.
8. 2 พงศาวดาร 18:7.
9. โมไซยาห์ 13:4.
10. อิสยาห์ 30:9–11.
11. ดู เฮนรี่ แฟร์ลี, {73} *The Seven Deadly Sins Today* {74} (1978), 15–16.
12. ดู มัทธิว 5:29–30.
13. มัทธิว 10:34.
14. มาระโก 5:17.
15. ดู มัทธิว 9:34.
16. ยอห์น 15:12.
17. ยอห์น 14:15.
18. มัทธิว 5:19; เน้นตัวเอน.
19. 2 นิไฟ 31:20.
20. ดู ฮีลามัน 5:12.

โดย **เอ็ลเคอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์**
แห่งฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบ

ภาระอันเปี่ยมด้วยปีติของการเป็นสานุศิษย์

การสนับสนุนผู้นำของเราเป็นสิทธิพิเศษสิ่งนี้มาพร้อมกับความรับผิดชอบส่วนตัวในการแบ่งเบาภาระของผู้นำและเป็นสานุศิษย์ของพระเจ้า

ในวันที่ 20 พฤษภาคมปีที่แล้ว ทอร์นาโดขนาดมหึมาทำลายซานเมืองโอคลาโฮมาซิตี ในใจกลางอเมริกา ทิ้งร่องรอยไว้กว้างกว่า 1.6 กิโลเมตรและยาว 27 กิโลเมตร พายุลูกนี้ ทอร์นาโดที่โถมตี สร้างความเสียหายใหญ่หลวง เปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์และชีวิตที่อยู่ในเส้นทางที่เคลื่อนผ่านหนึ่งสัปดาห์หลังจากพายุหิมาลูกนี้เข้าโจมตี ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ไปเยี่ยมพื้นที่ซึ่งบ้านและทรัพย์สินกระจัดกระจายไปตามละแวกบ้านที่เสียหายราบเรียบ

ก่อนข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้าพูดกับศาสตราจารย์ผู้เป็นที่รัก ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ผู้ชื่นชอบในการทำกิจธุระของพระเจ้าด้วยความเคารพ ไม่แต่เฉพาะตำแหน่งของท่าน แต่ในคุณความดีของท่านด้วย ข้าพเจ้าถามว่า “ท่านต้องการให้ผมทำอะไร ท่านต้องการให้ผมพูดอะไร”

ท่านค่อยๆ จับมือข้าพเจ้า รวากับท่านจะทำการกับผู้ประสบภัยแต่ละคนและกับผู้ที่ให้ความช่วยเหลือจากการทำลายล้างเหมือนท่านอยู่ที่นั่นและพูดว่า

“อันดับแรก บอกว่าผมรักพวกเขา
“สอง บอกว่าผมสวดอ้อนวอนให้พวกเขา

“สาม ขอให้ขอบคุณผู้ที่มาให้ความช่วยเหลือ”

ในฐานะสมาชิกของฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบ ข้าพเจ้ารู้สึกถึงน้ำหนักอยู่บนบ่าข้าพเจ้าจากพระวจนะของพระเจ้าที่มีต่อโมเสส

“จงรวบรวมพวกผู้ใหญ่ในอิสราเอลให้เราเจ็ดสิบคน เป็นคนที่เจ้ารู้ว่าเป็นผู้ใหญ่ของประชาชนและเป็นเจ้าหน้าที่ของข้าทั้งหลาย ...

“เราจะลงมาสนทนากับเจ้าที่นั่น และเราจะเอาจากวิญญาณที่มีอยู่บนเจ้ามาใส่บนคนเหล่านั้นด้วย และให้เขาทั้งหลายแบกภาระของประชาชนเหล่านี้ร่วมกับเจ้า เพื่อเจ้าจะไม่ต้องแบกคนเดียว”¹

นี่คือถ้อยคำจากสมัยโบราณ กระนั้นวิถีของพระเจ้าไม่เคยเปลี่ยน

ในศาสนจักรปัจจุบันนี้ พระเจ้าทรงเรียกสาวกเจ็ดสิบ 317 คน รับใช้ใน 8 โครัม เพื่อช่วยอัครสาวกสิบสองในการแบกรับภาระของฝ่ายประธานสูงสุด ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขต่อความรับผิดชอบอันล้ำลึกในจิตวิญญาณและเช่นเดียวกันกับพี่น้องชายของข้าพเจ้า อย่างไรก็ตาม พวกเราไม่ใช่คนกลุ่มเดียวที่ช่วย

ในงานอันรุ่งโรจน์นี้ ในฐานะที่เป็นสมาชิกของศาสนจักรทั่วโลก เราทุกคนมีโอกาสอันพิเศษในการเป็นพรให้ชีวิตผู้อื่น

ข้าพเจ้าเรียนรู้จากศาสตราจารย์ผู้เป็นที่รักของเราถึงสิ่งที่คุณโดนพายุเคลือบผ่านต้องการ—คือความรัก คำสวดอ้อนวอน และความสำนึกคุณสำหรับการร่วมมือร่วมใจช่วยเหลือ

บ่ายวันนี้เราแต่ละคนจะยกมือขวาขึ้นและสนับสนุนฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมมัครสภาอภิบาลสองว่าเป็นศาสตราจารย์ ผู้หยั่งรู้และผู้เปิดเผยของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย นี่ไม่ใช่ธรรมเนียมปฏิบัติที่ธรรมดา หรือไม่ใช่งานไว้อาลัยผู้ที่ได้รับเรียกให้รับใช้ เป็นเจ้าหน้าที่สามารถสนับสนุนผู้นำของเราเป็นสิทธิพิเศษ สิ่งนี้มาพร้อมกับความรับผิดชอบส่วนตัวในการแบ่งเบาภาระของผู้นำและเป็นสานุศิษย์ของพระเจ้า พระเยซูคริสต์

ประธานมอนสันกล่าวว่า

“มีผู้ต้องการความเอาใจใส่ กำลังใจ ความช่วยเหลือ การปลอบโยน ความเมตตาจากเราอยู่รายรอบเรา—ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นสมาชิกในครอบครัว เพื่อนสนิทมิตรสหาย

หรือคนแปลกหน้า เราคือพระหัตถ์ของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก โดยมีพระบัญชาให้รับใช้และให้กำลังใจบุตรธิดาของเราองค์ พระองค์ทรงพึงพาเราทุกคน ...

“...ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่ง ที่เล็กน้อยที่สุด...ก็เหมือนทำกับเราด้วย’ [มัทธิว 25:40]”²

เราจะตอบสนองด้วยความรักเมื่อโอกาสมีอยู่ต่อหน้าเราให้เยี่ยม หรือโทรศัพท์ เขียนจดหมายสั้นๆ หรือใช้เวลาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของบางคนหรือไม่ หรือเราจะเป็นเหมือนชายหนุ่มผู้ที่พิสูจน์พระบัญญัติทั้งหมดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

“ข้าพเจ้ารักษาข้อเหล่านั้นทุกข้ออยู่แล้ว ข้าพเจ้ายังขาดอะไรอีกบ้าง?”

“พระเยซูตรัสกับเขาว่า ถ้าท่านต้องการจะเป็นคนดีพร้อม จงไปขายทรัพย์สิ่งของท่านที่มีอยู่แจกจ่ายให้คนยากจน แล้วท่านจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ และจงตามเรามา”³

ชายหนุ่มได้รับเรียกไปสู่การรับใช้อันยิ่งใหญ่กว่าให้อยู่เคียงข้างพระเจ้าให้ทำงานในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก แต่เขาได้หันเหออกไป “เพราะเขามีทรัพย์สินจำนวนมาก”⁴

ทรัพย์สินบนโลกของเราคืออะไร เราได้เห็นสิ่งที่ทอร์นาโดทำกับสิ่งเหล่านั้นภายในชั่วพริบตา เป็นสิ่งสำคัญที่เราแต่ละคนพยายามฝากทรัพย์สินทางวิญญาณของเราไว้ในสวรรค์—ใช้เวลา พระสวรรค์ และสิทธิเสรีรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้า

พระเยซูคริสต์ยังทรงเรียก “จงตามเรามา”⁵ พระองค์ทรงดำเนินที่บ้านเกิดของพระองค์กับผู้ติดตามของพระองค์อย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย พระองค์ยังทรงดำเนินกับเรา ทรงยื่นข้างเราและทรงนำเรา เพื่อจะทำตามแบบอย่างอันดีพร้อมของพระองค์คือระลึกและให้เกียรติพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผู้ทรงแบกภาระทุกอย่างของเราผ่านการซดใช้ศักดิ์สิทธิ์แห่งความรอดซึ่งเป็นภาระกระทำแห่งการรับใช้ที่สูงที่สุด สิ่งที่พระองค์ทรงขอจากเราคือให้เราสามารถและเต็มใจรับ “ภาระ” ของการเป็นสานุศิษย์อย่างจริงจัง

ขณะที่อยู่ในโอคโลโฮมา ข้าพเจ้ามีโอกาสพบกับสองสามครอบครัวที่สูญเสียจากทอร์นาโดที่รุนแรง ขณะข้าพเจ้าเยี่ยมครอบครัวชอร์เรลส์ ข้าพเจ้ารู้สึกสะเทือนใจอย่างยิ่งกับประสบการณ์ของทอรี ลูกสาวของพวกเขา ตอนนั้นเรียนอยู่ ป. 5 ที่โรงเรียนปฐมพลาซา

ทาวร์เนอร์ เธอกับคุณแม่อยู่กับเราในวันนี้ ทอริและเพื่อนของเธออีกไม่กี่คนเบียดกัน อยู่ในห้องน้ำเพื่อเป็นที่หลบภัยขณะที่ทอรินาโด พัดผ่านโรงเรียน ขอให้ฟังขณะที่ข้าพเจ้าอ่าน คำพูดของเธอเองถึงเรื่องราวในวันนั้น

“หนูได้ยินเสียงสิ่งของกระทบหลังคา หนู คิดว่าเป็นแค่ลูกเห็บตก เสียงดังขึ้นเรื่อยๆ หนู สวดอ้อนวอนให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงคุ้มครองเราให้เราปลอดภัย ทันใดนั้นเราได้ยิน เสียงดูดอากาศอย่างดังและหลังคาก็หายไป มีลมแรงและซากปรักหักพังปลิวอยู่รอบและ กระแทกทุกส่วนของร่างกาย ข้างนอกมีมืด และท้องฟ้าเหมือนกับมีสีดำ แต่ก็ไม่ได้—นั้น อยู่ข้างในทอรินาโด หนูหลับตาสวดอ้อนวอน หวังว่าจะให้จบเร็วๆ

“ทันใดทุกอย่างก็เงียบ

“เมื่อหนูลืมตา หนูเห็นป้าย ‘หยุด’ อยู่ตรง หน้าหนู เกือบถึงจุก”⁶

ทอริ คุณแม่ และพี่น้องอีกสามคน พร้อมกับเพื่อนๆ อีกหลายคนอยู่ในโรงเรียนกับเธอ พวกเขารอดอย่างปาฏิหาริย์จากทอรินาโด นั้น เพื่อร่วมโรงเรียนเจ็ดคนไม่รอด

สุดสัปดาห์นั้นฐานะบุโรหิตหลายคนให้พร สมาชิกผู้ที่ประสบภัยจากพายุ ข้าพเจ้ารู้สึก เป็นเกียรติที่ให้พรทอริ ขณะข้าพเจ้าวางมือ บนศีรษะของเธอ พระคัมภีร์ข้อโปรดเข้ามาใน ความคิดข้าพเจ้า “เราจะไปเบื้องหน้าเจ้า. เรา จะอยู่ทางขวามือเจ้าและทางซ้ายเจ้า, และ พระวิญญาณของเราจะอยู่ในใจเจ้า, และเหล่า เทพของเราห้อมล้อมเจ้า, เพื่อประคองเจ้า ไว้.”⁷

ข้าพเจ้าแนะนำให้ทอริระลึกถึงวันที่ผู้รับใช้ ของพระเจ้าวางมือบนศีรษะเธอและประกาศ ว่าเทพปกป้องเธอในพายุ

โดยเอื้อมมือไปช่วยเหลือกันไม่ว่าอยู่ใน สถานการณ์ใดเป็นความรักอันเป็นนิรันดร์ นี่ คือการรับใช้ที่ข้าพเจ้าเห็นในโศกนาฏกรรมใน สัปดาห์นั้น

เรามักได้รับโอกาสที่จะช่วยเหลือผู้อื่นใน ยามทุกข์ยาก ในฐานะสมาชิกของศาสนจักร เราแต่ละคนมีความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ “แบกภาระของกันและกัน, เพื่อมันจะได้เบา”⁸

“โคกเศร้ากับคนที่โคกเศร้า”⁹ และเพื่อ “ยกมือ ที่อ่อนแรง, และให้กำลังเขาที่อ่อนล้า.”¹⁰

พี่น้องชายหญิง พระเจ้าทรงซาบซึ้งท่าน ทุกคนและแต่ละคนเพียงใด สำหรับวันเวลา และการทำการรับใช้ที่นับไม่ถ้วน ไม่ว่าจะเป็ นงานเล็กหรือใหญ่ก็ตาม ท่านให้ด้วยความ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ทุกวัน

กษัตริย์เป็นจามินสอนในพระคัมภีร์มอรมอนว่า “เมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ ของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า ของท่านนั่นเอง.”¹¹

การให้ความสำคัญต่อการรับใช้พี่น้องของ เราสามารถช่วยให้เราดำเนินการตัดสินใจ สำหรับเรื่องศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตประจำวันและ เตรียมเราให้มีความสำคัญและรักสิ่งๆ ที่พระเจ้า ทรงรัก เมื่อทำเช่นนั้น เราเป็นพยานจากชีวิต ของเราเองว่าเราคือสานุศิษย์ของพระองค์ เมื่อเราทำงานของพระองค์ เราารู้สึกว่าพระ- วิญญาณอยู่กับเรา ประจักษ์พยาน ศรัทธา ความวางใจ และความรักของเราเพิ่มขึ้น

ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าผู้ไถ่ของข้าพเจ้า พระเยซู คริสต์ ทรงพระชนม์ และพระองค์ตรัสโดย ผ่านทางศาสดาพยากรณ์ ประธานโรมัส เอส. มอนสันผู้เป็นที่รักของเราในยุคสมัยของเรานี้ ขอให้เราพบปิติที่มาจากกรับใช้อันศักดิ์- สิทธิ์ของการแบกรับภาระของกัน ไม่ว่าจะ เรียบง่ายและเบา นี่คือการสวดอ้อนวอนของ ข้าพเจ้าในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. กัณดารวิถี 11:16-17.
2. โรมัส เอส. มอนสัน “วันนี้ฉันจะทำอะไรให้ โครบ้าง” *เสียวไฮนา*, พ. ย. 2009 หน้า 104, 106.
3. มัทธิว 19:20-21.
4. มัทธิว 19:22.
5. มัทธิว 19:21.
6. ประสพภรณ์ของวิกทอเรีย (ทอริ) ซอร์เรลส์, เล่าวันที่ 16 ม. ก. 2014.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:88.
8. โมไซยาห์ 18:8.
9. โมไซยาห์ 18:9.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 81:5.
11. โมไซยาห์ 2:17.

โคย เอ็ลเคอร์ คาร์ลอส เอช. อามาโค
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

พระคริสต์พระผู้ไถ่

การเสียดสละ [ของพระผู้ไถ่] เป็นพรแก่ทุกคน จากอาดัม คนแรก จนถึงคนสุดท้ายของมนุษย์ทั้งปวง

พระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ประสูติและสิ้นพระชนม์ในสภาพการณ์ที่ไม่มีใครเสมอเหมือน พระองค์ทรงพระชนม์และเติบโตในสภาพที่ต่ำต้อย ปราศจากสิ่งของทางโลก พระองค์ทรงรำพึงว่า “หมาจิ้งจอกยังมีโพรงและนกในอากาศก็ยังมีรัง แต่บุตรมนุษย์ไม่มีที่ที่จะวางศีรษะ” (ลูกา 9:58)

พระองค์ไม่เคยได้รับเกียรติ ไม่เคยเป็นที่โปรดปราน ได้รับการยอมรับ หรือได้รับการปฏิบัติจากผู้นำทางการเมืองของโลกหรือแม้แต่ผู้นำทางศาสนาในวันเวลาของพระองค์ไม่เคยแม้แต่จะประทับในที่ซึ่งสำคัญสูงสุดในธรรมศาลา

คำสั่งสอนของพระองค์เรียบง่าย แต่ผู้ชนก็ยังติดตามพระองค์ การปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์คือการให้พรผู้คนที่อยู่เสมอกัน พระองค์ทรงแสดงปฏิหาริย์นับไม่ถ้วนในบรรดาผู้คนเหล่านั้นที่ยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นพระองค์นั้นที่พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งมา

พระองค์ประทานสิทธิอำนาจและพลังอำนาจแก่เหล่าอัครสาวกของพระองค์ในการทำปฏิหาริย์ “และกิจที่ยิ่งใหญ่กว่า” สิ่งเหล่านั้นที่พระองค์ทรงทำมาแล้ว (ยอห์น 14:12) แต่พระองค์ไม่เคยประทานเอกสิทธิ์ของการอภิบาลแก่พวกเขา ศัตรูของพระองค์ขุนเคืองใจเมื่อได้ยินพระองค์ตรัสว่า “จงไปเกิดและจากนี้ไปอย่าทำบาปอีก” (ยอห์น 8:11) หรือ

“บาปของเธอได้รับการยกโทษแล้ว” (ลูกา 7:48) สิทธิอันเป็นของพระองค์แต่เพียงผู้เดียวเพราะพระองค์คือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าและเพราะพระองค์จ่ายค่าบาปเหล่านั้นด้วยการชดใช้ของพระองค์

อำนาจเหนือความตายของพระองค์

อำนาจเหนือความตายของพระองค์เป็นคุณลักษณะจากสวรรค์อีกอย่างหนึ่ง ไยรัสผู้ยิ่งใหญ่ นายธรรมศาลา อ่อนนวย “ขอให้พระองค์เสด็จไปที่บ้านของเขา เพราะว่าเขามีบุตรสาวคนเดียว...และบุตรสาวคนนั้นกำลังนอนป่วยอยู่เกือบจะตายแล้ว” (ลูกา 8:41-42) พระอาจารย์ได้ยื่นคำอ่อนนวยของเขา ขณะที่พระองค์กำลังเสด็จไปพร้อมไยรัส ผู้รับใช้คนหนึ่งมาหาไยรัสและบอกเขาว่า “ลูกสาวของท่านตายแล้ว ไม่ต้องรบกวนอาจารย์อีก” (ลูกา 8:49) หลังจากพระเยซูเสด็จเข้าไปในบ้าน พระองค์ทรงขอให้ทุกคนออกไปและตรงไปจับมือเด็ก พระองค์ตรัสกับเธอว่า “ลูกเอ๋ย ลูกขึ้นเถิด” (ลูกา 8:54)

อีกครั้งหนึ่ง ขณะที่พระองค์เสด็จไปยังเมืองนาอิน มีคนหามศพมา หญิงม่ายคนหนึ่งกำลังร่ำไห้เพราะบุตรชายคนเดียวของเธอถึงแก่ความตาย ด้วยพระเมตตาสงสาร พระองค์จึงทรงแตะต้องโลงศพนั้นและตรัสว่า “ชายหนุ่มเอ๋ย เราส่งท่านให้ลุกขึ้น” (ลูกา 7:14) ผู้คนมองเห็นปฏิหาริย์นี้จึงร้องอุทานว่า “ผู้เผย

พระวจนะยิ่งใหญ่มาเกิดท่ามกลางเราแล้ว พระเจ้าเสด็จมาเยี่ยมเยียนชนชาติของพระองค์” (ลูกา 7:16) ปฏิหาริย์นี้เป็นเหตุการณ์ที่น่าประทับใจอีกครั้งหนึ่งเพราะพวกเขาได้ประกาศว่าชายหนุ่มคนนั้นตายไปแล้วจริงๆ และกำลังจะนำไปฝัง จากการนำหนุ่มสาวสองคนนี้กลับมามีชีวิตอีก เป็นพยานหลักฐานถึงสิทธิอำนาจและพลังอำนาจของพระองค์ที่อยู่เหนือความตาย สร้างความพิศวงแก่ผู้ที่เชื่อและทำให้ผู้ที่เกลียดชังพระองค์ต้องเกรงกลัว

เหตุการณ์ครั้งที่สามเป็นเหตุการณ์ที่น่าประทับใจที่สุด มาร์ธา มารีย์ และลาซารัส สามพี่น้องที่พระคริสต์เสด็จไปเยี่ยมบ่อยๆ เมื่อมีคนมาบอกพระองค์ว่าลาซารัสป่วย พระองค์ทรงรออยู่สองวันก่อนจะเสด็จมาหาครอบครัวนี้ ในการปลอบโยนมาร์ธาหลังจากน้องชายของเธอเสียชีวิต พระองค์ทรงเป็นพยานอย่างชัดเจนต่อเธอว่า “เราเป็นชีวิตและการเป็นขึ้นจากตาย คนที่วางใจในเราจะมีชีวิตอีก แม้ว่าเขาจะตายไป” (ยอห์น 11:25)

เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงขอให้ญาติมิตรผู้ใดก็ตามที่เคลื่อนหนีออกจากอุโมงค์ มาร์ธากระซิบบอกพระองค์อย่างห้วนเกรงว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ศพคงจะมีกลิ่นเหม็นแล้ว เพราะว่าน้องตายมาสี่วันแล้ว” (ยอห์น 11:39)

พระเยซูจึงทรงเตือนเธอด้วยความรักว่า “เราบอกเธอแล้วไม่ใช่หรือว่า ถ้าเธอเชื่อ ก็จะได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า?” (ยอห์น 11:40) และเมื่อตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ทรงร้องเสียงดังว่า

“ลาซารัส ออกมาเถิด

“คนตายนั้นก็ออกมา” (ยอห์น 11:43-44)

หลังจากลาซารัสอยู่ในอุโมงค์เก็บศพถึงสี่วัน บรรดาศัตรูของพระบุตรพระผู้เป็นเจ้าก็ต้องเผชิญกับหลักฐานที่ไม่อาจจะปฏิเสธได้ พวกเขาไม่อาจเพิกเฉย มองข้าม หรือบิดเบือนอีกต่อไป คนเหล่านั้นเริ่มไม่มีเหตุผลและมีเจตนาร้าย “นับตั้งแต่วันนั้น...จึงวางแผนที่จะฆ่าพระองค์” (ยอห์น 11:53)

พระบัญญัติใหม่

จากนั้นไม่นาน พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ก็ทรงเฉลิมฉลองในเยรูซาเล็มกับบรรดาอัครสาวกของพระองค์ เป็นเทศกาลปัสกาสุดท้ายของพระองค์ พระองค์ทรงจัดตั้งศาสนพิธีศีล-

ระลึก ประทานบัญญัติแก่พวกเขาให้รักกัน และกันโดยการรับใช้อย่างจริงใจ

ความปวศรัวของพระองค์ในเกษมณี

หลังจากนั้น พระองค์ทรงแสดงความรักอันสูงสุดต่อมนุษยชาติ และทรงกระทำการทั้งปวงให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ทรงดำเนินอย่างกล้าหาญและเด็ดเดี่ยวเพื่อเผชิญหน้ากับการทดลองซึ่งยากที่สุดในสวนเกษมณี ในสภาพซึ่งเปล่าเปลี่ยวที่สุด พระองค์ทรงรับทุกขเวทนาแสนสาหัสจนพระโลหิตหลั่งออกมาจากทุกขุมขน ในการถวายพระองค์เบื้องพระพักตร์พระบิดา พระองค์ทรงขอใช้บาปของเราและทรงรับเอาความ

เจ็บป่วยตลอดจนความทุกข์ยากของเราไว้กับพระองค์เพื่อให้ทรงทราบว่าทรงช่วยเหลืออย่างไร (ดู แอลมา 7:11-14)

เราเป็นหนี้พระองค์และพระบิดาบนสวรรค์ของเรา เพราะการเสียสละของพระองค์เป็นพรแก่ทุกคน จากอาดัม คนแรก จนถึงคนสุดท้ายของมนุษยทั้งปวง

การกล่าวโทษและการตริกลงบนพระผู้ช่วยให้รอด

เมื่อความทุกข์เวทนาของพระองค์ในเกษมณีสิ้นสุดลง พระองค์สมัคพระทัยยอมให้ศัตรูผู้คิดร้ายจับกุมพระองค์ โดยคนของพระองค์เองที่ทรยศ พวกเขาจับพาพระองค์ไปสู่การ

กล่าวโทษโดยวิธีอยู่ดีธรรมและผิดกฎหมาย การไต่สวนที่ไม่เป็นธรรมและยังไม่มีข้อยุติคืนเดียวกันนั้นเองพระองค์ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางอาญาเนื่องจากการลบล้างศาสนาและถูกกล่าวโทษถึงตาย ด้วยความเกลียดชังและกระหายการแก้แค้น—เพราะพระองค์ทรงเป็นพยานต่อพวกเขาว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ—ศัตรูของพระองค์นำพระองค์ไปอยู่ต่อหน้าปีลาตเพื่อกล่าวโทษพระองค์ ในที่สุด พวกเขาเปลี่ยนข้อกล่าวหาจากการหมิ่นศาสนามาเป็นกบฏ ทั้งนี้เพื่อให้พระองค์สิ้นพระชนม์ด้วยการตรึงกางเขน

การกล่าวโทษพระองค์ท่ามกลางชาวโรมัน

ยิ่งโหดร้ายไปกว่านั้นอีก การเยาะเย้ยถากถาง และดูหมิ่นเรื่องอาณาจักรทางวิญญาณของ พระองค์ พิธีสวมมงกุฎนามที่น่าอัปยศอดสู การเขียนตืออย่างเจ็บปวด และความทุกข์ ทรมานแสนสาหัสเมื่อทรงถูกตรึงกางเขนต่อ หน้าสาธารณชน เป็นการเตือนอย่างชัดเจน ต่อทุกคนที่กล้าพอจะประกาศตนเองว่าเป็น ศาสนิกษย์ของพระองค์

ในทุกขณะแห่งความทุกข์เวทนา พระผู้ไถ่ ของโลกทรงแสดงถึงการควบคุมพระองค์เอง อย่างหาที่เปรียบมิได้ พระองค์ทรงนึกถึงแต่ การประทานพรผู้อื่น ด้วยพระเมตตาและน้ำ พระทัยอ่อนโยน พระองค์ทรงขอให้ยอห์น ดูแลมารีย์ พระมารดาของพระองค์ พระองค์ ทูลขอให้พระบิดาในสวรรค์ประทานอภัยโทษ แก่ผู้ที่ตรึงกางเขนพระองค์ เมื่องานบนแผ่นดิน โลกของพระองค์สำเร็จลุล่วงแล้ว พระองค์ ทรงบัญชาให้วิญญาณของพระองค์เสด็จไป หาพระผู้เป็นเจ้าและหายพระทัยเสียที่สุดท้าย พระวรกายทางโลกของพระคริสต์ถูกนำไปยัง อุโมงค์และเก็บอยู่ที่นั่นสามวัน

งานของพระผู้ไถ่ท่ามกลางคนตาย

ขณะที่ศาสนิกษย์กำลังทนทุกข์กับความ โศกเศร้า ท้อแท้ และไม่แน่ใจ พระผู้ช่วยให้ รอดในอีกสถานะหนึ่งของแผนอันรุ่งโรจน์ ของพระบิดา ได้ขยายการปฏิบัติศาสนกิจ ของพระองค์ในวิธีใหม่ ในช่วงเวลาสั้นๆ เพียง สามวัน พระองค์ทรงทำงานอย่างไม่รู้จักเห็น- เห็น้อยในการวางระเบียบงานอันยิ่งใหญ่เกี่ยว กับความรอดในบรรดาคนตาย วันเวลาเหล่านี้นั้นกลายเป็นความหวังสูงสุดต่อบรรดาครอบครัวทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า ระหว่างการ เสด็จเยือนนั้น พระองค์ทรงจัดตั้งผู้ติดตาม ที่ชื่อสัตย์ของพระองค์เพื่อที่พวกเขาจะนำ ชาวดีแห่งการไถ่ไปสู่ผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่แต่ไม่รู้ จักแผนอันรุ่งโรจน์นี้หรือผู้ที่เคยปฏิเสธ บัดนี้ พวกเขามีโอกาสที่จะเป็นอิสระจากการเป็น เซลยและได้รับการไถ่โดยพระผู้เป็นเจ้าของ ทุกคนเป็นและคนตาย (ดู ค.พ. 138:19, 30-31)

ผลแรกของการฟื้นคืนชีวิต

เมื่องานของพระองค์เสร็จสมบูรณ์ในโลก วิญญาณ พระองค์เสด็จกลับมายังแผ่นดิน

โลก—วิญญาณและพระวรกายของพระองค์ ได้รวมกลับคืนเป็นหนึ่งเดียวกันตลอดกาล ถึงแม้พระองค์จะทรงแสดงให้เห็นประจักษ์ โดยไม่มีข้อสงสัยว่าทรงมีอำนาจเหนือความ ตาย แต่เรื่องราวในพระคัมภีร์ซึ่งกล่าวถึงผู้ที่ พระองค์ทรงนำเอาชีวิตกลับคืนมาก่อนการ ฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้พวกเขาจะได้รับชีวิตกลับคืนมาโดย ปาฏิหาริย์ กระนั้นพวกเขายังคงต้องตาย

พระคริสต์ทรงเป็นบุคคลแรกที่ฟื้นคืนชีวิต และไม่ได้ตายอีก ไปสู่ร่างกายที่ตีพร้อมและเป็น นิรันดร์ตลอดกาล ในสภาพแห่งการฟื้นคืน พระชนม์ของพระองค์ พระองค์ทรงปรากฏ ต่อมารีย์ ซึ่งต่อมาก็จำพระองค์ได้และเริ่ม นมัสการพระองค์ พระผู้ไถ่ของเรา ผู้ทรงมี พระทัยอ่อนโยน ทรงเตือนนางเกี่ยวกับสภาพ ใหม่และมีรัศมีภาพของพระองค์ “อย่าหวง เหนียวเราไว้ เพราะเรายังไม่ได้อัปมาหาพระ บิดาของเรา” (ยอห์น 20:17)—เป็นพยานเพิ่มเติมว่าการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ใน โลกวิญญาณเป็นความจริงและเสร็จสมบูรณ์ จากนั้น พระองค์ทรงใช้ภาษาที่ยืนยันความ เป็นจริงของการฟื้นคืนพระชนม์ พระองค์ ตรัสว่า “เรากำลังจะขึ้นไปหาพระบิดาของ เราและพระบิดาของพวกท่าน ไปหาพระเจ้า ของเราและพระเจ้าของพวกท่าน” (ยอห์น 20:17). หลังจากเสด็จไปหาพระบิดาของ พระองค์แล้ว พระองค์เสด็จกลับมาอีกและ ทรงปรากฏต่อบรรดาอัครสาวกของพระองค์ “พระองค์ทรงให้เขาดูพระหัตถ์และซี่ข้างของ พระองค์. เมื่อพวกเขาได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วก็มีคามยินดี” (ยอห์น 20:20)

พระผู้ไถ่จะเสด็จกลับมา

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระคริสต์จะเสด็จ กลับมาในวิธีที่ต่างไปจากการเสด็จมาครั้ง แรก พระองค์จะเสด็จมาในเดชาภาพและ รัศมีภาพ พร้อมกันกับวิสุทธิชนทั้งปวงที่เที่ยง ธรรมและชื่อสัตย์ พระองค์จะเสด็จมาใน ฐานะกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายและเจ้า นายเหนือเจ้านายทั้งหลาย ในฐานะเจ้าชาย แห่งสันติ พระเมสสิยาห์ที่สัญญาไว้ พระผู้- ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ เพื่อพิพากษาคนเป็น และคนตาย ข้าพเจ้ารักและรับใช้พระองค์ ด้วยสุดจิตสุดใจ และข้าพเจ้าขอให้เรารับ ใช้ ด้วยปีติและการอุทิศตน และเพื่อเราจะยังคง ชื่อสัตย์ต่อพระองค์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ ใน พระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย ลินคา เอส. ริฟส์
ที่ปรึกษาที่สอนในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

การปกป้องให้พ้น สื่อลามก—บ้านที่ มุ่งเน้นพระคริสต์

ตัวกรองที่ดีที่สุดในโลก...คือตัวกรองภายในของแต่ละคนซึ่งเกิดจาก
ประจักษ์พยานที่ลึกซึ้งและแนบสนิท

พี่น้องที่รักทั้งหลาย วันนี้ดิฉันได้รับพร
ที่มีหลานที่อายุมากที่สุด 13 คนอยู่
ในที่ประชุมนี้ เรื่องนี้ทำให้ดิฉัน
ต้อง

ถามว่า “ดิฉันต้องการให้หลานๆ รู้เรื่องอะไร”
เช้าวันนี้ดิฉันต้องการเปิดใจสนทนากับครอบครัว
ของดิฉันและของท่าน

เราในฐานะผู้นำกังวลมากขึ้นทุกที เรื่อง
สื่อลามกเป็นเหตุบ่อนทำลายชีวิตสมาชิก
ศาสนจักรและครอบครัว ซาตานกำลังโหม
โจมตีอย่างโกรธเกรี้ยวกว่าที่เคย

เหตุผลที่เรามายังแผ่นดินโลกนี้คือ เรียนรู้
การควบคุมความต้องการและความรู้สึกแห่ง
ร่างมรรตัยของเรา ความรู้สึกเหล่านี้ที่พระเจ้า
เป็นเจ้าของช่วยให้เราปรารถนาที่จะ
แต่งงานและมีลูก นอกจากนั้นสัมพันธ์ภาพ
การแต่งงานที่แน่นแฟ้นระหว่างชายหญิงซึ่ง
นำลูกๆ มาสู่ความเป็นมรรตัยนี้ ยังหมายถึง
ประสบการณ์ที่งดงาม เปี่ยมด้วยความรักซึ่ง
ผูกพันดวงใจซึ่งอุทิศตนเข้าด้วยกัน เป็นหนึ่ง
เดียวกันทั้งร่างและวิญญาณและนำมาซึ่งปิติ

และความสุขอันสมบูรณ์เมื่อเราต่างเรียนรู้อัน
จะยกให้อีกฝ่ายสำคัญกว่าตนเอง ประธาน
สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์สอนว่า ในการ
แต่งงาน “คู่สมรส...จึงมาก่อนสิ่งอื่นใดในชีวิต
ของสามีหรือภรรยา และ...[ไม่] ว่าความสนใจ
ใดๆ [หรือ] ผู้คน [หรือ] สิ่งของจะต้องไม่มี
อิทธิพลเหนือคู่สมรสเป็นอันขาด...”

“ชีวิตการแต่งงานเรียกร้องความจงรักภักดี
และความซื่อสัตย์รักเดียวใจเดียว”¹

หลายปีมาแล้วลูกเราคนหนึ่งซึมเศร้าอย่าง
เห็นได้ชัด ดิฉันเข้าไปในห้องนอนของลูกที่
นั้นเธอเปิดใจและอธิบายให้ดิฉันฟังว่าเธอไป
บ้านเพื่อนและบังเอิญได้เห็นภาพและการ
แสดงที่ทำให้ตกใจและรู้สึกไม่ดีในโทรทัศน์
ระหว่างชายและหญิงที่ไม่มีเสื้อผ้าพันกาย
เธอสะอึกสะอื้นและแสดงให้เห็นว่าเธอรู้สึก
แย่มากได้เห็นภาพนั้นและอยากลบมัน
ออกจากใจ ดิฉันสำนึกคุณยิ่งที่เธอวางใจให้
ดิฉันมีโอกาสปลอบประโลมหัวใจที่ไร้เดียงสา
และปวดร้าวของเธอและช่วยเธอให้วิธีที่จะ
ปลดปล่อยความทุกข์ผ่านการขอใช้ของพระ-

ผู้ช่วยให้รอด ดิฉันจำความรู้สึกอันศักดิ์สิทธิ์
นั้นได้เมื่อเราคุกเข่าลงด้วยกันแบบแม่กับลูก
เพื่อวิงวอนขอความช่วยเหลือจากพระบิดา
บนสวรรค์ของเรา

เด็ก เยาวชนและผู้ใหญ่จำนวนมากเห็น
สื่อลามกโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ แต่จำนวนชาย
หญิงที่เลือกจะดูสิ่งนี้มีมากขึ้นทุกทีและถูก
ดึงดูดใจให้กลับไปดูซ้ำจนเสพติด บุคคลเหล่านี้
นี้อาจต้องการอย่างสุดจิตสุดใจที่จะหลุดพ้น
จากกับดักนี้ แต่พวกเขาหมกเอาชนะมันด้วย
ตนเองไม่ได้ เราสำนึกคุณเพียงใดเมื่อบุคคล
อื่นเป็นที่รักเหล่านี้เลือกที่จะวางใจเราในฐานะ
บิดามารดาหรือผู้นำศาสนจักร จะดีกว่าถ้า
เราไม่มีปฏิกิริยาที่ตกใจ โกรธ หรือปฏิเสธ ซึ่ง
อาจทำให้พวกเขาอยู่ในความเยียบอีกครั้ง

เราในฐานะบิดามารดาและผู้นำต้องให้
คำปรึกษากับเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง
โดยฟังด้วยความรักความเข้าใจ พวกเขาต้อง
รู้เกี่ยวกับอันตรายของสื่อลามก และวิธีที่สิ่งนี้
คุกคามชีวิต เป็นเหตุให้สูญเสียพระวิญญาณ
บิดเบือนความรู้สึก หลอกหลวง ทำลายสัมพันธ์
ภาพ สูญเสียการควบคุมตนเอง และสิ้นเปลือง
เวลาความคิดและพลังงานโดยเปล่าประโยชน์

สื่อลามกเลวร้ายขึ้น ชั่วร้ายขึ้นและแสดง
ภาพชัดเจนขึ้นกว่าแต่ก่อน เมื่อเราปรึกษากับ
ลูกของเรา เราสามารถช่วยกันสร้างแผน
ครอบครัวให้มีมาตรฐานและขอบเขต โดย
เป็นฝ่ายรุกในการปกป้องครอบครัวด้วยตัว
กรองบนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ บิดา
มารดาทั้งหลาย เราทราบไหมว่าเครื่องมือ
พกพาที่ใช้อินเทอร์เน็ตได้ซึ่งไม่ใช่คอมพิวเตอร์
คือตัวปัญหาร้ายสุด?

เยาวชนและผู้ใหญ่ ถ้าท่านติดกับดักแห่ง
สื่อลามกของซาตาน จงจำไว้ว่าพระเจ้าช่วยให้
รอดผู้ทรงเป็นที่รักของเราทรงเมตตาเพียงใด
รู้หรือไม่พระเจ้าทรงรักและห่วงหาพันท่าน
เพียงใด แม้จนบัดนี้ พระผู้ช่วยให้รอดของ
เราทรงมีอำนาจที่จะชำระและรักษาท่านได้
พระองค์ทรงสามารถขจัดความปวดร้าวเศร้า

เรย์มอนด์ แอลเบอร์ตา แคนาดา

โคกที่ท่านรู้สึกและทำให้ท่านสะอาดอีกครั้ง ด้วยอำนาจแห่งการชดใช้

เราในฐานะผู้นำ กังวลมากเช่นกันเกี่ยวกับ คู่สมรสและครอบครัวของผู้ที่ทุกข์ทรมาน จากการเสพติดสื่อลามก เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์วิงวอนว่า “หากท่านเป็นอิสระจาก บาปที่ร้ายแรงแล้ว อย่าได้ทุกข์ทรมานโดย ไม่จำเป็นจากบาปของผู้คนอื่นอีกเลย...ท่านรู้สึก เห็นใจได้...แต่ท่านไม่ควรรับเอาความรู้สึก รับผิดชอบต่อบาปที่เกิดขึ้นมาไว้เสียเอง”³ จงรู้ว่าท่านไม่ได้อยู่เพียงลำพัง มีความช่วยเหลือ มีการประชุมบำบัดการเสพติดสำหรับ คู่สมรส รวมถึงการประชุมทางโทรศัพท์ซึ่ง เปิดโอกาสให้คู่สมรสโทรศัพท์มาร่วมการประชุมจากที่บ้านได้

พี่น้องทั้งหลาย เราจะปกป้องเด็กและ เยาวชนอย่างไร ตัวกรองเป็นเครื่องมือที่มี ประโยชน์ แต่ตัวกรองที่ดีที่สุดในโลก ตัวเดียว ที่จะทำงานได้ผลสูงสุด คือตัวกรองภายใน ของแต่ละคนซึ่งเกิดจากประจักษ์พยานที่ลึกซึ้งและแนบสนิทในความรักของพระบิดาบน สวรรค์และการพลีพระชนม์ชีพของพระผู้ช่วย ให้รอดเพื่อเราแต่ละคน

เราจะนำลูกๆ ไปสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใส อย่างลึกซึ้งและเข้าถึงการชดใช้พระผู้ช่วย ให้รอดได้อย่างไร ดิฉันขอข้อประกาศของ ศาสดาพยากรณ์นี้ไปถึงสิ่งที่คุณของท่านทำ เพื่อเสริมกำลังของเยาวชนในยุคนี้ที่ว่า “และ เราพูดถึงพระคริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระ คริสต์, เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, [และ] เรา พยากรณ์ถึงพระคริสต์...เพื่อลูกหลานของ เราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการ ปลดบาปของพวกเขา”⁴

เราจะทำเรื่องนี้ที่บ้านได้อย่างไร บางคน เคยได้ยินดีฉันแล้วว่าดิฉันกับแมลงสาบมีของดิฉัน รู้สึกมีภาวะท่วมท้นอย่างไรที่เป็นบิดามารดา ของลูกเล็กๆ สี่คน ขณะเราเผชิญความยาก ลำบากของการเป็นบิดามารดาและพยายาม ควบคุมควบคุมให้มีสิ่งจำเป็นต่อการดำรง ชีวิต เรารู้สึกสิ้นหวังที่จะได้รับการช่วยเหลือ เราสวดอ้อนวอนและวิงวอนเพื่อรู้ว่าจะต้อง ทำอะไร คำตอบชัดเจนมาก “ไม่เป็นไร ถ้า บ้านจะรกและลูกๆ ยังอยู่ในชุดนอน และ หน้าที่ได้รับผิดชอบบางอย่างยังไม่เสร็จ สิ่งซึ่ง จำเป็นจริงๆ ที่ต้องทำให้สำเร็จในครอบครัว คือ ศึกษาพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนทุกวัน สั่งสรรคในครอบครัวทุกสัปดาห์”

เราพยายามทำสิ่งต่างๆ ดังกล่าวอยู่แล้ว แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญก่อนเรื่องอื่น และ ท่ามกลางความวุ่นวาย บางครั้งก็ละเลยไป เราเปลี่ยนเรื่องมุ่งเน้นเสียใหม่และพยายาม ไม่กังวลกับสิ่งที่สำคัญน้อยกว่า เรามุ่งเน้นที่ จะสนทนา ชื่นชมยินดี สั่งสอนและเป็นพยาน ถึงพระคริสต์ด้วยความพยายามในการสวด อ้อนวอนและศึกษาพระคัมภีร์ทุกวันและมีการสั่งสรรคในครอบครัวทุกสัปดาห์

ไม่นานมานี้เพื่อนคนหนึ่งเตือนว่า “เมื่อคุณขอให้พี่น้องสตรีอ่านพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนมากขึ้น นั่นทำให้พวกเขาเครียด พวกเขา ยิ่งรู้สึกอยู่แล้วว่าสิ่งที่ต้องทำมากมายเหลือเกิน”

พี่น้องทั้งหลาย เพราะดิฉันรู้จักประสบการณ์ของตนเองและของสามีดิฉัน ดิฉันจึงต้องเป็นพยานถึงพรของการศึกษาพระคัมภีร์ประจำวัน และการสวดอ้อนวอน และการสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์ ข้อปฏิบัติเหล่านี้จะช่วยจัดความเครียด ชีววิถีชีวิตเรา และเพิ่มความคุ้มครองแก่ครอบครัว ถ้าสื่อลามกหรือสิ่งทำทนายอื่น ๆ มาฉกฉวยครอบครัวเรา เราขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าได้ และคาดหวังได้ว่าจะมีการทรงนำอันประเสริฐจากพระวิญญาณ โดยที่เราได้ทำสิ่งที่พระบิดาทรงขอให้ทำแล้ว

พี่น้องทั้งหลาย ถ้าสิ่งเหล่านี้ยังไม่เป็นข้อปฏิบัติในบ้านเรา เราทุกคนจะเริ่มทำได้เดี๋ยวนี้ ถ้าลูกๆ ของเราอายุมากขึ้นและปฏิเสธที่จะทำตาม เราเริ่มต้นที่ตัวเราเองก็ได้ ขณะเราทำ อิทธิพลของพระวิญญาณจะเริ่มเต็มเปี่ยมในบ้านและในชีวิตเรา และเมื่อเวลาผ่านไป ลูกๆ จะตอบรับ

จงจำไว้ว่าอัครสาวกที่ยังมีชีวิตอยู่สัญญาด้วยว่าเมื่อเราค้นหาบรรพชนและเตรียมรายชื่อคนในครอบครัวของเราไปพระวิหาร เรา จะได้รับการปกป้องตั้งแต่บัดนี้ไปจนตลอดชีวิตเมื่อเรารักษาดนเองให้มีค่าควรถือใบรับรองพระวิหาร⁵ ช่างเป็นสัญญาที่ดีเยี่ยม!

เยาวชนจงรับผิดชอบต่อความผาสุกทางวิญญาณของตนเอง ปิดโทรทัศน์เมื่อจำเป็น ร้องเพลงปฐมวีย์ สวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ นึกถึงพระคัมภีร์สักข้อหนึ่ง เดินออกมาจากโรงภาพยนตร์ นึกภาพพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด รับศีลระลึกอย่างมีค่าควร ศึกษา *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* เป็นแบบอย่างให้เพื่อน บอกความในใจกับพ่อแม่ ขอพบอธิการ ขอความช่วยเหลือ และแสวงหาคำแนะนำจากผู้ให้คำปรึกษาวิชาชีพ หากต้องการ

ดิฉันต้องการให้หลานๆ ของดิฉันรู้อะไร ดิฉันต้องการให้พวกเขาและพวกท่านรู้ว่า ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์และรักเรา ทรงชดใช้บาปของเราแล้ว แต่เราต้อง

คุกเข่าต่อพระบิดาในสวรรค์ด้วยความถ่อมตนอย่างที่สุด สาราภาพบาปของเรา และวิงวอนขอพระองค์ประทานการให้อภัย เราต้องอยากเปลี่ยนแปลงใจและความปรารถนาของเราและอ่อนน้อมถ่อมตนพอที่จะขอความช่วยเหลือและขอการให้อภัยจากผู้ที่เราอาจเคยทำร้ายหรือทอดทิ้ง

ดิฉันรู้ว่าโจเซฟ สมิทเห็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ ดิฉันเป็นพยานว่าเรามีศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตบนแผ่นดินโลก ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ดิฉันเป็นพยานด้วยว่าเราจะไม่มีวันหลงทางถ้าเราเอาใจใส่คำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ดิฉันเป็นพยานถึงพลังอำนาจแห่งพันธสัญญาของเราและพรพระวิหาร

ดิฉันรู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนจริง! ดิฉันอธิบายพลังของพระคัมภีร์ยิ่งใหญ่เล่มนี้ไม่ได้ ดิฉันรู้เพียงว่า ร่วมกับการสวดอ้อนวอนพระคัมภีร์มอรมอนให้พลังที่จะปกป้องครอบครัว

เสริมสร้างสัมพันธภาพให้แข็งแกร่ง และให้ความมั่นใจส่วนตัวต่อพระพักตร์พระเจ้า ดิฉันเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: สเป็นเซอร์ คับเบิล (2006), 199-200.
2. คูเคลย์ โอลเซน, “What Teens Wish Parents Knew” (คำปราศรัยที่การประชุม Utah Coalition Against Pornography Conference, 22 มี.ค. 2014); utahcoalition.org.
3. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “การเป็นอิสระจากภาระหนัก,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2002, 110.
4. 2 นิโไฟ 25:26.
5. คูเควิต เอ. เบตเนอร์, “ใจของลูกหลานจะหันไป,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2011, 29-33; ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “ปีติจากการได้คนตาย,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2012, 93-95; นีล แอล. แอนเดอร์สัน, “Find Our Cousins” (คำปราศรัยที่ RootsTech 2014 Family History Conference, 8 ก.พ. 2014); lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/find-our-cousins.

โดย เจ็ลเคอร์เนล แอล. แอนเคอร์เซ็น
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

ลมพายุทางวิญญาณ

อย่าให้ลมพายุพัดท่านลงไป นี่เป็นวันของท่าน—ที่จะยืนอย่างมั่นคง
ในฐานะสานุศิษย์ของพระเจ้า พระเยซูคริสต์

ปาพเจ้าต้อนรับท่านเข้านี้—โดยเฉพาะ
เยาวชนทั้งทีนี้ในศูนย์การประชุมใหญ่
และทั่วโลก คนรุ่นท่านได้รับเลือกและมี
จุดหมาย ข้าพเจ้าพูดกับท่านเป็นพิเศษ

หลายปีก่อนขณะที่เราไปเยี่ยมครอบครัว
ของเราในฟลอริดา เกิดพายุทอร์นาโดห่างจากเรา
ไม่กี่ไมล์ ผู้หญิงคนหนึ่งอยู่ในบ้านเคลื่อนที่
เธอเข้าไปหลบภัยในห้องน้ำ บ้านเคลื่อนที่
เริ่มสั่นสะเทือน ครู่หนึ่งผ่านไป จากนั้นเธอ
ได้ยินเสียงเพื่อนบ้านบอกว่า “ฉันอยู่ในในห้อง
ด้านหน้า” ขณะออกมาจากห้องน้ำ เธอแปลก
ใจมากเมื่อพบว่าทอร์นาโดโดยที่บ้านเคลื่อนที่
ของเธอพัดลอยไปในอากาศ หล่นลงบนหลังคา
บ้านเคลื่อนที่ของเพื่อนบ้านพอดี

เพื่อนเยาวชนทั้งหลาย โลกจะไม่ใกล้ถึง
การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
อย่างเสียๆ พระคัมภีร์ประกาศว่า “สิ่งทั้งปวง

จะอยู่ในความโกลาหล”¹ บริคัม ยังก็กล่าว
ว่า “ข้าพเจ้าได้รับการเปิดเผยในตอนเริ่มต้น
ศาสนจักรนี้ ว่าศาสนจักรจะกระจายไปทั่ว
รุ่งเรือง เติบโตและแผ่ขยาย อำนาจของซาตาน
จะเพิ่มขึ้นตามอัตราส่วนการกระจายพระกิตติ-
คุณไปในบรรดาประชาชาติของแผ่นดินโลก”²

สิ่งที่น่าห่วงมากกว่าแผ่นดินไหวและสึ-
คราม³ ดังที่พยากรณ์ไว้คือลมพายุทางวิญ-
ญาณซึ่งสามารถถอนท่านออกจากรากฐาน
ทางวิญญาณและพัดพาวิญญาณท่านไปใน
ที่ซึ่งท่านไม่นึกฝันว่าจะเป็นไปได้ บางครั้ง
ท่านแทบไม่ทันสังเกตเห็นว่าท่านย้ายที่แล้ว

ลมพายุที่เลวร้ายที่สุดคือการล่องลงของ
ปฏิปักษ์ บาปเป็นส่วนหนึ่งของโลกเสมอมา
แต่ไม่เคยเข้าถึงง่ายเท่านี้ ไม่เคยละโมภเท่า
นี้ และเป็นที่ยอมรับมากเท่านี้ แน่หนอนว่ามี
อำนาจอันทรงพลังที่จะกำราบลมพายุแห่ง
บาป สิ่งนั้นเรียกว่าการกลับใจ

ท่านไม่ได้ทำให้เกิดลมพายุทั้งหมดในชีวิต
บางครั้งเกิดขึ้นเพียงเพราะการเลือกผิดของ
ผู้อื่น และบางครั้งเกิดขึ้นเพราะนี่คือความ
เป็นมรรตัย

สมัยเด็ก ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์
ป่วยด้วยโรคโปลิโอที่ทำให้กล้ามเนื้ออ่อนแรง
เมื่อเอ็ลเดอร์ดัลลีน เอช. ไคส์อายุเจ็ดขวบ

**ต้นไม้ที่เติบโตในสภาพแวดล้อมที่มีลมแรง
กลายเป็นต้นที่แข็งแรง**

บิดาท่านเสียชีวิตกะทันหัน เมื่อซิสเตอร์แคโรล
เอฟ. แม็คคองก็ในฝ่ายประธานเยาวชนหญิง
สามัญเป็นวัยรุ่น บิดามารดาเธอหย่าร้าง การ
ทำทายเป็นเกิดขึ้นกับท่าน แต่เมื่อท่านวางใจ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้า การทำทายเป็นเสริมสร้างศรัทธา
ของท่าน

ตามธรรมชาติ ต้นไม้ที่โตในสภาพลมแรง
จะแข็งแรงกว่า เมื่อลมแรงพัดต้นอ่อน พลัง
ภายในต้นทำสองอย่าง คือ หนึ่ง กระตุ้นราก
ให้โตเร็วขึ้นและขยายรากออกไปอีก สอง
พลังภายในต้นเริ่มสร้างองค์ประกอบของเซลล์
ซึ่งทำให้ลำต้นและกิ่งก้านขึ้น โอนเอาไปตาม
แรงลมง่ายขึ้น รากและกิ่งก้านสาขาที่แข็ง-
แรงจะปกป้องต้นไม้จากลมที่จะพัดย้อนมา
อย่างแน่นอน⁴

ท่านมีค่าอย่างหาที่สุดมิได้ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า
มากกว่าต้นไม้ ท่านเป็นบุตรหรือธิดาของ
พระองค์ พระองค์ทรงทำให้วิญญาณท่าน
แข็งแรงและสามารถหยั่งตัวพอจะต้านลม
พายุของชีวิต ลมพายุในวัยเยาว์ของท่าน
เหมือนลมปะทะต้นอ่อน สามารถเพิ่มพูน
ความเข้มแข็งทางวิญญาณของท่านได้ เพื่อ
เตรียมท่านให้พร้อมรับวันเวลาข้างหน้า

ท่านเตรียมพร้อมรับมือกับลมพายุของ
ท่านอย่างไร “จงจำไว้...บนศิลาของพระเจ้าผู้
ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ที่ลูกต้องสร้างรากฐานของลูก;
เพื่อเมื่อมารจะส่งลมอันมีกำลังแรงของเขา
มา, ...ลูกศรของเขาในลมพายุ...เมื่อลูกเห็น
ของเขาและพายุอันมีกำลังแรงของเขาทั้งหมด
จะกระหน่ำมาบนลูก, มันจะไม่มีพลัง...เพื่อ
ลากเอาลูกลงไป...เพราะศิลาซึ่งบนนั้นลูกได้

รับการสร้างขึ้น”⁵ นี่คือการปลดปล่อยของท่านเมื่อเกิดลมหมุน

ประธานโรนัลด์ เรแกน มอนสันกล่าวว่า “ครั้งหนึ่งมาตรฐานของศาสนจักรกับมาตรฐานของสังคมสอดคล้องกันแทบทุกอย่าง แต่บัดนี้มีช่องว่างระหว่างเรา และช่องนั้นกำลังกว้างออกไปเรื่อยๆ”⁶ สำหรับบางคน ช่องว่างดังกล่าวก่อให้เกิดลมหมุนรุนแรงทางวิญญาณ ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่าง

เดือนที่ผ่านมาฝ่ายประธานสูงสุดและโคออร์ดิเนตอร์สาวกสิบสองจัดพิมพ์จดหมายถึงผู้นำของศาสนจักรทั่วโลก ใจความส่วนหนึ่งอ่านว่า “การเปลี่ยนแปลงในกฎหมายบ้านเมืองไม่ได้เปลี่ยนกฎศีลธรรมที่พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญญัติไว้แม้แต่น้อย ทั้งไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ พระผู้เป็นเจ้าทรงคาดหวังให้เราธำรงรักษาพระบัญญัติของพระองค์ไม่ว่าความคิดเห็นหรือกระแสนิยมในสังคมจะต่างไปอย่างไร กฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศของพระองค์ชัดเจนว่า ความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเรื่องถูกต้องเหมาะสมก็ต่อเมื่อเกิดขึ้นระหว่างชายกับหญิงที่แต่งงานกันอย่างถูกต้องตามกฎหมายในฐานะสามีภรรยาเท่านั้น ศาสนจักรใคร่ขอให้ท่านทบทวน... หลักคำสอนที่มี

อยู่ใน ‘ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก’⁷

เมื่อโลกปลีกตัวออกจากกฎของพระเจ้า เรื่องความบริสุทธิ์ทางเพศ เราไม่ตามไป ประธานมอนสันกล่าวว่า “พระผู้ช่วยให้รอดของมนุษยชาติทรงอธิบายพระองค์เองว่าทรงอยู่ในโลกแต่มีชีของโลก เราอยู่ในโลกแต่ไม่เป็นของโลกได้เช่นกันเมื่อเราปฏิเสธแนวคิดตลอดจนคำสอนผิดๆ และแน่วแน่ต่อสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชา”⁸

ขณะที่รัฐบาลและผู้ประสงค์ดีหลายคนให้นิยามใหม่ของการแต่งงาน พระเจ้าไม่ทรงทำเช่นนั้น นับตั้งแต่กาลเริ่มต้น พระผู้เป็นเจ้าทรงเริ่มการแต่งงานระหว่างชายกับหญิง—อาดัมกับเอวา พระองค์ทรงกำหนดจุดประสงค์ของการแต่งงานให้เป็นมากกว่าความพอใจและความสมหวังของผู้ใหญ่ สำคัญกว่านั้นคือ สร้างสภาวะแวดล้อมในอุดมคติให้บุตรธิดาถือกำเนิดและได้รับการอบรมเลี้ยงดู ครอบครัวเป็นสมบัติจากสวรรค์”

ทำไมเรายังคงพูดกันถึงเรื่องนี้ ดังที่อัครสาวกเปาโลกล่าว “เราไม่ได้เอาใจใส่ในสิ่งที่มองเห็น แต่เอาใจใส่ในสิ่งที่มองไม่เห็น”¹⁰ ในฐานะอัครสาวกของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เรามีหน้าที่รับผิดชอบที่จะสอนแผนของพระ-

ผู้สร้างให้บุตรธิดาของพระองค์และเตือนเรื่องผลของการเพิกเฉยพระบัญญัติของพระองค์

เมื่อไม่นานมานี้ ข้าพเจ้าพบกับกุลสตรีคนหนึ่งจากสหรัฐ ข้าพเจ้าอ้างอิงอีเมลของเธอ ดังนี้

“ปีที่ผ่านมามีเพื่อนบางคนของดิฉันบนเฟสบุ๊กเริ่มโพสต์ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งงานหลายคนสนับสนุนการแต่งงานเพศเดียวกันและเยาวชนแอลดีเอสหลายคนบอกว่าพวกเขา ‘ไลค์’ โพสต์เหล่านั้น ส่วนดิฉันไม่แสดงความเห็น

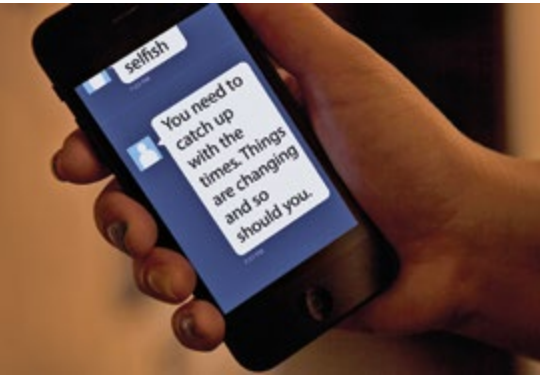
“ดิฉันตัดสินใจประกาศความเชื่อเรื่องการแต่งงานตามจารีต

“ดิฉันเพิ่มคำอธิบายเข้ากับรูปโปรไฟล์ของดิฉันว่า ‘ดิฉันเชื่อเรื่องการแต่งงานระหว่างชายกับหญิง’ ดิฉันได้รับข้อความแทบจะทันทีว่า ‘เธอเห็นแก่ตัว’ ‘เธอชอบตัดสิน’ มีคนหนึ่งเปรียบดิฉันกับเจ้าของทาส ดิฉันได้รับโพสต์นี้จากเพื่อนที่ดีคนหนึ่งซึ่งเป็นสมาชิกเข้มแข็งของศาสนจักร ‘คุณต้องตามให้ทันยุคสมัย สถานการณ์เปลี่ยน คุณก็ควรเปลี่ยน’

“ดิฉันไม่ตอบโต้” เธอบอก “แต่ดิฉันไม่ลบข้อความของดิฉันออก”

เธอสรุปว่า “บางครั้ง เหมือนที่ประธาน มอนสันพูดไว้ ‘คุณต้องยืนคนเดียว’ หวังว่า พวกเราเยาวชนจะยืนด้วยกันในความเชื่อตรง ต่อพระเจ้าเป็นเจ้าและต่อคำสอนของศาสนา พยากรณ์ที่มีชีวิต”¹¹

เราควรมีความกังวลเป็นพิเศษต่อผู้ที่ต่อสู้

หลังจากประกาศความเชื่อเรื่องการแต่งงาน ตามจารีต กุสตรีกคนหนึ่งได้รับข้อความในทางลบเป็นจำนวนมากจากเพื่อน

กับความรู้สึกเสนาหาเพศเดียวกัน สิ่งนี้เป็น ลมหมุนที่มีอัตราความเร็วสูงมาก ข้าพเจ้า ขอแสดงความรักความชื่นชมต่อผู้ที่กล้าเผชิญ หน้ากับการท้าทายศรัทธาและแนวแน่ต่อ พระบัญญัติของพระเจ้า¹² แต่ทุกคน ควรได้รับความเมตตาและความเอาใจใส่ จากเราไม่ว่าเขาจะตัดสินใจอย่างไรและมีความเชื่อใด¹³

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนเราให้เรารักไม่ เพียงเพื่อนของเราเท่านั้นแต่ให้รักคนที่เห็น ต่างจากเราด้วย—แม้ผู้ที่ไม่ยอมรับเราพระ- องค์ตรัสว่า “เพราะว่าถ้าพวกท่านรักคนที่รัก ท่าน พวกท่านจะได้บาปเห็นอะไร? ...ถ้า พวกท่านท้าทายแต่พี่น้องของตนเท่านั้น ท่านได้ทำอะไรพิเศษยิ่งกว่าคนอื่น?”¹⁴

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเตือนเราว่า “จงระวังอย่าคิดว่าตนชอบธรรม” และให้เรา เพิ่มความรักแก่ชายหญิงทุกคนจนกระทั่งเรา รู้สึก “ต้องการแบกพวกเขาไว้บนบ่า”¹⁵ ไม่มี ที่สำหรับการเหยียดหยัน กลั่นแกล้ง หรือความ ตี้อารมณ์ในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ถ้าท่านมีคำถามเกี่ยวกับคำแนะนำจาก ผู้นำศาสนจักร โปรดสนทนาข้อกังวลที่จริงใจ ของท่านกับบิดามารดาและผู้นำของท่าน

ท่านต้องการกำลังซึ่งมาจากความวางใจใน ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า ประธานฮาโรลด์ บี. ลีกล่าวไว้ว่า “ความปลอดภัยเพียงอย่างเดียว ที่เรามีในฐานะสมาชิกศาสนจักรนี้คือ... เรารู้สึกว่าจะเอาใจใส่พระเจ้าและพระบัญญัติ

ที่พระเจ้าจะประทานผ่านศาสดาพยากรณ์ ของพระองค์... มีบางสิ่งที่ต้องอาศัยความ อดทนและศรัทธา ท่านอาจจะไม่ชอบสิ่ง ที่เกิดขึ้น... ซึ่งอาจตรงข้ามกับความคิดเห็น ทางการเมือง... ทางสังคมของท่าน... ชัดกับ ชีวิตทางสังคมของท่าน แต่หากท่านฟังสิ่ง เหล่านี้ รวบรวมมาจากปากของพระเจ้าพระ- องค์เอง... ‘ประตุแห่งนรกจะเอาพระเจ้าไม่ได้... และพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำให้ พลังแห่งความมีดกระจายไปต่อหน้าเจ้า...’ (คพ. 21:6)”¹⁶

อีกสิ่งหนึ่งที่คุ้มกันเราจากลมหมุนของชีวิต คือพระคัมภีร์มอรมอน

เมื่อประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์เป็นวัยรุ่น ครอบครัวท่านย้ายไปอยู่เมืองใหม่ ตอนแรก ท่านไม่ชอบการย้ายและมีเพื่อนไม่กี่คน ท่าน รู้สึกว่าท่านเข้ากับนักเรียนในโรงเรียนมัธยม ปลายไม่ได้ ลมหมุนกำลังหมุน ท่านทำอะไร ท่านทุ่มเทพลังงานให้แก่การศึกษาพระคัมภีร์ มอรมอน ซึ่งท่านอ่านหลายรอบ¹⁷ หลายปี ต่อมา ประธานอายริงก์เป็นพยานว่า “ข้าพเจ้า [ชอบ] กลับไปอ่านพระคัมภีร์มอรมอนและ ดื่มด่ำบ่อยๆ”¹⁸ “นั่นเป็นประจักษ์พยานอัน ทรงพลังที่สุดที่เขียนบอกเราว่าพระเยซูคือ พระคริสต์”¹⁹

พระเจ้าประทานอีกวิธีหนึ่งให้ท่านยืนหยัด

นั่นคือของประทานทางวิญญาณซึ่งมีพลังยิ่ง กว่าลมหมุนของปฏิปักษ์! พระองค์ตรัสว่า “จงยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, และไม่หวั่นไหว.”²⁰

สมัยข้าพเจ้าเป็นวัยรุ่น มีพระวิหารเพียง 13 แห่งในศาสนจักร เวลานั้นมี 142 แห่ง สมาชิกศาสนจักร 85 เปอร์เซ็นต์อยู่ห่างพระ- วิหารไม่เกิน 200 ไมล์ (320 กม.) พระเจ้า ทรงช่วยให้คนรุ่นท่านไปพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ ของพระองค์ได้มากกว่าคนรุ่นใดในประวัติ- ศาสตร์โลก

ท่านเคยสวมชุดสีขาวยื่นรอทำพิธีบัพติศมา ในพระวิหารหรือไม่ ท่านรู้สึกอย่างไร มีความ รู้สึกบริสุทธิ์อย่างเป็นทางการในพระวิหาร สันติสุขของพระเจ้าช่วยให้รอดก้าวรบลมหมุน ของโลก

ความรู้สึกของท่านในพระวิหารเป็นต้นแบบ ของความรู้สึกที่ท่านต้องการในชีวิต²¹

จงหาปู่ย่าตายายและญาติห่างๆ ที่ล่วงลับ ไปก่อนท่าน นำชื่อพวกเขาไปพระวิหารกับ ท่าน²² เมื่อท่านเรียนรู้เกี่ยวกับบรรพชนของ ท่าน ท่านจะเห็นต้นแบบของชีวิต ของการ แต่งงาน ของบุตรธิดา ต้นแบบของความ ชอบธรรม และบางครั้งต้นแบบที่ท่านจะ ต้องการหลีกเลี่ยง²³

ต่อมาในพระวิหารท่านจะเรียนรู้มากขึ้น เกี่ยวกับการสร้างโลก เกี่ยวกับการต้นแบบชีวิต ของอาดัมและเอวา และสำคัญที่สุดคือ เกี่ยว กับพระเจ้าช่วยให้รอดของพระเจ้าพระเยซูคริสต์

พี่น้องวัยเยาว์ของข้าพเจ้า เรารัก ชื่นชม และสวดอ้อนวอนให้ท่าน อย่าให้ลมหมุน

ลากท่านลงไป นี่เป็นวันของท่าน—ที่จะยืนอย่างมั่นคงในฐานะศาสนิกษีของพระเจ้าพระเยซูคริสต์⁴

จงสร้างรากฐานให้มั่นคงยิ่งขึ้นบนศิลาของพระเจ้าผู้ไถ่ของท่าน

เห็นคุณค่าของพระชนม์ชีพและคำสอนของพระองค์ให้เต็มที่ยิ่งขึ้น

ทำตามแบบอย่างและพระบัญญัติของพระองค์อย่างขยันหมั่นเพียรยิ่งขึ้น

น้อมรับความรักของพระองค์อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น รวมถึงพระเมตตาและพระคุณ ตลอดจนจนของประทานอันทรงพลังแห่งการขาดใจของพระองค์

เมื่อท่านทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะเห็นลมหมุนอย่างที่คุณควรจะเป็น—การทดสอบ การล่อลวง สิ่งรบกวน หรือ การท้าทายที่จะช่วยให้ท่านเติบโต เมื่อท่านดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์แล้วปีแล้ว ข้าพเจ้ายืนยันได้ว่าประสบการณ์ของท่านจะยืนยันกับท่านอีกหลายครั้งว่าพระเยซูคือพระคริสต์ศิลาทางวิญญาณได้ทำของท่านจะแข็งแกร่งและมั่นคง ท่านจะยินดีที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่านไว้ที่นี้ให้เป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมพร้อมครั้งสุดท้ายสำหรับการเสด็จมาอันรุ่งโรจน์ของพระคริสต์

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “เราจะไม่ละทิ้ง

พวกท่านไว้ให้เป็นลูกกำพร้า เราจะมาหาท่าน”²⁵ นี่คือการสัญญาของพระองค์ ข้าพเจ้าทราบว่าการสัญญานั้นเป็นจริง ข้าพเจ้าทราบว่าพระองค์ทรงพระชนม์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:91.
2. *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 72.
3. ดู คัลลิน เอช. โอ๊คส์, “การเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สอง,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2004, 7-11.
4. ดู A. Stokes, A. H. Fitter, and M. P. Coultts, “Responses of Young Trees to Wind and Shading: Effects on Root Architecture,” *Journal of Experimental Botany*, vol. 46, no. 290 (Sept. 1995), 1139-46.
5. สิวามัน 5:12.
6. โทมัส เอส. มอนสัน, “อำนาจานุรูปโรหิต,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2011 หน้า 84.
7. จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุด, 6 มี.ค., 2014; ดู เดวิด เอ. เบคเนอร์, “เราเชื่อในการเป็นคนบริสุทธิ์,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ., 41-44; คัลลิน เอช. โอ๊คส์, “ห้ามมีพระเจ้าอื่น,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 72-75. ; *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (หนังสือ, 2011), 35-37.
8. โทมัส เอส. มอนสัน, “อำนาจานุรูปโรหิต,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2011 หน้า 85.

9. เอ็ลเดอร์รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสันกล่าวว่า: “การแต่งงานคือรากฐานของระเบียบสังคม ... การสมรสนั้นไม่ใช่ระหว่างสามีกับภรรยาเท่านั้น แต่ยังมีน้อมรับความเป็นหุ้นส่วนกับพระเจ้าเป็นเจ้าด้วย” (“บำรุงเลี้ยงชีวิตแต่งงาน,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2006, 44). ดู มัทธิว 19:5-6 ด้วย.
10. 2 โครินธ์ 4:18.
11. จดหมายและคำสนทนาส่วนตัว, 17 มี.ค. 2014; ดู โทมัส เอส. มอนสัน, “กล้าขึ้นคนเดียว,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2011, 77-85 ด้วย.
12. ดู เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์ “ช่วยคนที่ต่อสู้กับแรงดึงดูดจากเพศเดียวกัน,” *เลียวไฮนา* ค.ศ. 2007, 40-43.
13. แม้เมื่อคอร์ริฮอร์ผู้ต่อต้านพระคริสต์หมายมั่นทำลายศรัทธาของผู้คน แต่กฎของพระเจ้าเป็นเจ้าคุ้มครองเขาไม่ให้ถูกลงโทษตามกฎหมาย “ไม่มีกฎที่ขัดขวางความเชื่อของมนุษย์; เพราะเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับพระบัญชาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างยิ่งที่ว่าจะมีกฎซึ่งจะนำมนุษย์ไปสู่ฐานะที่ไม่เสมอภาค ... หากมนุษย์ปรารถนาจะรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ก็เป็นสิทธิ์ของเขา;... แต่หากเขาไม่เชื่อในพระองค์ก็ไม่ไม่มีกฎที่จะลงโทษเขา” (แอลมา 30:7, 9) หลักแห่งความเชื่อข้อสิบเอ็ดอ่านว่า: “เราอัญเชิญเอกสิทธิ์แห่งการนมัสการพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพตามการวินิจฉัยจากมโนธรรมของเราเอง, และขอมอบให้มนุษย์ทั้งปวงมีเอกสิทธิ์เช่นเดียวกัน, ให้พวกเขานมัสการโดยวิธีใด, ณ สถานที่ใด, หรือสิ่งใดก็ได้ที่พวกเขาจะนมัสการ.”
14. มัทธิว 5:46-47.
15. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท* (2007), 461, 462.
16. *คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮาโรลด์ บี. ลี* (2000), 79; ดู โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, “การประชุมใหญ่สามัญ: เสริมสร้างศรัทธาและประจักษ์พยาน,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 6-8 ด้วย.
17. ดู โรเบิร์ต ไอ. อีตัน, และ เฮนรี่ เจ. อายริงก์, *I Will Lead You Along: The Life of Henry B. Eyring* (2013), 40.
18. เฮนรี่ บี. อายริงก์, *Choose Higher Ground* (2013), 38.
19. เฮนรี่ บี. อายริงก์, *To Draw Closer to God* (1997), 118.
20. หลักคำสอนและพันธสัญญา 87:8; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:32 ด้วย.
21. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 52:14.
22. ดู นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น, “Find Our Cousins!” (คำปราศรัยที่การประชุมใหญ่ประวัติครอบครัว RootsTech 2014); [lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/find-our-cousins](https://www.lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/find-our-cousins).
23. ดู เดวิด เอ. เบคเนอร์, “ใจของลูกหลานจะหันไป,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2011, 29-33.
24. ดู สิวามัน 7:9.
25. ยอห์น 14:18.

โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

มรดกแห่งความหวัง อันหาค่ามิได้

การที่ท่านเลือกจะทำหรือรักษาพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าของท่านหรือไม่ นั่น
ท่านกำลังเลือกที่จะทิ้งมรดกแห่งความหวังให้คนที่อาจทำตามแบบอย่าง
ของท่านหรือไม่เช่นกัน

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า บางท่านอาจ
ได้รับคำเชิญให้มาร่วมการประชุม
นี้จากผู้สอนศาสนาของศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ผู้สอนศาสนาเหล่านั้นอาจเคยเชิญท่าน
ให้เลือกทำพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าด้วย
การรับบัพติศมา

บางท่านกำลังฟังอยู่เพราะท่านยอมรับคำ
เชิญจากบิดามารดา ภรรยา หรืออาจเป็น
บุตร ที่เชิญท่านด้วยความหวังว่าท่านจะ
เลือกนำพันธสัญญาที่โดยทำไว้กับพระผู้เป็น
เจ้ากลับมาอยู่ในศูนย์กลางชีวิตท่านอีกครั้ง
บางท่านที่กำลังฟังอยู่ได้เลือกกลับมาทำตาม
พระผู้ช่วยให้รอดแล้ว และกำลังรู้สึกถึงปิติ
ของการต้อนรับจากพระองค์ในวันนี้

ไม่ว่าท่านเป็นใครและไม่ว่าท่านจะอยู่ที่
ใด ท่านก้มความสูงของผู้คนไว้ในมือมากกว่า
ที่ท่านจะจินตนาการได้ในเวลานี้ ท่านสามารถ
เลือกทำหรือเลือกรักษาพันธสัญญากับพระผู้
เป็นเจ้าได้ทุกวันนี้

ไม่ว่าท่านจะอยู่ตรงจุดใดของเส้นทางสู่
การรับมรดกของประธานแห่งชีวิตนิรันดร์
ท่านมีโอกาสดังนี้ให้คนมากมายเห็นหนทาง
ไปสู่ความสุขที่ดีกว่า การที่ท่านเลือกจะทำ

หรือรักษาพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่ นั่น
ท่านกำลังเลือกที่จะทิ้งมรดกแห่ง
ความหวังให้คนที่อาจทำตามแบบอย่างของ
ท่านหรือไม่เช่นกัน

ท่านกับข้าพเจ้าได้รับพรด้วยคำสัญญาถึง
มรดกนั้น ข้าพเจ้าเป็นหนี้ความสุขมากมาย
ในชีวิตต่อชายคนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยพบใน
ชีวิตมรตัย เขาเป็นกำพร้าที่กลายเป็นคุณ
ทวดคนหนึ่งของคุณข้าพเจ้า เขาทิ้งมรดกแห่ง
ความหวังอันหาค่ามิได้ไว้ให้อย่างหนึ่ง ข้าพ
เจ้าขอเล่าบทบางส่วนของเขาในการ
สร้างมรดกนั้นให้ข้าพเจ้า

ชื่อของเขาคือไฮนริค อายริงก์ เขาเกิดใน
ครอบครัวไร่ราย เอ็ดเวิร์ดบิดาของเขามีที่ดิน
ขนาดใหญ่ในโคเบอร์ก ในดินแดนที่เวลานี้คือ
ประเทศเยอรมนี มารดาของเขาคือไอเคานต์
เตสซาร์ลอตต์ วอน บลอมเบิร์ก บิดาของเธอ
เป็นผู้ดูแลที่ดินของกษัตริย์แห่งปรัสเซีย

ไฮนริคเป็นบุตรชายคนแรกของชาร์ลอตต์
และเอ็ดเวิร์ด ชาร์ลอตต์เสียชีวิตเมื่ออายุ 31
ปี หลังจากคลอดบุตรคนที่สาม เอ็ดเวิร์ดเสียชีวิต
หลังจากนั้นไม่นาน โดยสูญเสียทรัพย์
สมบัติและความมั่งคั่งทุกอย่างจากการลงทุน
ล้มเหลว ด้วยอายุเพียง 40 ปี เขาทิ้งบุตรสาม

คนให้เป็นกำพร้า

ไฮนริค คุณทวดของข้าพเจ้า สูญเสียบิดา
มารดาและมรดกทางโลกจำนวนมหาศาลจน
สิ้นเนื้อประดาตัว เขาย้ายถิ่นในประวัติส่วน
ตัวว่าความหวังที่ดีที่สุดของเขาน่าจะอยู่ที่การ
ไปอเมริกา แม้ว่าจะไม่มีครอบครัวหรือมิตร
สหายที่นั่น แต่เขารู้สึกมีความหวังเกี่ยวกับ
การไปอเมริกา เขาไปที่นิวยอร์กซิตี้เป็นแห่ง
แรก ต่อมาจึงย้ายไปเมืองเซนต์ลูอิส รัฐมิสซูรี

ในเซนต์ลูอิส เพื่อนร่วมงานคนหนึ่งของเขา
เขาเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เขาได้รับจุลสาร
ฉบับหนึ่งจากเพื่อนคนนั้นซึ่งเขียนโดยเอลเดอร์
พาร์ลีย์ พี. แพรทท์ เขาอ่านและศึกษาทุก
ถ้อยคำที่เขาหาได้เกี่ยวกับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
เขาสวดอ้อนวอนเพื่อให้รู้ว่ามีทูตสวรรค์มา
ปรากฏต่อมนุษย์จริงหรือไม่ มีศาสตราจารย์
กรรณที่ยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ และเขาได้พบ
ศาสนาที่แท้จริงซึ่งได้รับการเปิดเผยจากพระ
เจ้าหรือไม่

หลังจากศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนและ
สวดอ้อนวอนมาสองเดือน ไฮนริคฝันว่ามีคน
มาบอกว่าเขาต้องรับบัพติศมา ชายที่ข้าพเจ้า
จดจำชื่อและฐานะประวัติของเขาไว้ด้วย
ความเคารพ เอลเดอร์วิลเลียม บราวน์ จะเป็น
ผู้ประกอบศาสนพิธี ไฮนริครับบัพติศมาใน
สระน้ำฝน เมื่อวันที่ 11 มีนาคม ค.ศ. 1855
เวลา 7.30 น.

ข้าพเจ้าเชื่อว่าไฮนริค อายริงก์ในเวลานั้น
ว่าสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังสอนท่านวันนี้เป็นความ
จริง เขารู้ว่าความสุขแห่งชีวิตนิรันดร์เกิดจาก
สัมพันธภาพครอบครัวที่ดำเนินต่อไปชั่วนิรันดร์
แม้ในช่วงที่พบแผนแห่งความสุขของพระเจ้า
ได้ไม่นาน เขาก็รู้ความหวังที่เขาจะได้รับปีติ
นิรันดร์ขึ้นอยู่กับทางเลือกโดยเสรีของผู้อื่น
ที่จะทำตามแบบอย่างของเขา ความหวังของ
เขาที่จะได้รับความสุขนิรันดร์ขึ้นอยู่กับผู้คนที่
ที่ยังไม่เกิด

ในมรดกแห่งความหวังของครอบครัวเรา
เขาได้ทิ้งบันทึกเรื่องราวไว้ให้ลูกหลาน

ในบันทึกนั้นข้าพเจ้ารู้สึกถึงความรักที่เขา
มีต่อเราที่จะตามเขามา จากถ้อยคำของเขา
ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเขาหวังให้ลูกหลานเลือกเดิน
ตามเขาไปบนเส้นทางกลับบ้านบนสวรรค์
ของเรา เขารู้ว่านั่นไม่ได้เกิดจากการเลือก
สำคัญครั้งเดียว แต่จากการเลือกเล็กๆ น้อยๆ
มากมายที่เราทำ ข้าพเจ้ายกข้อความจาก

บ้านที่มากับนี้

“นับจากครั้งแรกที่ผมได้ยินแอลเดอร์แอนดริสพูด... ผมก็ไปการประชุมของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมาโดยตลอด และบ่อยครั้งมากที่ผมจะขาดการประชุม เพราะนั่นถือเป็นหน้าที่ของผมไปแล้วในเวลาเดียวกัน

“ผมเขียนเรื่องนี้ลงในบันทึกเพื่อให้ลูกหลานทำตามแบบอย่างของผมและไม่ละเลย... หน้าที่สำคัญนี้ [ในการประชุมร่วมกัน] กับเหล่าวิสุทธิชน”¹

ไฮนริครู้ว่าในการประชุมคือระลึกเราสามารถต่อสัญญาของเราที่จะระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลาและมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับเรา

พระวิญญาณนั้นเองที่คำจูนในงานเผยแผ่ที่เขาได้รับเรียกหลังจากรับพันธสัญญาบัพติศมาได้เพียงไม่กี่เดือน เขาทิ้งมรดกไว้ด้วยแบบอย่างของการซื่อสัตย์ต่องานเผยแผ่ตลอด

หกปีในเขตที่เวลานั้นเรียกว่าอาณาเขตอินเดียนแดง เพื่อรับการปลดจากงานเผยแผ่เขาต้องเดินและสมทบกับขบวนเกวียนจากโอคลาโฮมาไปยังซอลท์เลคซิตีเป็นระยะทางราว 1,100 ไมล์ (1,770 กม.)

ไม่นานหลังจากนั้น เขาได้รับเรียกจากศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าให้ย้ายไปทางตอนใต้ของรัฐยูทาห์ จากที่นั่นเขาخانรับอีกการเรียกหนึ่งให้ไปรับใช้งานเผยแผ่ในเยอรมนีบ้านเกิด จากนั้นเขายอมรับคำเชื้อเชิญจากอัครสาวกของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ให้ไปช่วยสร้างอาณาจักรวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในตอนเหนือของเม็กซิโก จากที่นั่นเขาได้รับเรียกไปยังเม็กซิโกซิตีเพื่อเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาอีกครั้ง เขาให้เกียรติการเรียกเหล่านั้น เขาอนฝั่งอยู่ในสุสานเล็กๆ แห่งหนึ่งที่โคโลเนียลฮิวเรช ซิวาว่า เม็กซิโก

ข้าพเจ้าเล่าข้อเท็จจริงเหล่านี้มิใช่เพื่อยก

ย่องความสำคัญให้เขา ให้สิ่งที่เขาทำ หรือลูกหลานของเขาแต่อย่างใด ข้าพเจ้าเล่าข้อเท็จจริงเหล่านั้นเพื่อยกย่องแบบอย่างของศรัทธาและความหวังในใจเขา

เขายอมรับการเรียกเหล่านั้นเนื่องจากเขามีศรัทธาว่าพระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์และพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงปรากฏต่อโจเซฟ สมิทที่ป่าในรัฐนิวยอร์ก เขายอมรับการเรียกเพราะเขามีศรัทธาว่ากฎพื้นฐานะปูโรหิตในศาสนาจักรของพระเจ้าได้รับการฟื้นฟูพร้อมกับอำนาจในการผนึกครอบครัวนิรันดร์ หากคนในครอบครัวมีศรัทธาเพียงพอที่จะรักษาพันธสัญญาของพวกเขา

เช่นเดียวกับไฮนริค อายริงก์บรรพบุรุษของข้าพเจ้า ท่านอาจเป็นคนแรกในครอบครัวที่จะนำทางไปสู่ชีวิตนิรันดร์ตามเส้นทางของการทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ด้วยความขยันหมั่นเพียรและศรัทธา พันธสัญญาแต่ละอย่างมาพร้อมกับหน้าที่และคำสัญญา เราทุกคนต้องเจอไม่ต่างจากไฮนริค บางครั้งหน้าที่เหล่านั้นง่ายแต่บ่อยครั้งจะยาก แต่พึงระลึกว่า บางครั้งหน้าที่ดังกล่าวจำเป็นต้องยากเพราะมีจุดประสงค์เพื่อขับเคลื่อนเราไปตามเส้นทางสู่การมีชีวิตอยู่ในครอบครัวกับพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ พระบุตรที่รักของพระองค์ชั่วนิรันดร์

ท่านคงจำได้ถึงถ้อยคำจากหนังสืออับราฮัมที่ว่า

“และมีวิญญาณหนึ่งๆที่เหมือนกับพระเจ้าเป็นเจ้ายืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา และเขากล่าวแก่วิญญาณเหล่านั้นผู้ที่อยู่กับเขา: พวกเราจะลงไป, เพราะมีที่ว่างที่นั่น, และเราจะนำสารเหล่านี้ไปส่วนหนึ่ง, และเราจะรังสรรค์แผ่นดินโลกแห่งหนึ่งซึ่งบนนั้นวิญญาณเหล่านี้จะพำนัก;

“และพวกเขาจะพิสูจน์พวกเขาโดยวิธีนี้, เพื่อดูว่าพวกเขาจะทำสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาจะทรงบัญชาพวกเขาหรือไม่;

“และวิญญาณเหล่านั้นที่รักษาสถาณะแรกของพวกเขาจะได้รับเพิ่มเติม; และวิญญาณเหล่านั้นที่รักษาสถาณะแรกของพวกเขาไม่จะมีรัศมีภาพในอาณาจักรเดียวกับวิญญาณเหล่านั้นที่รักษาสถาณะแรกของพวกเขา; และวิญญาณเหล่านั้นที่รักษาสถาณะที่สองของพวกเขาจะมีรัศมีภาพเพิ่มเติมบนศีรษะพวกเขาตลอดกาลและตลอดไป.”²

การรักษาสถานะที่สองของเราขึ้นอยู่กับ การที่เราทำพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้า และข้อสัจย์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามที่พันธสัญญาเรียกร้อง เราต้องใช้ศรัทธาในพระเยซู คริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของเราเพื่อ จะรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ตลอดชีวิต

เพราะอาดัมและเอวาตก เราจึงมีการ ล้อลวง การทดลอง และความตายเป็นมรดก สากล แต่พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักประทานของขวัญคือพระบุตรที่รัก ของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ของประทานและพรอันยิ่งใหญ่ จากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์จึงนำมาซึ่ง มรดกสากลอย่างหนึ่ง นั่นคือ คำสัญญาถึงการ พ้นคืนชีวิตและโอกาสรับชีวิตนิรันดร์สำหรับ ทุกคนที่เกิดมา

พรยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือพรทั้งปวงของพระผู้ เป็นเจ้าหรือชีวิตนิรันดร์ จะมาสู่เราก็ต่อเมื่อ เราทำพันธสัญญาที่มีอยู่ในศาสนจักรที่แท้ จริงของพระเยซูคริสต์โดยผู้รับใช้ที่มีสิทธิ อำนาจของพระองค์เท่านั้น เนื่องจาก การตก เราทุกคนจึงต้องได้รับการชำระล้างให้ สะอาดด้วยบัพติศมาและการวางมือเพื่อ รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ศาสนพิธีเหล่านี้ต้องประกอบโดยผู้ที่ครอบ ครองสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตที่ถูกต้อง จาก นั้น ด้วยความช่วยเหลือจากแสงสว่างของ พระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะ รักษาพันธสัญญาที่เราทำกับพระผู้เป็นเจ้า ได้ทุกอย่าง โดยเฉพาะพันธสัญญาที่เราทำ

ในพระวิหารของพระองค์ ด้วยวิธีนี้เท่านั้น และด้วยความช่วยเหลือนี้เท่านั้น ที่ทุกคนจะ อ้างสิทธิ์ในมรดกของตนเองได้โดยชอบใน ฐานะบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าในครอบครัว ตลอดกาล

สำหรับบางคนที่ยังเข้าใจอยู่นั้นอาจดู เหมือนความฝันที่ไร้ซึ่งความหวัง

ท่านเคยเห็นบิดามารดาผู้ซื่อสัตย์เศร้าโศก เรื่องบุตรธิดาที่ปฏิเสธหรือเลือกฝืนพันธ สัญญาที่ทำไว้กับพระผู้เป็นเจ้า แต่บิดามารดา เหล่านี้จะพบการปลอบโยนและความหวังได้ จากประสบการณ์อื่นๆ ในการเป็นบิดามารดา บุตรของแอลมาและบรรดาบุตรของ กษัตริย์โมไซยาห์กลับตัวจากที่เคยยกภูต ต่อ ต้านพันธสัญญาและพระบัญญัติของพระผู้ เป็นเจ้า แอลมาผู้บุตรเห็นโครีแอนทอนหัน จากบาปต่ำช้ามารับใช้อย่างซื่อสัตย์ พระ คัมภีร์มอรมอนบันทึกไว้เช่นกันเกี่ยวกับปาฏิ หารีย์ของการที่ชาวเลมมันละทิ้งประเพณีแห่ง การเกลียดชังความชอบธรรม มาทำพันธ สัญญาที่จะพลีชีพเพื่อผดุงสันติสุข

ทูตสวรรค์องค์หนึ่งถูกส่งมายังแอลมาหนุ่ม และบรรดาบุตรของโมไซยาห์ ทูตสวรรค์องค์ นั้นมาเพราะศรัทธาและคำสวดอ้อนวอนของ บิดาพวกเขาและผู้คนของพระผู้เป็นเจ้า จาก ตัวอย่างเหล่านี้ซึ่งแสดงถึงอำนาจการชดใช้ ที่ทำงานในจิตใจมนุษย์ ท่านจะได้รับความ กล้าหาญและการปลอบโยน

พระเจ้าประทานบ่อเกิดแห่งความหวังแก่ เราทุกคนขณะที่เราดิ้นรนช่วยเหลือคนที่เรา

รักให้ยอมรับมรดกนิรันดร์ของพวกเขา พระ องค์ทรงทำสัญญากับเราเมื่อเราพยายาม รวบรวมผู้คนมาหาพระองค์อยู่เสมอ แม้ใน ยามที่พวกเขาต่อต้านคำเชื่อเชิงอุปสรรค การต่อต้านของพวกเขาทำให้พระองค์เศร้า พระทัย แต่พระองค์ทรงไม่ล้มเลิก เราก็ไม่ควร ล้มเลิกเช่นกัน พระองค์ทรงวางแบบอย่าง สมบูรณ์แบบไว้ให้เราพร้อมด้วยความรักที่ มั่นคงของพระองค์ดังนี้ “และอนึ่ง, ก็ครั้งที่ หนึ่งเหล่าที่เราอาจรวมพวกเจ้าตั้งแต่ไก่อวมลูก เจียบมาไว้ได้ปีกของมัน, แท้จริงแล้ว, ใ้อเจ้า ผู้คนของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, ผู้ล้มตายไป แล้ว; แท้จริงแล้ว, ใ้อเจ้าผู้คนของเชื้อสาย แห่งอิสราเอล, เจ้าที่พำนักอยู่ในเยรูซาเล็ม, เหมือนกับเจ้าที่ล้มตายไปแล้ว; แท้จริงแล้ว, ก็ครั้งที่หนึ่งเหล่าที่เราอาจรวมพวกเจ้าตั้งแต่ไก่อวมลูกของมัน, และเจ้าหายอมไม่.”³

เราสามารถมั่นใจได้ในความปรารถนา อันมั่นคงของพระผู้ช่วยให้รอดที่จะทรงนำ บุตรธิดาทางวิญญาณทุกคนของพระบิดาบน สวรรค์กลับบ้านไปกับพระองค์ บิดามารดา ปู่ย่าตายาย และบรรพชนผู้ซื่อสัตย์ทุกคนมี ความปรารถนาเดียวกันนั้น พระบิดาบนสวรรค์ และพระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นแบบอย่างที่ดี พร้อมให้แก่เราถึงสิ่งที่เราทำได้และต้องทำ พระองค์ทรงไม่เคยยัดเยียดความชอบธรรม ให้ใครเพราะเราต้องเลือกความชอบธรรม ด้วยตนเอง แต่พระองค์ทรงทำให้เราแยกแยะ ความชอบธรรมได้ และทรงทำให้เราเห็นผล กับความหอมหวานของมัน

ทุกคนที่เกิดมาบนโลกนี้ได้รับแสงสว่าง ของพระคริสต์ ซึ่งช่วยให้เราเห็นและรู้สึก ว่า สิ่งใดถูกสิ่งใดผิด พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งมนุษย์ ผู้รับใช้ที่สามารถช่วยเราให้รับรู้โดยพระวิญ ญาณบริสุทธิ์ว่าสิ่งใดที่ทรงต้องการให้เราทำ และสิ่งใดที่ทรงห้าม พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้ การเลือกสิ่งถูกต้องเป็นที่น่าสนใจโดยให้ เราารู้สึกถึงผลจากการเลือกของเรา หากเรา เลือกสิ่งถูกต้อง เราจะพบความสุข—ในที่สุด หากเราเลือกความชั่วร้าย ย่อมมีความโศก เศร้าเสียใจตามมา—ในที่สุด ผลเหล่านั้น เกิดขึ้นแน่นอน แต่มักจะเกิดขึ้นล่าช้าด้วย จุดประสงค์บางอย่าง หากพรเกิดขึ้นทันที การเลือกสิ่งถูกต้องย่อมไม่สร้างศรัทธา และ เนื่องจากบางครั้งความโศกเศร้าเกิดขึ้นล่าช้า มากเช่นกัน จึงต้องใช้ศรัทธาในการที่จะรู้สึก

ว่าเราจำเป็นต้องแสวงหาการให้อภัยบาป แต่เนิ่นๆ มิใช่หลังจากที่เรารู้สึกโศกเศร้าและเจ็บปวดจากบาปนั้น

ท่านบิดาลีไฮโคกเศรั้ากับการเลือกของบุตรชายบางคนและครอบครัวของพวกเขา ท่านเป็นชายที่ดีและชอบธรรม—เป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า ท่านมักจะเป็นพยานต่อพวกเขาถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ ท่านเป็นแบบอย่างของการเชื่อฟัง และการรับใช้เมื่อพระเจ้าทรงเรียกให้ท่านถึงทรัพย์สมบัติทางโลกทั้งหมดเพื่อช่วยครอบครัวให้รอดพ้นจากการถูกทำลาย ช่วงนั้นปลายชีวิต ท่านยังคงเป็นพยานต่อบุตรธิดาของท่าน เลกเช่นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด—ทั้งๆ ที่มีอำนาจในการหยั่งรู้จิตใจพวกเขาและมองเห็นอนาคตทั้งดีและร้าย—ลีไฮก็ยืนกรานออกไปเพื่อตั้งครอบครัวของท่านมาสู่ความรอด

วันนี้ลูกหลานของท่านบิดาลีไฮหลายคนแสดงให้เห็นว่าความหวังที่ลีไฮมีต่อพวกเขาเป็นสิ่งสมควรร

ท่านกับข้าพเจ้าจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเรียนรู้จากแบบอย่างของลีไฮ เราสามารถดึงแบบอย่างมาใช้โดยการศึกษาพระคัมภีร์ร่วมกับการสวดอ้อนวอนและโดยการถือปฏิบัติ

ข้าพเจ้าแนะนำให้ท่านมองทั้งระยะสั้นและระยะยาวขณะพยายามส่งมอบมรดกแห่งความหวังไปสู่ครอบครัวของท่าน ในระยะสั้น ท่านจะพบปัญหาและซาตานจะแผดเสียงคำราม มีหลายสิ่งต้องรอดด้วยความอดทนด้วยศรัทธา โดยรู้ว่าพระเจ้าทรงกระทำในเวลาของพระองค์เองและในวิถีของพระองค์เอง

มีสิ่งที่ท่านทำได้แต่เนิ่นๆ เมื่อคนที่ท่านรักยังอยู่ในวัยเยาว์ ฟังระลึกว่าการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว และการแบ่งปันประจักษ์พยานของเรา ในการประชุมศีลระลึกเป็นเรื่องง่ายกว่าและมีประสิทธิภาพมากกว่าเมื่อบุตรธิดาของเรายังเล็ก เด็กเล็กมักจะละเอียดอ่อนต่อพระวิญญาณมากกว่าที่เราเข้าใจ

เมื่อโตขึ้น พวกเขาจะจำเพลงสวดที่ร้องกับท่านได้ ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาจะจดจำถ้อยคำในพระคัมภีร์และในประจักษ์พยานพระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำทุกอย่างมาสู่ความทรงจำของพวกเขา แต่ถ้อยคำในพระคัมภีร์และเพลงสวดจะคงอยู่ยาวนานที่สุด ความทรงจำเหล่านั้นเป็นอิทธิพลที่อาจดึงพวกเขากลับมาเมื่อพวกเขาออกนอกทางไปชั่วขณะ

หรืออาจจะหลายปี จากเส้นทางกลับบ้านไปสู่วิถีวันจันทร์

เราจะต้องมองระยะยาวเมื่อคนที่เรารู้สึกถึงแรงดึงดูดของโลกและดูเหมือนว่าเมฆหมอกแห่งความสงสัยจะปกคลุมศรัทธาของพวกเขา เรามีศรัทธา ความหวัง และจิตกุศล เพื่อนำทางเราและเสริมสร้างพวกเขา

ข้าพเจ้าเคยเห็นเช่นนั้นมาแล้วในการเป็นที่ปรึกษาให้แก่ศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตสองคนของพระเจ้า ทั้งสองท่านเป็นบุคคลที่มีบุคลิกพิเศษเฉพาะตัว แต่ดูเหมือนว่าทั้งคู่จะมองโลกในแง่ดีเหมือนกันทุกเรื่อง เมื่อมีคนยกข้อกังวลบางเรื่องขึ้นมาในศาสนจักร คำตอบที่ได้ยินจากพวกท่านบ่อยที่สุดคือ “โอ ทุกอย่างจะราบรื่น” โดยปกติแล้ว พวกท่านจะทราบเกี่ยวกับปัญหานั้นมากกว่าคนที่ยกข้อกังวลขึ้นมาเสียอีก

นอกจากนี้พวกท่านยังรู้จักพระเจ้า จึงเต็มไปด้วยความหวังเสมอเกี่ยวกับอาณาจักรของพระองค์ พวกท่านรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระประมุข ทรงมีเดชานุภาพทั้งปวง และทรงห่วงใย หากท่านยอมให้พระองค์ทรงเป็นผู้นำครอบครัว ทุกอย่างจะราบรื่น

ลูกหลานบางคนของไฮนรีค อายริงก์ออกนอกเส้นทางไป แต่หลานรุ่นหลังๆ หลายคนของเขาไปประวิหารของพระเจ้าเป็นเจ้าเวลา

หกโมงเช้าเพื่อประกอบศาสนพิธีแทนบรรพชนที่พวกเขาไม่เคยพบมาก่อน พวกเขาไปเพราะมรดกแห่งความหวังที่เขาทิ้งไว้ เขาทิ้งมรดกซึ่งลูกหลานหลายคนกำลังอ้างสิทธิ์ในเวลา

หลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถด้วยศรัทธา พระเจ้าจะทรงทำให้ความหวังที่เราต้องการให้ครอบครัวได้รับพรมากขึ้นมีเหตุผลมากกว่าที่เราจะจินตนาการได้ พระองค์ทรงต้องการให้เราและครอบครัวได้รับสิ่งที่ดีที่สุดในฐานะบุตรธิดาของพระองค์

เราทุกคนเป็นบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์ พระเยซูแห่งนาซาเร็ธทรงเป็นพระบุตรที่รักของพระองค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ฟื้นคืนพระชนม์ของเรา นี่คือนิรันดรของพระองค์ ในศาสนจักรนี้มีกฎมาตรฐานปุโรหิต ด้วยเหตุนี้ครอบครัวจึงสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร นี่คือนมรดกแห่งความหวังอันหาค่ามิได้ของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่านี่คือความจริง ในพระนามของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู เสนีย์ อายริงก์, บันทึกความทรงจำ, 1896, เอกสารพิมพ์, หอสมุดประวัติศาสตร์จักร, 16–21.
2. อับราฮัม 3:24–26.
3. 3 นีไฟ 10:5.

นำเสนอโดย ประธานศิโธร์ เอฟ. อุกท์คอร์ทฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

การสนับสนุน เจ้าหน้าที่ศาสนจักร

ปอเสนอว่าเราสนับสนุนโธมัส สเป็นเซอร์ มอนสัน ในฐานะศาสตาศาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ ผู้เปิดเผย และประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เฮนรี่ เบนเนียน อายุริงก์ ในฐานะที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด และดีเทอร์ ฟรีดริก อุกท์คอร์ทฟ ในฐานะที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

ผู้คัดค้าน หากมี โปรดยกมือ
ขอเสนอว่าเราสนับสนุนบอยด์ เคนเน็ธ แพคเกอร์ ในฐานะประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง และสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองดังต่อไปนี้: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รีย์, รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, ดัลลิน เอช. ไอค์ส, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี เฮลส์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตนาร์, เควนทิน แอล.

วอชิงตัน ยูทาสหรัฐอเมริกา

คุก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, และนีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้านโปรดทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองในฐานะศาสตาศาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้ที่เห็นตรงข้าม หากมี โปรดทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอปลดพร้อมกับแสดงความ
ขอขอบคุณอย่างจริงใจต่อเอ็ลเดอร์แทต อาร์. คอลลิสเตอร์ในฐานะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และสมาชิกในฝ่ายประธานโควรัมอัครสาวกเจ็ดสิบ
ผู้ที่เข้าร่วมแสดงความขอบคุณกับเรา โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเอ็ลเดอร์ลินน์ จี. รอบบินส์ในฐานะสมาชิกในฝ่ายประธานโควรัมอัครสาวกเจ็ดสิบ

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้าน หากมี

ขอเสนอปลดอัครสาวกเจ็ดสิบภาคต่อต่อไปนี้ มีผลตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ. 2014: เปโดร อี. อาบูลาราค, สตุลิโอ เอ. อังกุโล, วิกเตอร์ เอ. อัลโคนาเวียตา, ดูค ชู เบ, ฮวน ซี. บาร์รอส, คอลิน เอช. บริคเนลล์, เดนนิส ซี. ปริม-ฮอลล์, โธมัส เอ็ม. เซอร์ริงตัน, คิม บี. คลาร์ก, วินน์ อาร์. ดิวสัน, โรดอลโฟ ซี. แฟรงโค, จี. กิเยร์โม การ์เซีย, สตุลิโอ ซี. กอนซาเลซ, เมาโร ฮูนอต เด มาเรีย, แลร์รี่ เอส. เคเซอร์, เดวิด อี. เลซัวร์, เปาโล ซี. โลเรอู, สตีเวน เจ. ลันด์, อับราฮัม มาร์ตินเนซ, สตุโก อี. มาร์ตินเนซ, เซอร์เกย์ เอ็น. มิคูลิน, คริสโตเฟอร์ บี. มั่นเดย์, ฮิโรฟูมิ นาคัตซึเกะ, ซึกาโอะ โออิชิ, อาเลสซานโดร เอส. ปาตาเนีย, เรนาตู เอ็ม. เปทลา, อนาโตลี เค. เรซึทนิคอฟ, โจนาธาน ซี. โรเบิร์ตส์, เจ. เครก โรว์, โรเบิร์ต บี. สมิธ, วอร์เรน จี. เทต, เฮสบอน โอ. อูชิ, ตานีเอลา บี. วาโกโล, แรนดีย์ ดับเบิลยู วิลคินสัน, และ ซี ฮอง (แซม) วอง

ผู้ที่ปรารถนาจะร่วมแสดงความขอบคุณ
การรับใช้ที่ยอดเยี่ยมของพวกเขา โปรดยกมือ

ขอเสนอปลดพร้อมกับแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจต่อบราเดอร์รัสเซลล์ ที. ออสกูธอร์พ, เดวิด เอ็ม. แมคคองกี, และ แมทธิว ไอ. ริชาร์ดสัน ในฐานะฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ

ขอเสนอปลดสมาชิกทุกท่านในคณะกรรมการโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญด้วยเช่นกัน

ผู้ที่ปรารถนาจะร่วมแสดงความขอบคุณพี่น้องชายหญิงเหล่านี้สำหรับการรับใช้ที่ยอดเยี่ยมและการอุทิศตนของพวกเขา โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนสมาชิกใหม่ในโครัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบ ซี ฮอง (แซม) วอง และเยอร์ก เคลบิงกอต และสมาชิกใหม่ในโครัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ แลร์รี่ เอส. เคเซอร์และฮูโก อี. มาร์ตินเนซ

ผู้ที่เห็นชอบ โปรดยกมือ

ผู้ที่คัดค้าน โปรดกระทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่ต่อไปนี้ในฐานะสาวกเจ็ดสิบภาคคนใหม่: ฮูลิโอ เซซาร์ อาโกस्ता, เบลค อาร์. แอลเดอร์, แอลเลน ซี. แอลลาร์ด, ทาอิชิ อาโอบะ, คาร์ลอส เอฟ. อาร์เรดอนโด, วลาดิเมียร์ เอ็น. อัสตาซอฟ, ฮอร์ฆี ที. เบเชร์รา, ไมเคิล เอช. เบอร์น, โรมูโล วี. คาเบรรา, โยเซเฟ เคลาดิโอ เอฟ. คัมโปส, นิโคลัส คัสตันญูดา, วอลเทอร์ ซาโทรา, ฟุคเจเวน ลินอ้อ ไฉ่ว, เจ. เควิน เอนซ์, เค. มาร์ก ฟรอสต์, เมารีซิโอ จี. กอนซาลากา, เลโอนาร์โด ดี. เกร์เรียร์, โฮเซ อีซาเกียร์เร, ไมเคิล อาร์. เจนเซิน, อดอล์ฟ โยฮัน โยฮันส์สัน, เด กุลจุง, วิเศษฐ์ คณาคำ, เซอร์ซี เอ. โควะลอฟ, เซร์กิโอ กัรโนเชลสกี, มิลาน เอฟ. คุนซ์, ไบรอัน

อาร์. ลาร์เซ็น, เจอร์จโด ลิมา, ดับเบิลยู. ฉอง-ปีแอร์ โลโน, ทาซาระ มากาซี, คุมบุลานี เอ็มเคล็ตซี, เดล เอช. มังค์, เดออาร์โด เอ. โนรัมบูเอนา, ยูทาเก ออนดา, โรมันดู ปาเซกูดี ปินญู, มาร์โก อันโตนิโอ ไรส, สตีเวน เค. แรนต์ลล์, อาร์. สก็อตต์ รูเนี่ย, อเล็กเซย์ วี. ซามายคิน, เอ็ดวิน เอ. เซกซ์ตัน, ราอูล เอช. สปีทาเล, คาร์ลอส วอลเตอร์ เตรวินโญ, และฮวน เอ. อูร์รา

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้คัดค้าน หากมี

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนแทด อาร์. คอลลิสเตอร์เป็นประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ โดยมีจอห์น เอส. แทนเนอร์เป็นที่ปรึกษาที่หนึ่ง และเดวิน จี. เดอร์แรนท์เป็นที่ปรึกษาที่สอง

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้ที่คัดค้าน โปรดกระทำเช่นเดียวกัน

เรารับทราบว่าจะเสนอแทดแทนเนอร์และบราเดอร์เดอร์แรนท์ทั้งคู่กำลังรับใช้เป็นประจำในฐานะคณะเผยแผ่ ด้วยเหตุนี้จึงไม่ได้มาเข้าร่วมที่ศูนย์การประชุมใหญ่

ทุกท่านจะเริ่มรับใช้อย่างเป็นทางการในฐานะฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ หลังจากได้รับการปลดจากการเป็นประธานคณะเผยแผ่ในเดือนกรกฎาคม 2014

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่สาวกเจ็ดสิบภาค และฝ่ายประธานองค์กรช่วยเหลือสามัญดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้ที่คัดค้าน โปรดกระทำเช่นเดียวกัน

ขอขอบคุณพี่น้องทุกท่านสำหรับการออกเสียงสนับสนุน ตลอดจนศรัทธา และการสวดอ้อนวอนตลอดมาของท่าน

ขอเชิญเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ที่เพิ่งได้รับเรียกให้ออกมาหนึ่งประจำที่บนยกพื้น ■

รายงานจากแผนกตรวจสอบ บัญชีของศาสนจักรปี 2013

รายงาน สถิติปี 2013

นำเสนอโดย เควิน อาร์. เจอร์เก็นเซ็น
กรรมการผู้จัดการ แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักร

ถึงฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

เรียนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่: ดังที่กำกับไว้โดย การเปิดเผยในภาคที่ 120 ของพระคัมภีร์ หลักคำสอนและพันธสัญญา สภาจัดการ ส่วนสิบ—ซึ่งประกอบด้วยฝ่ายประธานสูงสุด โควรัมอัครสาวกสิบสอง และฝ่ายอธิการควบคุม—มีอำนาจอนุมัติการใช้จ่ายเงินทุนของ ศาสนจักร หน่วยงานของศาสนจักรใช้จ่าย เงินทุนให้อยู่ในงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ และตามนโยบายกับระเบียบปฏิบัติ

แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักร ซึ่ง ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ระดับมืออาชีพที่ได้รับการรับรองและทำงานอิสระโดยไม่ขึ้นอยู่กับ แผนกอื่นๆ ของศาสนจักร มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการตรวจสอบบัญชีเพื่อจุดประสงค์ในการ ให้การรับรองที่เหมาะสมในเรื่องรายรับของ เงินบริจาค รายจ่ายที่เกิดขึ้น และการปกป้อง

ดูแลทรัพย์สินของศาสนจักร ตามการดำเนินงานตรวจสอบ แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักรลงความเห็นว่า ใน แห่งของทรัพย์สิน รายรับของเงินบริจาค ราย จ่ายที่เกิดขึ้น และทรัพย์สินของศาสนจักร สำหรับปี 2013 ได้รับการบันทึกและจัดการ ตามงบประมาณศาสนจักรที่ได้รับอนุมัติ และ ตามนโยบายตลอดจนแนวทางที่ถือปฏิบัติ ตามระบบบัญชี ศาสนจักรปฏิบัติตามแนว ทางที่สอนให้กับสมาชิกเกี่ยวกับการดำเนิน ชีวิตให้อยู่ในงบประมาณ หลีกเลี่ยงการเป็น หนี้ และการเก็บออมเพื่อยามจำเป็น ขอแสดงความนับถือ
แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักร
เควิน อาร์. เจอร์เก็นเซ็น
กรรมการผู้จัดการ ■

นำเสนอโดย บรูค พี. เฮลส์
เลขานุการฝ่ายประธานสูงสุด

เพื่อเป็นข้อมูลให้สมาชิกศาสนจักร ฝ่าย ประธานสูงสุดออกรายงานสถิติของ ศาสนจักรเกี่ยวกับการเติบโตและสถานะ ของศาสนจักร สิ้นสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2013 ดังต่อไปนี้

หน่วยศาสนจักร

สเตค.....	3,050
คณะเผยแผ่.....	405
ท้องถิ่น.....	571
วอร์ดและสาขา.....	29,253

สมาชิกภาพของศาสนจักร

สมาชิกภาพทั้งหมด.....	15,082,028
เด็กใหม่ในบันทึกศาสนจักร.....	115,486
ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสรับบัพติศมา.....	282,945

ผู้สอนศาสนา

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา.....	83,035
ผู้สอนศาสนาบำเพ็ญประโยชน์.....	24,032

พระวิหาร

พระวิหารที่ได้รับการอุทิศระหว่างปี 2013 (พระวิหารเตกูซิกัลปา ฮอนดูรัส).....	1
พระวิหารที่เปิดดำเนินการ ณ สิ้นปี.....	141

โดยเอ็ลเคอร์ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

ให้ศรัทธาของท่าน แสดงออกมา

วันแล้ววันเล่าที่ท่านอยู่บนเส้นทางสู่จุดหมายปลายทางนิรันดร์ จงเพิ่มศรัทธา
ของท่าน ประกาศศรัทธาของท่าน! ให้ศรัทธาของท่านแสดงออกมา!

ฟี นื่องชายหญิงที่รัก เราขอแสดงความ
รู้สึกรักและขอบคุณอย่างสุดซึ้งต่อ
ท่าน เราชื่นชมท่านในงานมอบหมาย
ของเราในบรรดาพวกท่าน

ขณะอยู่บนเที่ยวบินหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้
นักบินประกาศว่าเราจะเจอหลุมอากาศขณะ
ที่เครื่องลดระดับและให้ผู้โดยสารทุกคนคาด
เข็มขัดนิรภัยให้แน่น แน่นอน เราเจอหลุม
อากาศ มีความรุนแรงมาก ผู้หญิงขีวญอ่อน
คนหนึ่งซึ่งนั่งอีกฝั่งของทางเดินข้างหลังข้าพ-
เจ้าไปสองแถวเสียชีวิต ทุกครั้งที่เครื่องทิ้ง
ตัวอย่างน่ากลัวและกระแทกอย่างแรงเธอ
จะร้องเสียงดัง สามี่ของเธอพยายามปลอบ
เธอแต่ไม่เป็นผล เสียงตะโกนอันบ้าคลั่งของ
เธอมีอยู่ต่อเนื่องจนกระทั่งเราผ่านบริเวณที่
มีหลุมอากาศจนลงจอดได้อย่างปลอดภัย
ระหว่างที่เธอวิตกกังวล ข้าพเจ้ารู้สึกสงสาร
เธอ เพราะศรัทธาเป็นยาแก้ความกลัว ข้าพ-
เจ้าปรารถนาในใจว่าเราสามารถเสริมสร้าง
ศรัทธาของเธอ

ต่อมาขณะที่ผู้โดยสารกำลังออกจาก
เครื่องบิน สามี่ของสตรีคนนั้นพูดกับข้าพเจ้า
ว่า “ผมขอโทษที่กรรยาผมกลัวมาก มีเพียง
วิธีเดียวที่ผมสามารถปลอบใจเธอได้คือบอก
เธอว่า ‘เอ็ลเคอร์เนลสันอยู่บนเที่ยวบินนี้ คุณ
ไม่ต้องกังวล’”

ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าการที่ข้าพเจ้าอยู่บน
เที่ยวบินนั้นจะช่วยปลอบใจเธอ แต่ข้าพเจ้า
จะพูดถึงความเป็นจริงอย่างหนึ่งของชีวิต
แห่งมรรตัยคือ ศรัทธาของเราจะถูกทดสอบ
และทำลาย บางครั้งการทดสอบเหล่านี้มา
ขณะที่เราเผชิญหน้ากับความเป็นความตาย
สำหรับสตรีขีวญอ่อนคนนี้ เครื่องบินที่สัน-
คลอนไปมาอย่างน่าอันตรายแสดงให้เห็นถึง
ช่วงเวลาเหล่านี้เป็นอย่างหนึ่งเมื่อเราต้องเผชิญ
หน้ากับความเข้มแข็งของศรัทธาเรา

เมื่อเราพูดถึงศรัทธา—ศรัทธาที่เคลื่อนภูเขา
ได้—เราไม่ได้พูดถึงศรัทธาในเรื่องทั่วไปแต่พูด
ถึงศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ศรัทธา
ในพระเจ้าพระเยซูคริสต์จะได้รับการคำนวณ
เมื่อเราเรียนรู้เกี่ยวกับพระองค์และปฏิบัติ
ตามศาสนาของเรา หลักคำสอนของพระเยซู
คริสต์กำหนดขึ้นจากพระเจ้าเพื่อช่วยให้เรา
เพิ่มศรัทธาของเรา ในภาษาพูดปัจจุบัน คำ
ว่า *ศาสนา* อาจหมายถึงสิ่งที่แตกต่างกันไป
ในแต่ละคน

จริงๆ แล้วคำว่า *ศาสนา* หมายถึง “รัศอีก
ครั้ง” หรือ “ผูกอีกครั้ง” กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า¹
คำถามที่เราอาจถามตนเองคือ เราผูกอย่าง
แน่นหนาอยู่กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจนศรัทธาแสดง
ออกมาไหม หรือจริงๆ แล้วเราผูกอยู่กับสิ่ง
อื่น ตัวอย่างเช่นข้าพเจ้าบังเอิญได้ยืมการ
สนทนาในตอนเช้าเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬา
อาชีพที่เกิดขึ้นในวันอาทิตย์ที่ผ่านมา สำหรับ
แฟนพันธุ์แท้บางคน ข้าพเจ้าสงสัยว่า “ศาสนา”
ของพวกเขาอาจ “ผูกพวกเขาไว้” กับลูกบอล
ที่เตะไปมา

เราแต่ละคนอาจถามตนเองว่า ศรัทธาเรา
อยู่ที่ไหน อยู่ในทีมกีฬาหรือ อยู่ในยี่ห้อหรือ
อยู่ในความมีชื่อเสียงหรือ กระทั่งทีมกีฬาที่
เก่งที่สุดก็ยังมีแพ้ ความมีชื่อเสียงสามารถ
ค่อยๆ หายไป มีเพียงพระองค์เดียวที่ศรัทธา
ของท่านจะปลอดภัย และนั่นคือในพระเจ้า
พระเยซูคริสต์ และท่านต้องให้ศรัทธาของ
ท่านแสดงออกมา!

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงประกาศไว้ใน *ข้ออรรถ*
ของพระบัญญัติสิบประการ “ห้ามมีพระเจ้า
อื่นใดนอกเหนือจากเรา”² พระองค์ตรัสด้วย
ว่า “จงดูที่เราในความนึกคิดทุกอย่าง; อย่า
สงสัย, อย่ากลัว”³ กระนั้นก็มีหลายคนมองดู
เพียงแค่อยอดคงเหลือในธนาคารเพื่อสันติสุข
หรือมองดูเพื่อนมนุษย์เพื่อเป็นแบบอย่างใน
การทำตาม

แพทย์ นักวิชาการ และนักการเมืองมักได้
รับการทดสอบศรัทธา เพื่อติดตามเป้าหมาย
ของพวกเขา ศาสนาของพวกเขาจะแสดงออก
มาหรือจะถูกซ่อนไว้? พวกเขาจะผูกอยู่กับ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าหรือมนุษย์?

ข้าพเจ้าได้รับการทดสอบอย่างมากหลาย
ทศวรรษก่อนเมื่อแพทย์ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้า
ดำเนินข้าพเจ้าอย่างรุนแรงที่ไม่แยกความรู้

ทางวิชาชีฟจากความสำเร็จทางศาสนาของข้าพเจ้า เขาสั่ง *‘ไมให้’* ข้าพเจ้านำสองอย่างมารวมกัน ข้าพเจ้าจะทำได้อย่างไร ความจริงคือความจริง สิ่งนี้มองข้ามไม่ได้และไม่ควรเพิกเฉย

ไม่ว่าความจริงที่ปรากฏจากห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์หรือผ่านทางกรเปิดเผยความจริงทั้งหมดมาจากพระผู้เป็นเจ้า ความจริงทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์⁴ แต่ข้าพเจ้าถูกขอให้ซ่อนศรัทธาของตนเอง ข้าพเจ้าไม่ได้ทำตามคำขอร้องจากเพื่อนร่วมงาน ข้าพเจ้าให้ศรัทธาของตนเองแสดงออกมา!

ในงานอาชีพจำต้องมีมาตรฐานอันเคร่งครัดด้านความถูกต้อง นักวิชาการชื่นชมเสรีภาพในการพูด แต่เสรีภาพอย่างเต็มที่ที่ไม่มีทางเกิดขึ้นถ้าความรู้ส่วนหนึ่งถูกตัดสินว่า “อยู่นอกขอบเขต” โดยคำสั่งของมนุษย์

ความจริงทางวิญญาณถูกเพิกเฉยไม่ได้—โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระบัญญัติจากสวรรค์ การรักษาระเบียบบัญญัติจากสวรรค์นำพามาให้ทุกครั้ง การละเมิดพระบัญญัติจากสวรรค์ทำให้สูญเสียพรทุกครั้ง!⁵

มีปัญหาอยู่มากมายในโลกนี้เพราะมีผู้คนที่ไม่ดีพร้อมอาศัยอยู่ เป้าหมายและความ

ปรารถนาของพวกเขาได้รับอิทธิพลอย่างมากจากศรัทธาหรือการขาดศรัทธา คนจำนวนมากให้ความสำคัญแก่สิ่งอื่นก่อนพระผู้เป็นเจ้า บางคนทำลายความจำเป็นของศาสนาในชีวิตสมัยใหม่ เหมือนกับทศวรรษศตวรรษ ปัจจุบันมีผู้ที่เฝ้ายายหรือประณามเสรีภาพในการนับถือศาสนา บางคนโทษศาสนาถึงสิ่งไม่ดีที่เกิดขึ้นในโลก เป็นที่ยอมรับกันว่ามีหลายครั้งการกระทำอันชั่วร้ายเกิดขึ้นในชื่อของศาสนา แต่โดยการดำเนินชีวิตตามศาสนาที่บริสุทธิ์ของพระเจ้า ซึ่งหมายถึงการพยายามเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์นั้น เป็นวิถีแห่งชีวิตและเป็นคำมั่นสัญญาในทุกวันซึ่งจะทำให้ได้รับการนำทางจากสวรรค์ ขณะที่ท่านดำเนินชีวิตตามศาสนาของท่าน ท่านกำลังใช้ศรัทธาของท่าน ท่านกำลังแสดงศรัทธาของท่านออกมา

พระเจ้าทรงทราบว่าคุณๆ ของพระองค์จะต้องเรียนรู้วิธีค้นหาพระองค์ “เพราะคัมแคบคือประตู” พระองค์ตรัส “และแคบคือทางที่นำไปสู่ความสูงส่ง... และมีน้อยคนที่พบ”⁶

พระคัมภีร์ให้หนึ่งในวิธีที่ดีที่สุดเพื่อจะพบวิถีของเราและอยู่บนนั้น ความรู้ทางวิญญาณให้ความคุ้มครองทางวิญญาณด้วย ตัวอย่างเช่น ตลอดทั่วประวัติศาสตร์ อากาโรติดเชื้อ

เช่น “ใช้หลังคลอด” คำชีวิตของมารดาผู้ไร้เดียงสาและทารกเป็นจำนวนมาก กระนั้นพันธสัญญาเดิมมีหลักธรรมที่ถูกต้องสำหรับการรับมือกับคนใช้ที่ติดเชื้อซึ่งเขียนไว้นานกว่า 3,000 ปีก่อน!⁷ คนจำนวนมากต้องพินาศเพราะการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ทำให้ไม่ฟังพระวจาของพระเจ้า!

พี่น้องที่รัก ชีวิตของเราขาดสิ่งใดถ้าเรา “รำเรียนอยู่เสมอ [แต่] ไม่สามารถเข้าใจหลักความจริงได้เลย”⁸ เราสามารถได้รับความรู้จากพระคัมภีร์และมีการตัดสินใจผ่านการสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา

การทำเช่นนี้จะช่วยเราเมื่อเรามีการตัดสินใจในทุกๆ วัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการกำหนดและบังคับใช้กฎหมายของมนุษย์ กฎของพระเจ้าจะต้องเป็นมาตรฐานของเราอยู่เสมอ ในการรับมือกับเรื่องความขัดแย้ง เราควรแสวงหาการนำทางจากพระผู้เป็นเจ้าก่อน

เราควร “เปรียบพระคัมภีร์ทั้งหมดกับเรา, ...จะเป็นประโยชน์และเป็นการเรียนรู้ของเรา.”⁹ ภัยอันตรายจะชุ่มใจเมื่อเราพยายามแบ่งแยกตนเองด้วยคำพูดที่ว่า “นี่คือชีวิตส่วนตัวของฉัน” หรือแม้แต่ “นี่คือพฤติกรรมที่ดีที่สุดของฉัน” ถ้าคนเราพยายามแยกชีวิตเป็นส่วนๆ เราจะไม่มีวัน

บรรลุถึงความซื่อสัตย์สุจริตส่วนตัว—จะไม่ มีวันเป็นอย่างที่ตัวตน *ที่แท้จริง* ควรเป็น

การล่อลวงเพื่อจะมีชื่อเสียงอาจทำให้เรา ให้ความสำคัญแก่มติดมทานมากกว่าพระ- ราชจะพระผู้เป็นเจ้า การรณรงค์หาเสียงทาง การเมืองและกลยุทธ์การตลาดใช้ความคิด เห็นจากมหาชนเพื่อวางแผน ผลของความคิดเห็นมีประโยชน์ *แต่* สิ่งเหล่านี้แทบจะนำ มาใช้เป็นเหตุผลของข้ออ้างที่จะไม่เชื่อฟัง พระบัญญัติไม่ได้! แม้จะ “ทุกคนก็ทำกัน” สิ่งผิดจะไม่มีวันถูก ความชั่ว ความผิดพลาด และความมิดมนจะไม่มีวันถูกต้องถึงแม้จะเป็น สิ่งที่มีชื่อเสียง คำเตือนในพระคัมภีร์ ประกาศว่า “วิบัติแก่พวกที่เรียกความชั่วว่า ความดีและเรียกความดีว่าความชั่ว พวกที่ ถือว่าความมิดคือความสว่างและความสว่าง คือความมิด”¹⁰

หลังจากสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง มีเพลง เนื้อหาลามกเพลงหนึ่งเป็นที่โด่งดัง เพื่อเป็นการสนับสนุนความไร้ศีลธรรมถึงขนาดพูดว่า คนกว่า 50 ล้านคนไม่มีทางผิด แต่แท้จริง แล้ว คน 50 ล้านคน *สามารถ* ผิดได้—ผิด อย่างแน่นอน ความไร้ศีลธรรมก็คือความ ไร้ศีลธรรมในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า

ซึ่งวันหนึ่งจะทรงพิพากษาเราทุกคนตามการ กระทำและความปรารถนาของเรา¹¹

สิ่งตรงกันข้ามกับความกลัวและการขาด ศรัทธาซึ่งมีอยู่มากมายโลกปัจจุบันนี้ ด้วย ศรัทธาและความกล้าหาญของเอมิลีลูกสาว ที่รักของข้าพเจ้า ผู้ที่ขณะนี้ใช้ชีวิตอยู่ที่อีกด้าน หนึ่งของม่าน ขณะที่ชีวิตแห่งมรดยกำลัง ออกจากร่างที่ถูกมะเร็งทำลาย เธอแทบจะ พุดไม่ได้ แต่ด้วยรอยยิ้มบนใบหน้า เธอกล้าว กับข้าพเจ้าว่า “คุณพ่อคะ อย่าห่วงลูกเลย ลูกรู้ว่าลูกจะไม่เป็นอะไร!” ศรัทธาของเอมิลี แสดงออกมา—แสดงออกมาอย่างสว่างจ้า —ในช่วงเวลาอันอ่อนโยนนี้ เป็นเวลาที่เรา ต้องการศรัทธามากที่สุด

มารดาสาวที่ดงามคนนี้มีลูกห้าคนมี ศรัทธาในพระบิดาบนสวรรค์ ในแผนของ พระองค์ และในความผาสุกอันเป็นนิรันดร์ ของครอบครัวอย่างเต็มเปี่ยม เธอได้รับการ ผูกอย่างแน่นหนากับพระผู้เป็นเจ้า เธอซื่อ- สัตย์อย่างเต็มที่ต่อพันธสัญญาที่ทำกับพระ- เจ้าและกับสามีของเธอ เธอรักลูกของเธอ แต่เธอก็รู้สึกสงบทั้งๆ ที่จะแยกจากพวกเขา ในไม่ช้า เธอมีศรัทธาในอนาคตของเธอและ ของพวกเขาด้วย เพราะเธอมีศรัทธาในพระ-

บิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์

ในปี 1986 ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน กล่าวว่ “แน่นอนว่าเราจะเผชิญกับความ กลัว การเยาะเย้ย และพบกับอุปสรรค ขอ ให้เรากล้าหาญที่จะขัดขึ้นกับเสียงของคน ส่วนใหญ่ กล้าหาญที่จะยืนหยัดเพื่อหลักการ ความกล้าหาญ ไม่ใช้การประนีประนอม นำ รอยยิ้มแห่งความเห็นชอบจากพระผู้เป็นเจ้า ... จำไว้ว่ามนุษย์ทุกคนมีความกลัว แต่ผู้ที่ เผชิญหน้ากับความกลัวด้วย [ศรัทธา] มีความ กล้าหาญเช่นกัน”¹²

คำแนะนำของประธานมอนสันไม่มีวันล้า สมัย! ข้าพเจ้าวิงวอนท่าน พี่น้องที่รัก วันแล้ว วันเล่าที่ท่านอยู่บนเส้นทางสู่จุดหมายปลายทางนิรันดร์ จงเพิ่มศรัทธาของท่าน ประกาศ ศรัทธาของท่าน! ให้ศรัทธาของท่านแสดง ออกมา!¹³

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าท่านจะผูกอย่าง แน่นหนากับพระผู้เป็นเจ้า ว่าความจริงนิรันดร์ ของพระองค์จะทรงสลักไว้ในใจท่านตลอดไป ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนถึงสิ่งนี้ ว่าตลอดชีวิต ท่านจะให้ศรัทธาของท่านแสดงออกมา! ใน พระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. เมื่อทารกเกิด ผู้ทำคลอดจะใช้อุปกรณ์หนีบเพื่อรัดสายสะดือไว้สองตำแหน่งและจะตัดสายสะดือระหว่างสองตำแหน่งนี้ การรัดสายสะดือคือการผูก—ผูกอย่างแน่นหนา คำว่า *religion* (ศาสนา) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน *re* หมายถึง “อีกครั้ง” หรือ “กลับไปสู่” และอาจจะเป็นคำว่า *ligare* หมายถึง “ผูก” หรือ “รัด” ดังนั้นเราเข้าใจว่าศาสนา “ผูกผู้ที่เชื่อกับพระเจ้าเป็นเจ้า”
2. อพยพ 20:3 พระเจ้าตรัสเสริมว่า “จงกลับใจและหันออกจากรูปเคารพของพวกเขาเสีย ... ออกจากสิ่งน่าสะอิดสะเอียนของเจ้า” (เอเสเคียล 14:6)
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:36.
4. ดู Spencer W. Kimball, *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 391.
5. ดู โมไซยาห์ 2:41; หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:30-33; 82:10 หลักธรรมนี้จริงต่อทุกคน เพราะ “พระเจ้าไม่ทรงลำเอียง” (กิจการของอัครทูต 10:34); ดู โมโรไน 8:12 ด้วย.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:22.
7. ดู เลวีนิติ 15:13.
8. 2 ทิโมธี 3:7.
9. 1 นิไฟ 19:23.
10. อิสยาห์ 5:20.
11. พระคัมภีร์สอนว่า: “จงมาหาพระเจ้า, พระผู้บริสุทธิ. จงจำไว้ว่าวิถีของพระองค์ชอบธรรม. คุณคิด, ทางสำหรับมนุษย์แคบ, แต่วางอยู่ในวิถีทางตรงต่อหน้าเขา, และองค์ทวารบาลคือพระผู้บริสุทธิแห่งอิสราเอล; และพระองค์ไม่ทรงจ้างผู้รับใช้ที่นั่น; และไม่มีทางอื่นใดนอกจากทางประจักษ์นั้น; เพราะพระองค์ทรงถูกหลอกลวงไม่ได้, เพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้เป็นเจ้าคือพระนามของพระองค์” (2 นิไฟ 9:41).
12. โทมัส เอส. มอนตัน, “Courage Counts,” *Ensign*, Nov. 1986, 41 อีกเหตุการณ์หนึ่ง ประธานมอนตันให้คำเตือนที่ได้รับการคร่ำครวญ “เพื่อจะดำเนินชีวิตอย่างยิ่งใหญ่ เราจะต้องพัฒนาศักยภาพในการเผชิญกับปัญหาด้วยความกล้าหาญ เผชิญกับความผิดหวังด้วยความแจ่มใส และเอาชนะด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน ... เราคือบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ผู้ซึ่งเราสร้างตามรูปลักษณะของพระองค์ ... เราไม่สามารถมีความเชื่อมั่นนี้ได้โดยไม่ได้ประสบกับความรู้สึกใหม่ที่ลึกซึ้งถึงความเข้มแข็งและอำนาจ แม้ความเข้มแข็งที่จะดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า อำนาจในการต้านทานการล่อลวงของซาตาน” (“Yellow Canaries with Gray on Their Wings,” *Ensign*, July 1973, 43)
13. “ปฏิเสธตนจากความไม่เป็นเหมือนพระเจ้าเป็นเจ้าทุกอย่าง” (โมโรไน 10:32) อย่ากลัวมนุษย์มากกว่าพระเจ้า (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 3:7; 59:5)

โดยเอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

“เพราะว่าเราวางแบบอย่างแก่พวกท่านแล้ว”

แบบอย่างอันยิ่งใหญ่ของบุคคลที่เคยอยู่บนแผ่นดินโลกคือพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์... พระองค์ทรงเชื่อเชิญให้เราทำตามแบบอย่างอันดีพร้อมของพระองค์

ขณะที่ข้าพเจ้าไตร่ตรองหน้าที่ของข้าพเจ้าในการแบ่งปันพระกิตติคุณ ข้าพเจ้านึกถึงคนที่ข้าพเจ้ารักที่มีอิทธิพลอันอ่อนโยนซึ่งได้ช่วยให้ข้าพเจ้าพบเส้นทางที่ได้รับแต่งตั้งจากเบื้องบนซึ่งช่วยความก้าวหน้าทางวิญญาณของข้าพเจ้า ในเวลาสำคัญในชีวิตข้าพเจ้า พระบิดาในสวรรค์ประทานพรข้าพเจ้าให้มีบางคนรักข้าพเจ้ามากพอที่จะช่วยแนะแนวการเลือกให้อยู่ในทางที่เหมาะสม พวกเขาทำตามพระวณะของพระผู้ช่วยให้รอด “เพราะเราวางแบบอย่างแก่พวกท่านแล้ว เพื่อให้ท่านทำเหมือนอย่างที่เราทำกับท่านด้วย”¹

สมัยข้าพเจ้าเป็นเด็ก คุณพ่อไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักรและคุณแม่เป็นสมาชิกแข็งขันน้อย เราอาศัยอยู่ในวอชิงตันดีซี บิดามารดาของคุณแม่อาศัยอยู่ห่างไปกว่า 4,000 กิโลเมตรในรัฐวอชิงตันไม่กี่เดือนหลังจากวันเกิดครบรอบแปดขวบของข้าพเจ้า คุณยายวิทเทิลเดินทางข้ามประเทศมาเยี่ยมเรา คุณยายกังวลที่ข้าพเจ้าและพี่ชายคนโตไม่ได้รับบัพติศมา ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าท่านพูดอะไรกับคุณพ่อคุณแม่เกี่ยวกับข้อกังวลนี้ แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าเข้าวันหนึ่งท่านพาข้าพเจ้ากับพี่ชายไปที่

สวนสาธารณะและบอกความรู้สึกรักของท่านถึงความสำคัญของการรับบัพติศมาและการเข้าประชุมที่โบสถ์เป็นประจำ ข้าพเจ้าจำรายละเอียดของคำพูดไม่ได้ แต่ถ้อยคำของท่านกระตุ้นบางสิ่งในใจข้าพเจ้าและไม่นานข้าพเจ้าก็รับบัพติศมา

คุณยายยังคงสนับสนุนพวกเราต่อไป ข้าพเจ้าจำได้ว่าทุกครั้งที่ข้าพเจ้าหรือพี่ชายได้รับมอบหมายให้เป็นผู้พูดที่โบสถ์ เราจะไตร่ตรองหาท่านเพื่อขอคำแนะนำ ภายในไม่กี่วันจะมีคำพูดที่เขียนด้วยลายมือส่งมาทางไปรษณีย์ ผ่านไประยะหนึ่งคำแนะนำของท่านเปลี่ยนเป็นโครงร่างที่ทำให้เราต้องใช้ความพยายามในส่วนของเรามากขึ้น

คุณยายใช้ความกล้าหาญและการให้เกียรติอย่างพอเหมาะในการช่วยให้คุณพ่อเห็นถึงความสำคัญของการขับรถพาเราไปโบสถ์เพื่อร่วมการประชุม ท่านช่วยเราในทุกวิถีที่เหมาะสมเพื่อให้รู้สึกถึงความจำเป็นของพระกิตติคุณในชีวิต

สิ่งสำคัญที่สุดคือเรารู้ว่าคุณยายรักเราและท่านรักพระกิตติคุณ ท่านเป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยม! ข้าพเจ้าขอคุณอย่างต่อเนื่องประจักษ์พยานที่ท่านแบ่งปันกับข้าพเจ้าสมัยข้าพเจ้า

เป็นเด็ก อิทธิพลของท่านเปลี่ยนเส้นทางชีวิตของข้าพเจ้าเพื่อความดีในรันดร์

ต่อมา ขณะกำลังจะเรียนจบมหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าตกหลุมรักสาวสวยชื่อเจนนี่ วัฑคินส์ ข้าพเจ้าคิดว่าเธอกำลังเริ่มมีความรู้สึกถึงข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้าบ้าง คืนหนึ่งเมื่อเรากำลังพูดถึงอนาคต เธอค่อยๆ สานเรื่องเข้าสู่การสนทนาที่มีค่าพูดซึ่งเปลี่ยนแปลงชีวิตข้าพเจ้าไปตลอดกาล เธอกล่าวว่า “เมื่อฉันแต่งงาน จะต้องแต่งงานกับอดีตผู้สอนศาสนาที่ชื่อสัตย์ในพระวิหาร”

ก่อนหน้านั้นข้าพเจ้าไม่ค่อยได้นึกถึงเรื่องงานเผยแผ่มากนัก คืนนั้นแรงบันดาลใจที่จะคิดถึงการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง ข้าพเจ้ากลับบ้านและไม่สามารถคิดถึงเรื่องอื่นได้ ข้าพเจ้านอนไม่หลับทั้งคืน ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการเรียนในวันรุ่งขึ้น หลังจากสวดอ้อนวอนมากมายข้าพเจ้าตัดสินใจเข้าพบอธิการและเริ่มเขียนใบสมัครเป็นผู้สอนศาสนา

เจนนี่ไม่เคยขอให้ข้าพเจ้ารับใช้งานเผยแผ่ *เพื่อเธอ* เธอรักข้าพเจ้ามากพอที่จะแบ่งปันความเชื่อมั่นของเธอและจากนั้นเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าหาเส้นทางชีวิตของตนเอง เราทั้งสองรับใช้งานเผยแผ่และต่อมามีในพระวิหาร ความกล้าหาญและคำมั่นสัญญาของเจนนี่ที่มีต่อศรัทธาของเธอสร้างความแตกต่างในชีวิตของเราด้วยกัน ข้าพเจ้านับใจว่าเราจะไม่มีวันพบความสุขที่เราชื่นชมโดยปราศจากศรัทธาอันเข้มแข็งของเธอที่มีต่อหลักธรรมของการรับใช้พระเจ้าก่อน เธอเป็นแบบอย่างอันชอบธรรมที่ยอดเยี่ยม

ทั้งคุณยายวิฑเทิลและเจนนี่รักข้าพเจ้ามากพอที่จะแบ่งปันความเชื่อมั่นว่าศาสนพิธีของพระกิตติคุณและการรับใช้พระบิดาในสวรรค์จะเป็นพรต่อชีวิตข้าพเจ้า เธอทั้งสองไม่ได้บังคับหรือทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ดีในสิ่งที่ เป็น พวกเขาเพียงแต่รักข้าพเจ้าและพระบิดาในสวรรค์ ทั้งสองคนรู้ว่าพระองค์สามารถทำให้ชีวิตข้าพเจ้าแตกต่างไปได้มากกว่าที่จะทำได้ด้วยตนเอง แต่ละคนช่วยข้าพเจ้าอย่างกล้าหาญด้วยความรักเพื่อให้พบกับหนทางของความสุขอันยิ่งใหญ่

เราแต่ละคนจะเป็นอิทธิพลที่ดีได้อย่างไร เราจะต้องแน่ใจว่ามีความรักอย่างแท้จริงต่อผู้ที่เราต้องการช่วยอย่างชอบธรรมเพื่อพวกเขา

เราสามารถเริ่มพัฒนาความมั่นใจในความรักของพระเจ้าเป็นเจ้า สำหรับคนมากมายในโลกแล้ว การท้าทายอันดับแรกในการยอมรับพระกิตติคุณคือการพัฒนาศรัทธาในพระบิดาในสวรรค์ ผู้ทรงรักพวกเขาอย่างสมบูรณ์แบบเป็นสิ่งที่ง่ายกว่าที่จะพัฒนาศรัทธาเมื่อพวกเขามีเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวที่รักต่อพวกเขาด้วยความรักแบบเดียวกัน

การให้พวกเขามั่นใจในความรักของท่าน จะช่วยให้พวกเขาพัฒนาศรัทธาในความรักของพระเจ้าเป็นเจ้า จากนั้นผ่านทาง การสื่อสารที่เปี่ยมด้วยความรักและความเอาใจใส่ ชีวิตของพวกเขาจะได้รับพรจากการแบ่งปันบทเรียนที่ท่านเรียนรู้ ประสบการณ์ที่ท่านมี และหลักธรรมที่ท่านปฏิบัติเพื่อพบวิธีแก้ไขกับ

ปัญหาของท่านเอง แสดงความสนใจอย่างแท้จริงในความผาสุกของพวกเขา จากนั้นแบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ท่านสามารถช่วยในวิธีที่มีพื้นฐานอยู่ในหลักธรรมและหลักคำสอน ส่งเสริมคนที่ท่านรักให้แสวงหาความเข้าใจในสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้พวกเขาทำ วิธีหนึ่งที่จะทำสิ่งนี้คือถามคำถามที่จะให้พวกเขาคิดและจากนั้นให้เวลาพวกเขาถาม—ไม่ว่าจะเป็นเวลาหลายชั่วโมง หลายวัน หลายเดือน หรือมากกว่านั้น—เพื่อไตร่ตรองและพยายามหาคำตอบด้วยตนเอง ท่านอาจต้องช่วยให้พวกเขารู้ถึงวิธีสวดอ้อนวอนและวิธีจดจำคำตอบของคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา จะช่วยให้

พวกเขาว่าพระคัมภีร์เป็นแหล่งช่วยที่สำคัญของการได้รับและการจดจำคำตอบ ด้วยวิธีนี้ท่านจะช่วยให้พวกเขาเตรียมตัวสำหรับโอกาสและการท้าทายในอนาคต

จุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าคือ “ทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์。”² นั่นคือพื้นฐานของทุกสิ่งที่เราทำ บางครั้งเราหลงใหลในสิ่งที่เราคิดว่าน่าดึงดูดหรือหมกมุ่นอยู่กับความรับผิดชอบทั่วไปจนลืมนึกถึงจุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ขณะท่านพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะให้ความสำคัญต่อหลักธรรมพื้นฐานที่สุดในชีวิต ท่านจะได้รับความเข้าใจมากขึ้นในสิ่งที่ท่านต้องทำและท่านจะทำให้เกิดผลมากขึ้นสำหรับพระเจ้า และทำให้ตนเองมีความสุขมากขึ้น

เมื่อชีวิตของท่านให้ความสำคัญต่อหลักธรรมพื้นฐานของแผนแห่งความรอด ท่านจะเอาใจใส่มากขึ้นต่อการแบ่งปันสิ่งที่ท่านรู้ เพราะท่านเข้าใจถึงความสำคัญอันเป็นนิรันดร์ของศาสนพิธีพระกิตติคุณ ท่านจะแบ่งปันสิ่งที่ท่านรู้ด้วยวิธีที่จะส่งเสริมให้เพื่อนของท่านอยากจะได้รับเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิญญาณ ท่านจะช่วยคนที่ท่านรักให้ต้องการรับปากว่าจะเชื่อฟังพระบัญญัติทั้งหมดของพระองค์และรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับพวกเขา

จงจำไว้ว่าการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของแต่ละบุคคลเป็นเพียงส่วนหนึ่งของงาน จงพยายาม

เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว สอนด้วยวิธีที่ยั่งยืนถึงความสำคัญของครอบครัวที่ฝึกในพระวิหาร กับบางครอบครัวอาจใช้เวลาหลายปี นี่คือการณีของคุณพ่อคุณแม่ ข้าพเจ้า หลายปีหลังจากที่ข้าพเจ้ารับบัพติศมา คุณพ่อรับบัพติศมา และต่อมาครอบครัวของข้าพเจ้าฝึกในพระวิหาร คุณพ่อรับใช้เป็นผู้ฝึกในพระวิหาร และคุณแม่รับใช้กับท่านที่นั่น เมื่อท่านมีวิสัยทัศน์ของศาสนพิธีการฝึกในพระวิหาร ท่านจะช่วยสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก

จำไว้ว่าการรักพวกเขาคือรากฐานอันทรงพลังในการเป็นอภิปผลต่อผู้ที่ท่านต้องการจะช่วย อิทธิพลของคุณยายวิทเทิลของข้าพเจ้า

ชิตนีย์ ออสเตเลีย

และเจนนีน จะไม่ได้รับการเอาใจใส่ถ้าหากข้าพเจ้าไม่รู้แต่แรกว่าพวกเขารักข้าพเจ้าและต้องการให้ข้าพเจ้ามีสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต

ควบคู่มากับความรักนั้น คือการวางใจพวกเขา ในบางกรณีอาจดูเหมือนว่ายากที่จะวางใจ แต่จงหาวิธีที่จะวางใจพวกเขา ลูกของพระบิดาในสวรรค์สามารถทำสิ่งอันน่าประหลาดใจเมื่อพวกเขาารู้สึกว่าได้รับความวางใจ ลูกทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าในโลกมรรตัยได้เลือกแผนของพระผู้ช่วยให้รอด จงวางใจให้โอกาสพวกเขาว่ากำลังทำสิ่งนั้นอีกครั้ง

แบ่งปันหลักธรรมที่จะช่วยผู้ที่ท่านรักให้รอดหน้าไปบนเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์ จงจำไว้ว่าเราทุกคนค่อยๆ เติบโต ท่านได้ทำตามแบบแผนเดียวกันทางด้านความเข้าใจทางพระกิตติคุณ จงแบ่งปันพระกิตติคุณอย่างเรียบง่าย ต่อไป

ประจักษ์พยานส่วนตัวของท่านในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นเครื่องมืออันทรงพลัง แหล่งช่วยที่ควบคู่กันคือการสวดอธิษฐาน พระคัมภีร์มอรมอนกับพระคัมภีร์อื่นๆ และคำมั่นสัญญาของท่านต่อศาสนพิธีฐานะปุโรหิต ทุกสิ่งทั้งหมดนี้จะส่งเสริมต่อการนำทางของพระวิญญาณ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ท่านจะต้องพึ่งพา

เพื่อให้มีประสิทธิภาพและทำตามที่พระเยซูคริสต์ทรงทำ³ จงเอาใจใส่หลักธรรมพระกิตติคุณพื้นฐาน *การซื่อสัตย์ของพระเยซูคริสต์*

ทำให้เราสามารถเป็นเหมือนพระบิดาในสวรรค์มากขึ้น เพื่อเราจะสามารถมีชีวิตอยู่ด้วยกันนิรันครในครอบครัวของเรา

ไม่มีหลักธรรมใดที่จะเป็นพื้นฐานต่องานของเราไปกว่าการซัดใช้ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นพยานถึงพระผู้ช่วยให้รอดและอำนาจแห่งการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการซัดใช้ของพระองค์ทุกครั้งเมื่อโอกาสเหมาะสม ใช้พระคัมภีร์ที่สอนถึงพระองค์และสาเหตุที่พระองค์ทรงเป็นแบบฉบับอันดีพร้อมให้แก่ชีวิตทุกคน¹ ท่านจะต้องพากเพียรศึกษา อย่าหมกมุ่นมากเกินไปกับสิ่งที่ไม่สำคัญจนท่านพลาดที่จะเรียนรู้หลักคำสอนและคำสอนของพระเจ้า โดยมีพื้นฐานทางหลักคำสอนที่แน่นเป็นการส่วนตัว ท่านจะเป็นแหล่งช่วยที่ทรงพลังในการแบ่งปันความจริงอันสำคัญนี้กับผู้อื่นที่ต้องการสิ่งเหล่านั้นอย่างยิ่ง

เรารับใช้พระบิดาในสวรรค์ได้ดีที่สุดโดยการเป็นอิทธิพลที่ซอบธรรมให้แก่ผู้อื่นและรับใช้พวกเขา² แบบอย่างอันยิ่งใหญ่ของบุคคลที่เคยอยู่บนแผ่นดินโลกคือพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ การปฏิบัติศาสนกิจในความเป็นมรรตัยของพระองค์ เปี่ยมไปด้วยการสอน การรับใช้ และความรักผู้อื่น พระองค์ทรงนั่งกับบุคคลที่ถูกต้องดีดลใจว่าไม่มีค่าควรที่จะเป็นเพื่อนของพระองค์ พระองค์ทรงรักเขาแต่ละคน พระองค์ทรงเห็นถึงความต้องการของพวกเขาและทรงสอนพระกิตติคุณของพระองค์ให้พวกเขา พระองค์ทรงเชื่อเชิญให้เราทำตามแบบอย่างอันดีพร้อมของพระองค์

ข้าพเจ้ารู้ว่าพระกิตติคุณของพระองค์เป็นหนทางสู่สันติสุขและความสุขในชีวิตนี้ ขอให้เราจดจำที่จะทำดังพระองค์ทรงทำโดยแบ่งปันความรัก ความหวังใจ และความรู้เรื่องความจริงของเราให้แก่ผู้อื่นที่ยังไม่ได้รับแสงสว่างสดใสของพระกิตติคุณ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ยอห์น 13:15.
2. โมเสส 1:39.
3. ดู ยอห์น 13:15.
4. ดู ตัวอย่างเช่น ลูกา 22:39-46; ยอห์น 8:3-11; ฟิลิปปี 4:13; ยากอบ 5:15-16; 1 ยอห์น 1:7; 2 นีไฟ 1:15; 2; 25:17-30; 31; เจกอบ 4; แอลมา 7; 42; 3 นีไฟ 11-30; โมโรไน 10:32-33; หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:10-16; 19:13-19; 29:3; 88:1-13; 138:2-4; โมเสส 5:6-12.
5. ดู มัทธีว 22:35-40; โมไซยาห์ 2:17.

โดย **เอ็ลเคอร์ โรเบิร์ต คี. เฮลส์**
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

“ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา”

การใช้สิทธิเสรีที่จะเชื่อฟังหมายถึงการเลือก “ทำแต่ความดี [และ] ให้ผลลัพธ์มีมา”

ฟี นื่องทั้งหลาย จากบทเรียนทั้งหมดที่เราเรียนรู้จากพระชนม์ชีพของพระผู้ช่วยให้รอด ไม่มีบทเรียนใดที่จะชัดเจนและทรงพลังมากไปกว่าบทเรียนเรื่องการเชื่อฟัง

แบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอด

ในสภาโลกก่อนเกิดในสวรรค์ ลูซิเฟอร์กบฏต่อแผนของพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ที่ติดตามลูซิเฟอร์ได้ยุติความก้าวหน้าในรันดร์ของพวกเขา—จงระวังว่าท่านติดตามใคร!

จากนั้นพระเยซูทรงแสดงออกถึงคำมั่นสัญญาที่จะเชื่อฟัง โดยตรัสว่า “พระบิดา, ขอให้บังเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด, และให้รัศมีภาพเป็นของพระองค์ตลอดกาล”¹ ตลอดการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ “พระองค์ทรงทนรับการล่อลวงแต่มีทรงเอาพระทัยใส่ [สิ่งเหล่านั้น].”² โดยแท้แล้ว “พระองค์...ทรงเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังโดยการทนทุกข์ต่างๆ”³

เพราะพระผู้ช่วยให้รอดทรงเชื่อฟัง พระองค์ทรงได้บัพเวนา ทำให้การฟื้นคืนชีวิตเป็น

ไปได้และเตรียมทางให้เรากลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ทรงรู้ว่าเราจะทำผิดพลาดเมื่อเราเรียนรู้การเชื่อฟังในชีวิตแห่งมรรตัย เมื่อเราเชื่อฟัง เราขอรับการพลีพระชนม์ชีพของพระองค์ เพราะเราเชื่อว่าผ่านการซัดใช้ของพระเยซูคริสต์, มนุษยชาติทั้งมวลจะรอดได้, โดยการเชื่อฟังกฎ ศาสนพิธีและพระบัญญัติทั้งหลายซึ่งให้ไว้ในพระกิตติคุณ.”⁴

พระเยซูทรงสอนให้เราเชื่อฟังด้วยภาษาเรียบง่ายที่เข้าใจง่ายว่า “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา”⁵ และ “กลับมาติดตามเรา”⁶

เมื่อเรารับบัพติศมา เรา “รับพระนามของพระคริสต์ไว้กับ [เรา]” และ “เข้ามาในพันธสัญญา กับพระผู้เป็นเจ้าของ [เรา] จะเชื่อฟังไปจนถึงที่สุดแห่งชีวิต [ของเรา]”⁷ ทุกวันอาทิตย์เราต่อพันธสัญญาบัพติศมาโดยรับสวนศีลระลึกและเป็นพยานว่าเราเต็มใจรักษาพระบัญญัติ เราแสวงหาการให้อภัยสำหรับความนึกคิด ความรู้สึก หรือการกระทำใดก็ตามที่ไม่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ เมื่อเรากลับใจโดยหันไปจากการไม่

เชื่อฟังและเริ่มมาเชื่อฟังอีกครั้ง เราแสดงความรักต่อพระองค์

ประเภทของการเชื่อฟัง

เมื่อเราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เราเข้าใจเรื่องการเชื่อฟังได้ดีขึ้น บางครั้งเราอาจถูกล่อลวงให้ปฏิบัติสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียกว่า “การเชื่อฟังของมนุษย์ปุถุชน” ซึ่งเราปฏิเสธกฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างไม่เชื่อฟังเพื่อประโยชน์ของปัญญาและความปรารถนาของเราแม้เพื่อความเป็นที่นิยม เพราะหลายคนปฏิบัติสิ่งนี้กันอย่างกว้างขวาง การเชื่อฟังแบบผิดๆ นี้จึงบั่นทอนมาตรฐานของพระเจ้าในวัฒนธรรมและกฎหมายของเรา

บางครั้งสมาชิกอาจมีส่วนใน “การเชื่อฟังแบบเลือกได้” โดยอ้างว่ารักและเทิดทูนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่เลือกปฏิบัติพระบัญญัติหรือคำสอน—รวมถึงคำสอนและคำแนะนำของศาสนาดายาการณณ์—ที่พวกเขาจะทำตามอย่างเต็มที่

บางคนเชื่อฟังอย่างเลือกเฟ้นเพราะพวกเขาไม่เข้าใจเหตุผลทั้งหมดของพระบัญญัติ ประหนึ่งเด็กไม่เข้าใจเหตุผลสำหรับคำแนะนำและกฎของพ่อแม่ แต่เรารู้เสมอถึงเหตุผลที่เราทำตามศาสนาดายาการณณ์ เพราะนี่คือศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงกำกับดูแลศาสนาดายาการณณ์ของพระองค์ในทุกลมัยการประทาน

เมื่อเราเข้าใจเรื่องการเชื่อฟัง เราจะยอมรับบทบาทยุติของสิทธิ์เสรี เมื่อพระเยซูประทับในสวนเกทเสมนี พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนพระบิดาในสวรรค์สามครั้งว่า “โอพระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าเป็นไปได้ขอให้ข้าพเจ้าหนีไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”⁸ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าไม่ทรงนำสิทธิ์เสรีไปจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด แต่ทรงส่งเทพมาเสริมกำลังให้พระบุตรที่รักของพระองค์

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงถูกทดสอบอีกครั้งที่กลโกธา ซึ่งพระองค์สามารถเรียกเหล่าเทพมาพาพระองค์ลงจากกางเขนได้ แต่ทรงเลือกที่จะอดทนอย่างเชื่อฟังจนกว่าชีวิตจะหาไม่ และทำให้การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้นั้นสำเร็จ แม้จะหมายถึงทุกขเวทนาแสนสาหัส แม้จนถึงความตาย

การเชื่อฟังที่มีวุฒิภาวะทางวิญญาณคือ “การเชื่อฟังของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” ซึ่งมีแรงจูงใจจากรักแท้ต่อพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตร เมื่อเราเต็มใจเชื่อฟัง ดังเช่นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราชื่นชมพระดำรัสของพระบิดาบนสวรรค์ “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก”⁹ เราตั้งตารอที่จะได้ยินพระดำรัส “ดีแล้ว เจ้าเป็นบ่าวที่ดีและเชื่อสัตย์...จงร่วมยินดีกับนายของเจ้าเถิด”¹⁰

การใช้สิทธิ์เสรีที่จะเชื่อฟังหมายถึงการเลือก “ทำแต่ความดี [และ] ให้ผลลัพธ์มีมา”¹¹ สิ่งนี้เรียกร้องการควบคุมตนเองและจะนำความมั่นใจ ความสุขนิรันดร์ และความรู้สึกสมหวังมาให้เรา รวมทั้งผู้คนรอบข้างเรา โดยการเป็นแบบอย่าง สิ่งนี้มักจะรวมถึงคำแนะนำสัญญาอันลึกซึ้งซึ่งส่วนตัวที่จะสนับสนุนผู้นำฐานะปุโรหิตและทำตามคำสอนและคำแนะนำของท่านเหล่านั้น

ผลที่ตามมา

ในการเลือกว่าเราจะเชื่อฟังหรือไม่นั้น นับว่าเป็นประโยชน์เสมอที่จะนึกถึงผลที่ตามมาจากการเลือกของเรา ลูซิเฟอร์และผู้ติดตามเขาเข้าใจถึงผลของการเลือกปฏิเสธแผนของพระบิดาบนสวรรค์หรือไม่ ถ้าเข้าใจ เหตุใดพวกเขาจึงเลือกสิ่งที่ก่อความทุกข์ยากเช่นนั้น

เราอาจถามตนเองด้วยคำถามเดียวกันนี้ว่า เหตุใดเราจึงเลือกที่จะไม่เชื่อฟังเมื่อเรารู้ถึง ผลนิรันดร์ของบาป พระคัมภีร์มีคำตอบ นั่นคือ เหตุผลที่คาอินและลูกบางคนของอาดัมกับเอวาเลือกที่จะไม่เชื่อฟังเพราะ “พวกเขา รักซาตานมากกว่าพระเจ้าเป็นเจ้า.”¹²

การที่เรารักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดคือสิ่งสำคัญของการเชื่อฟังเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เมื่อเราพยายามเชื่อฟังในโลกทุกวันนี้ เราประกาศความเคารพรักบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ แต่ความรักผู้อื่นไม่อาจเปลี่ยนแปลงพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า ซึ่งให้ไว้เพื่อประโยชน์ของเรา! ตัวอย่างเช่น พระบัญญัติที่ว่า “เจ้าจะไม่...ฆ่า, หรือทำอะไรที่เหมือนกันนี้”¹³ มีพื้นฐานจากกฎทางวิญญาณซึ่งคุ้มครองบุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าเป็นเจ้า แม้ผู้ที่ยังไม่ได้เกิด ประสบการณ์อันยาวนานแสดงให้เห็นว่าเมื่อเราละเลยกฎข้อนี้ ส่งผลให้เกิดความโศกเศร้าอันมีอายุประมาณ แต่หลายคนก็ยังเชื่อว่าการกำจัดชีวิตเด็กในครรภ์เป็นที่ยอมรับได้ด้วยเหตุผลของความพึงใจหรือความสะดวกสบาย

การหาเหตุผลที่จะไม่เชื่อฟังไม่เปลี่ยนแปลงกฎทางวิญญาณหรือผลของกฎนั้นแต่นำไปสู่ความสับสน ความไม่มั่นคง ระหกระเหินไปในถนนสายแปลก หลงทาง ตลอดจนความโศกเศร้า ในฐานะสานุศิษย์ของพระคริสต์ เรามีพันธะรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเชิดชูกฎ พระบัญญัติ และพันธสัญญาของพระองค์ ซึ่งเรารับเอาไว้

ในเดือนธันวาคม ปี 1831 พี่น้องชายบางคนได้รับเรียกให้ช่วยบรรเทาความรู้สึกไม่เป็นมิตรซึ่งเกิดขึ้นต่อศาสนจักร โดยผ่านศาสนคยาพยากรณ์โจเซฟ สมิท พระเจ้าทรงกำกับดูแลพวกเขาในวิธีที่ไม่ธรรมดา แม้ถึงกับน่าประหลาดใจ

“จงกำราบศัตรูของเจ้า; เรียกหาพวกเขาให้พบเจ้าทั้งในที่สาธารณะและในที่ไร้ฐาน...

“ดังนั้น, ให้พวกเขาหาข้อโต้แย้งของตนมาหักล้างพระเจ้า.

“...ไม่มีอาวุธใดที่ประกอบขึ้นรุกรานเจ้า จะจำเริญได้;

“และหากมนุษย์คนใดขึ้นเสียงเถียงเจ้า เขาจะถูกกำราบในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง.

“ดังนั้น, จงรักษาบัญญัติของเรา; สิ่งเหล่านั้นจริงและเป็นสัจจะ.”¹⁴

บทเรียนในพระคัมภีร์

พระคัมภีร์เต็มไปด้วยแบบอย่างของศาสนคยาพยากรณ์ผู้เขียนรับทเรียนของการเชื่อฟังด้วยประสบการณ์ของตนเอง

โจเซฟ สมิทเรียนรู้ผลของการยอมต่อแรงกดดันจากมาร์ติน แฮร์ริส ผู้สนับสนุนทางการเงิน เพื่อน และผู้จุดค่าแปลของท่าน ในการตอบรับคำวิงวอนของมาร์ติน โจเซฟทูลขออนุญาตพระเจ้าที่จะให้มาร์ตินเยี่ยมต้นฉบับส่วนแรก 116 หน้าของพระคัมภีร์มอรมอนเพื่อนำไปให้ครอบครัวของเขาดู แต่พระเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้โจเซฟทำเช่นนั้น มาร์ตินอ้อนวอนให้โจเซฟทูลขอพระเจ้าอีกครั้ง หลังจากทูลขอครั้งที่สาม พระเจ้าทรงอนุญาตให้เฉพาะห้าคนที่จะดูต้นฉบับ “ด้วยคำสัญญาที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด มาร์ตินผูกมัดตนเองโดยยอมทำตามข้อตกลงนี้ เมื่อเขามาถึงบ้าน และเพราะแรงกดดัน เขาลืมคำปฏิญาณอันศักดิ์สิทธิ์และให้คนอื่นดูต้นฉบับนั้น ส่งผลให้ต้น

ฉบับดังกล่าวหายไป¹⁵ และไม่พบอีกเลย ผลก็คือพระเจ้าทรงดำหนิใจเซฟและไม่ทรงอนุญาตให้แปลพระคัมภีร์มอรมอนต่อ โจเซฟ ทุกข์ใจอย่างมากและกลับใจจากการล่วงละเมิดที่ยอมต่อแรงกดดันจากผู้อื่น หลังจากนั้นระยะหนึ่ง โจเซฟได้รับอนุญาตให้ทำงานแปลต่อไป โจเซฟเรียนรู้อันตรธานคุณค่าของการเชื่อฟังซึ่งเป็นประโยชน์ต่อท่านตลอดชีวิต!

ศาสตราจารย์กรรณโมเสสมีแบบอย่างอีกเรื่องหนึ่ง เมื่อโมเสสเชื่อฟังโดยยอมรับชาวเอธิโอเปียเป็นภรรยา มิเรียมและอาโรนกล่าวว่าจาต่อต้านท่าน แต่พระเจ้าทรงดำหนิพวกเขา โดยตรัสว่า “เราพูดกับ [โมเสส] ซึ่งๆ หน้า”¹⁶ พระเจ้าทรงใช้เหตุการณ์อันเหลือเชื่อนี้เพื่อสอนสมาชิกศาสนจักรในสมัยการประทานของเรา ในปี 1830 ไฮรัม เพจอ้างว่าได้รับการเปิดเผยสำหรับศาสนจักร

พระเจ้าทรงแก้ไขเขาและสอนวิสุทธิชนว่า “เจ้าจงเชื่อฟังในเรื่องซึ่งเราจะให้แก่ [โจเซฟ] แม้ดังอาโรน,¹⁷ “เพราะเขาได้รับสิ่งเหล่านั้น แม้ดังโมเสส.”¹⁸

การเชื่อฟังนำมาซึ่งพร “และเมื่อเราได้รับพรประการใดจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ย่อมเป็นไปเนื่องจากการเชื่อฟังกฎนั้นซึ่งในนั้นทรงกำหนดพรไว้.”¹⁹

การเชื่อฟังสอนโดยแบบอย่าง เราสอนลูกของเราตามวิธีที่เราดำเนินชีวิต “จงเรียนรู้ปัญญาในวัยเยาว์ของลูก; แท้จริงแล้ว, จงเรียนรู้ในวัยเยาว์ของลูกที่จะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.”²⁰

การเชื่อฟังทำให้เราเข้มแข็งขึ้นอย่างต่อเนื่อง สามารถอดทนอย่างซื่อสัตย์ต่อการทดสอบและการทดลองในอนาคต การเชื่อฟังในเทศมณนี้เตรียมพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดให้เชื่อฟังและอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ที่

กลโกธา

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า ถ้อยคำของแอลมาแสดงความรู้สึกในใจข้าพเจ้า

“และบัดนี้พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ากล่าวเรื่องเหล่านี้แก่ท่านเพื่อข้าพเจ้าจะปลุกท่านให้รู้สึกถึงหน้าที่ของท่านต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เพื่อท่านจะเดินโดยไม่มีข้อตำหนิต่อพระพักตร์พระองค์...”

“และบัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้คุณถ่อมตน, และว่าง่ายและอ่อนโยน; ...ขยันหมั่นเพียรในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา”²¹

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานพิเศษว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์ เพราะพระองค์ทรงเชื่อฟัง “ทุกเข่าจะย่อลง, และทุกลิ้นจะสารภาพ...ว่าพระองค์ทรงเป็น [พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา]”²² ขอให้เรารักพระองค์อย่างสุดซึ้งและเชื่อในพระองค์ด้วยศรัทธาอย่างสมบูรณ์จนเราเชื่อฟัง รักษาพระบัญญัติ และกลับไปอยู่กับพระองค์ตลอดกาลในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมเสส 4:2.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:22.
3. สิบรัฐ 5:8.
4. ดู หลักแห่งความเชื่อข้อ 3.
5. ยอห์น 14:15.
6. ลูกา 18:22.
7. โมไซยาห์ 5:8.
8. มัทธิว 26:39; ดู ข้อ 42, 44 ด้วย.
9. มัทธิว 3:17; ดู 3 นิไฟ 11:7 ด้วย.
10. มัทธิว 25:21.
11. “ทำแต่ความดี,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 117.
12. โมเสส 5:13.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:6.
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 71:7-11.
15. Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History* (1922), 65; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 3 ด้วย.
16. กัณดารวิถี 12:8.
17. หลักคำสอนและพันธสัญญา 28:3.
18. หลักคำสอนและพันธสัญญา 28:2.
19. หลักคำสอนและพันธสัญญา 130:21; ดู ข้อ 20 ด้วย.
20. แอลมา 37:35.
21. แอลมา 7:22-23.
22. โมไซยาห์ 27:31.

โดยเอ็ลเคอร์คโลกิโอ กี. ซิวิค
แห่งสภาวจิตลึบ

อย่าเดินทางผิด

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะไม่ปล่อยให้ทางนั้นพันสายตาไปเพื่อที่เราจะเชื่อมโยงกับสวรรค์อยู่เสมอ

เด็กชายตัวน้อยกำลังฝึกเล่นเปียโน มีพนักงานขายคนหนึ่ง เห็นเขาทางหน้าต่างถามว่า “แม่หนูอยู่บ้านไหม?” ซึ่งเด็กคนนั้นย้อนถามว่า “แล้ว...คุณคิดว่าไงครับ?”

ลูกๆ สุดที่รักของเราห้าคนเล่นเปียโนชอบคุณแรงจูงใจจากภรรยาข้าพเจ้า! เมื่อคุณครุมาถึงบ้าน เอเดรียนลูกชายของเราจะวิ่งไปแอบเพื่อจะได้ไม่ต้องเรียน แต่วันหนึ่ง สิ่งอัศจรรย์บางอย่างเกิดขึ้น! เขาเริ่มรักดนตรีมาจากฝึกด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

ถ้าเราสามารถไปถึงจุดนี้ในขั้นตอนการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเราได้ นั่นจะเป็นสิ่งอัศจรรย์ จะเป็นสิ่งประเสริฐยิ่งถ้าเรามีความปรารถนาอันลึกซึ้งในใจที่จะรักษาพระบัญญัติโดยไม่ต้องมีใครมาเตือนอยู่ร่ำไปและถ้าเรามีความเชื่อมั่นว่าเมื่อเราเดินตามวิถีทางที่ถูกต้อง เราจะได้รับพรทั้งหลายที่สัญญาไว้ในพระคัมภีร์

หลายปีก่อนข้าพเจ้าไปที่อุทยานแห่งชาติอาร์เซส (อุทยานชุ่มชื้นโค้ง) พร้อมภรรยา กับเอเวลีนลูกสาวของเรา และเพื่อนคนหนึ่งของครอบครัว ที่นั่นมีชุ่มชื้นโค้งที่มีชื่อเสียงที่สุด ชุ่มชื้นชื่อเดลิเคตอาร์ช เราตัดสินใจเดินขึ้นเขาระยะทางประมาณ 1.5 ไมล์ (2 กม.) เพื่อไปให้ถึงชุ่มชื้นโค้งชุ่มชื้น

เราเริ่มออกเดินไปตามทางด้วยความกระตือรือร้นยิ่ง แต่หลังจากเดินไปได้ไม่กี่ไกลนัก คนอื่นต้องการหยุดพัก เนื่องจากความปรารถนาที่จะไปให้ถึงให้ได้ ข้าพเจ้าตัดสินใจเดินต่อไปตามลำพัง โดยไม่ได้สนใจเส้นทางที่ควรจะไป ข้าพเจ้าเดินตามชายคนหนึ่งที่อยู่เบื้องหน้าซึ่งดูเหมือนจะมุ่งหน้าไปด้วยความมั่นใจมาก หนทางเดินเริ่มยากลำบากมากขึ้นเรื่อยๆ ข้าพเจ้าต้องกระโดดไปตามก้อนหิน จากความยากลำบากที่เห็น ข้าพเจ้าแน่ใจว่าผู้หญิงในคณะของเราคงจะไปไม่ได้ไหว

ทันใดนั้นข้าพเจ้าก็เห็นเดลิเคตอาร์ช แต่ต้องประหลาดใจมาก เมื่อเห็นว่าชุ่มชื้นนั้นอยู่ในบริเวณที่ข้าพเจ้าไม่อาจเข้าไปถึงได้

ด้วยความรู้สึกท้อใจอย่างมาก ข้าพเจ้าตัดสินใจเดินกลับ ข้าพเจ้ารออย่างกระสับกระส่ายจนเราพบกันอีก ข้าพเจ้าถามทันทีว่า “ไปถึงชุ่มชื้นเดลิเคตอาร์ชกันรึเปล่า?” พวกเขาบอกข้าพเจ้าอย่างมีความสุขว่าไปถึง พลังอธิบายว่าพวกเขาเดินตามป้ายบอกทางอย่างตั้งใจและใช้ความพยายามจนไปถึงที่หมายในที่สุด

น่าเสียดาย ข้าพเจ้าไปผิดทาง วันนั้นข้าพเจ้าได้รับบทเรียนที่สำคัญยิ่ง!

บ่อยเพียงใดที่ เราพลาดวิถีทางที่ถูกต้อง เพราะปล่อยให้ตนเองให้ถูกชักนำไปกับแนวโน้มของโลก? เราต้องถามตนเองอยู่เสมอว่าเรายังคงเป็นผู้ทำตามพระวาระของพระเยซูคริสต์หรือไม่

คำสอนอันประเสริฐอยู่ในหนังสือยอห์น:

“จงติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับพวกท่าน แขนงจะออกผลเองไม่ได้นอกจากจะติดสนิทอยู่กับเถา พวกท่านก็เช่นเดียวกันจะเกิดผลไม่ได้นอกจากจะติดสนิทอยู่กับเรา

“เราเป็นเถาองุ่น พวกท่านเป็นแขนง คนที่ติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับเขาคงนั้นจะเกิดผลมาก เพราะว่าถ้าแยกจากเราแล้วพวกท่านจะทำสิ่งใดไม่ได้เลย” (ยอห์น

15:4-5)

โดยใช้คำอุปมานี้ เราสามารถเห็นสัมพันธภาพที่ใกล้ชิดยิ่งและเห็นธรรมชาติที่เรามีกับพระเยซูคริสต์และความสำคัญที่พระองค์ประทานให้เราแต่ละคน พระองค์ทรงเป็นรากและลำต้นซึ่งนำน้ำอำนาจชีวิตมาสู่เรา น้ำเลี้ยงที่บำรุงเลี้ยงเราให้เจริญเติบโตจนสามารถมีผลผลิตมากมาย พระเยซูคริสต์ทรงสอนเราในวิธีนี้คือ ในฐานะแขนง—หรือสัตว์ภาวะที่ต้องขึ้นอยู่กับพระองค์—เราไม่มีวันจะประเมินค่าคำสอนของพระองค์ต่ำไป

ความผิดพลาดบางอย่างร้ายแรงมาก และถ้าแก้ไขไม่ทัน สิ่งเหล่านั้นจะนำเราออกจากทางที่ถูกต้องจนไม่อาจหวนกลับมา ถ้าเรากลับใจและยอมรับการแก้ไข ประสบการณ์เหล่านี้จะช่วยให้เราเองเป็นคนนอบน้อม เปลี่ยนการกระทำของเรา และชักนำเราให้ใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์ของเรามากขึ้น

ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างเกี่ยวกับแนวคิดนี้

โดยอ้างอิงช่วงเวลาหนึ่งจากประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นของศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท โดยประสบการณ์นี้ พระผู้ช่วยให้รอดประทานคำสอนอันหาค่ามิได้เกี่ยวกับหลักกรรมหลายข้อที่เราควรยึดถือไว้ตลอดชีวิต เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อมาร์ติน แฮร์ริสทำงานแปล 116 หน้า ซึ่งเป็นส่วนแรกของพระคัมภีร์มอรมอนหลาย

เมื่อกลับใจจากการไม่ทำตามคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้าแล้ว ศาสตราจารย์สมิทได้รับการเปิดเผยซึ่งพบอยู่ในหลักคำสอนและพันธสัญญาภาค 3 (ดู *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท* [2007], 75-77) จากสิ่งที่เขียนไว้ในข้อ 1 ถึง 7 ข้าพเจ้าอยากทำเครื่องหมายหลักกรรมสามประการที่เราควรระลึกถึงอยู่เสมอ

1. งานและจุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าจะล้นเหลือไม่ได้
2. เราต้องไม่กลัวมนุษย์ยิ่งกว่าพระผู้เป็นเจ้า

3. มีความจำเป็นที่จะต้องกลับใจอยู่เสมอ

ในข้อ 13 พระเจ้าทรงสอนเราถึงการกระทำสี่ประการที่เราไม่ควรทำเลย

1. ถือว่าคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้าไร้ค่า
2. ผิดคำสัญญาที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดซึ่งทำไว้ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า
3. ฟังการวินิจฉัยของเราเอง
4. ใช้อวดปัญญาของเราเอง

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะไม่ปล่อยให้ทางนั้นพันสายตาไปเพื่อที่เราจะเชื่อมโยงกับสวรรค์อยู่เสมอ เพื่อที่กระแสแห่งโลกจะไม่กวาดเราออกไป

หากใครในพวกท่านไปถึงจุดของการละทิ้งวิถีทางของพระเจ้า—ไม่ว่าจะเป็น ณ จุดใดบนวิถีทางนั้น—ด้วยความสำนึกผิดอันยิ่งใหญ่ ท่านจะรู้สึกถึงความขมขื่นของการถือว่าคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้าไร้ค่า ผิดคำสัญญา

ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดซึ่งทำไว้ต่อพระพักตร์พระเจ้า เป็นเจ้า วางใจในการวินิจฉัยของท่านเอง ใช้อาวุธปัญญาของท่านเอง

ถ้าเกิดเรื่องเช่นนี้ขึ้น ข้าพเจ้าขอเตือนท่าน ให้กลับใจและกลับสู่วิถีทางที่ถูกต้อง

ครั้งหนึ่งหลานขอให้คุณตาอวยพรวันเกิด หลานถามคุณตาว่าอายุเท่าไร คุณตาตอบว่าอายุถึง 70 ปีแล้ว หลานหยุดคิดครู่หนึ่ง แล้วถามว่า “คุณตาเริ่มตั้งแต่เลข 1 หรือเปล่าครับ?”

ขณะอยู่ในวัยเด็กและวัยรุ่น คนเรามักคิดว่าจะไม่มีความแก่เฒ่า ความคิดเรื่องการตายไม่เคยมีเลย—นั่นเป็นเรื่องของคนที่ยังคงห่างเหินชั่ววันวันคร เมื่อเวลาผ่านไป หลายเดือนหลายฤดูกาล จนกระทั่งรอยย่นเริ่มปรากฏ เรียวแรงลดถดถอยหาหมอบ่อยขึ้นทุกที และอื่นๆ

วันนั้นจะมาถึง วันที่เราจะพบพระเจ้าและผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ อีกครั้ง ข้าพเจ้าวิงวอนว่าในโอกาสที่ศักดิ์สิทธิ์ล้ำเลิศนั้นเราจะจดจำพระองค์ได้ด้วยความรู้เกี่ยวกับพระองค์ที่มีอยู่และด้วยการที่เราได้ปฏิบัติตามคำสอนของพระองค์ พระองค์จะทรงแสดงให้เห็นแผนเป็นที่พระหัตถ์และพระบาท แล้วเราจะรวมอยู่ด้วยกันในการโอบกอดครั้งสุดท้าย หลังจากนั้นตาแห่งปีติที่ได้ดำเนินตามวิถีทางของพระองค์

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสุดแดนแผ่นดินโลก ทั้งสี่ด้านว่าพระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์ ทรงเตือนเราว่า “จงสดับฟัง, โอ้ เจ้าประชาชาติของแผ่นดินโลก และฟังพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระองค์นั้นผู้ทรงสร้าง [เรา]” (คพ. 43:23) ขอให้เราสามารถที่จะยึดมั่น เอาใจใส่ เข้าใจ และตีความข่าวสารของ “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระองค์นั้นผู้ทรงสร้าง [เรา]” อย่างถูกต้อง เพื่อเราจะไม่หลงออกไปจากวิถีทางของพระองค์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โคย เอ็ลเคอร์คัปเบ็ลยู. เกรก ซวิด
แห่งสภาวจัดลึบ

คุณกำลังคิดอะไรอยู่

ข้าพเจ้าวิงวอนท่านให้ฝึกถามคำถามนี้ด้วยความหวังใยถึงประสบการณ์ของอีกฝ่ายหนึ่งว่า “คุณกำลังคิดอะไรอยู่”

สิบเอ็ดปีก่อน ข้าพเจ้าปีนเข้าไปนั่งที่ที่นั่งคนขับของรถกึ่งบรรทุก 18 ล้อ พร้อมด้วย แจนภรรยาคนสวยของข้าพเจ้าและสกอตต์ลูกชายวัยแบเบาะของเรา เรากำลังจะขนวัสดุก่อสร้างที่บรรทุกหนักข้ามไปหลายรัฐ

สมัยนั้นยังไม่เข้มงวดเรื่องเข็มขัดนิรภัยหรือที่นั่งสำหรับเด็กทารกในรถ ภรรยาข้าพเจ้าจึงอุ้มลูกชายที่น่ารักของเราไว้ในอ้อมแขน ความเห็นของเธอที่ว่า “เราอยู่สูงจากระดับพื้นพอคุณเลยนะคะ” น่าจะสะกิดให้ข้าพเจ้าทราบถึงความกังวลของเธอ

ขณะขับอยู่บนเส้นทางประวัติศาสตร์ดอนเนอร์พาส ช่วงที่ทางหลวงเป็นถนนลาดชันห้องโดยสารของรถบรรทุกก็มีควันคลุ้งขึ้นอย่างกะทันหันและไม่คาดฝัน เรายังไม่ค่อยเห็น และหายใจไม่ค่อยออก

สำหรับรถกึ่งบรรทุกที่หนักขนาดนั้น ไซเบอร์อย่างเดียวไม่อาจชะลอความเร็วได้ทัน การข้าพเจ้าใช้เครื่องยนต์ช่วยเบรกและลดเกียร์ลง พยายามหยุดรถให้ได้ในทันที

ขณะข้าพเจ้าบังคับรถชิดขอบทางแต่ยังจอดไม่สนิท ภรรยาข้าพเจ้าเปิดประตูรถกระโดดออกไปพร้อมลูกน้อยในอ้อมแขน ข้าพเจ้าได้แต่มองดูทั้งสองล้มลุกไปบนพื้นดินโดยช่วยอะไรไม่ได้

ทันทีที่หยุดรถบรรทุกไว้ได้ ข้าพเจ้าถลันออกจากห้องโดยสารที่ควันคลุ้ง และด้วย

ความตื่นตระหนกตกใจข้าพเจ้าวิ่งฝ่าก้อนหินและดงหญ้ามากอดพวกเขาไว้ ปลายแขนของแจนฟกซ้ำเลือดไหลแต่ข้าพเจ้ารู้สึกขอบพระทัยที่เธอและลูกชายของเรายังหายใจอยู่ ข้าพเจ้าได้แต่กอดพวกเขาไว้แน่นขณะฝุ่นข้างทางหลวงเริ่มจางลง

เมื่อหัวใจเต้นปกติและหายจากอาการหอบแล้ว ข้าพเจ้าโพล่งออกไปว่า “คุณคิดอะไรของคุณ รู้ไหมว่าทำแบบนั้นอันตรายแค่ไหน คุณอาจถึงตายเลยนะ!”

เธอมองผมด้วยน้ำตาอาบแก้มเป็นนคราวัน และพูดสิ่งที่เสียดแทงใจข้าพเจ้าและลั่นอึ้งอลอยอยู่ในหัวว่า “ฉันก็แค่พยายามให้ลูกชายของเราปลอดภัย”

ช่วงขณะนั้นข้าพเจ้าตระหนักว่าสิ่งที่เธอดูก็คือ ไฟไหม้เครื่องยนต์ กัลดรถบรรทุกจะระเบิดพวกเราตาย อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้ารู้ว่านั่นเป็นเพียงปัญหาเกี่ยวกับไฟฟ้า—อันตรายแต่ไม่ร้ายแรง ข้าพเจ้ามองภรรยาผู้ล้ำค่า ลูกศิระลูกชายวัยทารกของเรา และสงสัยว่าผู้หญิงแบบไหนจะทำการสิ่งที่ยกหลายขนาดนั้น

สถานการณ์เช่นนี้อาจเป็นอันตรายด้านอารมณ์มากเท่าๆ กับการที่เครื่องยนต์เสีย ที่น่ายินดีคือ หลังจากอดทนอยู่ในความเสียบที่อึดอัดนานพอสมควร โดยที่เรายังเชื่อใจว่าอีกฝ่ายหนึ่งเป็นคนดี ในที่สุดเราก็กันถึงความรู้สึกปั่นป่วนภายใต้อารมณ์ของเรา

ที่ระเบิดออกมา การแบ่งปันความรู้สึกรัก และกังวลในความปลอดภัยของอีกฝ่ายหนึ่ง ช่วยให้ชีวิตแต่งงานที่เรารักสุดหัวใจผ่านพ้นอันตรายร้ายแรงครั้งนี้ไปได้

เปาโลเตือนว่า “อย่าให้คำเลวร้ายออกจากปากของท่านทั้งหลาย แต่จงกล่าวคำดีๆ [เท่านั้น] และที่เหมาะสมกับความต้องการ เพื่อจะได้เป็นคุณแก่คนที่ได้ยิน” (เอเฟซัส 4:29) ถ้อยคำของเปาโลดังกังวานถึงความบริสุทธิ์อย่างหนึ่ง

วลี “คำเลวร้าย” สำหรับท่านหมายความว่าอะไร เราทุกคนเคยประสบความรู้สึกที่ถูกโจมตีอย่างรุนแรงด้วยความโกรธ—ทั้งของตนเองและผู้อื่น เราเคยเห็นความโกรธที่ไม่ทันกลั่นกรองปะทุขึ้นในที่สาธารณะ เรามีประสบการณ์กับสิ่งนี้ในรูปแบบของอารมณ์แบบ “ไฟช็อต” ในการแข่งขันกีฬา ในเวทีการเมืองและแม้แต่ในบ้านของเราเอง

บางครั้งลูกๆ พุดกับบิดามารดาผู้เป็นที่รักด้วยภาษาที่บาดใจ คู่สมรสที่ร่วมใช้ชีวิตอันสุขสมบูรณ์ร่วมประสบการณ์ที่อ่อนโยนสุขภาพต้องมาสูญเสียวิสัยทัศน์และความอดทนต่อกันและขึ้นเสียงใส่กัน เราทุกคนแม้เป็นลูกๆ ในพันธสัญญาของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก ต่างเคยเสียใจกับการด่วน

ตัดสินผู้อื่นโดยคิดว่าตนเองนั้นชอบธรรมแล้ว และเคยเผลอวาจากระดุนโทสะก่อนที่เราจะเข้าใจสถานการณ์จากมุมมองของอีกฝ่ายหนึ่ง เราทุกคนต่างเคยมีโอกาสเรียนรู้ว่าถ้อยคำที่กักกร่อนสามารถนำสถานการณ์ที่เป็นเหตุแห่งอันตรายเข้าสู่ภาวะที่เป็นอันตรายร้ายแรงได้อย่างไร

ไม่นานมานี้มีจดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวอย่างชัดเจนว่า “พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์สอนให้เรารักและปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความมีน้ำใจและความสุภาพ—แม้ในยามที่เราไม่เห็นด้วยก็ตาม” (จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุด, 10 ม.ค. 2014) เป็นข้อเตือนใจที่สำคัญยิ่งซึ่งเราสามารถทำได้และควรดำเนินต่อไปในการสนทนาที่สุภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรามองโลกจากมุมมองที่ต่างกัน

ผู้เขียนหนังสือสุขภาพิตแนะนำว่า “คำตอมนุ่มนวลช่วยลดละลายความโกรธเกรี้ยวให้หายไป แต่คำกักขะเร้าโทสะ” (สุขภาพิต 15:1) “คำตอมนุ่มนวล” ประกอบด้วยการตอบสนองที่มีเหตุผล—คำที่กลั่นกรองจากใจที่อบอุ่นซึ่งไม่ได้หมายความว่าเราจะพูดตรงๆ ไม่ได้เลยหรือจะยอหย่อนในความจริงแห่งหลักคำสอน ถ้อยคำที่หนักแน่นในข่าวสารอาจเอ่ย

ในวิญญานที่นุ่มนวลได้

พระคัมภีร์มอรมอนมีแบบอย่างที่สวยงามของภาษาที่หนักแน่นซึ่งกล่าวไว้เช่นกันในบริบทแห่งความขัดแย้งของชีวิตแต่งงาน บุตรของซาโรยาห์และลีไฮถูกส่งกลับไปเยรูซาเล็มเพื่อเอาแผ่นจารึกทองเหลืองและไม่กลับมา ซาโรยาห์เชื่อว่าบุตรของเธอตกอยู่ในอันตราย และเธอทรมานด้วยความโกรธและต้องการดำเนินใครสักคนหนึ่ง

ลองฟังเรื่องนี้ในสายตานิไฟ บุตรของเธอดูบ้าง: “เพราะ (มารดาข้าพเจ้า) คิดว่าเราตายเสียแล้วในแดนทูลกันดาร; และนางได้บ่นว่าบิดาข้าพเจ้าด้วย โดยบอกท่านว่าท่านเป็นคนช่างเห็นนิมิต; มีความว่า: ดูเถิดท่านนำเราออกมาจากแผ่นดินแห่งมรดกของเรา, และบุตรของเราหาไม่มีแล้ว, และพวกเราต้องตายในแดนทูลกันดาร (1 นิไฟ 5:2)

ถึงตอนนี้ให้เราลองพิจารณาดูว่าซาโรยาห์คิดอะไร เธอทรมานด้วยความวิตกกังวลเรื่องบุตรของเธอที่ไม่ค่อยลงรอยกันซึ่งถูกส่งกลับไปยังสถานที่ซึ่งชีวิตสามีเธอเคยถูกคุกคาม เธอได้แลกบ้านและเพื่อนอันเป็นที่รักกับกระโถมในแดนทูลกันดารที่อ้างว้าง ขณะยังอยู่ในช่วงเวลาให้กำเนิดบุตร เมื่อถูกผลักดันสูงสุดแตกหักแห่งความกลัว ซาโรยาห์

ได้กระทำเยี่ยงวีรสตรี แม้จะไม่สมเหตุผลนัก ดูเหมือนกระโดดออกมาจากความสูงของรถบรรทุกที่ควบคุมไม่ได้ด้วยความพยายามที่จะปกป้องครอบครัว เธอแสดงความกังวลที่ชอบด้วยเหตุผลกับสามีด้วยภาษาแห่งความโกรธ สงสัย และตำหนิ—ภาษาที่ดูเหมือนว่ามนุษย์ทุกเผ่าพันธุ์เข้าใจอย่างไม่น่าเชื่อ

ศาสตราจารย์ลีไฮฟังความหวาดวิตกที่ทำให้ภรรยาของท่านขุ่นเคือง แล้วให้การตอบรับด้วยความระมัดระวังในภาษาแห่งความเห็นอกเห็นใจ ชั้นแรกท่านยอมรับความจริงในเรื่องต่างๆ ตามมุมมองของภรรยา ก่อนว่า “และ...บิดาข้าพเจ้าพูดกับนาง, มีความเห็นว่า: ข้าพเจ้ารู้ข้าพเจ้าเป็นคนช่างเห็นนิมิต;... แต่ [หากข้าพเจ้า] จะยังอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม, [เราจะ] ตายไปกับพี่น้องข้าพเจ้าแล้ว” (1 นีไฟ 5:4)

จากนั้นสามีของเธอกล่าวถึงความหวาดวิตกของเธอเกี่ยวกับสวัสดิภาพของบุตรทั้งหลาย ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานต่อท่านโดยไร้ข้อสงสัยว่า

“แต่ดูเถิด, ข้าพเจ้าได้แผ่นดินแห่งคำสัญญา, ซึ่งในสิ่งนี้ข้าพเจ้าชื่นชมยินดี; แท้จริงแล้ว, และข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าจะทรงปลดปล่อยบุตรข้าพเจ้าให้พ้นจากมือเลเบน...”

“และด้วยกรกรกล่าวถ้อยในลักษณะนี้ ลีไฮ, บิดาข้าพเจ้า, ปลอบโยน...มารดาข้าพเจ้า, เกี่ยวกับเรา” (1 นีไฟ 5:5-6)

ชายหญิงในยุคนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปลุกฝังความเคารพกันและกันโดยก้าวข้ามช่องว่างกว้างใหญ่ของความเชื่อกับพฤติกรรม และก้าวข้ามเหตุผลแห่งวาระที่ขัดแย้ง เป็น

ไปไม่ได้ที่จะรู้ข้อมูลข่าวสารทุกสิ่งๆ ที่เข้ามาในความคิดและจิตใจของเราหรือแม้แต่ว่าจะเข้าใจอย่างสมบูรณ์ในบริบทของการทดลองและทางเลือกที่เราเผชิญ

แม้กระนั้น อะไรจะเกิดขึ้นกับ “คำเลวร้าย” ที่เปาโลกล่าวถึงหากเราอยู่ในตำแหน่งที่ต้องเห็นใจประสบการณ์ของผู้อื่นเป็นอันดับแรก โดยยอมรับในข้อจำกัดแห่งความไม่ดีพร้อมและนิสัยที่มักจะพูดห้วนๆ ของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าวิงวอนท่านให้ฝึกถามคำถามนี้ด้วยความหวังใยถึงประสบการณ์ของอีกฝ่ายหนึ่งว่า “คุณกำลังคิดอะไรอยู่”

จำได้ไหมเมื่อพระเจ้าทรงทำให้ชาวมูเอลและซาอูลประหลาดใจโดยเรียกดาวิดแห่งเบธเลเฮม เด็กเลี้ยงแกะตัวน้อย ให้เป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล พระเจ้าตรัสกับศาสตราจารย์ลีไฮของพระองค์ว่า “เพราะพระยาห์เวห์ไม่ได้ทอดพระเนตรเหมือนที่มนุษย์ดู เพราะมนุษย์ดูที่

รูปร่างภายนอก แต่พระยาห์เวห์ทอดพระเนตรจิตใจ” (1 ซามูเอล 16:7)

เมื่อห้องโดยสารรถบรรทุกเกิดควั่นคลั่ง ภรรยาข้าพเจ้ากระทำในสิ่งที่กล้าหาญที่สุดเท่าที่เธอจะนึกออกเพื่อปกป้องลูกชายเรา เช่นเดียวกันในฐานะผู้พิทักษ์ข้าพเจ้าถามถึงการเลือกของเธอ ที่น่าตกใจก็คือมันไม่สำคัญว่าใครทำถูกต้องกว่าใคร ที่สำคัญคือการฟังกันและการเข้าใจมุมมองของอีกฝ่ายหนึ่ง

ความตั้งใจจริงที่จะเข้าใจมุมมองของกันและกันจะเปลี่ยน “คำเลวร้าย” เป็น “คำที่เป็นคุณ” อัครสาวกเปาโลเข้าใจเรื่องนี้และเราแต่ละคนสามารถมีประสบการณ์กับสิ่งนี้ได้เช่นเดียวกันในระดับหนึ่ง ปัญหาอาจไม่เปลี่ยนแปลงหรือได้รับการแก้ไขด้วยสิ่งนี้ แต่ความเป็นไปได้ที่สำคัญกว่าก็คือคำที่ให้ คุณสามารถเปลี่ยนเราได้หรือไม่

ข้าพเจ้าเป็นพยานด้วยความนอบน้อมว่าเราสามารถกล่าว “คำที่ให้คุณ” ได้ด้วยภาษาแห่งความเห็นอกเห็นใจเมื่อของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ปลุกฝังไว้ทะลุทะลวงจิตใจเราให้เข้าใจความรู้สึกและสภาพแวดล้อมของผู้อื่น สิ่งนี้ทำให้เราสามารถเปลี่ยนสถานการณ์อันตรายเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ได้ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก ผู้ “ทอดพระเนตรจิตใจ [เรา]” และใส่พระทัยว่าเรากำลังคิดอะไร ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เจ็ลเคอร์เคเวนทิน แอล. คุก
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

รากและกิ่ง

การแรงงานพระวิหารและประวัติครอบครัวในสมัยของเราจำเป็นต่อความรอดและความสูงส่งของครอบครัว

ก **!**อนเสียชีวิตจากมะเร็งร้ายในปี 1981 วิลเลียม ซาโรยันนักเขียนเจ้าสำบัดสำนวนบอกนักข่าวว่า “ทุกคนต้องตาย แต่ผมเชื่อเสมอว่าภรรยาของผมเป็นข้อยกเว้น แล้วจากนี้จะเป็นอย่างไร”¹

“จากนี้จะเป็นอย่างไร” ขณะเผชิญความตายในชีวิตนี้ และ “จากนี้จะเป็นอย่างไร” ขณะพินิจพิเคราะห์ชีวิตหลังความตาย นี่คือหัวใจของคำถามเรื่องจิตวิญญาณซึ่งพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ตอบได้ดีมากในแผนแห่งความสุขของพระบิดา

ในชีวิตนี้เราหัวเราะ ร้องไห้ ทำงาน เล่น ดำเนินชีวิต แล้วก็ตาย โยบถามคำถามสั้นๆ ว่า “ถ้ามนุษย์ตายแล้วเขาจะมีชีวิตอีกได้หรือไม่?” คำตอบชัดเจนคือได้ เพราะการพลีพระชนม์ชีพเพื่อชาติใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด อารัมภบทบางส่วนของโยบก่อนถามคำถามนี้น่าสนใจ “มนุษย์ที่เกิดมาโดยผู้หญิงก็อยู่แต่ไม่นาน... เขาออกมาเหมือนดอกไม้ แล้วก็เหี่ยวแห้งไป... สำหรับฉันไม่ก็มีความหวัง ถ้ามันถูกตัดลง มันก็แตกหน่ออีก และหน่ออ่อนของมันจะมีไม่หยุด... และแตกกิ่งออกเหมือนต้นไม้อ่อน”³

แผนของพระบิดาเกี่ยวข้องกับครอบครัว พระคัมภีร์ข้อสำคัญที่สุดของเราหลายข้อใช้

แนวคิดเรื่องต้นไม้กับรากและกิ่งเป็นแนวเทียบ

ในบทสุดท้ายของพันธสัญญาเดิม มาลาคีย์ใช้แนวเทียบนี้บรรยายการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอดไว้อย่างชัดเจน เมื่อพูดถึงคนจองหองกับคนชั่วร้าย เขาบันทึกว่าคนเหล่านั้นจะถูกเผาตัดต่อขาว่า “จนไม่มีรากหรือกิ่งเหลืออยู่เลย”⁴ มาลาคีย์จบบทนี้ด้วยสัญญาปลอบใจของพระเจ้าว่า

“นี่แน่ะ เราจะส่งเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะมายังเจ้าก่อนวันแห่งพระยาห์เวห์ คือวันที่ใหญ่ยิ่งและน่าสะพรึงกลัวจะมาถึง

“และท่านผู้นั้นจะทำให้จิตใจของพ่อหันไปหาลูก และจิตใจของลูกหันไปหาพ่อ ไม่อย่างนั้น เราจะมาโจมตีแผ่นดินนั้นด้วยคำสาปแช่ง”⁵

ณ รุ่งอรุณแห่งการฟื้นฟู โมโรไนเน้นข่าวสารนี้อีกครั้งในการให้คำแนะนำเบื้องต้นแก่เด็กหนุ่มโจเซฟ สมิธในปี 1823⁶

ชาวคริสต์และชาวยิวทั่วโลกต่างยอมรับเรื่องราวของเอลียาห์ในพันธสัญญาเดิม⁷ ท่านเป็นศาสนพยากรณ์คนสุดท้ายที่ดำรงอำนาจการผนึกของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคก่อนเวลาของพระเยซูคริสต์⁸

เอลียาห์ฟื้นฟูกฎ

การกลับมาของเอลียาห์เกิดขึ้นในพระวิหารเคิร์ทแลนด์เมื่อวันที่ 3 เมษายน ปี 1836 ท่านประกาศว่าท่านกำลังทำให้สัญญาของมาลาคีย์มีสัมฤทธิ์ผล ท่านมอบกฎแห่งฐานะปุโรหิตสำหรับการผนึกครอบครัวในสมัยการประทานนี้⁹ พันธกิจของเอลียาห์ได้รับการส่งเสริมโดยสิ่งซึ่งบางครั้งเรียกว่าวิญญาณของเอลียาห์ ดังที่เอลเดอร์รัสเซลดี เอ็ม. เนลสันสอนว่าเป็น “การแสดงให้เห็นประจักษ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่กล่าวคำพยานถึงลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของครอบครัว”¹⁰

พระผู้ช่วยให้รอดทรงเน้นความจำเป็นของบัพติศมา พระองค์ทรงสอนว่า “ถ้าใครไม่ได้เกิดจากน้ำและพระวิญญาณ คนนั้นจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”¹¹ พระผู้ช่วยให้รอดทรงรับบัพติศมาเป็นแบบอย่าง แล้วผู้วายชนม์ที่ยังไม่ได้รับบัพติศมาแล้ว

หลักคำสอนเรื่องพระวิหารและงานประวัติครอบครัว

วันที่ 11 ตุลาคม ปี 1840 ในนอู ไวเลต คิมบัลล์เขียนจดหมายถึงเอลเดอร์ฮีเบอร์ซี. คิมบัลล์สามีของเธอ เขากำลังรับใช้งานเผยแผ่ในเกรทบริเตนกับสมาชิกอัครสาวกสิบสองคนอื่นๆ การประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคมจัดขึ้นเมื่อสองสามวันก่อน

ข้าพเจ้าอ้างอิงจากจดหมายส่วนตัวของไวเลต ดังนี้ “เรามีการประชุมใหญ่ที่น่าสนใจครั้งใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่จัดตั้งศาสนจักร ... ประธาน [โจเซฟ] สมิธเปิดประเด็นใหม่อัน

นำขึ้นชมยินดี... ประเด็นนั้นคือการรับบัพ-
ติสมาแทนคนตาย เปาโลพูดถึงเรื่องนี้ใน
หนึ่งโครินธ์บทที่ 15 ข้อ 29 โจเซฟได้รับคำ
อธิบายครบถ้วนมากขึ้นโดยการเปิดเผย ท่าน
กล่าวว่าเอกลักษณ์ของ [สมาชิกร] ศาสนจักรนี้
คือการรับบัพติสมาแทนญาติพี่น้องทุกคนที่
สิ้นชีวิตก่อนพระกิตติคุณนี้ออกมา... โดยทำ
เช่นนั้นเราเป็นตัวแทนของพวกเขา และมอบ
สิทธิพิเศษให้พวกเขาออกมาในการฟื้นคืน
ชีวิตครั้งแรก ท่านกล่าวว่าจะมีพระกิตติคุณ
สั่งสอนพวกเขาในที่คุมขัง”

ไวเลตเสริมว่า “ดิฉันต้องการรับบัพติสมา
แทนคุณแม่... นี่ไม่ใช่หลักคำสอนอันน่าชื่นชม
ยินดีหรือ”¹²

หลักคำสอนสำคัญเรื่องการทำให้ครอบครัว
ครบถ้วนเป็นหนึ่งในเปิดเผยมากขึ้นตาม
ลำดับ ศาสนพิธีแทนคนตายสำคัญอย่างยิ่ง
ต่อการเชื่อมโยงครอบครัวนิรันดร์เข้าด้วยกัน
เชื่อมต่อรากกับกิ่ง

หลักคำสอนเรื่องครอบครัวมีความสัมพันธ์
ชัดเจนกับงานพระวิหารและประวัติครอบครัว
พระเจ้าตรัสถึง “บัพติสมาแทนคนตาย ของ
ท่าน”¹³ ไว้ในคำแนะนำที่ทรงเปิดเผยช่วงแรก
พันธะรับผิดชอบตามหลักคำสอนของเราคือ
ช่วยบรรพชนของเรา เพราะการจัดระเบียบ
ซีเลสเชียลของสวรรค์มีครอบครัวเป็นพื้นฐาน¹⁴
ฝ่ายประธานสูงสุดได้กระตุ้นสมาชิกร โดย
เฉพาะเยาวชนและหนุ่มสาวโสดให้เน้นงาน
ประวัติครอบครัวและศาสนพิธีสำหรับชื่อ
ครอบครัวตนเองหรือชื่อบรรพชนของสมาชิกร
ในวอร์ดและสเตคของพวกเขา¹⁵ เราต้อง
เชื่อมต่อทั้งกับรากและกิ่งของเรา ความคิด
เรื่องการเชื่อมสัมพันธ์ในอาณาจักรนิรันดร์
น่ายินดียิ่งนัก

พระวิหาร

วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ระบุว่าศาสดาพยากรณ์
โจเซฟ สมิธมีชีวิตนานพอจะวางรากฐาน
สำหรับงานพระวิหารดังกล่าวนี้ ครั้งสุดท้าย
ที่ท่าน โจเซฟ สมิธ ประชุมกับโครัมมิอัครสาวก
สิบสอง ท่านได้ให้เอ็นดาวเมนท์พวกเขา¹⁶

หลังจากมรณสักขีของท่านศาสดาพยากรณ์
วิสุทธิชนสร้างพระวิหารนอูเสิร์จสมบูรณ์

และใช้อำนาจการผนึกเป็นพรแก่สมาชิกรที่
ชื่อสัตย์หลายพันคนก่อนอพยพไปภูเขามัง
ตะวันตก สามสิบปีต่อมา เมื่อสร้างพระ-
วิหารเซนต์จอร์จเสร็จ ประธานบริดจ์ม ยังก็
กล่าวถึงความสำคัญนิรันดร์ของศาสนพิธี
แห่งความรอดว่าในที่สุดจึงมีให้ทั้งสำหรับ
คนเป็นและคนตาย¹⁷

ประธานวิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์กล่าวไว้อย่าง
เรียบง่ายดังนี้ “แทบไม่มีหลักธรรมใดที่พระ-
เจ้าทรงเปิดเผยจะนำความปลื้มปีติมาสู่ข้าพ-
เจ้ามากไปกว่าการไถ่คนตายของเรา การที่
เรามีบิดา มารดา ภรรยา และบุตรอยู่กับเรา
ในองค์ครอบครัว ในเช้าของการฟื้นคืน
ชีวิตครั้งแรก และในอาณาจักรซีเลสเชียลนี้

คือหลักธรรมสำคัญ หลักธรรมที่คุ้มค่าแก่ การเสียสละทุกอย่าง”¹⁸

ช่วงเป็นช่วงเวลาที่ดีเยี่ยมที่ได้มีชีวิตอยู่ นี้ เป็นสมัยการประทานครบถ้วน และเรารู้สึกได้ ถึงการแรงงานแห่งความรอดในทุกๆ ด้านที่ เกี่ยวข้องกับศาสนพิธีแห่งความรอด¹⁹ เวลา นี้เรามีพระวิหารไว้ทำศาสนพิธีแห่งความรอด เหล่านี้อยู่ทั่วโลก การเข้าพระวิหารเพื่อการ พิณฟูทางวิญญาณ สันติสุข ความปลอดภัย และการนำทางในชีวิตเราเป็นพรประเสริฐ เช่นกัน²⁰

ไม่ถึงปีหลังจากประธานโรนัลด์ เอส. มอน- สันได้รับเรียกเป็นอัครสาวก ท่านอุทิศหอดสมุค ล้ำดับเชื้อสายของพระวิหารลอสแอนเจลิส ท่านกล่าวว่าบรรพชนผู้ล่วงลับ “กำลังรอวันที่ ท่านและข้าพเจ้าจะทำกรณคุณว่าซึ่งจำเป็น ต่อการกรุยทาง...[และ] เข้าไปในพระนิเวศน์ ของพระเจ้าเป็นเจ้าและทำงานนั้น...ที่พวกเขา ...ทำไม่ได้”²¹

เมื่อเฮลเดอร์มอนสันกล่าวคำอุทิศเหล่านั้น ในวันที่ 20 มิถุนายน ปี 1964 มีพระวิหารเปิด ดำเนินการเพียง 12 แห่ง ในช่วงที่ประธาน มอนสันรับใช้ในสภาอาวุโสของศาสนจักร มีการอุทิศพระวิหารที่เปิดดำเนินการ 130 แห่ง จาก 142 แห่ง นับเป็นปาฏิหาริย์โดยแท้ที่ได้ เห็นการแรงงานแห่งความรอดในสมัยของเรา ประกาศสร้างพระวิหารอีกยี่สิบแปดแห่งและ อยู่ในช่วงตอนการก่อสร้างให้แล้วเสร็จ แปด

สิบห้าเปอร์เซ็นต์ของสมาชิกศาสนจักรเวลานี้ อาศัยอยู่ห่างพระวิหารไม่เกิน 200 ไมล์ (320 กิโลเมตร)

เทคโนโลยีประวัติครอบครัว

เทคโนโลยีประวัติครอบครัวก้าวหน้าอย่าง รวดเร็วมกเช่นกัน ประธานฮาเวิร์ต ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ประกาศในเดือนพฤศจิกายน ปี 1994 ดังนี้ “เราได้เริ่มใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ แรงงานศักดิ์สิทธิ์ของการจัดทำศาสนพิธีแทน ผู้วายชนม์ พระเจ้าทรงเร่ง... บทบาทของ เทคโนโลยีด้วยพระองค์เอง ...แต่เราเพิ่งเริ่ม ทำสิ่งที่เราทำได้กับเครื่องมือเหล่านี้”²²

ใน 19 ปีนับตั้งแต่การพยากรณ์ครั้งนี้ เทคโนโลยีเร่งความเร็วจนแทบไม่น่าเชื่อ มารดาวัย 36 ปีที่ลูกยังเล็กอยู่พูดกับข้าพเจ้า เมื่อเร็วๆ นี้ว่า “ลองคิดดู—เราเปลี่ยนจาก การใช้เครื่องอ่านไมโครฟิล์มในศูนย์ประวัติ ครอบครัวมานั่งใช้คอมพิวเตอร์ทำงานประวัติ ครอบครัวที่โต๊ะในครัวของดิฉันเมื่อลูกๆ เข้า นอนแล้ว” พี่น้องทั้งหลาย ศูนย์ประวัติครอบครัวของเราเวลานี้อยู่ในบ้านของเรา

งานพระวิหารและประวัติครอบครัวไม่ เพียงเกี่ยวข้องกับเรา จงนึกถึงคนอีกฝั่งหนึ่ง ของม่านกำลังรอให้ศาสนพิธีแห่งความรอด ปลดปล่อยพวกเขาจากพันธนาการของที่คุม ขังวิญญาณ *ที่คุมขัง* หมายถึง “สภาพของ การกักขังหรือการเป็นเชลย”²³ คนที่กำลัง

เป็นเชลยอาจจะถามอย่างเดียวกับบิล- เลียม ซาโรยันว่า “จากนี่จะเป็นอย่างไร”

พี่น้องสตรีที่ซื่อสัตย์ท่านหนึ่งได้เล่าประสบ- การณ์พิเศษทางวิญญาณในพระวิหารซอลท์- เลค ขณะอยู่ในห้องเย็นเย็น หลังจากประกาศ ศาสนพิธีเย็นเย็นคนตาย เธอได้ยืนยันว่า “และ เชลยจะออกไปเป็นอิสระ!” เธอรู้สึกถึงความ แรงด่วนมากสำหรับคนที่รอคอยงานบัพติศมา และการเย็นเย็นของพวกเขา เมื่อกลับถึงบ้าน เธอค้นคว้าพระคัมภีร์เพื่อหาประโยคที่เธอ ได้ยืนยัน เธอพบคำประกาศของโจเซฟ สมิธใน หลักคำสอนและพันธสัญญาภาค 128 “ให้ ใจท่านชื่นชมยินดี, และเปรมปรีดิ์ยิ่ง, ให้ แผ่นดินโลกเปล่งเสียงร้องเพลงเถิด. ให้คน ตายเปล่งเสียงเพลงสดุดีแห่งคำสรรเสริญ นิรันดร์ถวายกษัตริย์อิมมานูเอล, ผู้ทรงแต่ง ตั้งไว้, ก่อนมีโลกขึ้นมา, สิ่งซึ่งจะทำให้เรา สามารถไถ่พวกเขาออกจากที่คุมขังของพวกเขา: เพราะเชลยจะออกไปเป็นอิสระ”²⁴

คำถามคือ เราจำเป็นต้องทำอะไร คำแนะ นำของศาสตราจารย์โจเซฟคือ นำเสนอ “บันทึกคนตายของเรา [ในพระวิหาร], ซึ่งจะ คู่ควรแก่การยอมรับทั้งปวง”²⁵

ผู้นำศาสนจักรได้ประกาศชัดเจนต่ออนุชน รุ่นหลังให้นำประโยชน์ของเทคโนโลยีมาใช้ ให้ตนประสบกับวิญญาณของเอลิยาห์ ค้นหา บรรพชนของพวกเขา และประกอบศาสนพิธี พระวิหารให้บรรพชนเหล่านั้น²⁶ งานยาก ส่วนใหญ่ในการแรงงานแห่งความรอดทั้ง สำหรับคนเป็นและคนตายจะทำโดยท่าน เยาวชนทั้งหลาย²⁷

ถ้าเยาวชนในแต่ละวรรคจะไม่เพียงไป พระวิหารและรับบัพติศมาแทนคนตายเท่า นั้น แต่ทำงานกับครอบครัวของพวกเขาและ สมาชิกวรรคคนอื่น ๆ ด้วย ในการจัดเตรียม ชื่อครอบครัวสำหรับทำงานศาสนพิธี ทั้งพวกเขาและศาสนจักรจะได้รับพรอย่างมาก อย่า ประเมินอิทธิพลของผู้วายชนม์ต่ำเกินไปใน การช่วยเหลือท่านและปีติของการพบกับคน ที่ท่านรับใช้ในท้ายที่สุด พรสำคัญนิรันดร์ ของการทำให้ครอบครัวเราเป็นหนึ่งเดียวกัน แทนจะเกินความเข้าใจ²⁸

ในสมาชิกภาพทั่วโลกของศาสนจักร ปัจจุบันผู้ใหญ่ห้าสิบเอ็ดเปอร์เซ็นต์ไม่มีทั้งชื่อบิดาและมารดาในหมวด Family Tree ของไซต์อินเทอร์เน็ต FamilySearch ของศาสนจักร ผู้ใหญ่หกสิบห้าเปอร์เซ็นต์ไม่มีชื่อปู่ย่าตายายทั้งสิ้นคน จำไว้ว่า หากไม่มีรากและกิ่งของเรา เราจะรอดไม่ได้ สมาชิกศาสนจักรต้องได้ข้อมูลสำคัญนี้และป้อนข้อมูลลงไป

ในที่สุดเราก็มีหลักคำสอน พระวิหาร และเทคโนโลยีให้ครอบครัวทำงานแห่งความรอดอันทรงเกียรตินี้ ข้าพเจ้าเห็นวิธีหนึ่งที่จะทำได้ ครอบครัวอาจจะจัด “ชุมนุม Family Tree” ครัวจัดแบบนี้บ่อยๆ ทุกคนจะนำประวัติครอบครัว เรื่องราว และภาพถ่ายที่มีอยู่ รวมถึงสมบัติที่ปู่ย่าตายายและพ่อแม่หวงแหน เยาวชนของเราตื่นเต้นกับการเรียนรู้ชีวิตของสมาชิกครอบครัว—คนเหล่านั้นมาจากไหนและดำเนินชีวิตอย่างไร หลายคนได้หันใจกลับไปหาบรรพบุรุษ พวกเขา

รักเรื่องราวและภาพถ่าย พวกเขามีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีในการสแกนและอัปโหลดเรื่องราวตลอดจนภาพถ่ายเหล่านี้ลง Family Tree และเชื่อมต่อเอกสารต้นฉบับกับบรรพชนเพื่อรักษามันไว้ แน่ นอนว่าวัตถุประสงค์หลักคือตัดสินใจว่าจะต้องทำศาสนพิธีใดและมอบหมายให้ทำงานพระวิหารที่จำเป็น ท่านสามารถใช้หนังสือ *ครอบครัวของฉัน* ช่วยบันทึกข้อมูลครอบครัว เรื่องราว และภาพถ่ายที่สามารถอัปโหลดลง Family Tree ได้ภายหลัง

ความมุ่งมั่นและความคาดหวังเรื่องครอบครัวควรมีความสำคัญสูงสุดเพื่อปกป้องจุดหมายอันสูงส่งของเรา สำหรับคนที่ต้องการให้ทั้งครอบครัวได้รับประโยชน์จากวันสะบาโตมากขึ้น การเร่งงานนี้คือดินอุดมสมบูรณ์ มารดาคนหนึ่งบอกบุตรชายวัย 17 ปีอย่างมีความสุขว่าจะใช้คอมพิวเตอร์ทำงานประวัติครอบครัวหลังเลิกโบสถ์วันอาทิตย์อย่างไร และบุตรชายวัย 10 ขวบชอบฟังเรื่องราว

และดูรูปบรรพชนของเขา สิ่งเหล่านี้ทำให้ทั้งครอบครัวมีประสบการณ์ถึงวิญญาณของเอลียาห์ เราต้องบำรุงเลี้ยงรากและกิ่งอันล้ำค่าของเรา

พระเยซูคริสต์ทรงสละพระชนม์ชีพเป็นการชดใช้แทนเรา พระองค์ทรงเฉลยคำตอบให้แก่คำถามของโยบ พระองค์ทรงเอาชนะความตายแทนมนุษยชาติทั้งปวง ซึ่งเราไม่อาจทำได้ด้วยตนเอง แต่เราสามารถประกอบศาสนพิธีแทนคนตายและเป็นผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซออน³⁰ ให้ครอบครัวเราเพื่อที่เรากับพวกเขาจะได้รับความสูงส่งและรอด

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานถึงการพลีพระชนม์ชีพเพื่อชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดและความแน่นอนของแผนพระบิดาสำหรับเราและครอบครัว ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. วิลเลียม ซาโรยัน, ใน เฮนรี อัลเลน, “Raging against Aging,” *Wall Street Journal*, Dec. 31, 2011–Jan. 1, 2012, C9.
2. โยบ 14:14.

ประกอบศาสนพิธีบางอย่างให้ [พวกเขา]” ท่านยังกล่าวด้วยว่า “ต้องทำงานส่วนนี้เพื่อช่วยให้คนตายรอด ... เช่นเดียวกับคนเป็น” (คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์, 193).

20. ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์เชิญชวนสมาชิกศาสนจักรให้ไปพระวิหารบ่อยๆ “เพื่อพรส่วนตัวของภรรยาในพระวิหาร เพื่อความศักดิ์สิทธิ์และความปลอดภัยซึ่งมีให้ภายในกำแพงศักดิ์สิทธิ์ที่อุทิศถวายแล้วเหล่านั้น ... พระวิหารศักดิ์สิทธิ์แค่พระเจ้า และควรศักดิ์สิทธิ์ต่อเรา” (“The Great Symbol of Our Membership,” *Ensign*, Oct. 1994, 5; *Tambuli*, Nov. 1994, 6).
21. “Messages of Inspiration from President Thomas S. Monson,” *Church News*, Dec. 29, 2013, 2.
22. ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์, “We Have a Work to Do,” *Ensign*, Mar. 1995, 65.
23. Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary, 11th ed. (2003), “prison.”
24. หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:22; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:42. “ก่อนมีโลกขึ้นมา พระเจ้าทรงแต่งตั้งสิ่งซึ่งทำให้เราสามารถไถ่วิญญาณออกจาก [ที่คุมขัง]” (index to the triple combination, “Prison”) ด้วย.
25. หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:24.
26. ดู จดหมายฝ่ายประธานสูงสุด, 8 ต.ค. 2012; ดู เดวิด เอ. เบดনার, “ใจของลูกหลานจะหันไป,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2011, 29-33; R. Scott Lloyd, “Find Our Cousins,” Apostle [Neil L. Andersen] Counsels LDS Youth at RoosTech Conference,” *Church News*, Feb. 16, 2014, 8-9.
27. งานวิจัยล่าสุดงานหนึ่งบ่งบอกว่าเรื่องใหญ่ที่ต้องเน้นกับคนรุ่นนี้คือการดำเนินชีวิตอย่างมีความหมายในสิ่งที่พวกเขา “ให้คนอื่น ๆ และทำให้ตนเองเข้าใจจุดประสงค์กว้างขึ้น” (Emily Esfahani Smith and Jennifer L. Aaker, “Millennial Searchers,” *New York Times Sunday Review*, Dec. 1, 2013, 6).
28. ดู ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์, “A Temple-Motivated People,” *Ensign*, Feb. 1995, 2-5; *Liahona*, May 1995, 2-7.
29. สถิติจากแผนกประวัติครอบครัว.
30. ดู โอบาดีห์ 1:21.

3. โยบ 14:1, 2, 7, 9.
4. มาลาตี 4:1 เมื่อเรีว่า นี้บทความหลายตอน รายงานว่าคนเลือกไม่มีบุตรเพื่อให้มาตรฐานการครองชีพของคนดีขึ้นมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (ดู Abby Ellin, “The Childless Plan for Their Fading Days,” *New York Times*, Feb. 15, 2014, B4) ประชากรในหลายประเทศกำลังลดลงอันเป็นผลสืบเนื่องจากการเลือกเหล่านี้ บางครั้งเราเรียกสิ่งนี้ว่า “demographic winter” (ดู *The New Economic Reality: Demographic Winter* [สารคดี], byutv.org/shows).
5. มาลาตี 4:5-6.
6. ดู *History of the Church*, 1:12; หลักคำสอนและพันธสัญญา 2.
7. ชาวยิวรอการกลับมาของเอลียาห์นาน 2,400 ปี จนถึงวันนี้ ที่งานเลี้ยงเทศกาลปีศาจประจำปีของพวกเขา พวกเขาจะจัดไฟไว้ให้เอลียาห์และไปที่ประตูโดยหวังให้ท่านจะมาป่าวประกาศการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์
8. ดู Bible Dictionary, “Elijah.”
9. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 110:15; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 2:2 ด้วย.
10. ริชเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “A New Harvest Time,” *Ensign*, May 1998, 34.
11. ยอห์น 3:5.
12. ไวลด์ เอ็ม. คิมบัลล์เขียนถึงฮิเบอร์ ซี. คิมบัลล์, 11 ต.ค. 1840, จดหมายของไวลด์ เอ็ม. คิมบัลล์, หอสมุดประวัติศาสตร์จักร; ปรับตัวสะกดและอักษรตัวใหญ่ให้เป็นไปตามมาตรฐาน.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 127:5; เน้นตัวเอน.
14. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท (2013), 62.
15. ดู จดหมายฝ่ายประธานสูงสุด, 8 ต.ค., 2012.
16. ดู The Discourses of Wilford Woodruff, sel. G. Homer Durham (1946), 147.
17. บริคัม ยังก็กล่าวไว้ว่า “ทั้งหมดที่ข้าพเจ้าต้องการคือเห็นคนกลุ่มนี้อุทิศทรัพย์สินเงินทองและทุ่มเทความสนใจให้แก่การเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า การสร้างพระวิหาร และประกอบพิธีสำหรับคนเป็นและคนตายในนั้น ... เพื่อพวกเขาจะเป็นบุตรและธิดาของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ” (*Deseret News*, 6 ก.ย. 1876, 498) บัณฑิตมาแทนคนตายเริ่มต้นวันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 1877 และประกอบเอ็นคิวเมนต์แทนคนตายอีกสองวันต่อมา ลูซี่ บี. ยังก็กล่าวถึงปีติของงานนี้ว่า “ใจเธอเปี่ยมด้วยความหวังว่า [ญาติผู้ล่วงลับของเธอ] จะกางแขนต้อนรับเจกเช่นคนที่ไม้อาจทำงานด้วยตนเองจะต้อนรับทุกคนที่ทำงานแทนพวกเขา” (ใน ริชาร์ด อี. เบนเนตต์, “Which Is the Wisest Course?” *The Transformation in Mormon Temple Consciousness, 1870-1898*,” *BYU Studies Quarterly*, vol. 52, no. 2 [2013], 22).
18. คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ (2004), 197.
19. ประธานวิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ (ผู้รู้กันทั่วไปว่าเป็นผู้สอนศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งสำหรับคนเป็น) พูดถึงงานสำหรับคนตายดังนี้ “ข้าพเจ้าถือว่า การปฏิบัติศาสนกิจส่วนนี้ของเรามีภารกิจที่มีความสำคัญเท่าๆ กับการสั่งสอนคนเป็น คนตายจะได้ยินเสียงผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้าในโลกวิญญาณ และเขาจะออกมาในเช้าของการฟื้นคืนชีวิต [ครั้งแรก] ไม่ได้ เว้นแต่จะ

โดย **เจ็ลเคอร์คัลลิน เอช. โอ๊คส์**
 แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

บุญแฉและสิทธิอำนาจ ของฐานะปุโรหิต

บุญแฉฐานะปุโรหิตกำกับดูแลสตรีเช่นเดียวกับบุรุษ ศาสนพิธีฐานะปุโรหิต และสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตเกี่ยวข้องกับสตรีและบุรุษเช่นกัน

I.

ในการประชุมใหญ่ครั้งนี้นี้เราได้เห็นพี่น้องชายที่ซื่อสัตย์ของเรามากท่านได้รับการปลดและเราสนับสนุนการเรียกของท่านอื่นๆ ในการเปลี่ยนแปลงนี้—ซึ่งเป็นที่คุ้นเคยในศาสนจักร—เราไม่ได้ “ก้าวลง” เมื่อเราได้รับการปลด และเราไม่ได้ “ก้าวขึ้น” เมื่อเราได้รับการเรียก ไม่มี “ขึ้นหรือลง” ในการรับใช้พระเจ้า มีเพียง “เดินหน้าหรือถอยหลัง” และความแตกต่างดังกล่าวขึ้นอยู่กับว่าเรายอมรับและปฏิบัติตามการปลดและการเรียกของเราอย่างไร ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเคยควบคุมการประชุมซึ่งมีการปลดประธานสเดคหนุ่มที่รับใช้อย่างดีเป็นเวลาเก้าปีและบัดนี้ดีใจกับการปลดและการเรียกใหม่ซึ่งเขากับภรรยาได้รับพวกเขาได้รับเรียกเป็นผู้นำริบาลในวอร์ดของพวกเขา มีเพียงศาสนจักรนี้เท่านั้นที่เห็นว่าสิ่งนั้นมีเกียรติเท่าเทียมกัน!

II.

ขณะที่กำลังพูดในการประชุมสตรี ลินดา เค. เบอร์ดัน ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าวไว้ว่า “เราหวังที่จะ *ปลุกฝัง* ในใจเราแต่ละ

คนถึงความปรารถนาจะเข้าใจฐานะปุโรหิตมากขึ้น”¹ สิ่งที่เราพูดนั้นประยุกต์ใช้ได้กับเราทุกคน ข้าพเจ้าจะดำเนินตามโดยการพูดถึงบุญแฉและสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตเนื่องจากหัวข้อนี้เป็นที่กังวลเท่าเทียมกันทั้งต่อบุรุษและสตรี ข้าพเจ้าจึงดีใจที่การประชุมนี้มีเกียรติเท่าเทียมกัน

ศาสนจักรทุกคน อำนาจฐานะปุโรหิตเป็นพรแก่เราทุกคน บุญแฉฐานะปุโรหิตกำกับดูแลสตรีเช่นเดียวกับบุรุษ ศาสนพิธีฐานะปุโรหิต และสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตเกี่ยวข้องกับสตรีและบุรุษเช่นกัน

III.

ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธอธิบายว่าฐานะปุโรหิตคือ “อำนาจของพระเจ้าที่เป็นเจ้าที่มอบให้มนุษย์ได้กระทำในแผ่นดินโลกเพื่อความรอดของครอบครัวมนุษย์”² ผู้นำท่านอื่นสอนเราว่าฐานะปุโรหิต “เป็นพลังอำนาจสูงสุดบนแผ่นดินโลกนี้ เป็นพลังอำนาจที่สร้างแผ่นดินโลก”³ พระคัมภีร์สอนว่า “ฐานะปุโรหิตเดียวกันนี้, ซึ่งอยู่ในกาลเริ่มต้น, จะอยู่ในการสิ้นสุดของโลกด้วย.” (โมเสส 6:7) ดังนั้น ฐานะปุโรหิตคือพลังอำนาจซึ่งโดยอำนาจนั้น เรา

จะฟื้นคืนชีวิตและดำเนินต่อไปสู่ชีวิตนิรันดร์ ความเข้าใจที่เราแสวงหาเริ่มจากความเข้าใจเรื่องบุญแฉของฐานะปุโรหิต “บุญแฉฐานะปุโรหิตคือสิทธิอำนาจที่พระเจ้าประทานแก่ [ผู้ดำรง] ฐานะปุโรหิตเพื่อกำกับดูแล ควบคุม และปกครองการใช้ฐานะปุโรหิตของพระองค์บนแผ่นดินโลก”⁴ การดำเนินงานทุกอย่างหรือศาสนพิธีที่ปฏิบัติในศาสนจักรกระทำภายใต้การมอบอำนาจทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อมของผู้ที่ถือบุญแฉสำหรับหน้าที่นั้น ดังที่เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดได้อธิบายไว้ “ผู้ที่มีบุญแฉฐานะปุโรหิต...ย่อมทำให้ทุกคนที่รับใช้หรือทำงานอย่างซื่อสัตย์ภายใต้การกำกับดูแลของเขามีโอกาสใช้สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตและเข้าถึงพลังอำนาจฐานะปุโรหิต”⁵

โดยการควบคุมการใช้สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต หน้าที่ของบุญแฉฐานะปุโรหิตมีทั้งขยายและจำกัด ขยายโดยการทำให้สิทธิอำนาจและพรฐานะปุโรหิตมีให้แก่บุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าทุกคน และจำกัดโดยการกำกับดูแลว่าใครจะได้รับสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิต ใครจะดำรงตำแหน่งของฐานะปุโรหิต และจะประสาทสิทธิและพลังอำนาจนั้นอย่างไร ตัวอย่างเช่น คนที่ดำรงฐานะปุโรหิตไม่สามารถประสาทตำแหน่งหรือสิทธิอำนาจของเขาให้แก่ผู้อื่นได้ เว้นแต่จะ

ได้รับอนุญาตจากผู้ถือกุญแจ หากไม่ได้รับอนุญาต การแต่งตั้งก็จะเป็นผล เรื่องนี้อธิบายว่าเหตุใดผู้ดำรงฐานะปุโรหิต—ไม่ว่าจะตำแหน่งใดก็ตาม—จึงไม่สามารถแต่งตั้งสมาชิกครอบครัวหรือประกอบศาสนพิธีศีลระลึกในบ้านของตนเองได้หากไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ถือกุญแจที่เหมาะสม

ยกเว้นงานศักดิ์สิทธิ์ที่พี่น้องสตรีทำในพระวิหารภายใต้กุญแจซึ่งถือโดยประธานพระวิหาร ซึ่งข้าพเจ้าจะอธิบายหลังจากนี้ มีเพียงผู้ดำรงตำแหน่งฐานะปุโรหิตเท่านั้นที่สามารถทำหน้าที่ในศาสนพิธีฐานะปุโรหิตได้ และศาสนพิธีฐานะปุโรหิตที่ได้รับอนุญาตทั้งหมดได้รับการบันทึกไว้ในบันทึกของศาสนจักร

ท้ายที่สุด กุญแจทั้งหมดของฐานะปุโรหิตถือโดยพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เจ้าของฐานะปุโรหิตนั้น พระองค์ทรงเป็นผู้กำหนดว่าจะมอบหมายกุญแจใดให้แก่มนุษย์และจะใช้กุญแจเหล่านั้นอย่างไร เรามักจะคิดว่าโจเซฟ สมิธได้รับการประสาทกุญแจทั้งหมดของฐานะปุโรหิตในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ แต่

พระคัมภีร์กล่าวว่ากุญแจทั้งหมดที่ได้รับการประสาทที่นั่นคือ “กุญแจทั้งหลายของสมัยการประทานนี้” (ค.พ. 110:16) ในการประชุมใหญ่สามัญหลายปีมาแล้ว ประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์เตือนเราว่ามีกุญแจฐานะปุโรหิตอื่นๆ อีกที่ไม่ได้มอบให้มนุษย์บนแผ่นดินโลก รวมถึงกุญแจแห่งการสร้างและการฟื้นคืนชีวิต⁶

ลักษณะแห่งสวรรค์ของการจำกัดการใช้กุญแจฐานะปุโรหิตอธิบายถึงความแตกต่างที่สำคัญระหว่างการตัดสินใจเรื่องการบริหารงานศาสนจักรกับการตัดสินใจที่ส่งผลต่อฐานะปุโรหิต ฝ่ายประธานสูงสุดและสภาฝ่ายประธานสูงสุดตลอดจนโควรัมอัครสาวกสิบสอง ผู้ควบคุมดูแลศาสนจักรได้รับมอบอำนาจในการตัดสินใจหลายอย่างที่ส่งผลต่อนโยบายและระเบียบปฏิบัติของศาสนจักร—เช่นสถานที่ตั้งอาคารศาสนจักรและอายุของผู้สอนศาสนา แต่ถึงแม้เจ้าหน้าที่ควบคุมเหล่านี้จะถือและใช้กุญแจทั้งหมดที่มอบให้มนุษย์ในสมัยการประทานนี้ พวกท่านก็ไม่

อิสระที่จะเปลี่ยนแปลงแบบแผนจากเบื้องบนซึ่งประกาศิตไว้แล้วว่าผู้ชายท่านนั้นที่ดำรงตำแหน่งในฐานะปุโรหิต

IV.

ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะพูดถึงประเด็นของสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต ข้าพเจ้าจะเริ่มด้วยหลักธรรมสามข้อที่เพิ่งสนทนาไป (1) ฐานะปุโรหิตคืออำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่มอบหมายให้มนุษย์กระทำเพื่อความรอดของครอบครัวมนุษย์ (2) สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตปกครองโดยผู้ดำรงฐานะปุโรหิตซึ่งถือกุญแจฐานะปุโรหิต และ (3) เนื่องจากพระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า “เจ้าหน้าที่ [และ] ตำแหน่งอื่นทั้งปวงในศาสนจักรเป็นส่วนประกอบของฐานะปุโรหิต [แห่งเมลคีเซเดค] นี้” (ค.พ. 107:5) ทุกสิ่งที่ทำภายใต้การกำกับดูแลของกุญแจฐานะปุโรหิตเหล่านั้นจึงทำด้วยสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต

สิ่งนี้จะประยุกต์ใช้กับสตรีได้อย่างไร ในคำปราศรัยต่อสมาคมสงเคราะห์ ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ขณะนั้นเป็นประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง กล่าวว่า “ถึงแม้พี่น้องสตรีจะไม่ได้รับฐานะปุโรหิต พวกเธอไม่ได้รับการประสาทฐานะปุโรหิต แต่ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าไม่ได้ประทานสิทธิอำนาจแก่พวกเธอ...บุคคลคนหนึ่งหรือพี่น้องสตรีคนหนึ่ง อาจได้รับสิทธิอำนาจที่จะทำบางสิ่งบางอย่างในศาสนจักรซึ่งเกี่ยวพันและจำเป็นที่สุดสำหรับความรอดของเรา เช่นงานที่พี่น้องสตรีของเราทำในพระนิเวศน์ของพระเจ้า พวกเธอได้รับสิทธิอำนาจให้ทำหลายสิ่งหลายอย่างที่มีพิเศษและสำคัญยิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่อพระเจ้า และเกี่ยวพันกันอย่างสมบูรณ์เช่นเดียวกับพรซึ่งให้โดยชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิต”⁷

ในคำปราศรัยสำคัญนั้น ประธานสมิธบอกครั้งแล้วครั้งเล่าว่าสตรีได้รับสิทธิอำนาจ ท่านบอกกับบรรดาสตรีว่า “ท่านพูดด้วยสิทธิอำนาจได้ เพราะพระเจ้าประทานสิทธิอำนาจแก่ท่าน” ท่านยังบอกด้วยว่าสมาคมสงเคราะห์ “ได้รับพลังและสิทธิอำนาจให้ทำสิ่งสำคัญมากมาย งานที่พวกเธอทำ ทำโดยสิทธิอำนาจจากเบื้องบน” และแน่นอนว่า งานศาสนจักรที่สตรีหรือบุรุษทำ ไม่ว่าจะในพระวิหารหรือ

ในวอร์ดหรือในสาขา กระทำภายใต้การกำกับดูแลของผู้ที่ถือฤกษ์ในฐานะปุโรหิต ดังนั้นเมื่อพูดถึงสมาคมสงเคราะห์ ประธานสมิธอธิบายว่า “[พระเจ้า] ประธานองค์การที่ยอดเยี่ยมนี่แก่พวกเขา องค์การที่พวกเขามีอำนาจรับใช้ภายใต้การกำกับดูแลของอธิการวอร์ด... ในการดูแลผู้คนของเราทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ”⁸

ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นความจริงที่ว่าสมาคมสงเคราะห์ไม่ได้เป็นแค่ชั้นเรียนสำหรับสตรี แต่เป็นบางสิ่งที่พวกเขาเป็นส่วนหนึ่ง—เป็นส่วนประกอบของฐานะปุโรหิตที่ได้รับการสถาปนาจากสวรรค์⁹

เราไม่คุ้นเคยกับการพูดว่าสตรีมีสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตในการเรียกของพวกเธอในศาสนจักร แต่จะเป็นสิทธิอำนาจอื่นใดหรือ เมื่อสตรีคนหนึ่ง—ไม่ว่าเยาว์วัยหรือสูงวัย—ได้รับการวางมือมอบหน้าที่ให้ส่งสอนพระกิตติคุณในฐานะผู้สอนศาสนาเต็มเวลา เธอได้รับสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตที่จะทำหน้าที่หนึ่งของฐานะปุโรหิต เช่นเดียวกับสตรีคนหนึ่ง เมื่อได้รับการวางมือมอบหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่หรือครูในองค์การของศาสนจักร ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ถือฤกษ์ฐานะปุโรหิต ใครก็ตามที่ทำหน้าที่ในตำแหน่งหรือการเรียกซึ่งได้รับจากผู้ถือฤกษ์ฐานะปุโรหิต เขาใช้สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตในการทำหน้าที่ซึ่งตนเองได้รับมอบหมาย

ใครก็ตามที่ใช้สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตไม่ควรนึกถึงสิทธิ์ของเขาและควรมุ่งเน้นที่หน้าที่รับผิดชอบของเขา นั่นคือหลักการที่สังคมโดยทั่วไปต้องการ อเล็กซานเดอร์ โซลเซนิตซิน นักเขียนผู้มีชื่อเสียงชาวรัสเซียกล่าวว่า “ถึงเวลาแล้ว... ที่จะปกป้องพันธะรับผิดชอบของมนุษยชนมากกว่าสิทธิมนุษยชน”¹⁰ วิสุทธิชนยุคสุดท้ายรู้อย่างแน่นอนว่าการมีคุณสมบัติคู่ควรแก่ความสูงส่งนั้นไม่ใช่เรื่องของการอ้างสิทธิ์แต่เป็นเรื่องของการทำหน้าที่รับผิดชอบให้สมบูรณ์

V.

พระเจ้าทรงกำกับว่าผู้ชายเท่านั้นที่จะได้รับแต่งตั้งสู่ตำแหน่งในฐานะปุโรหิต แต่ ดังที่ผู้นำศาสนจักรหลายท่านได้เน้นย้ำ ผู้ชายไม่

ใช่ “ฐานะปุโรหิต”¹¹ ผู้ชายดำรงฐานะปุโรหิตพร้อมกับหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะใช้ฐานะปุโรหิตนั้นเป็นพรแก่บุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

บุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของไม่สามารถใช้อำนาจซึ่งยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระองค์ประทานแก่เขาหากปราศจากธิดาของพระองค์เคียงข้างเขา เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของประทานอำนาจแก่ธิดาของพระองค์เท่านั้น “ที่จะเป็นผู้สร้างร่างกาย... เพื่อรูปแบบและแผนอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะบังเกิดผล”¹² นี่คือถ้อยคำของประธานเจ. รูเบน คลาร์ก

ท่านพูดต่อไปว่า “นี่คือบทบาทของภรรยา

และมารดาของเราในแผนนิรันดร์ พวกเขาไม่ใช่ผู้ดำรงฐานะปุโรหิต พวกเขาไม่ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่และงานต่างๆ ของฐานะปุโรหิต หรือต้องแบกรับหน้าที่รับผิดชอบเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้สร้างและผู้จัดเตรียมภายใต้อำนาจนั้น และเป็นผู้รับส่วนของพระฐานะปุโรหิต เป็นส่วนเติมเต็มอำนาจฐานะปุโรหิตและเติมเต็มหน้าที่ซึ่งได้รับเรียกจากสวรรค์ โดยมีความสำคัญอย่างไม่สิ้นสุดในบทบาทดังกล่าวเช่นฐานะปุโรหิต”¹³

ในถ้อยคำที่ได้รับการดูแลเหล่านั้น ประธานคลาร์กพูดถึงครอบครัว ดังที่กล่าวไว้ในถ้อยแถลงเรื่องครอบครัว บิดาเป็นผู้นำในครอบครัว เขาและมารดามีหน้าที่รับผิดชอบต่างกัน แต่พวกเขา “มีหน้าที่ช่วยเหลือกันในฐานะเป็นหุ้นส่วนเท่าๆ กัน”¹⁴ หลายปีก่อนจะมีถ้อยแถลงเรื่องครอบครัว ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลลีให้คำอธิบายดังนี้ “เมื่อเราพูดถึงการแต่งงานว่าเป็นเรื่องหนึ่งส่วน ขอให้เราพูดถึงการแต่งงานในฐานะที่เป็นหุ้นส่วน *เต็มตัว* เราไม่ต้องขอให้สตรีแอลดีเอสของเราเป็นหุ้นส่วนที่ *ไม่มีส่วนจัดการ* หรือหุ้นส่วน *จำกัด* ในงานมอบหมายนิรันดร์นั้น! โปรดเป็นหุ้นส่วนที่ *มีส่วนจัดการ* และเป็นหุ้นส่วน *เต็มตัว*”¹⁵

ในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ในศาสนจักรหรือในครอบครัว สตรีและบุรุษมีความเท่าเทียมกัน มีหน้าที่รับผิดชอบต่างกัน

ข้าพเจ้าขอทิ้งท้ายด้วยความจริงบางอย่างเกี่ยวกับพรของฐานะปุโรหิต พรของฐานะ

ปุโรหิตมีให้ทั้งแก่สตรีและบุรุษด้วยเงื่อนไขเดียวกัน ไม่เหมือนกับกฎแห่งปุโรหิตและการแต่งตั้งฐานะปุโรหิตของประธานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์และพระพรวิหารเป็นตัวอย่างที่คุ้นเคยกันดีของความจริงนี้

เอิลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดพูดไว้อย่างหลักแหลมที่งานสัปดาห์การศึกษาของมหาวิทยาลัยบิวายเมื่อฤดูร้อนที่แล้ว ท่านสอนว่า

“หลักคำสอนของศาสนจักรเราวางสตรีไว้เท่าเทียมแต่แตกต่างจากบุรุษ พระผู้เป็นเจ้าของไม่ทรงถือว่าเพศหนึ่งดีกว่าหรือสำคัญกว่าอีกเพศหนึ่ง...

“เมื่อบุรุษและสตรีไปพระวิหาร พวกเขาทั้งคู่ได้รับการประสาทด้วยอำนาจเดียวกัน ซึ่งคืออำนาจฐานะปุโรหิต... แต่บุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าของสามารถเข้าถึงพลังและพรของฐานะปุโรหิตได้”¹⁶

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงอำนาจและพรฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งมีให้บุตรธิดาของพระองค์เหมือนกัน ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต ซึ่งใช้โดยทั่วถึงทุก

ตำแหน่งและกิจกรรมของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงหน้าที่ของกฎแห่งฐานะปุโรหิตที่ได้รับการกำกับดูแลจากเบื้องบน ซึ่งถือและใช้อย่างสมบูรณ์โดยโรมัส เอส. มอนสัน ศาสตราจารย์ประธานของเรา สดุดีและสำคัญที่สุด ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ ผู้เป็นเจ้าของฐานะปุโรหิตนี้และเราเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

- ลินดา เค. เบอร์ตัน, “Priesthood: ‘A Sacred Trust to Be Used for the Benefit of Men, Women, and Children’” (คำปราศรัยจากการประชุมสตรีของมหาวิทยาลัยบริคมซังก์, 3 พฤษภาคม 2013), 1; ce.byu.edu/cw/womensconference/transcripts.php.
- โจเซฟ เอฟ. สมิธ ใน โรมัส เอส. มอนสัน, “จงเต็มใจและมีคำควรแก่การรับใช้,” *เลียวไฮนา*, พฤษภาคม 2012, 66.
- บอยด์ เค. แพคเกอร์, “พลังอำนาจฐานะปุโรหิตในบ้าน,” (การประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก, ก.พ.

- 2012); lds.org/broadcasts; ดู เจมส์ อี. เฟาส์, “Power of the Priesthood,” *Ensign*, May 1997, 41–43.
- คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 2.1.1.
- เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “บุรุษและสตรีในงานของพระเจ้า,” *เลียวไฮนา*, เม.ย. 2014, 48; ดู *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 138 ด้วย.
- ดู Spencer W. Kimball, “Our Great Potential,” *Ensign*, May 1977, 49.
- Joseph Fielding Smith, “Relief Society—an Aid to the Priesthood,” *Relief Society Magazine*, Jan. 1959, 4.
- Joseph Fielding Smith, “Relief Society—an Aid to the Priesthood,” 4, 5; ดู *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ ฟิวดิงก์ สมิธ* (2013), 302 ด้วย.
- ดู บอยด์ เค. แพคเกอร์, “สมาคมสงเคราะห์,” *เลียวไฮนา*, ก.ค. 1998, 83; ดู *Daughters in My Kingdom* 138 ด้วย.
- Aleksandr Solzhenitsyn, “A World Split Apart,” (คำปราศรัยพิธีรับปริญญาที่มหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ด, 8 มิถุนายน 1978); ดู Patricia T. Holland, “A Woman’s Perspective on the Priesthood,” *Ensign*, July 1980, 25; *Tambuli*, June 1982, 23; Dallin H. Oaks, Rights and Responsibilities, *Mercer Law Review*, vol. 36, no. 2 (winter 1985), 427–442 ด้วย.
- ดู เจมส์ อี. เฟาส์, “ท่านทั้งหลายคือผู้ที่สวรรค์ส่งมา,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2002, 142; เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “นี่คืองานของเราและรัศมีภาพของเรา,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2013, 19; คัลลิน เอช. โอ๊คส์, “อำนาจฐานะปุโรหิตในครอบครัวและศาสนจักร,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2005, 30. บางครั้งเราพูดว่าสมาคมสงเคราะห์เป็น “หุ้นส่วนกับฐานะปุโรหิต” แต่จะถูกต้องกว่าถ้าพูดว่าในงานของพระเจ้า สมาคมสงเคราะห์และสตรีของศาสนจักรเป็น “หุ้นส่วนกับ ผู้ดำรง ฐานะปุโรหิต”
- J. Reuben Clark Jr., “Our Wives and Our Mothers in the Eternal Plan,” *Relief Society Magazine*, Dec. 1946, 800.
- J. Reuben Clark Jr., “Our Wives and Our Mothers,” 801.
- “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2010, 165.
- สเปนเซอร์ คับเบิล, คิมบัลล์ ใน คัลลิน เอช. โอ๊คส์, “อำนาจฐานะปุโรหิตในครอบครัวและศาสนจักร,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2005, 31.
- เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, *เลียวไฮนา*, เม.ย. 2014, 48; ดู Sheri L. Dew, *Women and the Priesthood* (2013) ด้วย, โดยเฉพาะบทที่ 6, สำหรับรายละเอียดอันมีค่าของหลักคำสอนที่กล่าวไว้ ณ ที่นี้.

โดย เบลเคอร์โคเนลต์ แอล. ฮอลส์ตรอม
แห่งฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบ

เราควรเป็นคน อย่างไรเล่า

การเปลี่ยนแปลงใดที่เราต้องเป็นเพื่อเป็นคนอย่างที่เราควรเป็น

เมื่อเรามองดูการประชุมทั่วโลกนี้ เรารู้ว่าไม่มีสิ่งใดที่สามารถเทียบได้กับการชุมนุมนี้—ไม่ว่าที่ได้ก็ตาม จุดประสงค์ของการประชุมใหญ่สามัญภาคฐานะปุโรหิตคือเพื่อสอนผู้ดำรงฐานะปุโรหิตว่าเราควรเป็นคนอย่างไรเล่า (ดู 3 นิโไฟ 27:27) และเพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้เราบรรลุถึงอุดมคติ

สมัยที่ข้าพเจ้าเป็นฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนที่ฮาวายเมื่อครึ่งศตวรรษที่แล้วและเป็นผู้สอน

ศาสนาในอังกฤษ เราจะชุมนุมในอาคารประชุมและ (ด้วยความพยายามอันยิ่งยวด) ฟังภาคฐานะปุโรหิตโดยใช้โทรศัพท์ หลายปีต่อมาดาวเทียมช่วยให้การถ่ายทอดไปยังสถานที่ซึ่งศาสนจักรกำหนดไว้โดยมีจวนรับสัญญาณขนาดมหึมาเพื่อที่เราจะได้ฟังและชมการประชุม เราเคยอยู่ในยุคสมัยที่ตื่นตะลึงกับเทคโนโลยี น้อยคนนักจะจินตนาการถึงโลกในปัจจุบันที่ทุกคนสามารถใช้อินเทอร์เน็ต

เน็ตกับสมาร์ทโฟน แท็บเล็ต หรือคอมพิวเตอร์เพื่อรับชมข่าวสารของการประชุมนี้

อย่างไรก็ตาม การเข้าถึงเสียงของผู้รับใช้ของพระเจ้าซึ่งเปรียบเหมือนสุรเสียงของพระเจ้าเอง (ดู คพ. 1:38) ได้มากยิ่งขึ้นนี้จะมีคุณค่าน้อยมากเว้นแต่เราเต็มใจยอมรับถ้อยคำนั้น (ดู คพ. 11:21) และจากนั้นทำตาม พุดง่าย ๆ จุดประสงค์ของการประชุมใหญ่และของภาคฐานะปุโรหิตคือจะเกิดสัมฤทธิ์ผลถ้าเราเต็มใจกระทำ—ถ้าเราเต็มใจเปลี่ยนแปลง

หลายทศวรรษก่อนข้าพเจ้ารับใช้เป็นอธิการผ่านไประยะหนึ่งข้าพเจ้าพบชายคนหนึ่งในวอร์ดผู้ซึ่งอาดูโลกว่าข้าพเจ้าหลายปี บราเดอร์ผู้นี้มีสัมพันธภาพที่เป็นปัญหาภรรยาและห่างเหินกับลูกๆ เขามีปัญหาในการทำงาน ไม่มีเพื่อนสนิท และมีปัญหาในการปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในวอร์ดจนกระทั่งเขาไม่ปรารถนาจะรับใช้ในศาสนจักร ระหว่างการสนทนาอย่างจริงจังถึงการทำทนายในชีวิต เขาโน้มตัวเข้ามาหาข้าพเจ้า—ในตอนท้ายของการสนทนาหลายๆ ครั้ง—และกล่าวว่า “อธิการ ผมเป็นคนอารมณ์ฉุนเฉียว ผมก็เป็นแบบนี้”

คำพูดนั้นทำให้ข้าพเจ้าประหลาดใจในคืนนั้นและยังหลอกหลอนข้าพเจ้านับแต่นั้นมา เมื่อมนุษย์ตัดสินใจ—เมื่อมาถึงจุดสิ้นสุดที่ว่า—“ฉันก็เป็นแบบนี้” เราจะทิ้งความสามารถในการเปลี่ยนแปลง เราอาจจะยกธงขาว วางอาวุธ ยอมการต่อสู้อะไรและยอมแพ้—ทุกโอกาสของชัยชนะคือการยอมแพ้ ขณะที่บางคนอาจคิดว่านั่นไม่ได้พูดถึงตัวเรา แต่บางทีแล้วเราทุกคนอาจแสดงให้เห็นถึงนิสัยหนึ่งหรือสองอย่างที่ว่า “ฉันก็เป็นแบบนี้”

เราประชุมกันในการประชุมฐานะปุโรหิตเพราะเราไม่ได้เป็นคนที่เราสามารถเป็นได้ เราประชุมกันนี้ที่นี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เราประชุมด้วยความมั่นใจว่าการขอใช้ของพระองค์จะทำให้เราทุกคน—ไม่ว่าจะมีความอ่อนแอ ความบอบบาง พฤติกรรมเสพติดของเราแบบใด—มีความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลง เราประชุมกันโดยมีความหวังว่าอนาคตของเราจะดีขึ้นไม่ว่าประวัติของเราจะเป็นเช่นไร

เมื่อเรามีส่วนร่วมในการประชุมนี้ด้วย “เจตนาแท้จริง” เพื่อจะเปลี่ยนแปลง (ไม่ว่าใน

ให้รับใช้ในอินเดีย โดยที่เดินไม่ค่อยสะดวก เขาทำอย่างสุดความสามารถโดยถือไม้เท้า ในมือแต่ละข้างและหกล้มอยู่เป็นประจำ —แต่เขาไม่เลิกที่จะยอมแพ้ เขาให้คำมั่น สัญญาว่าจะรับใช้งานเผยแผ่อย่างสมเกียรติ และอุทิศตน และเขาก็ทำได้

เมื่อเราพบกับบราเดอร์นูลูเกือบยี่สิบปี หลังจากเขาจบงานเผยแผ่ เขาต้อนรับอย่าง ร่าเริงตรงสุดถนนและพาเราเดินลงไปถนน ดินขรุขระไปยังบ้านสองห้องนอนที่เขาพักอยู่ กับภรรยาและลูกสามคน วันนั้นร้อนและไม่สบายตัวอย่างมาก เขายังคงเดินอย่าง ล้าบากแต่ไม่มีความสมเพชเวทนาตัวเอง แต่อย่างใด ด้วยความพากเพียรส่วนตัว เขา กลายเป็นครู โดยสอนหนังสือให้เด็กในหมู่บ้าน เมื่อเราเข้าไปในบ้านอันสมถะ ทันใด นั้นเขาก็พาข้าพเจ้าไปยังมุมบ้านและดึงกล่อง ซึ่งบรรจุสมบัติอันมีค่าของเขา เขาต้องการ ให้ข้าพเจ้าดูกระดาษชิ้นหนึ่ง ซึ่งอ่านได้ว่า “ด้วยความปรารถนาดีและขออวยพรให้เอ็ล- เดอร์นูลู ผู้สอนศาสนาที่กล้าหาญและมีความ สุข; [วันที่] 25 มิถุนายน 1987; [ลงชื่อ] บอยด์ เค. แพคเกอร์ ในเหตุการณ์นั้น เมื่อ เอ็ลเดอร์แพคเกอร์มาเยี่ยมอินเดียและพบกับ กลุ่มผู้สอนศาสนา ท่านยืนยันกับเอ็ลเดอร์นูลู ถึงศักยภาพของเขา ประเด็นก็คือสิ่งที่บรา- เดอร์นูลูบอกข้าพเจ้าในวันนั้นของปี 2006 คือ พระกิตติคุณได้เปลี่ยนแปลงเขา—อย่างถาวร การไปเยี่ยมบ้านนูลูครั้งนี้เราเดินทางไป กับประธานคณะเผยแผ่ เขาอยู่ที่นั่นเพื่อสัม- ภาษณ์บราเดอร์นูลู ภรรยา และลูกๆ ของเขา —เพื่อพ่อแม่จะรับเอ็นดาวเมนท์และผนึกและ เพื่อลูกๆ จะผนึกกับพ่อแม่ เรานำแผนการ เดินทางไปพระวิหารฮ่องกง ประเทศจีนเพื่อ ทำศาสนพิธีเหล่านี้ไปให้พวกเขา พวกเขา ร้องไห้ด้วยความปิติเนื่องจากความฝันที่รอ มานานกำลังจะเป็นจริง

ฐานะปุโรหิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้รับคาดหวังสิ่งใด การเปลี่ยนแปลงใดที่เราต้องเป็น เพื่อเป็นคนอย่างที่เรควรเป็น ข้าพเจ้าขอ แนะนำสามข้อ

1. เราจำเป็นต้องเป็นบุรุษแห่งฐานะปุโรหิต ไม่ว่าท่านจะเป็นเยาวชนชายดำรงฐานะ ปุโรหิตแห่งอาโรนหรือชายผู้ดำรงฐานะ

10:4) พระวิญญาณจะเข้าสู่จิตใจและความ คิดพวกเราอย่างเต็มที่ ดังที่พระเจ้าทรงเปิด เผยต่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท “และ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น คือตราบเท่าที่พวกเขา...ใช้ศรัทธาในเรา” จำไว้ว่าศรัทธาเป็น หลักกรรมแห่งพลังและการกระทำ—“เราจะ เทพระวิญญาณของเราลงมาให้พวกเขาใน วันที่พวกเขาร่วมชุมนุมกัน” (คพ. 44:2) นั่น หมายถึงคืนนี้

ถ้าท่านนึกถึงการท้าทายของท่านซึ่งเกิน กว่าที่จะเอาชนะได้ ข้าพเจ้าขอเล่าถึงชายคน หนึ่งที่ข้าพเจ้าพบในหมู่บ้านเล็กๆ นอกเมือง ไฮเดอราบาด อินเดียเมื่อปี 2006 ชายคนนี้

เป็นแบบอย่างของความเมตตาใจที่จะเปลี่ยนแปลง อัปปา ราอู นูลู เกิดในชนบทของ อินเดีย เมื่อเขาอายุสามขวบ เขาเป็นโปลิโอ และทำให้พิการ สังคมของเขาสอนว่าศักยภาพ ของเขานั้นมีจำกัดมาก อย่างไรก็ตาม สมัยเป็นชายหนุ่มเขาพบผู้สอนศาสนา พวกเขาสอนให้เขารู้ถึงศักยภาพอันยิ่งใหญ่ทั้งใน ชีวิตนี้และในนิรันดร์ที่จะมาถึง เขารับบัพ- ติตมาและยืนยันเป็นสมาชิกของศาสนจักร โดยมีวิสัยทัศน์เพิ่มขึ้นอย่างมาก เขาตั้งเป้า หมายที่จะรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค และรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา ในปี 1986 เขาได้รับแต่งตั้งเป็นเอ็ลเดอร์และได้รับเรียก

ปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค เราต้องการบรูษแห่งฐานะปุโรหิต ผู้แสดงความเติบโตทางวิญญาณเพราะว่าเราได้ทำพันธสัญญาดังเปาโลกล่าว “เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าพูดอย่างเด็ก คิดอย่างเด็ก หาเหตุผลอย่างเด็ก แต่เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าก็เลิกอาการของเด็ก” (1 โครินธ์ 13:11) เราควรจะแตกต่างเพราะเราดำรงฐานะปุโรหิต—ไม่ใช่เป็นคนหึงหรือจองหองหรือเป็นคนสอพลอแต่เป็นคนอ่อนน้อมเพื่อฟังและว่านอนสอนง่าย การรับฐานะปุโรหิตและการเข้าสู่ตำแหน่งต่างๆ ของฐานะปุโรหิตควรมีความหมายบางอย่างแก่เรา ไม่ใช่เป็น “ศาสนพิธีเลื่อนชั้น” ที่ทำไปอย่างนั้น ซึ่งเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติเมื่อถึงอายุใดอายุหนึ่งแต่เป็นการกระทำพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ที่มีความหมาย เราควรรู้สึกว่าเป็นสิทธิพิเศษและขอบคุณในการแสดงออกของทุกการกระทำ ถ้าเรานึกถึงฐานะปุโรหิตเป็นครั้งคราวก็ตาม เราควรเปลี่ยนแปลง

2. เราจำเป็นต้องรับใช้ แก่นแท้ของการดำรงฐานะปุโรหิตคือขยายการเรียกของพวกเขา (ดู คพ. 84:33) โดยการรับใช้ผู้อื่น เราไม่ควรเป็นผู้ที่หลีกเลี่ยงหน้าที่สำคัญที่สุดของเราในการรับใช้ภรรยาและลูกของ

เรา ไม่ยอมรับหรือทำการเรียกของเราในศาสนจักรไปอย่างนั้น หรือไม่เอาใจใส่ผู้อื่นเว้นแต่ว่าจะสะดวก พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน” (มัทธิว 22:37) และต่อมาทรงเสริมว่า “หากเจ้ารักเราเจ้าจงรับใช้เรา” (คพ. 42:29) ความเห็นแก่ตัวเป็นสิ่งตรงกันข้ามกับความรับผิดชอบฐานะปุโรหิตและถ้ามันเป็นอุปนิสัยของเรา เราต้องเปลี่ยนแปลง

3. เราจำเป็นต้องมีค่าควร ข้าพเจ้าอาจไม่มีความสามารถอย่างเอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์เมื่อท่านพูดในภาคฐานะปุโรหิตเมื่อสองสามปีก่อนเพื่อ “จะยืนตรงหน้าท่าน... ประชิดติดกัน จะพูดด้วยเสียงที่มีไฟพอที่จะเผาไหม้คิ้วของท่าน” (“เราจะต้องถูกเกณฑ์” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2011, 56) แต่พี่น้องที่รัก เราจะต้องตื่นขึ้นมาสู่การปฏิบัติอันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในโลกที่เบียดบังอำนาจของเราในฐานะปุโรหิต ถ้าเราคิดว่าเราแค่สัมผัสผิวเผินกับสื่อลามก หรือการลวงละเมิดความบริสุทธิ์ทางเพศ หรือความไม่ซื่อสัตย์ในทุกรูปแบบและไม่ฝืนร้ายกับเราหรือครอบครัว

ของเรา เราโดนหลอก โมโรไนกล่าว “จงดูว่าท่านทำสิ่งทั้งปวงด้วยความมีค่าควร” (มอรมอน 9:29) พระเจ้าทรงชี้ทางอย่างทรงพลังว่า “และเราให้บัญญัติแก่เจ้าบัดนี้ที่จะระวังเกี่ยวกับตัวเจ้า, ที่จะใส่ใจอย่างเข้มงวดกดขันต่อถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์” (คพ. 84:43) ถ้าท่านยังมีบาปที่ไม่ได้แก้ไขซึ่งปิดกั้นท่านไม่ให้มีค่าควร เราจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง

คำตอบอย่างสมบูรณ์แบบเพียงคำตอบเดียวต่อคำถามที่ถามโดยพระเยซูคริสต์ที่ว่า “เจ้าควรเป็นคนอย่างไรเล่า?” คือคำตอบที่พระองค์ประทานไว้อย่างรัดกุมและลึกซึ้งว่า “แม้ดังที่เราเป็น” (3 นิไฟ 27:27) คำเชื่อเชิญให้ “จงมาหาพระคริสต์, และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์” (โมโรไน 10:32) ทั้งสองคำตอบเรียกร้องและคาดหวังการเปลี่ยนแปลง พระองค์ทรงเมตตาไม่ปล่อยเราไว้ตามลำพัง “และหากมนุษย์มาหาเรา เราจะแสดงให้พวกเขาเห็นความอ่อนแอของพวกเขา... เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็ง” (อีเธอร์ 12:27) โดยพึ่งพาการซื่อสัตย์ของพระผู้ช่วยให้รอด เราสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ข้าพเจ้าแน่ใจในสิ่งนี้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โคย แรนคัลล์ แอล. ริคค์
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ

คนในรุ่นที่ทรงเลือก

ท่านได้รับเลือกให้มีส่วนร่วมในงานของพระองค์เวลานี้เพราะพระองค์วางพระทัยท่านในการเลือกที่ถูกต้อง

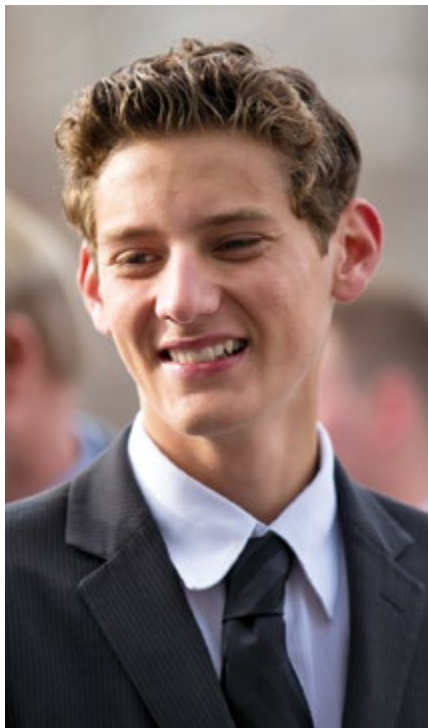
เยาวชนชายทั้งหลาย ท่านอาจเคยได้ยินมาก่อนว่าท่านคือ “คนในรุ่นที่ทรงเลือก” หมายถึงพระเจ้าทรงเลือกและทรงเตรียมท่านให้มาแผ่นดินโลกในเวลานี้โดยมีจุดประสงค์อันสำคัญยิ่ง ข้าพเจ้าทราบว่าเป็นเรื่องจริง แต่คำคั้นนี้ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านในฐานะ “คนในรุ่นที่ทรงเลือก” เพราะในประวัติศาสตร์ไม่เคยมีใครได้รับพรด้วยการเลือกมากมายเช่นนี้ การเลือกที่มากขึ้นหมายถึงโอกาสที่มากขึ้น โอกาสที่มากขึ้นหมายถึงศักยภาพที่จะทำความดีหรือถ้าโชคร้ายก็อาจจะทำความชั่วได้มากขึ้น ข้าพเจ้าทราบว่าพระเจ้าทรงส่งท่านมาที่นี่ในเวลานี้เพราะพระองค์วางพระทัยการใช้ดุลพินิจของท่านท่ามกลางความหลากหลายของการเลือกที่มีอยู่

ในปี 1974 ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเจ้าร้อนพระทัยที่จะนำสิ่งประดิษฐ์ที่เราแทบจะนึกไม่ออกมาอยู่ในมือเราซึ่งเป็นคนธรรมดา” (“When the World Will Be Converted,” *Ensign*, Oct. 1974, 10)

พระองค์ทรงทำเช่นนั้น! ท่านเติบโตมาพร้อมกับเครื่องมืออันยอดเยี่ยมที่สุดเท่าที่เคยมีมาในประวัติศาสตร์ นั่นคืออินเทอร์เน็ตซึ่งมาพร้อมกับการเลือกมากมายซับซ้อน อย่างไรก็ตาม การเลือกที่มีอยู่มากมายมีภาระ

รับผิดชอบในส่วนที่เท่าเทียมกันควบคู่มาด้วย อำนาจความสะดวกให้ท่านเข้าถึงทั้งส่วนดีที่สุดและเลวที่สุดที่โลกมีให้เรา อินเทอร์เน็ตช่วยให้ท่านทำสิ่งสำคัญได้เสร็จในช่วงเวลาสั้นๆ หรือท่านอาจตกอยู่ในวังวนอันไม่รู้จบของสิ่งไม่สำคัญที่สิ้นเปลืองเวลาและบั่นทอนศักยภาพของท่าน เพียงคลิกที่ปุ่มท่านจะเข้าถึงสิ่งใดก็ได้ตามใจปรารถนา นั่นคือกฎแฉ—ใจท่านปรารถนาสิ่งใดหรือ ท่านถูกดึงไปหาสิ่งใดหรือ ความปรารถนาของท่านจะนำท่านไปที่ไหนหรือ

จงจำไว้ว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ “ประทานให้

มนุษย์ตามความปรารถนาของพวกเขา” (แอลมา 29:4) พระองค์ “จะพิพากษามนุษย์ทั้งปวงตามงานของพวกเขา, ตามความปรารถนาของใจพวกเขา.” (คพ. 137:9; ดูแอลมา 41:3 ด้วย)

เอลเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองก็กล่าวไว้ว่า “ตามความหมายที่เป็นจริงในเชิงเปรียบเทียบ *หนังสือแห่งชีวิต* บันทึกรากกระทำของมนุษย์ประหนึ่งเขียนไว้บนร่างกายพวกเขาเอง... นั่นคือ ความคิด คำพูด และการกระทำทุกอย่างมี [ผล] ต่อร่างกายมนุษย์ ทั้งหมดนี้ทั้งร่องรอยไว้ ร่องรอยซึ่งพระองค์ผู้ทรงเป็นนิรันดรทรงอ่านได้อย่างง่ายดายคล้ายเหมือนอ่านตัวอักษรในหนังสือ” (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 97)

อินเทอร์เน็ตบันทึกความปรารถนาของท่านที่แสดงออกในรูปแบบของการค้นหาและคลิกเช่นกัน มีสิ่งต่างๆ รอตอบสนองความปรารถนาของท่าน ขณะที่ท่านเซิร์ฟอินเทอร์เน็ต ท่านทั้งร่องรอยว่า—ท่านสื่อสารอะไร ท่านไปที่ไหน ท่านอยู่ที่นั่นนานเพียงไร และสิ่งที่ท่านสนใจ ด้วยวิธีนี้ อินเทอร์เน็ตสร้างแฟ้มประวัติไซเบอร์ของท่าน—ในความหมายคือ “หนังสือแห่งชีวิตไซเบอร์” ของท่าน แจกเช่นชีวิตจริง อินเทอร์เน็ตจะให้สิ่งที่ท่านแสวงหามากขึ้นเรื่อยๆ ถ้าความปรารถนาของท่านบริสุทธิ์ อินเทอร์เน็ตจะขยายสิ่งเหล่านั้นโดยทำให้ท่านมุ่งสู่เป้าหมายที่มีคุณค่าได้ง่ายขึ้น แต่สิ่งตรงกันข้ามก็มีอยู่จริงเช่นกัน

เอลเดอร์นีล เอ. แมกซ์เวลล์อธิบายไว้ดังนี้

“สิ่งที่เราปรารถนาอยู่ตลอดเวลา เมื่อผ่านไประยะหนึ่ง เราจะกลายเป็นสิ่งนั้นและนั่นคือสิ่งที่เราจะได้รับในนิรันดร...”

“...มีเพียงการฝึกควบคุมความปรารถนาของเราเท่านั้นที่จะทำให้ความปรารถนาของเราเป็นมิตรแทนที่จะเป็นศัตรู” (“According to the Desire of [Our] Hearts,” *Ensign*, Nov. 1996, 21–22)

เยาวชนชายทั้งหลาย ถ้าท่านไม่ตั้งใจควบคุมความปรารถนาของท่าน โลกจะแทนท่าน โลกพยายามมีอิทธิพลต่อความปรารถนาของท่านทุกวัน ชักจูงให้ท่านซื้อบางอย่าง คลิกบางอย่าง เล่นบางอย่าง อ่านหรือดูบางอย่าง ในที่สุดการเลือกเป็นของ

ท่าน ท่านมีสิทธิ์เสรี นี่คืออำนาจที่ไม่เพียงกระทำตามความปรารถนาของท่านเท่านั้น แต่ยังขัดเกลา ยกระดับ และชำระความปรารถนาของท่านให้บริสุทธิ์ด้วย สิทธิเสรีคืออำนาจที่จะเป็นสิ่งที่ท่านเลือกเป็น การเลือกแต่ละอย่างนำท่านให้เข้าไปใกล้หรือออกจากสิ่งที่ท่านต้องการเป็น แต่ละคลิกมีความหมาย จงถามตนเองอยู่เสมอว่า “การเลือกนี้จะนำไปที่ใด” จงพัฒนาความสามารถที่จะมองการณ์ไกล

ชาติต้องการควบคุมสิทธิเสรีของท่านเพื่อเขาจะควบคุมท่านให้เป็นอย่างที่เขาต้องการ เขารู้ว่าวิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งคือทำให้ท่านติดกับดักของพฤติกรรมเสพติด การเลือกของท่านจะกำหนดว่าเทคโนโลยีจะเพิ่มอำนาจให้ท่านหรือทำให้ท่านเป็นทาส

ข้าพเจ้าขอเสนอหลักการธรรมสี่ข้อที่จะช่วยท่านคนในรุ่นที่ทรงเลือก ควบคุมความปรารถนาของท่านและแนะนำการใช้เทคโนโลยีแก่ท่าน

หนึ่ง: การรู้ว่าแท้จริงแล้วท่านเป็นใครทำให้การตัดสินใจง่ายขึ้น

ข้าพเจ้ามีเพื่อนที่เรียนรู้อิงความจริงนี้ด้วยวิธีการเฉพาะตัว ลูกชายของเขาเติบโตในพระกิตติคุณแต่ดูเหมือนว่าจะห่างเหินกับเรื่อง

ทางวิญญาณ บ่อยครั้งเขาปฏิเสธโอกาสที่จะใช้ฐานะปุโรหิต พ่อแม่ของเขาผิดหวังเมื่อเขาประกาศว่าเขาตัดสินใจจะไม่รับใช้งานเผยแผ่ เพื่อนข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังให้ลูกชายโดยหวังว่าเขาจะเปลี่ยนใจ ความหวังนั้นแหลกสลายเมื่อลูกชายประกาศว่าเขาหมั่นและจะแต่งงาน พ่อจึงวอนให้ลูกชายรับพิศุพร ในที่สุดลูกชายยอมทำตามแต่ขอไปพบผู้ประสพพรเพียงลำพัง

เมื่อเขากลับมาหลังจากได้รับพร เขามีท่าทีสะเทือนใจมาก เขาพาคู่รักออกไปข้างนอกเพื่อจะพูดกับเธอตามลำพัง พ่อแอบมองผ่านทางหน้าต่าง เห็นคู่หนุ่มสาวเช็ดน้ำตาให้กัน

ต่อมาลูกชายเล่าให้พ่อฟังว่าเกิดอะไรขึ้นด้วยท่าทีที่ยังสะเทือนใจอยู่มาก เขาอธิบายว่าระหว่างที่รับพร เขามองเห็นว่าเขาเป็นใครในโลกก่อนเกิด เขาเห็นว่าเขากล้าหาญและมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการชวนผู้อื่นให้ติดตามพระคริสต์ โดยที่รู้ว่าแท้จริงแล้วเขาเป็นใคร เขาจะไม่รับใช้งานเผยแผ่ได้อย่างไร

เยาวชนชายทั้งหลาย จงจำไว้ว่าแท้จริงแล้วท่านเป็นใคร จำไว้ว่าท่านดำรงฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ สิ่งนี้จะคลอใจให้ท่านทำการเลือกที่ถูกต้องขณะที่ท่านใช้อินเทอร์เน็ต

และตลอดชีวิตท่าน

สอง: เสียบปลั๊กเข้าแหล่งที่มาของพลัง (ดู 2 นิไฟ 32:3)

ในอุ้งมือของท่าน ท่านมีแหล่งปัญญาแห่งยุคสมัย—สำคัญกว่านั้นคือ ถ้อยคำของศาสนคยาภรณ์ จากสมัยพันธสัญญาเดิมจนถึงประธานโฮมัส เอส. มอนสัน แต่ถ้าท่านไม่ซาร์จโทรศัพท์มือถือของท่านเป็นประจำ โทรศัพท์นั้นก็ไร้ประโยชน์ ท่านจะรู้สึกว่าการอะไรไม่ถูกและขาดการติดต่อ ทุกวันท่านจะไม่ลืมว่าต้องซาร์จแบตเตอรี่

การซาร์จโทรศัพท์มือถือให้เต็มก่อนออกจากบ้านนั้นสำคัญ แต่การซาร์จตนเองทางวิญญาณนั้นสำคัญกว่า ทุกครั้งที่ท่านเสียบปลั๊กโทรศัพท์ ใช้สิ่งนี้เป็นการเตือนท่านว่าได้เสียบปลั๊กกับสิ่งที่สำคัญที่สุดคือแหล่งที่มาทางวิญญาณหรือยัง—การสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์ ซึ่งท่านจะได้รับการดลใจผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู คพ. 11:12-14) สิ่งนี้จะช่วยให้ท่านรู้พระดำริและพระประสงค์ของพระเจ้าเพื่อทำการตัดสินใจเล็กๆ น้อยๆ แต่สำคัญในชีวิตประจำวันเพื่อกำหนดแนวทางของท่าน เราหลายคนหยุดทำในสิ่งที่เรากำลังทำในทันทีเพื่ออ่านข้อความที่เข้ามา

—เราไม่ควรให้ความสำคัญในข่าวสารของพระเจ้ามากกว่าหรือ สำหรับเราแล้ว การละเลยในการเชื่อมต่อกับแหล่งพลังนี้ไม่ควรเกิดขึ้น (ดู 2 โนไฟ 32:3)

สาม: การมีสมาร์ทโฟนไม่ได้ทำให้ท่านฉลาด แต่การใช้อย่างเหมาะสมต่างหากที่ทำให้ฉลาดได้

เยาวชนชายทั้งหลาย อย่าใช้สมาร์ทโฟนของท่านทำสิ่งที่โง่เขลา ทุกคนรู้ว่าข้าพเจ้าหมายถึงอะไร (ดู โมนิซาห์ 4:29) มีวิธีนับไม่ถ้วนที่เทคโนโลยีสามารถทำให้ท่านแวไปจากสิ่งสำคัญที่สุด จงทำตามภาชิตที่ว่า “เมื่ออยู่ตรงไหน ขอให้ตรงนั้น” เมื่อท่านกำลังขับรถ จงขับรถ เมื่อท่านอยู่ในชั้นเรียน จงจดจ่อกับบทเรียน เมื่อท่านอยู่กับเพื่อนของท่านให้ความเอาใจใส่ของท่านเป็นของขวัญแก่เขา สมองของท่านไม่สามารถจดจ่อกับสองสิ่งในเวลาเดียวกัน การทำหลายอย่างพร้อมกันในคราวเดียวจะทำให้ท่านวอกแวก ภาชิตโบราณกล่าวว่า “อย่าจับปลาสองมือ”

สี่: พระเจ้าประทานเทคโนโลยีเพื่อบรรลุดุประสงค์ของพระองค์

จุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของเทคโนโลยีคือแรงงานแห่งความรอด ในฐานะสมาชิกของคนในรุ่นที่ทรงเลือก ท่านเข้าใจเทคโนโลยีจึงใช้สิ่งนี้เพื่อเร่งความก้าวหน้าของท่านไปสู่ความดีพร้อม เพราะท่านได้รับมากมาย ท่านต้องหมั่นใจแบ่งปัน (ดู “เพราะฉันได้รับมากมาย” เพลงสวด, บทเพลงที่ 105) พระเจ้าทรงคาดหวังให้ท่านใช้เครื่องมือชิ้นสำคัญเหล่านี้ในงานของพระองค์ไปสู่ระดับถัดไป เพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณในวิถีที่เกินกว่าจินตนาการอันล้ำลึกของคนรุ่นข้าพเจ้า คนรุ่นก่อนเป็นอิทธิพลต่อเพื่อนบ้านและเมืองของตนเอง ท่านมีพลังผ่านทางอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ที่จะออกไปไกลกว่าเขตแดนและเป็นอิทธิพลต่อคนทั่วโลก ข้าพเจ้าเป็นพยานว่านี่คือศาสนจักรของพระเจ้า ท่านได้รับเลือกให้มีส่วนร่วมในงานของพระองค์เวลานี้เพราะพระองค์วางพระทัยท่านในการเลือกที่ถูกต้อง ท่านคือคนในรุ่นที่ทรงเลือก ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย ประธานเคิเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ทฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

ท่านกำลังหลับข้ามช่วงการฟื้นฟูหรือไม่

เป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อเราในฐานะบุคคล ครอบครัว และศาสนจักรของพระคริสต์ที่จะทำงานอันศักดิ์สิทธิ์นี้โดยไม่กระตือรือร้น

เกือบ 200 ปีก่อน เรื่องสั้นของชาวอเมริกัน “ริฟ แวน วินเคิล” กลายเป็นเรื่องอมตะในทันที ตัวหลักคือริฟเป็นชายที่ไร้ความทะเยอทะยานผู้ที่ถนัดในการหลีกเลี่ยงอยู่สองสิ่ง งานและภรรยาของเขา

วันหนึ่งขณะเตร็ดเตร่ไปบนภูเขาที่สันเขาของเขา เขาพบกลุ่มชายที่แต่งตัวประหลาดดื่มสุราและเล่นเกม หลังจากยอมรับคำเชิญให้ดื่มสุรา ริฟรู้สึกง่วงจึงหลับไปชั่วคราว เมื่อเขาลืมตาอีกครั้ง เขาแปลกใจที่สันเขาของเขาหายไป ปีนไรเฟิลของเขาขึ้นสนิม และตอนนี้เขามีคราวยาว

ริฟหาทางกลับไปหมู่บ้านเพื่อที่จะพบว่าทุกสิ่งเปลี่ยนไป ภรรยาเขาตายไปแล้ว เพื่อนของเขาไม่อยู่ และภาพของพระเจ้าจอร์จที่สามในโรงแรมถูกแทนที่ด้วยภาพของบางคนที่เขาไม่รู้จัก—คือนายพลจอร์จ วอชิงตัน

ริฟ แวนวินเคิลหลับนานถึง 20 ปี และในช่วงเวลานี้เขาได้พลาดช่วงเวลาที่น่าตื่นตาตื่นที่สุดของประวัติศาสตร์ประเทศของเขา—เขาหลับข้ามช่วงการปฏิวัติอเมริกา

ในเดือนพฤษภาคมปี 1966 ดร. มาร์ติน ลูเธอร์ คิง จูเนียร์ ใช้เรื่องนี้เป็นเรื่องเล่าประกอบในคำปราศรัยของเขา “อย่าหลับข้ามช่วงการปฏิวัติ”¹

วันนี้ข้าพเจ้าอยากจะใช้หัวข้อเดียวกับและถามคำถามกับผู้ดำรงฐานะบรูโรหิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทุกคน ท่านหลับข้ามช่วงการฟื้นฟูหรือไม่

เรามีชีวิตอยู่ในสมัยแห่งการฟื้นฟู

บางครั้งเราคิดว่าการฟื้นฟูพระกิตติคุณเป็นบางสิ่งที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว อยู่เบื้องหลังเรา—โจเซฟ สมิทแปลพระคัมภีร์มอรมอน

ท่านได้รับกุญแจฐานปะโรหิต ศาสนจักร ได้รับการจัดตั้งขึ้น ความจริงแล้วการฟื้นฟู เป็นกระบวนการที่ไม่หยุดยั้ง เรายังมีชีวิตอยู่ใน ช่วงเวลานั้นในตอนนี สิ่งนี้ประกอบด้วย “ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเปิดเผยมาแล้ว, ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเปิดเผยขณะนี้,” และ “เรื่องสำคัญและยิ่งใหญ่อีกหลายเรื่อง” ที่ “พระองค์จะทรงเปิดเผย”² พี่น้องชาย พัฒนาการอันน่าตื่นตะลึงในปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของช่วงเวลาที่ทำนายไว้เมื่อนานมาแล้วถึง การเตรียมซึ่งจะมีผลต่อการเสด็จมาครั้งที่ สองอันรุ่งโรจน์ของพระเจ้าช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์

นี่คือช่วงเวลาพิเศษสุดของประวัติศาสตร์ โลก ศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณปรารถนา ที่จะเห็นวันเวลาของเรา

เมื่อเวลาในความเป็นมรรตัยของเราสิ้นสุด เราจะสามารถแบ่งปันประสบการณ์ใดบ้าง เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อเวลาที่สำคัญนี้ ในชีวิตของเราและในการทำให้งานของพระเจ้า รุดหน้าไป เราจะสามารถพูดได้ว่าเรา พับแขนเสื้อและทำงานอย่างสุดจิตใจ ความ สามารถ ความคิดและกำลังของเราใหม่ หรือ เราจะเพียงแค่อยอมรับว่าบทบาทของเราส่วน ใหญ่แล้วเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์

ข้าพเจ้าคิดว่ามีหลายเหตุผลที่ว่าเหตุใดจึง

ง่ายที่จะจะวงแหวนหวอนอนเกี่ยวกับการสร้าง อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าขอเอ่ย ถึงสามสิ่งใหญ่ๆ เมื่อข้าพเจ้าพูดข้าพเจ้าเชื่อ เชื่อให้ท่านไตร่ตรองดูว่ามีสิ่งใดที่ประยุกต์ใช้ กับท่าน ถ้าท่านเห็นว่าสิ่งที่ต้องปรับปรุง ข้าพเจ้าขอให้ท่านพิจารณาดูว่ามีสิ่งใดทำได้ เพื่อเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น

ความเห็นแก่ตัว

หนึ่ง ความเห็นแก่ตัว

คนเห็นแก่ตัวที่แสวงหาความสนใจและความพึงพอใจของตนเหนือสิ่งอื่นใด คำถาม สำคัญสำหรับคนเห็นแก่ตัวคือ “ฉันจะได้อะไร จากเรื่องนี้”

พี่น้องชาย ข้าพเจ้าแน่ใจว่าท่านสามารถ เห็นเจตคตินี้ว่าตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิงกับเจต- นารมณ์ในการสร้างอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็น เจ้า

เมื่อเราแสวงหาการรับใช้เพื่อตนเองแทน ที่การรับใช้อย่างไม่เห็นแก่ตัว เราจะให้ความสำคัญ แก่ความมีชื่อเสียงและความพึงพอใจ ของตนเอง

คนรุ่นก่อนมีปัญหาของพวกเขาในรูปแบบ ต่างๆ กันของการถือว่าตนสำคัญและการหลง ตนเอง แต่ข้าพเจ้าคิดว่าปัจจุบันเราแข่งขัน กับพวกเขาอย่างจริงจัง เป็นเรื่องบังเอิญหรือ ไม่ที่เมื่อเร็วๆ นี้ Oxford Dictionary ประกาศ

คำว่า “selfie” ว่าเป็นคำแห่งปี³

ปกติแล้วเราทุกคนปรารถนาที่จะได้รับชื่อเสียง และไม่ใช่เรื่องผิดที่จะผ่อนคลายเป็น และชื่นชมตนเอง แต่เมื่อการแสวงหา “ผลประโยชน์และการสรรเสริญของโลก”⁴ เป็นส่วน สำคัญของแรงจูงใจ เราจะพลาดประสบการณ์ แห่งการไถ่และปิติที่เกิดขึ้นเมื่อเราอุทิศตน อย่างเมื่อแผ่นดินของพระเจ้า

ทางแก่คืออะไร

คำตอบพบอยู่ในพระวจนะของพระคริสต์ อยู่เสมอ

“ถ้าใครต้องการจะตามเรามา ให้คนนั้น ปฏิเสธตนเอง รับกางเขนของตนแบกและ ตามเรามา

“เพราะว่าใครต้องการจะเอาชีวิตรอด คน นั้นจะเสียชีวิต แต่ใครยอมเสียชีวิตเพราะ เห็นแก่เราและข่าวประเสริฐ คนนั้นจะได้ ชีวิตรอด”⁵

ผู้ที่เต็มใจหันชีวิตของตนไปหาพระเจ้าช่วยให้รอดและรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าและเพื่อน มนุษย์จะค้นพบความมั่งคั่งและความบริสุทธิ์ แห่งชีวิตซึ่งคนเห็นแก่ตัวหรือคนที่ทะนงตน จะไม่มีวันได้รับ คนไม่เห็นแก่ตัวเสียสละตนเอง สิ่งนี้อาจเป็นของประทานอันเล็กน้อยของ จิตกุศลที่มีผลอันยิ่งใหญ่ตลอดไปเช่น รอย ยิ้ม การจับมือ การกอด การใช้เวลาฟัง คำ

พูดอ่อนโยนให้กำลังใจ หรือกิริยาท่าทางที่เอาใจใส่ การกระทำด้วยความเมตตาเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตจิตใจ เมื่อเราแสวงหาประโยชน์จากโอกาสอันไม่จำกัดของการรักและรับใช้เพื่อนมนุษย์ รวมถึงคู่ครองและครอบครัวของเรา ความสามารถในการรักพระผู้เป็นเจ้าและรับใช้ผู้อื่นจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก

ผู้ที่รับใช้ผู้อื่นจะไม่หลับข้ามช่วงการฟื้นฟู

การเสพติด

อีกสิ่งหนึ่งที่เราอาจทำให้เราเดินละเมอข้ามช่วงเวลาสำคัญนี้ของโลกคือการเสพติด

การเสพติดมักเริ่มต้นอย่างแบบยล การเสพติดเป็นด้ายเส้นบางของการกระทำซ้ำๆที่จะชักทอให้เป็นปมนิสัยที่แน่น นิสัยที่ไม่ดีมีโอกาสนี้จะกลายเป็นการเสพติดร้ายแรง

ห่วงโซ่ผูกมัดเหล่านี้ของการเสพติดมีอยู่ในหลายรูปแบบเช่น สื่อลามก เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพศสัมพันธ์ ยาเสพติด บุหรี่

การพนัน อาหาร งาน อินเทอร์เน็ต หรือภาพเสมือนจริง ซาตาน ศัตรูร่วมของเรา มีเครื่องมือโปรดปรานมากมายที่เขาใช้เพื่อปล้นศักยภาพอันสูงส่งของเราในการทำให้พันธกิจของเราในอาณาจักรของพระเจ้าสำเร็จลุล่วง

สิ่งที่ทำให้พระบิดาบนสวรรค์ของเราเสียดพระทัยคือ ทรงเห็นบุตรอันสูงศักดิ์ของพระองค์บางคนเต็มใจยื่นมือให้สวมโซ่แห่งการเสพติดอันร้ายแรง

พี่น้องชาย เราดำรงฐานะปุโรหิตอันเป็นนิจของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เราคือบุตรที่แท้จริงของพระผู้สูงสุดและประสิทธิประสาทด้วยศักยภาพที่ไม่อาจเอือมเอ่ย เราได้รับการสร้างมาให้ทะยานไปอย่างเสรีบนฟ้าสวรรค์ เราไม่ได้กำหนดให้ถูกใส่กุญแจมือบนแผ่นดินโลก ถูกจำคุกในชุดคุมขังที่เราทำขึ้นเอง

ทางแก้คืออะไร

สิ่งแรกที่เราต้องเข้าใจคือการเสพติดนั้นป้องกันง่ายกว่าแก้ไข ในพระคำของพระผู้

ช่วยให้รอด “อย่ายอมให้เรื่องเหล่านี้เข้ามาในใจเจ้า”⁶

เมื่อหลายปีก่อน ประธานโรมัส เอส. มอนสันกับข้าพเจ้าได้รับโอกาสไปเยี่ยมชมแอร์ฟอร์สวัน—เครื่องบินอันสวยงามที่ยานพาหนะของประธานาธิบดีสหรัฐ มีการตรวจสอบความปลอดภัยอย่างยิ่งจากเจ้าหน้าที่หน่วยสืบราชการลับ ข้าพเจ้ายิ้มเล็กน้อยขณะเจ้าหน้าที่ตรวจค้นศาสดาพยากรณ์ผู้เป็นที่รักของเราทักขึ้นเครื่อง

จากนั้นนับวินควบคุมเครื่องเชิญให้ข้าพเจ้านั่งที่เก้าอี้กัปตัน เป็นประสบการณ์อันยอดเยี่ยมที่ได้นั่งตรงคันบังคับของเครื่องบินที่ยอดเยี่ยมเหมือนกับที่ข้าพเจ้าเคยบินเป็นเวลาหลายปี ความทรงจำเกี่ยวกับการบินข้ามมหาสมุทรและทวีปต่างๆ เข้ามาสู่จิตใจและความคิดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้านึกถึงการนำเครื่องขึ้นและลงจอดอันน่าตื่นเต้นตามสนามบินต่างๆ ทั่วโลก

โดยที่ข้าพเจ้าแทบไม่รู้ตัว ข้าพเจ้าวางมือ

บนคันบังคับสี่ล้อของ 747 ทันใดนั้นเสียงอันเป็นที่รักและจำได้แม่นมาจากทางด้านหลังข้าพเจ้า—เสียงของโรนัลด์ เอส. มอนสัน “ดีเทอร์” ท่านกล่าว “อย่าแม้แต่จะคิด”

ข้าพเจ้าไม่ได้ยอมรับอะไร แต่บางทีประธานมอนสันอ่านใจข้าพเจ้าออก

เมื่อเราถูกล่อลวงให้ทำสิ่งที่เราไม่ควรทำ ขอให้เราฟังคำเตือนที่เปี่ยมด้วยความรักของครอบครัวและเพื่อนฝูงที่วางใจได้ ศาสนาพยากรณ์ผู้เป็นที่รักของเรา และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอยู่เสมอ

การป้องกันที่ดีที่สุดต่อการล่อลวงคืออย่าเริ่มต้น

แต่สำหรับผู้ที่พบว่าตนเองอยู่ในอุ้งมือของการเสพติดแล้ว

ก่อนอื่นโปรดทราบว่ายังมีความหวัง ขอความช่วยเหลือจากคนที่รักเรา ผู้นำศาสนจักร และผู้ให้คำปรึกษาที่ได้รับการอบรม ศาสนจักรให้ความช่วยเหลือในการรักษาการเสพติดผ่านทางผู้นำศาสนจักรในท้องถิ่น อินเทอร์เน็ต และในบางพื้นที่ผ่านทางศูนย์ให้คำปรึกษาด้านครอบครัวแอลดีเอส

พึงระลึกอยู่เสมอว่า ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ท่านสามารถหลุดพ้นจากการเสพติด อาจเป็นหนทางอันยากลำบากที่ยาวไกลแต่พระเจ้าจะไม่ทรงทิ้งท่าน พระองค์ทรงรักท่าน พระเยซูทรงทนทุกข์ในการชดใช้เพื่อช่วยให้ท่านเปลี่ยนแปลง ปลดปล่อยท่านจากการเป็นเชลยของบาป

สิ่งสำคัญที่สุดคือพยายามต่อไป—บางครั้งต้องพยายามหลายครั้งก่อนที่จะประสบความสำเร็จ อย่ายอมแพ้ อย่าหมดศรัทธาให้ใจของท่านใกล้ชิดกับพระเจ้าและพระองค์จะประทานพลังอำนาจแห่งการปลดปล่อยแก่ท่าน พระองค์จะทำให้ท่านเป็นอิสระ

พี่น้องชายที่รัก จงอยู่ห่างไกลเสมอจากนิสัยที่นำไปสู่การเสพติด ผู้ที่ทำเช่นนี้จะสามารถอุทิศใจ พลัง ความนึกคิด และพลังกำลังเพื่อรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้า

พวกเขาจะไม่หลับข้ามช่วงการฟื้นฟู

ลำดับความสำคัญ

อุปสรรคที่สามที่กั้นเราไม่ให้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในงานนี้คือลำดับความสำคัญที่แข่งขันของสิ่งต่างๆ ที่เราเผชิญ เราบางคน

ยุ่งมากจนรู้สึกราวกับว่าเป็นรถเข็นที่ถูกสัตว์ใช้งานหลายตัวดึง—แต่ละตัวดึงไปคนละทิศละทาง แรงดึงแต่ละทิศนั้นมีมากแต่รถเข็นไม่ขยับเลย

เรามักอุทิศความพยายามอย่างดีที่สุดในการทำงานอดิเรก กีฬา งานฝีมือ เรื่องในชุมชน และเรื่องทางการเมือง สิ่งเหล่านี้อาจเป็นสิ่งดีและมีเกียรติ แต่สิ่งเหล่านี้ให้เวลาและพลังงานแก่เราหรือไม่สำหรับสิ่งที่เราควรให้ลำดับความสำคัญสูงสุด

วิธีแก้ไขคืออะไร

อีกครั้งที่มาจากพระวจนะของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

“จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน

“นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรก

“ข้อที่สองก็เหมือนกันคือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”

สิ่งอื่นในชีวิตควรเป็นรองจากสิ่งที่สำคัญสองสิ่งนี้

แม้ในการรับใช้ในศาสนจักร เป็นเรื่องง่ายที่จะใช้เวลามากในการทำงานโดยไม่มีความรักหรือความเป็นสานุศิษย์

พี่น้องชาย เราเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่

รับปากว่าจะเป็นผู้คนที่รักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและเพื่อนบ้าน และผู้ที่เต็มใจแสดงความรักผ่านทางคำพูดและการกระทำ นี่คือแก่นแท้ของผู้ที่เราเป็นในฐานะสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามหลักธรรมเหล่านี้จะไม่หลับข้ามช่วงการฟื้นฟู

เสียงเรียกให้ตื่น

อัครสาวกเปาโลเขียน “คนที่หลับอยู่ จงตื่นขึ้น และจงเป็นขึ้นจากตาย แล้วพระคริสต์จะทรงส่องสว่างแก่ท่าน”⁹

สหายที่รักของข้าพเจ้า จงรู้ว่าท่านคือบุตรแห่งแสงสว่าง

อย่ายอมให้มีความเห็นแก่ตัว อย่ายอมให้มึนตึ๋นที่จะนำไปสู่การเสพติด อย่ายอมให้ลำดับความสำคัญลงความสนใจไปจากท่านหรือกั้นท่านออกจากพรของการเป็นสานุศิษย์และการรับใช้ฐานะปุโรหิตอันทรงเกียรติ

เป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อเราในฐานะบุคคล ครอบครัว และศาสนจักรของพระคริสต์ที่จะทำงานอันศักดิ์สิทธิ์นี้อย่างไม่กระตือรือร้น

การเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ไม่ใช่การทำเพียงสัปดาห์ละครั้งหรือวันละครั้ง นั่นเป็นสิ่งที่ควรทำตลอดเวลา

คำสัญญาของพระเจ้าแก่ผู้ดำรงฐานะ

ปุโรหิตที่แท้จริงของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าจะเข้าใจได้

ผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค และขยายการเรียกของพวกเขา “ย่อมถูกพระวิญญาณชำระให้บริสุทธิ์จนถึงการทำให้ร่างกายของพวกเขาใหม่อีกครั้ง” ดังนั้นทุกสิ่งที่พระบิดาของเราเมื่อย่อมจะประทานแก่พวกเขา¹⁰

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าอำนาจในการชำระล้างแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และอำนาจแห่งการเปลี่ยนแปลงของพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถเปลี่ยนแปลงและช่วยเหลือมวลมนุษยชาติ เรามีสิทธิพิเศษ หน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์และปิตีที่รับฟังเสียงเรียกของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดให้ตามพระองค์ด้วยความนึกคิดที่เต็มใจและจิตใจที่เปี่ยมด้วยจุดประสงค์ ขอให้เรา “จงสะบัดให้หลุดจากโซ่ที่ผูกมัด [เรา] อยู่, และออกมาจากความมืดมัว, และจงลุกขึ้นจากภัสมธุลี.”¹¹

ขอให้เราตื่นและไม่เหนื่อยอ่อนจากการทำความดี เพราะเรา “กำลังวางรากฐานของงานอันสำคัญยิ่ง”¹² แม้การเตรียมสำหรับการเสด็จมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พี่น้องชาย เมื่อเราเพิ่มแสงสว่างแห่งแบบอย่างของเราในฐานะพยานแก่ความมั่งคั่งและอำนาจของความจริงที่ได้รับการฟื้นฟู เราจะไม่หลับข้ามช่วงการฟื้นฟู ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้และฝากพรของข้าพเจ้าไว้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระอาจารย์ แม้พระเยซูคริสต์เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Martin Luther King Jr., “Don’t Sleep Through the Revolution” (1966 Ware Lecture, Unitarian Universalist Association General Assembly, Hollywood, Florida, May 18, 1966).
2. หลักแห่งความเชื่อ 1:9.
3. ดู blog.oxforddictionaries.com/press-releases/oxford-dictionaries-word-of-the-year-2013.
4. 2 นีไฟ 26:29.
5. มาระโก 8:34-35.
6. 3 นีไฟ 12:29.
7. ดู ตัวอย่าง lds.org/topics/addiction.
8. มัทธิว 22:37-39.
9. เอเฟซัส 5:14.
10. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:33, 38.
11. 2 นีไฟ 1:23.
12. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:33.

โดย ประธานเชรีย บี.อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

ชายแห่งฐานะปุโรหิต

ท่านสามารถเป็นต้นแบบอันยอดเยี่ยม เป็นแบบธรรมดา หรือเป็นแบบที่ไม่ดี ท่านอาจคิดว่าสิ่งนี้ไม่สำคัญสำหรับท่าน แต่สิ่งนี้สำคัญกับพระเจ้า

6 ราวทุกคนมีวีรบุรุษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราเป็นเด็ก ข้าพเจ้าเกิดและเติบโตในพรินซ์ตัน นิวเจอร์ซีย์ สหรัฐ ทิมกีฟ้าที่โด่งดังซึ่งอยู่ใกล้ที่เธออยู่มีสำนักงานใหญ่อยู่ในนิวยอร์กซิตี ซึ่งเป็นบ้านของทิมเบสบอลอาชีพสามทีมในสมัยนั้น เดอะบรูคลินดอดเจอร์ส เดอะนิวยอร์กไจแอนท์ และเดอะนิวยอร์กแยงกี้ ฟิลาเดลเฟียอยู่ใกล้บ้านเรามากกว่าและเป็นบ้านของทิมกีฟ้าและทีมเบสบอลเดอะฟิลาดี มีหลายคนที่สามารถเป็นวีรบุรุษนักเบสบอลสำหรับข้าพเจ้าในทีมเหล่านั้น โจ ดิมาจจิโอ เล่นให้กับเดอะนิวยอร์กแยงกี้ กลายเป็นวีรบุรุษนักเบสบอลของข้าพเจ้า เมื่อพี่ชายและเพื่อนของข้าพเจ้าเล่นเบสบอลที่สนามโรงเรียนซึ่งอยู่ติดกับบ้านของเรา ข้าพเจ้าพยายามเหวี่ยงไม้แบบที่ข้าพเจ้าคิดว่าโจ ดิมาจจิโอทำ เป็นช่วงเวลาก่อนที่จะมี

โทรทัศน์ (นี่เป็นประวัติศาสตร์โบราณ) ดังนั้นข้าพเจ้าจึงนึกภาพจากหนังสือพิมพ์ที่ใช้เพื่อเลียนแบบการตีของเขา

เมื่อข้าพเจ้าโตขึ้นคุณพ่อขับรถพาไปที่แยงกี้สเตเดียม นี่เป็นเพียงครั้งเดียวที่ข้าพเจ้าดูโจ ดิมาจจิโอเล่น ราวกับข้าพเจ้ายังอยู่ที่นั่น ในความคิดข้าพเจ้าสามารถเห็นเขาเหยียดไม้ตีและเห็นลูกเบสบอลสีขาวลอยตรงไปสู่จุดกลางสนาม

ตอนนี้ ทักษะเบสบอลของข้าพเจ้าจะไม่ มีวันใกล้เคียงกับวีรบุรุษสมัยเด็กของข้าพเจ้า แต่หลายครั้งที่ข้าพเจ้าตีเบสบอลได้ดี ข้าพเจ้าเลียนแบบระดับของการตีลูกอันทรงพลังของเขาให้เหมือนที่สุดเท่าที่จะทำได้

เมื่อเราเลือกวีรบุรุษ เราเริ่มต้นเลียนแบบสิ่งที่เราชื่นชอบที่สุดในพวกเขาโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ

คุณพ่อคุณแม่ของข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้ นำวีรบุรุษมาอยู่บนเส้นทางของข้าพเจ้าตั้งแต่ เป็นเด็ก คุณพ่อพาไปแข่งกอล์ฟเดย์มเพียง ครั้งเดียวเพื่อสังเกตการเล่นของวีรบุรุษนัก เบสบอลของข้าพเจ้า แต่ทุกวันนี้อาทิตย์ท่าน พาข้าพเจ้าไปสังเกตชายแห่งฐานะปุโรหิตผู้ กลายเป็นวีรบุรุษของข้าพเจ้า วีรบุรุษคนนั้น หล่อหลอมชีวิตข้าพเจ้า คุณพ่อเป็นประธาน สาขาของสาขาเล็กๆ ที่ประชุมในบ้านของเรา ถ้าท่านลงมาชั้นล่างในเช้าวันอาทิตย์ ท่าน ก็อยู่ในโบสถ์แล้ว สาขาของเราไม่เคยมีคน เข้าร่วมประชุมมากกว่า 30 คน

มีชายหนุ่มคนหนึ่งขับรถพามาประชุมที่บ้านของเรา แต่เขาไม่เคยเข้ามาในบ้าน เขาไม่ใช่สมาชิก คุณพ่อของข้าพเจ้าประสบความสำเร็จโดยออกไปหาเขาตรงที่เขาจอดรถและเชิญให้เขาเข้ามาในบ้านของเรา เขา รับบัพติศมาและเป็นผู้นำฐานะปุโรหิตแห่ง อาโรนคนแรกและคนเดียวของข้าพเจ้า เขา กลายเป็นวีรบุรุษฐานะปุโรหิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายังคงจำรูปแกะสลักไม้ที่เขาให้เป็น รางวัลหลังจากที่เราทำโครงการตัดฟันให้ หญิงม่ายเสร็จ ข้าพเจ้าพยายามเป็นเหมือน เขาเมื่อไรก็ตามที่ข้าพเจ้ากล่าวยกย่องผู้รับ ใช้พระเจ้าที่ควรค่าแก่การยกย่องนั้น

ข้าพเจ้าเลือกวีรบุรุษอีกคนในสาขาเล็กๆ ของศาสนจักร เขาเป็นนาวิกโยธินสหรัฐผู้มา

ที่การประชุมของเราโดยสวมเครื่องแบบสีเขียว ของนาวิกโยธิน ช่วงนั้นมีสงคราม เพียงเท่า นั้นก็ทำให้เขาเป็นวีรบุรุษของข้าพเจ้า กองทัพ เรือส่งเขามาที่มหาวิทยาลัยพรินซ์ตันเพื่อ ศึกษาต่อ แต่นอกจากชื่นชมชุดเครื่องแบบ ของเขา ข้าพเจ้าดูเขาเล่นเป็นกัปตันทีมฟุตบอลของมหาวิทยาลัยพรินซ์ตันในพาล์มเมอร์ สเตเดียม ข้าพเจ้าดูเขาเล่นในทีมบาสเก็ตบอลมหาวิทยาลัยและดูเขาเล่นเป็นมือโปร รับลูกในทีมเบสบอล

ยิ่งกว่านั้น เขามาที่บ้านข้าพเจ้าในระหว่าง สืบค้นหาเพื่อสาธิตวิธีชู้ตลูกบาสเก็ตบอลด้วย ทั้งมือซ้ายและมือขวา เขาบอกว่าข้าพเจ้าจะ ต้องการทักษะนั้นเพราะสักวันหนึ่งข้าพเจ้าจะ เล่นบาสเก็ตบอลกับทีมที่ดี ตอนนั้นข้าพเจ้า ยังไม่รู้ แต่เป็นเวลาหลายปีที่เขาเป็นต้นแบบ ของชายแห่งฐานะปุโรหิตที่แท้จริงสำหรับ ข้าพเจ้า

ท่านแต่ละคนจะเป็นต้นแบบของชายแห่ง ฐานะปุโรหิตไม่ว่าท่านอยากจะเป็นหรือไม่ ท่านกลายเป็นเทียนที่ส่องสว่างเมื่อท่านยอม รับฐานะปุโรหิต พระเจ้าทรงวางท่านบนเชิง เทียนเพื่อเป็นแสงสว่างส่องทางให้ทุกคนที่อยู่ รอบท่าน นั่นเป็นความจริงอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่อยู่ในโควรัมฐานะปุโรหิตของท่าน ท่าน สามารถเป็นต้นแบบอันยอดเยี่ยม เป็นแบบ ธรรมดา หรือเป็นแบบที่ไม่ดี ท่านอาจคิดว่า

สิ่งนี้ไม่สำคัญสำหรับท่าน แต่สิ่งนี้สำคัญกับ พระเจ้า พระองค์ตรัสไว้ดังนี้

“ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก นครซึ่งอยู่บนภูเขาจะถูกปิดบังไว้ไม่ได้

“เมื่อจุดตะเกียงแล้วไม่มีผู้ใดเอามาปิดครอบ ไว้ ย่อมตั้งไว้บนเชิงตะเกียง จะได้ส่องสว่าง แก่ทุกคนที่อยู่ในบ้านนั้น

“พวกท่านจงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อ ว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้ สถิตในสวรรค์”

ข้าพเจ้าได้รับพรจากแบบอย่างของผู้ดำรง ฐานะปุโรหิตที่ยอดเยี่ยมในโควรัมซึ่งข้าพเจ้า ไซคัสได้รับใช้ ท่านสามารถทำสิ่งที่พวกเขา ทำให้ข้าพเจ้าโดยการเป็นแบบอย่างให้คนอื่น ทำตาม

ข้าพเจ้าสังเกตเห็นอุปนิสัยธรรมดาตาม อย่างเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตผู้ที่เป็นวีรบุรุษ ของข้าพเจ้า หนึ่งคือ รูปแบบของการสวด อ้อนวอน สอง นิสัยของการรับใช้ และสาม การตัดสินใจแน่วแน่ที่จะเป็นคนที่ซื่อสัตย์

เราทุกคนสวดอ้อนวอน แต่ผู้ดำรงฐานะ ปุโรหิตที่ท่านอยากเป็นจะสวดอ้อนวอนเสมอ และด้วยเจตนาแท้จริง ในตอนค่ำท่านจะคุก- เขาขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสำหรับพรของ วันนั้น ท่านจะขอบพระทัยสำหรับบิดามารดา สำหรับครู และสำหรับแบบอย่างอันยอดเยี่ยม

ให้ทำตาม ท่านจะอธิบายในคำสวด อ้อนวอนของท่านอย่างเจาะจงถึงผู้ที่เป็นพรแก่ชีวิตท่านและด้วยวิธีใดตลอดวันนั้น นั่นจะทำให้เวลาชั่วครู่และมากกว่านั้นเพียงเล็กน้อยนั้นจะทำให้ท่านประหลาดใจและเปลี่ยนแปลงท่าน

ขณะที่ท่านสวดอ้อนวอนขอการให้อภัย ท่านจะพบว่าตนเองให้อภัยผู้อื่น ขณะที่ท่านสวดอ้อนวอนขอพระทัยพระเจ้าสำหรับพระเมตตา ท่านจะนึกถึงชื่อของคนอื่นที่ต้องการความเมตตาจากท่าน อีกครั้งที่ประสบการณ์จะทำให้ท่านแปลกใจทุกวันและเวลาผ่านไปสิ่งนี้จะเปลี่ยนแปลงท่าน

ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าวิธีหนึ่งที่ท่านจะเปลี่ยนแปลงจากการสวดอ้อนวอนอย่างแรงกล้า คือท่านจะรู้สึกที่ท่านคือลูกของพระเจ้าอย่างแท้จริง เมื่อท่านรู้ว่าท่านคือลูกของพระเจ้า ท่านจะรู้ว่าพระองค์ทรงคาดหวังมากจากท่าน เพราะท่านเป็นลูกของพระองค์ พระองค์จะทรงคาดหวังให้ท่านทำตามคำสอนของพระองค์และคำสอนของพระบุตรอันเป็นที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์ พระองค์จะทรงคาดหวังให้ท่านเลือก-

เพื่อและมีเมตตาต่อผู้อื่น พระองค์จะทรงผิดหวังถ้าท่านหยิ่งจองหองและเห็นแก่ตัว พระองค์จะประทานพรให้ท่านมีความปรารถนาที่จะให้ความสนใจของผู้อื่นอยู่เหนือความสนใจของท่าน

บางคนในพวกท่านเป็นแบบอย่างอยู่แล้วในเรื่องของการรับใช้ฐานะปุโรหิตอย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย บางคนรับใช้เป็นเวลานานหลังอาทิตยตกดิน ไม่มีใครเห็นคุณค่าหรือการสรรเสริญต่อสาธารณชนในโลกนี้ สำหรับการเสียสละเวลาและพลังกำลัง ข้าพเจ้าออกไปกับคนหนุ่มสาวขณะที่พวกเขาใช้ผู้ที่อยู่ในโลกแห่งวิญญาณ ผู้ที่ไม่สามารถรับพรพระวิหารได้ด้วยตนเอง

ขณะที่ข้าพเจ้าเห็นความสุขแทนที่ความเหนื่อยล้าบนใบหน้าของผู้ที่รับใช้ในตอนเช้าตรู่และตอนดึก ข้าพเจ้ารู้ว่ามีความหวังอันยิ่งใหญ่ในชีวิตนี้สำหรับการรับใช้ฐานะปุโรหิตอย่างไม่เห็นแก่ตัว แต่เป็นเพียงเครื่องเตือนใจถึงปิตีที่พวกเขาจะแบ่งปันกับผู้ที่พวกเขาใช้ในโลกแห่งวิญญาณ

ข้าพเจ้าเห็นความสุขอย่างเดียวกันนั้น

ใบหน้าของผู้ที่พบกับผู้อื่นถึงพรซึ่งมาจากการเป็นส่วนหนึ่งในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าข้าพเจ้ารู้จักประธานสาขาคนหนึ่งผู้ที่นำคนมาเรียนกับผู้สอนศาสนาทุกวัน เมื่อไม่กี่เดือนก่อนเขายังไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร ตอนนี้ผู้สอนศาสนามากำลังสอน สาขามีคนเพิ่มขึ้นและเข้มแข็งเพราะเขา ยิ่งกว่านั้น เขาเป็นแสงสว่างให้คนอื่นผู้ที่เปิดปากของพวกเขาและเร่งการรวมลูกหลานของพระบิดาบนสวรรค์ของพระเจ้า

ขณะที่ท่านสวดอ้อนวอนและรับใช้ผู้อื่น ความรู้ของท่านที่ท่านเป็นลูกของพระเจ้าเป็นเจ้าและความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับพระองค์จะเพิ่มขึ้น ท่านจะตระหนักมากขึ้นว่าพระองค์ทรงโคกเค็รถ้าท่านไม่ซื่อสัตย์ในทุกๆรูปแบบ ท่านจะมีความมุ่งมั่นมากขึ้นในการรักษาคำพูดต่อพระเจ้าและต่อผู้อื่น ท่านจะระวังมากขึ้นเมื่อหยิบสิ่งของที่ไม่ใช่ของท่าน ท่านจะซื่อสัตย์ต่อนายจ้างมากขึ้น ท่านจะมีความมุ่งมั่นมากขึ้นที่จะไปถึงให้ตรงเวลา และทำหน้าที่ของท่านที่ได้รับจากพระเจ้าซึ่งท่านยอมรับว่าจะทำให้สำเร็จ

แทนที่จะสงสัยว่าผู้สอนประจำบ้านของพวกเขาจะมาใหม่ ลูกๆ ในครอบครัวที่ท่านได้รับเรียกให้สอนจะตั้งตาคอยให้ท่านมาเยี่ยมลูกๆ ของข้าพเจ้าได้รับพรนั้น เมื่อพวกเขาเติบโตใหญ่ พวกเขาจะมีวีรบุรุษแห่งฐานะปุโรหิตช่วยให้พวกเขากำหนดวิถีของตนเองในการรับใช้พระเจ้า แบบอย่างอันเป็นพรนั้น ปัจจุบันกำลังส่งผ่านไปสู่รุ่นที่สาม

ข่าวสารของข้าพเจ้าเป็นคำขอบคุณด้วย ข้าพเจ้าขอบคุณสำหรับคำสวดอ้อนวอนของท่าน ข้าพเจ้าขอบคุณที่ท่านคุกเข่าเพื่อระลึกถึงความจริงที่ว่าท่านไม่มีคำตอบทั้งหมด ท่านสวดอ้อนวอนถึงพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์เพื่อแสดงความสำนึกคุณและวิงวอนขอพรของพระองค์บังเกิดแก่ชีวิตและครอบครัวของท่าน ข้าพเจ้าขอบคุณสำหรับการรับใช้ผู้อื่นและสำหรับเวลาที่ท่านรู้สึกว่าคุณต้องการคำขอบคุณต่อการรับใช้ของท่าน

เราอมรับคำเตือนของพระเจ้าว่าถ้าเราแสวงหาชื่อเสียงในโลกนี้จากการรับใช้ เราอาจสูญเสียพรที่ยิ่งใหญ่กว่า ท่านจะระลึกถึงถ้อยคำเหล่านี้

“จงระวัง อย่าทำศาสนกิจเพื่ออดคนอื่น ถ้าทำอย่างนั้นท่านทั้งหลายจะไม่ได้รับบำเหน็จจากพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ “เพราะฉะนั้น เมื่อท่านทำทานอย่าเป่า

แต่รูปร่างหน้าเหมือนพวกคนหน้าชื่อใจคด ที่ทำในธรรมศาลาและตามถนน เพื่อให้คนสรรเสริญ เราบอกความจริงแก่พวกท่านว่าพวกเขาได้รับบำเหน็จของพวกเขาแล้ว

“แต่ท่านเมื่อทำทาน อย่าให้มือซ้ายรู้การกระทำของมือขวา

“เพื่อว่าท่านของท่านจะเป็นทานลับ และพระบิดาของท่านผู้ทรงเห็นในที่ลับ จะประทานบำเหน็จแก่ท่าน”²

ผู้ที่เป็นต้นแบบแห่งผู้ดำรงฐานะปุโรหิตอันประเสริฐไม่ได้เป็นที่ยอมรับโดยง่ายว่าพวกเขามีคุณลักษณะของวีรบุรุษ แท้จริงแล้ว เป็นเรื่องยากด้วยซ้ำสำหรับพวกเขาที่จะเห็นสิ่งที่ข้าพเจ้าชื่นชมอย่างมาก ข้าพเจ้าพูดว่าคุณพ่อของข้าพเจ้าเป็นประธานที่ซื่อสัตย์ของสาขาเล็กๆ ของศาสนจักรในนิวเจอร์ซีย์ ต่อมาท่านเป็นสมาชิกของคณะกรรมการโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญของศาสนจักร กระนั้นวันนี้ข้าพเจ้าก็ยังระวังที่จะพูดอย่างถ่อมตนถึงการรับใช้ฐานะปุโรหิตของท่าน เพราะท่านถ่อมตน

สิ่งนี้เป็นความจริงด้วยเช่นกันกับนาวิกโยธิน ผู้เป็นวีรบุรุษในวัยเด็กของข้าพเจ้า เธอไม่เคยพูดถึงการรับใช้ฐานะปุโรหิตหรือความสำเร็จของเขากับข้าพเจ้า เธอเพียงแต่รับใช้ ข้าพเจ้าเรียนรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์ของเขาจากคนอื่น ข้าพเจ้าก็บอกไม่ได้ว่าเขาเห็นลักษณะนิสัยของตัวเองซึ่งข้าพเจ้าชื่นชมหรือไม่

ดังนั้นคำแนะนำของข้าพเจ้าแก่ท่านผู้ที่ต้องการเป็นพระแก่คนอื่นด้วยฐานะปุโรหิตของท่านนั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องชีวิตของท่านซึ่งเป็นเรื่องเฉพาะตัวสำหรับทุกคนเว้นแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

จงสวดอ้อนวอนถึงพระองค์ ขอบพระทัยพระองค์สำหรับสิ่งต่างๆ ทุกอย่างในชีวิต ทูลถามพระองค์ให้รู้จักคนที่พระองค์จะทรงเตรียมไว้บนทางของท่านเพื่อให้ท่านรับใช้ iving ว่าพระองค์จะทรงช่วยท่านทำการรับใช้นั้น สวดอ้อนวอนว่าท่านจะสามารถให้อภัยและที่ท่านสามารถได้รับการให้อภัย จากนั้นรับใช้พวกเขา รักพวกเขา และให้อภัยพวกเขา

เหนือสิ่งอื่นใด จงจำไว้ว่าการรับใช้ทุกอย่างที่ท่านทำ ไม่มีสิ่งใดยิ่งใหญ่กว่าการช่วยให้ผู้คนเลือกที่จะมีชีวิตนิรันดร์ พระผู้เป็นเจ้าของท่านแนวทางอันสำคัญยิ่งต่อเราเกี่ยวกับวิธีใช้ฐานะปุโรหิตของเรา พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมของสิ่งนี้ นี่คือนิสัยอย่างที่เราเห็นในสวนเล็กน้อยถึงส่วนที่ดีที่สุดของผู้รับใช้ของพระองค์บนโลกนี้

“และพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของรับสั่งกับโมเสส, โดยตรัสว่า: พี่สาววรรคานั้น, มีมากมาย, และไม่สามารถนับได้สำหรับมนุษย์; แต่นับไว้สำหรับเรา, เพราะมันเป็นของเรา.

“และตั้งแผ่นดินโลกหนึ่งจะสูญสิ้นไป, และฟ้าสวรรค์ของมันฉันใด แม้ฉันนั้นแผ่นดินโลกใหม่จะอุบัติ; และไม่มีที่สิ้นสุดกับงานของ

เรา, ไม่ทั้งกับถ้อยคำของเรา

“เพราะเหตุนี้, นี่คือนิสัยของเราและรักมีภาพของเรา—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์.”³

เราต้องช่วยในงานนั้น เราแต่ละคนสามารถสร้างความแตกต่าง เราได้รับการเตรียมสำหรับยุคสมัยของเราและอยู่ในยุคสุดท้ายแห่งงานอันศักดิ์สิทธิ์ เราแต่ละคนได้รับพรกับแบบอย่างของผู้ที่ทำงานนั้นเป็นจุดประสงค์สำคัญของเวลาบนโลกของพวกเขา

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราช่วยกันให้มีโอกาสนั้น

พระผู้เป็นเจ้าของพระบิดาบนสวรรค์ทรงพระชนม์และจะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของท่านเพื่อให้ท่านได้รับความช่วยเหลือที่จำเป็นในการรับใช้พระองค์ให้ดี พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ฟื้นคืนพระชนม์ นี่คือนิสัยจักรของพระองค์ ฐานะปุโรหิตที่ท่านดำรงอยู่คืออำนาจในการกระทำในพระนามของพระองค์ในงานของพระองค์เพื่อรับใช้ลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้าของท่านขณะที่ท่านมอบตั้งใจของท่านแก่งานนี้ พระองค์จะทรงขยายท่าน ข้าพเจ้าสัญญาสิ่งนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา เอเมน ■

อ้างอิง

1. มัทธ 5:14-16.
2. มัทธ 6:1-4.
3. โมเสส 1:37-39.

โดย ประธานโฮมส์ เอส. มอนสัน

จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด

ขอให้เรา—ทุกคน—มีความกล้าหาญที่จะอยู่ตรงข้ามกับเสียงนิยมของคนส่วนใหญ่ ความกล้าหาญที่จะยืนหยัดเพื่อหลักการ

ฟี น้องที่รักของข้าพเจ้า เป็นเรื่องดีเหลือเกินที่ได้อยู่กับท่านอีกครั้ง ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือจากสวรรค์ขณะใช้โอกาสนี้กล่าวแก่ท่าน นอกเหนือจากในศูนย์ประชุมใหญ่แห่งนี้ มีผู้คนหลายพันคนมารวมกันที่โบสถ์และสถานที่อื่นๆ เกือบทั่วโลก สายใยเดียวกันผูกพันเราทุกคนไว้ เพราะเราได้รับหน้าที่ให้ดำรงฐานะปุโรหิตของพระเจ้า

เราอยู่ที่นั่นบนแผ่นดินโลกในช่วงเวลาอันน่าทึ่งของประวัติศาสตร์ โอกาสของเราแทบไร้ขีดจำกัด กระนั้นเรายังเผชิญการทำหายนามากมาย บางอย่างเกิดขึ้นเฉพาะในยุคสมัยของเรา เราอาศัยอยู่ในโลกที่ค่านิยมทางศีลธรรมถูกทิ้งขว้างเป็นอันมาก โลกที่บาปแสดงออกอย่างโจ่งแจ้ง และการล่อลวงที่จะหันเหเราออกจากทางคับแคบและแคบนั้นมีอยู่ราย-

รอบ เราเผชิญกับแรงกดดันไม่หยุดหย่อน รวมถึงอิทธิพลแฝงซึ่งทำลายสิ่งดีงามแล้วพยายามแทนที่ด้วยปรัชญาและขนบธรรมเนียมอันตื่นเงินของสังคมฝ่ายโลก

เนื่องจากการท้าทายเหล่านี้และการท้าทายอื่นๆ การตัดสินใจจึงอยู่ตรงหน้าเราเสมอซึ่งสามารถกำหนดจุดหมายปลายทางของเราได้ เพื่อให้เราตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง เราต้องมีความกล้าหาญ—ความกล้าหาญที่จะพูดว่าไม่ เมื่อสมควร ความกล้าหาญที่จะพูดว่าได้ เมื่อเหมาะสม ความกล้าหาญที่จะทำสิ่งถูกต้องเพราะสิ่งนั้นถูกต้อง

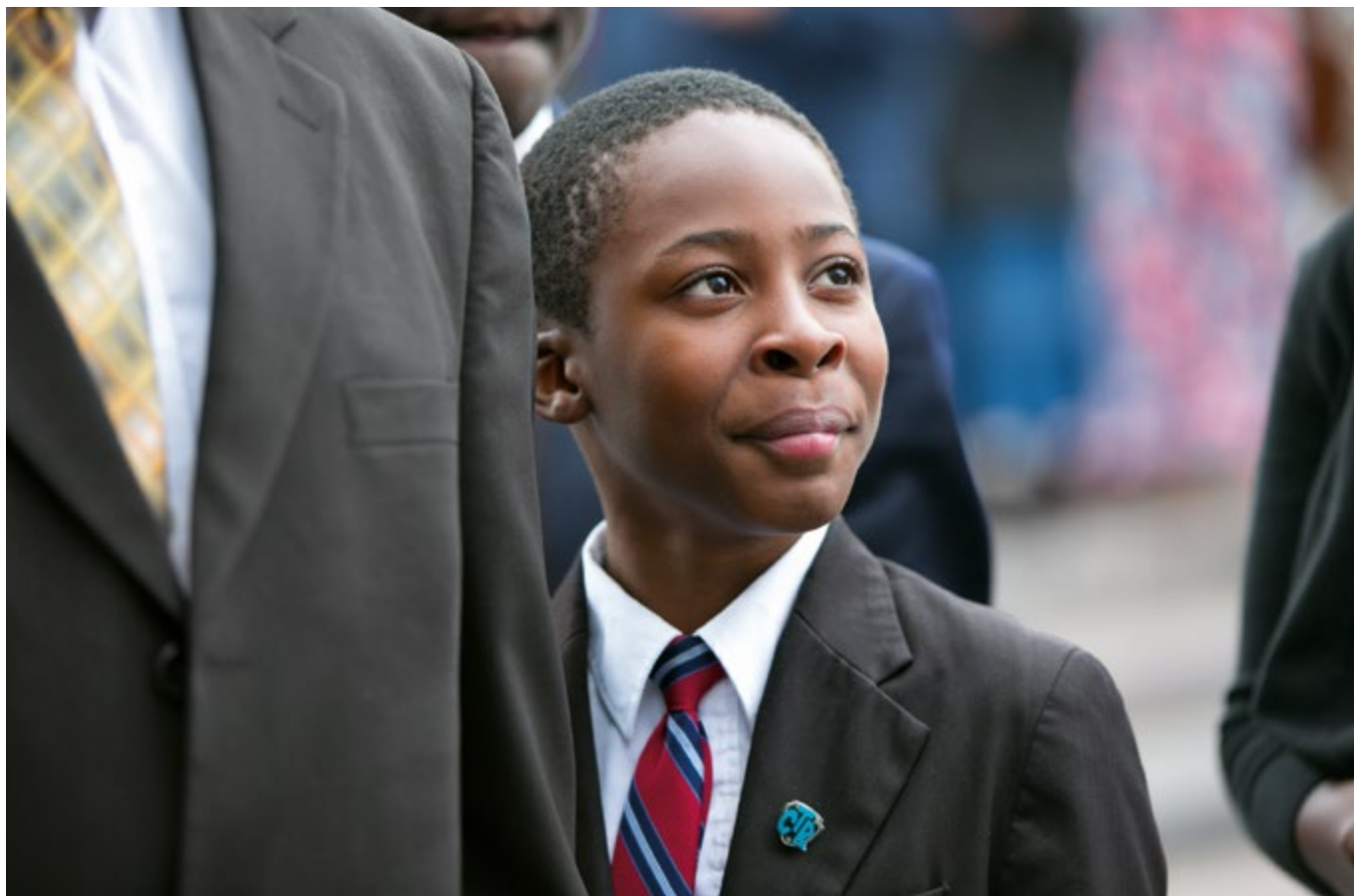
เมื่อกระแสสังคมในปัจจุบันกำลังออกห่างจากค่านิยมและหลักการของพระเจ้าอย่างรวดเร็ว แทบจะแน่นอนว่าเราย่อมได้รับการร้องขอให้ปกป้องสิ่งที่เราเชื่อ เราจะมีความกล้าหาญในการทำเช่นนั้นหรือไม่

ประธานเจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์ ซึ่งเคยเป็นสมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุดหลายปี กล่าวว่า “เป็นที่รู้กันว่ามีหลายกรณีซึ่ง [ผู้] ที่เราคิดว่ามีศรัทธา... กลับรู้สึกว้าวหากพวกเขายืนยันตามความเชื่อของตนในทุกเรื่องอาจทำให้เพื่อนที่ไม่มีความเชื่อเช่นนั้นล้อเลียนได้ พวกเขาจึงต้องตัดแปลงหรืออธิบายให้พ้นตัวเกี่ยวกับความเชื่อของตน หรือเจือจางจนถึงขั้นทำลาย หรือแม้กระทั่งสร้างโยนทิ้ง นั่นคือคนหน้าซื่อใจคด”¹ เราคงไม่ปรารถนาจะถูกเรียกเช่นนั้น แต่กระนั้นเราจึงตั้งเลที่จะประกาศความเชื่อของเราในบางสถานการณ์ใช่หรือไม่

เราสามารถช่วยให้ตนเองปรารถนาที่จะทำสิ่งถูกต้อง หากเราเข้าร่วมกิจกรรมและวางตนเองไว้ในที่ซึ่งความคิดของเราได้รับอิทธิพลดีและที่ซึ่งพระวิญญาณพระเจ้าจะสบายใจ

ข้าพเจ้าจำได้เคยอ่านคำแนะนำจากพ่อคนหนึ่งที่ทำให้ลูกชายเมื่อเขาต้องจากบ้านไปเรียนหนังสือว่า “ถ้าลูกพบว่าตนเองอยู่ในที่ซึ่งไม่ควรอยู่ จงออกจากที่นั่น!” ข้าพเจ้าให้คำแนะนำเดียวกันแก่ทุกท่านว่า “ถ้าท่านพบว่าตนเองอยู่ในที่ซึ่งไม่ควรอยู่ จงออกจากที่นั่น!”

การเรียกให้กล้าหาญมาสู่เราตลอดเวลาทุกวันในชีวิตเราต้องการความกล้าหาญ—ไม่เฉพาะเมื่อเกิดเหตุการณ์วิกฤติเท่านั้น แต่บ่อยครั้งเมื่อเราทำการตัดสินใจหรือตอบสนอง

ต่อสภาวะการณ์ต่างๆ รอบตัว กวีและนักเขียนนวนิยายชาวสกอตต์นามโรเบิร์ต ลูอิส สตีเวนสัน กล่าวว่า “ความกล้าหาญในชีวิตประจำวันมีพยานน้อยนัก แต่ท่านมิได้ด้อยเกียรติไปกว่าใคร แม้ไร้เสียงกลองและคนแห่ของสรรเสริญ”²

ความกล้าหาญมาในหลายรูปแบบ ชาร์ลส์ สวินดอลล์ นักประพันธ์ชาวคริสต์เขียนไว้ดังนี้ “ความกล้าหาญมิได้จำกัดอยู่แต่ในสนามรบ... หรือมิใช่เพื่ออาชญากรรมจับโมยในบ้านท่าน บททดสอบความกล้าหาญแบบยลยิ่งกว่านั้น เป็นบททดสอบภายในตัวเรา เช่น การรักษาความซื่อสัตย์เมื่อไม่มีใครมองอยู่... เช่นการยืนอย่างโดดเดี่ยวเมื่อถูกเข้าใจผิด”³ ข้าพเจ้าขอเพิ่มเติมว่าความกล้าหาญภายในที่ว่านี้รวมถึงการทำสิ่งถูกต้องแม้ว่าเราอาจจะหวั่นกลัว การปกป้องความเชื่อของเราแม้ต้องเสี่ยงต่อการถูกหัวเราะเยาะ และการยึดมั่นต่อความเชื่อเหล่านั้นแม้มีเค้าลางว่าจะต้องสูญเสียเพื่อนหรือสถานะทางสังคม ผู้ที่ยืนหยัดอย่างแน่วแน่เพื่อสิ่งถูกต้องบางครั้งจะต้องเสี่ยงต่อการไม่เป็นที่ยอมรับและ

ขาดคนนิยม

ขณะประจำการในกองทัพเรือสหรัฐอเมริกา สงครามโลกครั้งที่สอง ข้าพเจ้าเรียนรู้เกี่ยวกับวีรกรรม อุทาหรณ์ของความมองอาจ และตัวอย่างความกล้าหาญต่างๆ เรื่องหนึ่งที่ข้าพเจ้าไม่มีวันลืมคือความกล้าหาญแบบเจียบๆ ของกะลาสีวัย 18 ปีคนหนึ่ง—ซึ่งอยู่นอกศาสนจักร—และไม่จงหองเกินกว่าจะสวดอ้อนวอน จาก 250 คนในกอง เขาเป็นเพียงคนเดียวที่คุกเข่าลงข้างเตียงในแต่ละคืน บางครั้งท่ามกลางคำเย้ยหยันจากพวกอันธพาล และคำพูดตลกค่นองจากพวกที่ไม่เชื่อ เขาก็มืดศีรษะสวดอ้อนวอนพระเจ้าเป็นประจำ เขาไม่เคยหวั่นไหว ไม่เคยลังเล เขากล้าหาญ

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าได้ยินตัวอย่างของคนที่คล้ายจะขาดความกล้าหาญภายในดังกล่าว เพื่อนคนหนึ่งเล่าถึงการประชุมศิลาจารึกที่กระตุ้นจิตวิญญาณและส่งเสริมศรัทธาซึ่งเธอกับสามีเข้าร่วมในวอร์ด เขาวชนชายคนหนึ่งซึ่งดำรงตำแหน่งบุโรหิตในฐานะบุโรหิตแห่งอาโรนสัมผัส์สใจทุกคนในที่ประชุมเมื่อเขาพูดถึงความจริงของพระกิตติคุณและปิติ

ที่ได้จากการรักษาพระบัญญัติ เขาแสดงประจักษ์พยานอันแรงกล้าได้อย่างจับใจ ขณะยืนอยู่บนแท่นพูดในภาพลักษณ์สะอาดเรียบร้อยด้วยเสื้อเชิ้ตสีขาวผูกเนคไท

ต่อมาในวันเดียวกัน ขณะที่สตรีผู้นี้กับสามีขับรถผ่านละแวกบ้านเด็กหนุ่มคนนั้น พวกเขาเห็นเด็กหนุ่มคนเดียวกันกับคนที่สร้างแรงบันดาลใจให้อย่างมากเมื่อไม่กี่ชั่วโมงที่ผ่านมา แต่เวลานี้ภาพของเขากลับกลายเป็นคนละคนขณะเดินไปตามทางเท้าด้วยเสื้อผ้าโทรมๆ—และสูบบุหรี่ เพื่อนข้าพเจ้ากับสามีไม่เพียงผิดหวังและเสียใจอย่างมากเท่านั้น แต่ยังสับสนด้วยว่าเขาทำอย่างไรจึงสามารถเป็นคนหนึ่งในการประชุมศิลาจารึกได้อย่างน่าเชื่อถือเช่นนั้น แล้วเปลี่ยนเป็นอีกคนโดยสิ้นเชิงได้อย่างรวดเร็วเหลือเกิน

พี่น้องทั้งหลาย ท่านเป็นคนเดิมในทุกแห่งที่ท่านอยู่และทุกสิ่งที่ท่านทำหรือไม่—คนที่พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงต้องการให้ท่านเป็นและคนที่ท่านรู้ว่าควรจะเป็น

ในบทสัมภาษณ์ที่ตีพิมพ์ในนิตยสารระดับประเทศฉบับหนึ่ง นักบาสเกตบอล NCAA

ในเมืองริชมอนด์ รัฐมิสซูรี พาร์ลีย์ พี. แพททท์ หนึ่งในบรรดาผู้ต้องขังเขียนเล่าเกี่ยวกับคืนวันหนึ่งดังนี้ “เรานอนราวกับสลบไสลจนกระทั่งผ่านพื้นที่เชิงคีน หูและใจของเราอบซ้าจากการฟังคำพูดหยาบไลนคึกคะนอง คำสบถสาบานน่าขยะแขยง คำลบหลู่อันเลวร้าย และภาษาสกปรกจากผู้คุมของเรา”

เอ็ดเดอร์แพทท์กล่าวต่อว่า

“ข้าพเจ้าฟังจนรู้สึกสะอิดสะเอียน ตกใจจนพองสยองเกล้า และเต็มไปด้วยความรู้สึกเดือดดาลอย่างสมควรจนแทบอดกลั้นไม่ได้ที่จะลุกขึ้นต่อว่าผู้คุมเหล่านั้น แต่ [ข้าพเจ้า] ไม่ได้พูดอะไรกับโจเซฟหรือใครเลย แม้ข้าพเจ้าจะนอนติดกับท่านและรู้ว่าท่านตื่นอยู่ แต่จู่ๆ ท่านก็พรวดพราดลุกขึ้นพูดด้วยเสียงดัง กึกก้องคล้ายสังโศคราม เเท่าที่ข้าพเจ้าจำได้ ท่านพูดดังนี้

“เสียบ... ในพระนามของพระเยซูคริสต์ผมขอตำหนิพวกคุณ และสั่งให้พวกคุณนั่งเสีย ผมจะไม่ทนฟังคำพูดพวกนั้นอีกแม้แต่นาทีเดียว จงหยุดพูดแบบนี้ ไม่เช่นนั้น คุณหรือผมต้องตายกันไปข้างหนึ่ง เดียวนี้!”

โจเซฟ “ยืนตัวตรงด้วยท่าทางน่าเกรงขามยิ่ง” ดังที่เอ็ดเดอร์แพทท์อธิบาย ท่านถูกตีตรวน ปราศจากอาวุธ แต่ก็ยังสงบนิ่งและสง่างาม ท่านมองลงมายังพวกผู้คุมที่กลัวจนหลบเข้ามุมหรือหมอบลงแทบเท้า ชายที่ดูเหลือขอเหล่านี้ขอโทษท่านและไม่ปริปากพูดอีกต่อไป

การกระทำด้วยความกล้าหาญไม่ได้เกิดผลน่าประทับใจโดยทันทีแบบนี้ทุกครั้ง แต่ทุกการกระทำเช่นนั้นนำมาซึ่งสันติสุขในใจและความรู้ที่ว่าคุณถูกต้องและความจริงได้รับการปกป้อง

เป็นไปไม่ได้ที่จะยืนตั้งตรงเมื่อห้อยรากลง ในทราหยที่หาความแน่นอนไม่ได้ของความคิดเห็นและความเห็นชอบอันเป็นที่นิยม สิ่งจำเป็นคือความกล้าหาญเยี่ยงดาเนียล อปีนาโด โมโรโน หรือโจเซฟ สมิธ เพื่อที่เราจะมั่นคงและแน่วแน่ต่อสิ่งที่เรารู้ว่าถูกต้อง ท่านเหล่านั้นไม่ได้กล้าหาญที่จะทำสิ่งง่ายๆ แต่กล้าหาญที่จะทำสิ่งที่ถูกต้อง

เราทุกคนจะเผชิญความกลัว ประสบการณ์ ล้อเลียน และพบกับปฏิปักษ์ ขอให้เรา—ทุกคน—มีความกล้าหาญที่จะอยู่ตรงข้ามกับ

ชาวอเมริกันที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งชื่อจาบารี พาร์คเกอร์ ซึ่งเป็นสมาชิกศาสนาจักร ต้องเล่าถึงคำแนะนำที่ดีที่สุดซึ่งเขาได้รับจากพ่อ จาบารีตอบว่า “[คุณพ่อ] บอกว่า จงเป็นคนเดิมที่ถูกเป็นในความมืด อย่างที่ถูกเป็นในความสว่าง”⁴ นั่นคือคำแนะนำสำคัญสำหรับเราทุกคน

พระคัมภีร์ของเราเต็มไปด้วยแบบอย่างของความกล้าหาญแบบที่เรารู้อยู่กันดีในปัจจุบัน ศาสดาพยากรณ์ดาเนียลแสดงถึงความกล้าหาญสูงสุดด้วยการลุกขึ้นปกป้องสิ่งที่ท่านรู้ว่าถูกต้อง และโดยแสดงถึงความกล้าหาญที่จะสวดอ้อนวอน แม้จะถูกขู่ด้วยความตายเมื่อทำเช่นนั้น⁵

ความกล้าหาญเป็นลักษณะพิเศษของชีวิตอปีนาโด เห็นได้จากการยืนตีสะลະชีวิตของ

ท่านแทนที่จะปฏิเสธความจริง⁶

ใครบ้างไม่ได้รับแรงบันดาลใจจากชีวิตนักรบหนุ่ม 2,000 คนของฮีลามัน พวกเขาสอนและแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องกล้าทำตามคำสอนของบิดามารดาในการเป็นคนสะอาดและบริสุทธิ์⁷

บางทีเรื่องราวในพระคัมภีร์เหล่านี้อาจต้องยกให้แบบอย่างของโมโรโน ผู้มีความกล้าหาญที่จะบากบันในความชอบธรรมจนจนวาระสุดท้าย⁸

ตลอดชีวิต ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธได้ให้แบบอย่างของความกล้าหาญนับไม่ถ้วน แบบอย่างที่น่าตื่นเต้นตกใจมากที่สุดเกิดขึ้นเมื่อท่านกับพี่น้องชายคนอื่นๆ ถูกล่ามโซ่ติดกัน—ลองนึกภาพการถูกล่ามโซ่ติดกัน—และขังอยู่ในบ้านไม้ถัดจากสำนักงานศาล

เสียงนิยามของคนส่วนใหญ่ กล้าที่จะยืนหยัดเพื่อหลักการ ความกล้าหาญ ไม่รวมยอมนำมาซึ่งรอยยิ้มจากความเห็นชอบของพระเจ้าเป็นเจ้าของ ความกล้าหาญคือคุณธรรมที่มีพลังและน่าดึงดูดใจเมื่อไม่ได้มองว่าเป็นเพียงการยินดีตายอย่างชายชาติตรี แต่เป็นการมุ่งมั่นดำเนินชีวิตตามทำนองคลองธรรมด้วยเช่นกัน เมื่อเราก้าวไปข้างหน้า พยายามดำเนินชีวิตตามที่ควร เราย่อมได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าและสามารถพบการปลอบโยนในพระคำของพระองค์ ข้าพเจ้ารักคำสัญญาที่พระองค์ประทานไว้ในหนังสือโยชูวาที่ว่า

“เราจะไม่ละเลยหรือทอดทิ้งเจ้า...

“...จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่าครั่นคร้ามหรือตกใจเลย เพราะว่าพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าสถิตกับเจ้าทุกแห่งที่เจ้าไป”¹⁰

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า ด้วยความกล้าหาญแห่งความเชื่อมั่นของเรา ขอให้เราประกาศเช่นเดียวกับอัครสาวกเปาโลว่า “ข้าพเจ้าไม่มีความละอายใน [พระกิตติคุณของพระคริสต์]”¹¹ จากนั้นด้วยความกล้าหาญเดียวกันนี้ ขอให้เราทำตามคำแนะนำของเปาโลที่ว่า “จงเป็นแบบอย่างแก่บรรดาผู้เชื่อ ทั้งในด้านวาจาและการประพฤติ ทั้งในด้านความรัก ความเชื่อ และความบริสุทธิ์”¹²

ความขัดแย้งที่นำไปสู่หายนะผ่านมาแล้วก็ผ่านไป แต่สงครามต่อสู้เพื่อจิตวิญญาณมนุษย์ดำเนินต่อไปเรื่อยๆ ไม่เคยยุติ พระวาทะของพระเจ้ามาสู่ท่านกับข้าพเจ้าและผู้ดำรงฐานะปุโรหิตดูจเสียงเรียกร้องว่า “ดังนั้น, บัดนี้ให้ทุกคนพึงเรียนรู้หน้าที่ของตน, และกระทำในตำแหน่งซึ่งตนได้รับการกำหนดไว้, ด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ”¹³

แล้วเราจะเป็นดังที่อัครสาวกเปโตรประกาศ แม้ “ปุโรหิตหลง”¹⁴ ที่เป็นหนึ่งเดียวในจุดประสงค์และได้รับการประสาทพรด้วยอำนาจจากเบื้องบน¹⁵

ขอให้แต่ละคนออกจากที่นี้คืนนี้ไปพร้อมกับความมุ่งมั่นและความกล้าหาญที่จะพูดเช่นเดียวกับโยบสมัยโบราณว่า “ลมหายใจยังอยู่ในตัวข้าตราบไต ... ข้าจะไม่ยอมทิ้งความซื่อสัตย์ของข้าจนวันตาย”¹⁶ ข้าพเจ้าน้อมสวดอ้อนวอนขอให้เป็นอย่างนี้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระเจ้าของเรา เอเมน ■

อ้างอิง

1. เจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์, “The Charted Course of the Church in Education, rev. ed. (1994), 7.
2. โรเบิร์ต ลูอิส สตีเวนสัน, ใน ฮัล เออร์บาน, Choices That Change Lives (2006), 122.
3. ชาร์ล สวินคอลลี, ใน เออร์บาน, Choices That Change Lives, 122.
4. จาบารี พาร์กเกอร์, ใน “10 Questions,” Time, 17 มี.ค. 2014, 76.
5. ดู ดาเนียล 6.
6. ดู โมไซยาห์ 11:20; 17:20.
7. ดู แอลมา 53:20-21; 56.
8. ดู โมโรไน 1-10.
9. ดู Autobiography of Parley P. Pratt, ed. พาร์ลีย์ พี. แพรทท์ จูเนียร์. (1938), 210-11.
10. โยชูวา 1:5, 9.
11. โรม 1:16.
12. 1 ทิโมธี 4:12.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:99.
14. 1 เปโตร 2:9.
15. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 105:11.
16. โยบ 27:3, 5.

โดย ประธานเคทีเออร์ เอฟ. อุกท์คอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

สำนึกคุณในทุก สภาวะการณ์

เราไม่มีเหตุผลที่จะเปี่ยมด้วยความสำนึกคุณหรือ ไม่ว่าสภาวะการณ์ที่
เราเผชิญอยู่จะเป็นเช่นไร

ตลอดหลายปี ข้าพเจ้ามีโอกาสศักดิ์สิทธิ์
ได้พบกับผู้คนมากมายที่ดูเหมือนว่า
ความโศกเศร้าจะหยั่งลึกในจิตวิญญาณ
พวกเขา ในช่วงเวลาเหล่านั้น ข้าพเจ้า
รับฟังพี่น้องชายหญิงที่ข้าพเจ้ารักและทุก
ใจไปกับกับภาระของพวกเขา ข้าพเจ้าใคร่
ครวญว่าจะพูดอย่างไร แต่ก็อับจนถ้อยคำ
ปลอบโยนและวิธีช่วยเหลือพวกเขาในการ
ทดลองเหล่านั้น

บ่อยครั้งความทุกข์ใจเกิดจากสิ่งที่ดูเหมือน
จะเป็นจุดจบสำหรับพวกเขา บางคนกำลัง
เผชิญจุดจบของความสัมพันธ์ที่หวัง
เช่น ความตายของบุคคลอันเป็นที่รักหรือ
ความห่างเหินจากสมาชิกครอบครัว บางคน
รู้สึกว่ากำลังเผชิญจุดจบของความหวัง—
ความหวังที่จะได้แต่งงานหรือมีบุตรหรือเอา
ชนะความเจ็บป่วย บางคนอาจกำลังเผชิญ
จุดจบของศรัทธา เมื่อเสียสิ่งที่ก่อความสับสน
และความขัดแย้งในโลกมาล่อลวงพวกเขา
ให้เกิดคำถาม แม้ถึงกับละทิ้งสิ่งที่เคยรู้ว่าเป็น
ความจริง

ไม่ช้าก็เร็ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราทุกคนต้อง
ประสบช่วงเวลาที่ยืนโลกของเราขาดสะบั้น

ไม่มีชิ้นดี ทั้งให้เราเปล่าเปลี่ยวเดียวดาย คับ
ข้องใจ และแว้งคว้าง

สิ่งนี้เกิดขึ้นได้กับทุกคน ไม่มีใครรอดพ้น

เราสำนึกคุณได้

สถานการณ์ของทุกคนแตกต่างกัน และ
รายละเอียดของชีวิตแต่ละคนไม่เหมือนกัน
กระนั้นก็ตาม เราเรียนรู้มาแล้วว่ามีบางสิ่ง
ที่จะระงับความขมขื่นซึ่งอาจเข้ามาในชีวิตเรา
มีสิ่งหนึ่งที่เราทำได้เพื่อให้ชีวิตหอมหวานยิ่ง
ขึ้น เบิกบานยิ่งขึ้น แม้รุ่งเรืองยิ่งขึ้น

เราสำนึกคุณได้!

อาจฟังดูขัดกับปัญญาของโลกหากจะ
แนะนำคนที่หนักอึ้งไปด้วยความเศร้าโศก
ให้น้อมขอบพระทัยพระเจ้า แต่ผู้ที่วาง
ขวดแห่งความขมขื่นและยกจอกแห่งความ
สำนึกคุณขึ้นมาดื่มแทน ย่อมพบเครื่องดื่ม
บริสุทธิ์ของการเยียวยา สันติสุข และความ
เข้าใจ

ในฐานานุศิษย์ของพระคริสต์ เราได้รับ
บัญชาให้ “ขอบพระทัยพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า
[ของเรา] ในทุกสิ่ง”¹ “ร้องเพลงถวายแด่พระ-
ยาห์เวห์ด้วยใจขอบพระคุณ”² และ “ให้ใจ

[ของเรา] เต็มไปด้วยความขอบพระทัยพระ-
ผู้เป็นเจ้า”³

เหตุใดพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจึงทรงบัญชาให้เรา
สำนึกคุณ

พระองค์ประทานพระบัญญัติทุกข้อเพื่อ
เป็นพรแก่เรา พระบัญญัติเปิดโอกาสให้เรา
ใช้สิทธิ์เสรีและได้รับพร พระบิดาบนสวรรค์
ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักทรงทราบว่าทางเลือก
พัฒนาวิญญาณแห่งความสำนึกคุณจะนำ
เราไปสู่ปีที่แท้จริงและความสุขอันล้นเหลือ

การสำนึกคุณ สำหรับ สิ่งต่างๆ

แต่บางคนอาจบอกว่า “จะให้ฉันสำนึกคุณ
สำหรับ อะไรเล่า ในเมื่อโลกของฉันกำลัง
แตกสลาย”

บางทีการมุ่งคิดแต่ว่าเราจะสำนึกคุณ
สำหรับ อะไรอาจเป็นวิธีที่ผิด เป็นเรื่องยาก
ที่จะสร้างความรู้สึกสำนึกคุณหากความ
ขอบพระทัยของเราเป็นเพียงสัดส่วนที่ขึ้นอยู่
กับจำนวนพรที่เราันับได้ จริงอยู่ เป็นเรื่อง
สำคัญที่จะ “นับพระพรของเรา” บ่อยๆ—
และใครที่ลองทำมาแล้วย่อมรู้ว่ามันมีพรมากมาย
—แต่ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าพระเจ้าทรงคาดหวัง
ให้เราขอบพระทัยในช่วงเวลาแห่งการทดลอง

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ระดับสามัญของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด

เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

โรมัส เอส. มอนสัน
ประธาน

ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์อर्फ
ที่ปรึกษาที่สอง

โคออร์ดิเนเตอร์สิบสอง

บอยด์ เค. แพคเกอร์

เดล. วอมน เพอร์ริย์

รัสเซล เอ็ม. เนลสัน

ดัลลีน เอช. โอคส์

เอ็ม. วัตเชลด์ คัลลาร์ต

ริชาร์ด จี. สก็อตต์

โรเบิร์ต ดี. เฮลส์

เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

เดวิด เอ. เบดนาร์

เควิน ทิน แอล. อุก

ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน

นีย์ แอล. แอนเดอร์สัน

ฝ่ายประธานโคออร์ดิเนเตอร์สิบ

โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์

เอลดเรด จี. วิค

โอดัลด์ เค. แอล.

ริชาร์ด จี. เจนสัน

ครีก ซี. คริสเต็นเซน

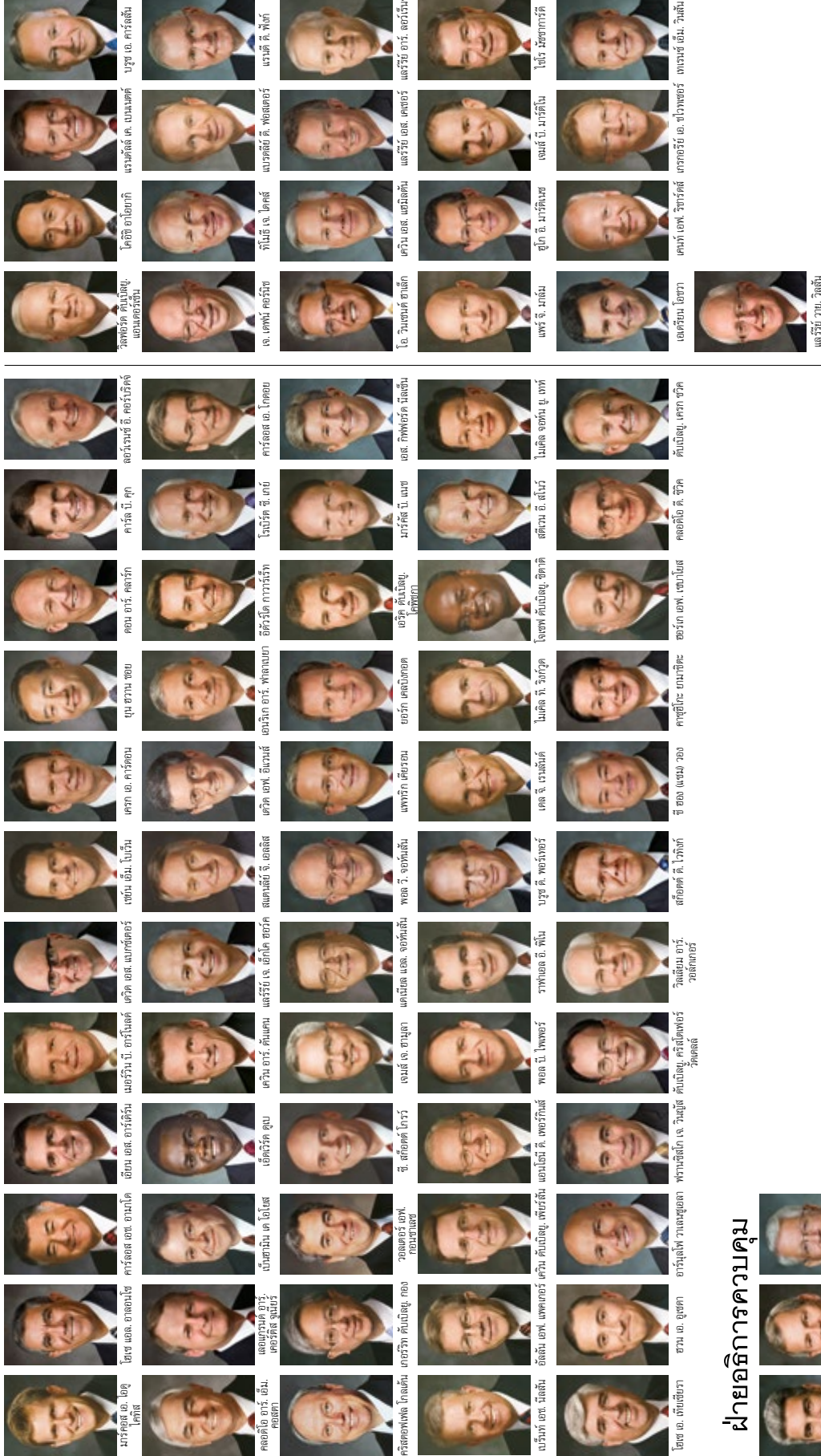
อดัลด์ สวอนสัน

ทินน์ จี. ร็อบบิโนสัน

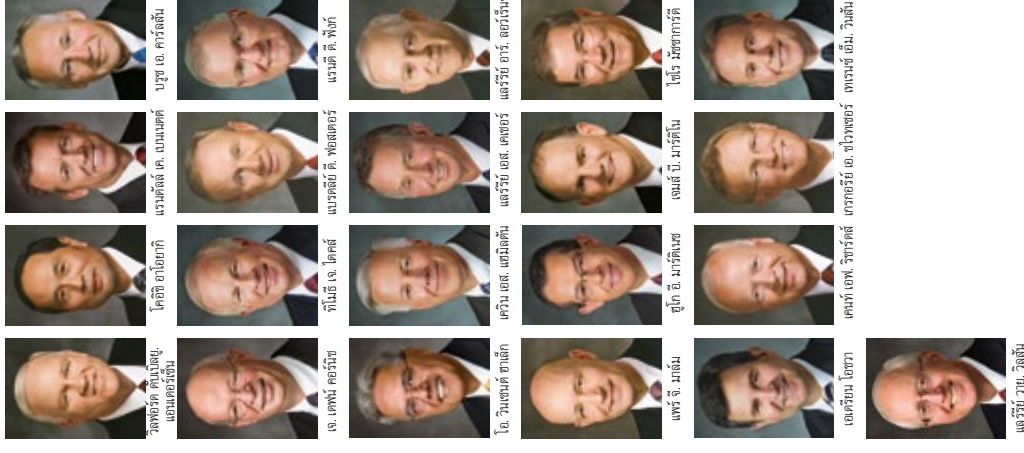
โค้วรัมที่หนึ่งแห่งสภาเกษตรกร

(เรียงลำดับตามตัวอักษร)

โค้วรัมที่สองแห่งสภาเกษตรกร

(เรียงลำดับตามตัวอักษร)

ฝ่ายอำนวยการควบคุม

เจราลด์ คอสเซ
ที่ปรึกษารัฐมนตรี

แกเรีย อี. สตีเวนสัน
อธิการควบคุม

ทิโม อี. เคนเนดี
ที่ปรึกษารัฐมนตรี

โรนัลด์ เอ. แคมเมอร์
ที่ปรึกษารัฐมนตรี

เจ้าหน้าที่ระดับสามัญ

สมาคมเกษตรศาสตร์

แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์
ที่ปรึกษารัฐมนตรี

ลินดา เค. เบอร์ตัน
ประธาน

ลินดา แอล. ไรท์
ที่ปรึกษารัฐมนตรี

จิน. เอ. สตีเวนส์
ที่ปรึกษารัฐมนตรี

โรนัลด์ เอ็ม. วิลคินสัน
ประธาน

เชอริล เอ. เฮฟลิ้น
ที่ปรึกษารัฐมนตรี

ปฐมวัย

เยาวชนชาย

ริชาร์ด เอ. แมคคอกกิงแฮม
ที่ปรึกษารัฐมนตรี

ไมล์ เอช. แมริวอดด์
ที่ปรึกษารัฐมนตรี

ประธาน

ประธาน

โรงเรียนนานาชาติ

ประธาน

ที่ปรึกษารัฐมนตรี

ประธาน

ประธาน

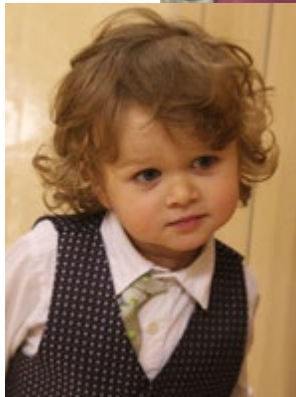

ประธาน

แดร์ริล วาน. วิลสัน

วิสุทธิชนทั่วโลกเข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 184 ภาพตามเข็มนาฬิกาจากซ้ายบนคือสมาชิกและผู้สอนศาสนาของศาสนจักรในเวียนนา ออสเตรีย; เฮาเปาลู บราซิล; เม็กซิโกซิตี เม็กซิโก; อุลานบาตอร์ มองโกเลีย; ไฮแลนด์สแตรนซ์ โคโลราโด สหรัฐอเมริกา; ชิดนีย์ ออสเตรเลีย; เซนต์ปีเตอส์เบิร์ก รัสเซีย และ นอร์ครอสส์ จอร์เจีย สหรัฐอเมริกา

น้อยกว่าในช่วงเวลาที่ชีวิตอุดมสมบูรณ์และราบรื่น อันที่จริง ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงส่วนใหญ่ไม่ได้พูดถึงความสำนึกคุณ *สำหรับ* สิ่งต่างๆ หากแต่พูดถึงความรู้สึกโดยรวมหรือเจตคติของความสำนึกคุณ

เป็นเรื่องง่ายที่จะสำนึกคุณ *สำหรับ* สิ่งต่างๆ เมื่อชีวิตดูเหมือนดำเนินไปอย่างราบรื่น แต่หากเป็นช่วงเวลาที่มีความปรารถนาของเราคล้ายจะอยู่ไกลเกินเอื้อมแล้ว

ข้าพเจ้าขอแนะนำให้เราลองความสำนึกคุณเป็นนิสัยอย่างหนึ่ง วิถีชีวิตที่ไม่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ปัจจุบันของเรา อีกนัยหนึ่งคือข้าพเจ้าแนะนำว่าแทนที่จะขอบพระทัย *สำหรับ* สิ่งต่างๆ ขอให้เรามุ่ง ขอบพระทัย *ใน* สภาวะการณ์ของเรา—ไม่ว่าสภาวะการณ์นั้นจะเป็นอย่างไร

มีเรื่องเล่าเก่าแก่เรื่องหนึ่งเกี่ยวกับบริการผู้ถามลูกค้าว่าชอบอาหารที่ร้านหรือไม่ แขนคนนั้นตอบว่าทุกอย่างดี แต่คงจะดีกว่านี้ถ้าร้านเสิร์ฟขนมปังมากขึ้น วันต่อมาเมื่อชายคนนั้นกลับมาอีกครั้ง บริการจึงเพิ่มขนมปังให้อีกเท่าตัว จากสองแผ่นเป็นสี่แผ่น แต่ชายคนนั้นก็ยังไม่พอใจ วันต่อมาบริการเพิ่มขนมปังให้อีกเท่าตัว ก็ยังไม่สำเร็จอยู่นั่นเอง

ในวันที่สี่ บริการตั้งใจมากกว่าจะทำให้ชาย

คนนั้นพอใจให้ได้ จึงนำขนมปังหนึ่งแถวยาวเก้าฟุต (3 ม.) มาหั่นครึ่งและนำไปเสิร์ฟให้ลูกค้าพร้อมรอยยิ้ม บริการแทบอดใจรอดูปฏิกิริยาของชายคนนั้นไม่ไหว

หลังรับประทานอาหารเสร็จ ชายคนนั้นเงยหน้าขึ้นพูดว่า “อร่อยเหมือนเคย แต่คุณกลับมาให้ขนมปังแค่สองแผ่นเหมือนเดิมอีกแล้วนี่”

สำนึกคุณ ใน สภาวะการณ์ของเรา

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า การเลือกเป็นของเรา เราสามารถเลือกจำกัดความสำนึกคุณของเราตามพรที่เรารู้สึกขาด หรือเราสามารถเลือกเป็นเช่นนี้ไป ผู้มีใจสำนึกคุณโดยไม่เคยลั้งเล เมื่อพี่ชายมัดเขาไว้บนเรือ—ซึ่งเขาต่อขึ้นมาเพื่อนำทุกคนไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้—ข้อมือข้อเท้าของเขาเจ็บปวดมากจน “บวมอย่างยิ่ง” และพายุร้ายโหมกระหน่ำจนแทบจะกลืนเขาลงไปในห้องลิกของทะเล “กระนั้นก็ตาม” นี้ไฟกล่าว “ข้าพเจ้าวางใจพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าสรรเสริญพระองค์ทั้งวัน; และข้าพเจ้าไม่ได้พำบ้นต่อต้านพระเจ้าเพราะความทุกข์ของข้าพเจ้า.”⁴

เราสามารถเลือกเป็นดังโยบ ที่ดูเหมือนจะมีทุกสิ่งแต่กลับสูญเสียทุกอย่าง กระนั้นโยบ

ยังตอบสนองด้วยการกล่าวว่า “ข้ามาจากครรภ์มารดาตัวเปล่า และข้าจะกลับไปตัวเปล่า พระยาห์เวห์ประทาน และพระยาห์เวห์ทรงเอาไปเสีย สาธุการแด่พระนามพระยาห์เวห์”⁵

เราสามารถเลือกเป็นเหมือนผู้บุกเบิกชาวมอรมอน ผู้ยังคงสำนึกคุณตลอดการเดินทางอันแสนเจ็บปวดและยาวนานไปสู่เกรตซอลท์เลค แม้ถึงกับร้องรำทำเพลงและสรรเสริญในพระคุณความดีของพระผู้เป็นเจ้า⁶ เราหลายคนคงมีแนวโน้มที่จะถอนตัว บ่นว่า และทุกข์ทรมานกับความยากลำบากของการเดินทางนั้น

เราสามารถเลือกเป็นเหมือนศาสตราจารย์เจฟ สมิธ ผู้เขียนข้อความสร้างแรงบันดาลใจขณะเป็นนักโทษสภาพเคร่าหมองในคุกลิเบอร์ตี “พี่น้องที่รักยิ่ง, ให้เราทำสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในอำนาจของเราอย่างรื่นเริงเกิด; และจากนั้นขอให้เรายืนนิ่ง, ด้วยความมั่นใจอย่างที่สุด, เพื่อเห็นความรอดแห่งพระผู้เป็นเจ้า, และเพื่อพระองค์จะทรงเผยพระพาทูของพระองค์.”⁷

เราเลือกสำนึกคุณได้ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น

ความสำนึกคุณเช่นนี้อยู่เหนือสิ่งใดก็ตาม

ที่เกิดขึ้นรอบข้างเรา ข้ามพ้นความผิดหวัง ความท้อแท้ และความสิ้นหวัง บานสะพรั่งอย่างสวยงามในภูมิทัศน์ฤดูหนาวที่เต็มไปด้วยน้ำแข็ง แจกเช่นที่บ้านในฤดูร้อนอันอบอุ่น แสงสบาย

เมื่อเราสำนึกคุณต่อพระเจ้า *ใน* สภาวการณ์ของเรา เราจะประสบสันติสุข อ่อนโยนท่ามกลางความลำเค็ญ ในยามโศกเศร้า เรายังสรรเสริญได้ด้วยใจยินดี ในความเจ็บปวด เราสามารถสดุดีการชดใช้ของพระคริสต์ ในความเห็นหนาวแห่งโทมัสสันซิมซัน เราสามารถสัมผัสอ้อมกอดอันอบอุ่นแนบแน่นจากสวรรค์

บางครั้งเราคิดว่า การสำนึกคุณคือสิ่งที่เราทำ *หลังจาก* ปัญหาของเราได้รับการแก้ไข แต่ช่างไร้ซึ่งวิสัยทัศน์อะไรเช่นนี้ เราพลาดอะไรไปบ้างในชีวิตเมื่อเราเฝ้ารอให้เห็นรุ่งก่อนจะขอบพระทัยพระเจ้าที่ฝนโปรยมา

การสำนึกคุณในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ใจ *ไม่ได้* หมายความว่า เรายินดีกับสภาวการณ์ของเรา แต่ *หมายความว่า* โดยผ่านดวงตาแห่งศรัทธา เราจะมองพ้นปัญหาที่ทลายในปัจจุบัน

นี่ไม่ใช่ความสำนึกคุณด้วยริมฝีปาก แต่ด้วยจิตวิญญาณ ความสำนึกคุณคือสิ่งที่เยียวยาจิตใจและขยายความคิด

เรย์มอนด์ แอลเบอร์ตา แคนาดา

ความสำนึกคุณเป็นการกระทำด้วยศรัทธา

การสำนึกคุณ *ใน* สภาวการณ์ของเราเป็นการกระทำด้วยศรัทธาในพระเจ้า เรียกร้องให้เราวางใจพระเจ้าและหวังในสิ่งที่เราอาจมองไม่เห็นแต่เป็นจริง⁹ เมื่อเราสำนึกคุณ เราทำตามแบบอย่างของพระเจ้าช่วยให้รอดที่เรารัก ผู้ตรัสว่า “อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”⁹

ความสำนึกคุณที่แท้จริงคือการแสดงออกถึงความหวัง *และ* ประจักษ์พยาน เกิดจากความรู้ว่าเราไม่ได้เข้าใจการทดลองของชีวิตเสมอไป แต่เราวางใจว่าสักวันหนึ่งเราจะเข้าใจ

ในสภาวการณ์ใดก็ตาม ความรู้สึกสำนึกคุณของเราได้รับการบำรุงเลี้ยงด้วยความจริงอันศักดิ์สิทธิ์มากมายที่เรา *รู้* เช่น พระบิดาของเราประทานแผนแห่งความสุขแก่บุตรธิดาของพระองค์, โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระองค์ เราสามารถอยู่กับคนที่เรารักตลอดไป, ในท้ายที่สุดแล้ว เราจะมีร่างกายที่มีวิเศษภาพ สมบูรณ์แบบ และเป็นอมตะ ปราศจากโรคร้ายไข้เจ็บหรือความพิการ, น้ำตาแห่งความเสียใจและการสูญเสียของเราจะแทนที่ด้วยความสุขและปิติอันล้นเหลือ “แบบยัดล้นแน่นพูนล้นเต็มหน้าตัก”¹⁰ ต้องเป็นประจักษ์พยานแบบนี้เองที่

เปลี่ยนอัครสาวกของพระเจ้าช่วยให้รอดจากชายที่สงสัยवादकแล้วเป็นทูตผู้เบิกบานไม่वादहन ในหลายชั่วโมงหลังจากการตรึงกางเขนของพระองค์ พวกเขาท่วมท้นไปด้วยความสิ้นหวังและความเศร้าโศก ไม่อาจเข้าใจสิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้น แต่เหตุการณ์หนึ่งเปลี่ยนแปลงทุกอย่าง พระเจ้าของพวกเขาปรากฏพระองค์และประกาศว่า “จงดูที่มือและเท้าของเราว่าเป็นเราเอง”¹¹

เมื่ออัครสาวกจำพระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์ได้—เมื่อพวกเขาประสบการฟื้นคืนพระชนม์อันทรงวิเศษภาพของพระเจ้าช่วยให้รอดผู้ทรงเป็นที่รัก—พวกเขากลายเป็นคนใหม่ ไม่มีอะไรจะขัดขวางพวกเขาจากการทำพันธกิจให้เกิดสัมฤทธิ์ผลได้ พวกเขายอมรับด้วยความกล้าหาญมุ่งมั่นต่อความทรमान ความอภัยสวด และแม้ความตายที่อาจเกิดขึ้น เนื่องจากประจักษ์พยานของพวกเขา¹² พวกเขาไม่ยอมถูกกีดกันจากการสรรเสริญและรับใช้พระเจ้า พวกเขาเปลี่ยนแปลงชีวิตผู้คนทุกแห่งหน พวกเขาเปลี่ยนแปลงโลก

ท่านไม่จำเป็นต้องเห็นพระเจ้าช่วยให้รอดอย่างอัครสาวกเหล่านั้นเพื่อจะประสบกับการเปลี่ยนแปลงแบบเดียวกัน ประจักษ์พยานที่ท่านได้รับจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เกี่ยวกับพระคริสต์จะช่วยให้ท่านมองผ่าน

จุดจบอันน่าผิดหวังในชีวิตมรดกและมองเห็นอนาคตอันสดใสที่พระผู้ไถ่ของโลกทรงเตรียมไว้ให้

พระองค์มิได้ทรงสร้างเราเพื่อพบจุดจบ

เมื่อพิจารณาสิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับจุดหมายนิรันดร์ของเรา เคยสงสัยบ้างไหมว่าเมื่อใดก็ตามที่เราเผชิญจุดจบอันขมขื่นของชีวิต ดูเหมือนเราจะยอมรับไม่ได้ รวบรวมว่ามีบางสิ่งในตัวเราที่ต่อต้านจุดจบทั้งหลาย

เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น เพราะพระองค์ทรงสร้างเราจากสิ่งที่เป็นนิรันดร์ เราเป็นสัตว์ภาวะนิรันดร์ บุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ พระนามของพระองค์คืออนันต์¹³ และพระองค์ทรงสัญญาพรนิรันดร์เหลือคณานับ จุดจบมิใช่จุดหมายของเรา

ยิ่งเราเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เรายิ่งตระหนักว่าจุดจบในชีวิตมรดกที่นี้ไม่ใช่จุดจบเลยแม้แต่น้อย สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงจิ้งหะชะงัก—การหยุดชั่วคราวที่วันหนึ่งสิ่งเหล่านี้จะดูเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปิตินิรันดร์ที่รอคอยผู้ซื้อสัตย์

ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ที่ไม่มีจุดจบอันแท้จริงในแผนของพระองค์ มีแต่เพียงจุดเริ่มต้นอันเป็นนิจเท่านั้น

ผู้ที่สำนึกคุณจะพบความรุ่งโรจน์

พี่น้องทั้งหลาย เราไม่มีเหตุผลที่จะเปี่ยมด้วยความสำนึกคุณหรือหากหรือ ไม่ว่าสภาวะการณ์ที่เราเผชิญอยู่จะเป็นเช่นไร

เราต้องการเหตุผลที่ดีกว่านี้ใช่ไหมเพื่อให้ใจเรา “เต็มไปด้วยความขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้า”¹⁴

“เราไม่มีเหตุผลอันหนักแน่นที่จะชื่นชมยินดีหรือ?”¹⁵

เราได้รับพรเพียงใดหากเราจำได้ถึงผีพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าในฝันพรหมอันวิจิตรของชีวิต ความสำนึกคุณต่อพระบิดาในสวรรค์ เปิดการรับรู้ของเราให้กว้างและทำให้วิสัยทัศน์ของเราชัดเจน สร้างแรงบันดาลใจให้อ่อนน้อมถ่อมตนและปลุกฝังความเห็นใจเพื่อนมนุษย์ตลอดจนงานสร้างทุกอย่างของพระผู้เป็นเจ้า ความสำนึกคุณเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาต่อคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์!

ใจที่สำนึกคุณคือบ่อเกิดของความชอบธรรมทั้งปวง¹⁶

พระเจ้าประทานพระสัญญาของพระองค์ว่า “คนที่รับสิ่งทั้งปวงด้วยความขอบคุณจะได้รับ *ยกย่อง*; และสิ่งที่ดีของแผ่นดินโลกนี้จะเพิ่มเติมให้ [พวกเขา], แม้อ้อยเท่า, แท้จริงแล้ว, มากกว่า.”¹⁷

ขอให้เรา “มีชีวิตอยู่ด้วยการน้อมขอบพระทัยทุกวัน”¹⁸—โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงเวลาที่คุณเหมือนจะเป็นจุดจบซึ่งอธิบายไม่ได้อันเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมรดก ขอให้เรายอมให้จิตวิญญาณของเราขยายในความขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา ขอให้เราเปล่งเสียงแสดงออกด้วยคำพูดและการกระทำถึงความสำนึกคุณที่เรามีต่อพระบิดาในสวรรค์และพระบุตรที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนเพื่อสิ่งนี้ ขอฝากประจักษ์พยานและพรของข้าพเจ้าในพระนามของพระอาจารย์ของเรา พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:7; ดู เอฟเฟซัส 5:20; 1 เธสะโลนิกา 5:18; โมไซยาห์ 26:39; แอลมา 7:23; หลักคำสอนและพันธสัญญา 98:1 ด้วย.
2. สดุดี 147:7.
3. แอลมา 37:37.
4. ดู 1 เนีไฟ 18:10–16.
5. โยบ 1:21.
6. ดูตัวอย่างของผู้บุกเบิกที่ยังคงมีเจตคติที่แรงทั้งที่เผชิญความยากลำบากอย่างหนัก, ดู แอนดรูว์ ดี. โอลเซ็น, *The Price We Paid: The Extraordinary Story of the Willie and Martin Handcart Pioneers* (2006), 10, 366–67.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 123:17.
8. ดู แอลมา 32:21.
9. ลูกา 22:42.
10. ลูกา 6:38.
11. ลูกา 24:39.
12. ดู โรม 5:3; 2 โครินธ์ 4:17; 12:10.
13. ดู โมเสส 1:3.
14. แอลมา 37:37.
15. แอลมา 26:13.
16. ดู มาร์คัส บุลลิวส ซีเซโร, *Oratio Pro Cnaeo Plancio*, XXXIII, หมวด 801; อ้างอิงใน โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน, “Live in Thanksgiving Daily,” *Ensign*, ก.ย. 2001, 8.
17. หลักคำสอนและพันธสัญญา 78:19; เน้นด้วยวง.
18. แอลมา 34:38.

โดย เอ็ลเคอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ค
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

การติดตามผล

เราทุกคนสามารถมีส่วนในงานเผยแผ่ศาสนาได้เสมอโดยใช้ศรัทธาแท้จริง แทนความจริง

ในเดือนกันยายนเมื่อหกสิบสี่ปีก่อน ข้าพเจ้ากลับจากงานเผยแผ่ในอังกฤษ สามวันต่อมาข้าพเจ้าไปร่วมงานเดินรำยัลโลเดย์ที่มหาวิทยาลัยแห่งยูทาห์กับเพื่อนคนหนึ่ง เขาบอกว่าข้าพเจ้าควรได้พบนักศึกษาสาวสวยปีสองชื่อบาร์บารา โบเวิน เขาพาเธอมา แนะนำให้เรารู้จักกัน และเราเริ่มเดินรำ

น่าเสียดายตรงที่ งานนี้ซึ่งเรามักเรียกว่า “งานเดินรำสลับลู่” หมายความว่า คุณจะได้เดินรำกับหญิงสาวจนกว่าจะมีคนอื่นมาแตะไหล่คุณเพื่อขอสลับลู่ บาร์บาราน่ารักและมีคนชอบมาก ข้าพเจ้าจึงได้เดินรำกับเธอไม่ถึงหนึ่งนาทีก่อนจะมีชายหนุ่มอีกคนมาขอสลับลู่

นี่เป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าจำยอมไม่ได้ เพราะเคยเรียนรู้ความสำคัญของการติดตามผลจากงานเผยแผ่ ข้าพเจ้าจึงได้เบอร์ของเธอมารวมโทรหาเธอวันรุ่งขึ้นเพื่อขอออกเดท แต่เธอยุ่งกับการเรียนและพันธะทางสังคม ขอขอบคุณงานเผยแผ่ที่สอนข้าพเจ้าไม่ให้ท้อถอยแม้เผชิญกับความท้อแท้ ในที่สุดข้าพเจ้าก็สามารถเดทกับเธอได้ การเดทครั้งนั้นส่งผลให้เดทอีกหลายครั้ง ระหว่างการเดทเหล่านั้น ข้าพเจ้าสามารถทำให้เธอเชื่อมั่นว่าข้าพเจ้าเป็นอดีตผู้สอนศาสนาคนเดียวจริงๆ ที่ยังมี

ชีวิตอยู่—อย่างน้อยก็สำหรับเธอ เวลาที่ 64 ปีให้หลัง เรามีบุตรธิดาเจ็ดคน กับหลานและเหลนมากมายผู้เป็นพยานยืนยันความจริงอันสำคัญว่าไม่ว่าข่าวสารของท่านดีเพียงใด ท่านอาจไม่มีโอกาสให้ข่าวสารหากไม่ติดตามผลอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

นี่อาจเป็นสาเหตุให้ข้าพเจ้ารู้สึกชัดเจนว่าวันนี้ต้องติดตามผลเกี่ยวกับข่าวสารการประชุมใหญ่สามัญสองครั้งที่ผ่านมาของข้าพเจ้า

ในการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม 2011 ข้าพเจ้าขอให้เราจดจำถ้อยคำสำคัญเหล่านี้ของพระเจ้า “เพราะจะเรียกศาสนจักรของเราในวันเวลาสุดท้ายดังนี้, แม้ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย”¹

ด้วยพระดำรัสเหล่านี้ พระเจ้าทรงชี้แจงว่านี่ไม่เพียงเป็นชื่อทางการเท่านั้นแต่เป็นชื่อที่ต้องใช้เรียกศาสนจักรของพระองค์ด้วย คำประกาศอันชัดเจนของพระองค์บอกเราว่าเราไม่ควรเรียกศาสนจักรด้วยชื่ออื่น เช่น “ศาสนจักรมอรมอน” หรือ “ศาสนจักรแอลดีเอส”

คำว่า *มอรมอน* สามารถใช้ได้เหมาะสมในบางบริบทเพื่อกล่าวถึงสมาชิกของศาสนจักร เช่น ผู้บุกเบิกมอรมอน หรือกลุ่มคณะนักร้องประสานเสียงมอรมอนแทเบอร์นาเคิล สมาชิกศาสนจักรเป็นที่รู้กันอย่างกว้างขวางว่ามอรมอน และในการปฏิสัมพันธ์กับผู้นับถือศาสนาอื่น เราอาจเห็นควรเรียกตนเองว่ามอรมอน หากเราใช้คู่กับชื่อเต็มของศาสนจักร

ถ้าสมาชิกฝึกใช้ชื่อที่ถูกต้องของศาสนจักรต่อจากคำว่า “มอรมอน” นั้นจะเน้นย้ำว่าเราเป็นชาวคริสต์ สมาชิกศาสนจักรของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

พี่น้องทั้งหลาย ขอให้เราติดตามผลและพัฒนานิสัยของการทำให้ชัดเจนเสมอว่าเราเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ข่าวสารเรื่องที่สองที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณควร

ติดตามผลหลังจากให้ไว้ในการประชุมใหญ่
สามัญครั้งหลังสุดคือเมื่อกระตุ้นสมาชิกให้
สวดอ้อนวอนขอพระเจ้าทรงนำไปพบอย่าง
น้อยหนึ่งคนผู้ที่พวกเขาจะเชื่อเชิญให้เรียน
พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูก่อนคริสต์มาส
สมาชิกศาสนจักรจำนวนมากได้เล่าประสพ-
การณ์พิเศษให้ข้าพเจ้าฟังอันเป็นผลพวงของ
การทูลขอโอกาสเผยแผ่ศาสนาจากพระเจ้า

ตัวอย่างเช่น อดีตผู้สอนศาสนาคนหนึ่ง
สวดอ้อนวอนขอให้ทรงนำไปพบ “คนหนึ่ง”
ที่เขาจะช่วยให้ได้ ชื่อของเพื่อนเก่าสมัยเป็น
นักศึกษาเข้ามาในความคิดของเขา เขาติด
ต่อเธอผ่านเฟสบุ๊ค และเขาทราบว่าเธอสวด
อ้อนวอนมาตลอดขอให้รู้จุดประสงค์และ
ความหมายในชีวิต เขาติดตามผลตรงกับ
ช่วงที่เธอแสวงหาความจริงพอดี และใน
เดือนธันวาคมเธอรับบัพติศมา

มีหลายคนรายงานการเชื่อเชิญทำนองนี้
แต่มีเพียงไม่กี่คนติดตามผลเหมือนบราเดอร์
คนนี้

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในหลักการติดตามผล ดัง
ที่กล่าวไว้ในคู่มือผู้สอนศาสนา *สั่งสอนกิตติ-
คุณของเรา* ว่า “การมอบข้อเสนอโดยไม่ติด
ตามผลเหมือนการเริ่มเดินทางโดยไม่ถึงจุด
หมายหรือการซื้อบัตรคอนเสิร์ตแต่ไม่เข้าไป
ดู หากไม่ทำงานถึงที่สุด คำมั่นสัญญาที่ว่าง
เปล่า”²

สั่งสอนกิตติคุณของเรา สอนทุกคนให้รู้ไม่
เพียงวิธีที่เชื่อเชิญเท่านั้นแต่วิธีติดตามผลการ
เชื่อเชิญด้วย จุดประสงค์ของงานเผยแผ่
ศาสนานี้ยามไว้ว่าเป็นการเชื่อเชิญ “ผู้คนที่ให้
มาสู่พระคริสต์โดยช่วยเขาให้รับพระกิตติคุณ
ที่ได้รับการฟื้นฟูผ่านศรัทธาในพระเยซูคริสต์
และการชดใช้ของพระองค์ การกลับใจ บัพ-
ติศมา รับของประทานแห่งพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่”³

การเชื่อเชิญเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ
แต่จงสังเกตว่ามีงานเผยแผ่ศาสนาให้สมาชิก
ทำมากกว่าเพียงเชื่อเชิญผู้คนให้ฟังผู้สอน
ศาสนา นั่นรวมถึงการติดตามผลกับผู้สอน
ศาสนาในเรื่องการปลูกฝังศรัทธา กระตุ้น
การกลับใจ เตรียมทำพันธสัญญา และอดทน
จนกว่าชีวิตจะหาไม่

หลักการติดตามผลเช่นนี้มีตัวอย่างในหนังสือกิจการ:

“ขณะที่เปโตรกับยอห์นกำลังขึ้นไปยัง
บริเวณพระวิหาร...

“มีชายคนหนึ่งเป็นง่อยมาตั้งแต่เกิด ถูกหาม
เข้ามา ทุกๆ วันคนจะวางเขาไว้ที่ริมประตู
พระวิหารซึ่งมีชื่อว่าประตูงาม เพื่อให้ขอทาน
จากคนทั้งหลายที่เข้าไปในพระวิหารนั้น

“เมื่อคนนั้นเห็นเปโตรกับยอห์นกำลังจะ
เข้าไปในพระวิหารก็ขอทาน

“เปโตรกับยอห์นพ่งดูเขาบอกว่า ‘จงดูเรา
ทั้งสองเถิด’

“คนนั้นก็จ้องดู คิดว่าจะได้อะไรจากท่าน
ทั้งสอง

“แต่เปโตรกล่าวว่า ‘เงินและทองเราไม่มี
แต่สิ่งที่มีนั้นเราจะให้ท่าน คือในพระนาม
ของพระเยซูคริสต์ชาวนาซาเร็ธ จงเดินเถิด’

นั่นเป็นการเชื่อเชิญอันเปี่ยมพลังจากผู้รับใช้ของพระเจ้า ใช่หรือไม่ แต่เปโตรไม่

หยุดแค่เชื่อเชิญ ผู้บรรยายพระคัมภีร์บอกเรา
ต่อไปว่า “เปโตรก็จับมือขวาของเขาพุงขึ้น
ในทันใดนั้นเท้าและข้อเท้าของเขาก็มีกำลัง
“เขาจึงกระโดดขึ้นยืนและเดิน เข้าไปใน

พระวิหาร พร้อมกับเปโตรและยอห์น ทั้งเดิน
ทั้งเต้นโลดและสรรเสริญพระเจ้า”⁴

อีกนัยหนึ่ง เปโตรไม่เพียงขออำนาจฐานะ
ปุโรหิตและเชื่อเชิญชายคนนั้นให้ลุกเดินแต่
เขาติดตามผลของการเชื่อเชิญด้วยโดยยื่นมือ
ขวาออกไปจับเขา พุงเขาขึ้น แล้วเดินเข้าไป
ในพระวิหารพร้อมกับเขา

จากแบบอย่างของเปโตร ข้าพเจ้าขอแนะนำ
ว่าเราทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในงานเผยแผ่
ศาสนาได้เสมอโดยใช้ศรัทธาแท้จริงแทน
ความกลัว เชื่อเชิญคนบางคนอย่างน้อยสาม
เดือนครั้ง—หรือปีละสี่ครั้ง—ให้เรียนกับผู้สอน
ศาสนาเต็มเวลา พวกเขาพร้อมสอนโดยพระ-
วิญญาณด้วยการคล้อยใจอย่างจริงจังจากพระ-
เจ้า เราสามารถติดตามผลการเชื่อเชิญของ

เรา จับมือผู้อื่นพุงขึ้น และเดินไปด้วยกัน
ระหว่างการเดินทางทางวิญญาณ

เพื่อช่วยท่านในกระบวนการนี้ ข้าพเจ้า
เชื่อเชิญสมาชิกทุกท่าน ไม่คำนึงถึงการเรียก
ปัจจุบันหรือระดับความเข้มข้นของท่านใน
ศาสนจักร ให้มีหนังสือ *สั่งสอนกิตติคุณของ
เรา* ท่านสั่งได้จากศูนย์หนังสือของเรา หรือ
อ่านและดาวน์โหลดทางออนไลน์นี้ได้โดยไม่
เสียค่าใช้จ่าย หนังสือนี้เป็นแนวทางสำหรับ
งานเผยแผ่ศาสนา—ซึ่งหมายถึงเป็นแนวทาง
สำหรับเราทุกคน จงอ่าน ศึกษา และประยุกต์
ใช้สิ่งที่ท่านเรียนรู้เพื่อช่วยให้ท่านเข้าใจวิธี
นำจิตวิญญาณมาหาพระคริสต์ผ่านการเชื่อ
เชิญและการติดตามผล ดังประธานโรมัส
เอส. มอนสันกล่าว “บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่สมาชิก
และผู้สอนศาสนาจะพร้อมใจลงแรงทำงาน
ด้วยกันในสวนองุ่นของพระเจ้าเพื่อนำจิตวิญ-
ญาณมาหาพระองค์”⁵

พระเยซูคริสต์ทรงสอนสานุศิษย์ดังนี้:

“ข้าวที่ต้องเกี่ยวนั้นมีมากนักหนา แต่คน
งานยังน้อยอยู่

“เพราะฉะนั้นท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้
ทรงเป็นเจ้าของนา ให้ทรงส่งคนงานมาเกี่ยว
เกี่ยวที่พืชผลของพระองค์”⁶

พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนนั้นใน
สมัยของเราด้วยจำนวนผู้สอนศาสนาเต็ม
เวลามากที่สุด ในประวัติศาสตร์โลก ในคลื่น

ลูกใหม่ของคนงานที่ซื้อสัตย์นี้ พระเจ้าประทาน
อีกโอกาสหนึ่งให้เราช่วยพระองค์ในการเก็บ
เกี่ยวจิตวิญญาณ

มีวิธีให้สมาชิกช่วยและสนับสนุนผู้สอน
ศาสนาที่ยอดเยี่ยมของเรา ตัวอย่างเช่น ท่าน
สามารถบอกผู้สอนศาสนาว่าท่านกำลังศึกษา
สั่งสอนกิตติคุณของเรา และขอให้พวกเขา
บอกท่านว่าพวกเขากำลังเรียนรู้อะไรในการ
ศึกษาของพวกเขา ขณะแบ่งปันกัน ความ
เชื่อมมั่นระหว่างสมาชิกกับผู้สอนศาสนาเต็ม
เวลาจะเพิ่มขึ้นแน่นอน เชกเช่นพระเจ้าทรง
บัญชา:

“แต่เพื่อมนุษย์ทุกคนจะได้พบในพระนามา
ของพระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า, แม้พระผู้ช่วยให้
รอดของโลก”⁷

และ “ดูเถิด, เราส่งเจ้าออกไปเป็นพยาน
และเตือนผู้คน, และจำเป็นที่ทุกคนซึ่งได้รับ
การเตือนจะเตือนเพื่อนบ้านของตน”⁸

พี่น้องทั้งหลาย ท่านนึกถึงผลกระทบออก
หรือไม่ถ้าครอบครัวและเพื่อนๆ เขียนสิ่งที่
พวกเขากำลังเรียนรู้จากการศึกษา *สั่งสอน
กิตติคุณของเรา* ไว้ในจดหมายและอีเมลถึง
ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ท่านนึกภาพพรที่จะมา
สู่ครอบครัวออกใหม่เมื่อพวกเขารู้และเข้าใจ
ดีขึ้นในสิ่งที่บุตรธิดาของพวกเขาจะศึกษาและ
สอนในงานเผยแผ่ ท่านจะเริ่มเข้าใจใหม่ถึง
พระคุณอันเปี่ยมล้นของการชดใช้ซึ่งจะเป็น
ของเราแต่ละคนและโดยรวมตามสัญญาของ

พระผู้ช่วยให้รอดกับทุกคนที่แสดงประจักษ์
พยานถึงกระบวนการเชื่อเชิญจิตวิญญาณ
มาหาพระองค์—และติดตามผลการเชื่อเชิญ
เหล่านั้น

“เจ้ายังได้รับพร” พระเจ้าตรัสผ่านศาสดา
พยากรณ์โจเซฟ สมิท “เพราะประจักษ์พยาน
ซึ่งเจ้าแสดงได้รับการบันทึกไว้ในสวรรค์เพื่อ
ให้เหล่าเทพมอดดู; และพวกเขาชื่นชมยินดี
ในตัวเจ้า, และบาปของเจ้าได้รับการให้อภัย
แล้ว”⁹

“เพราะเราจะให้อภัยเจ้าเกี่ยวกับบาปของ
เจ้าพร้อมด้วยบัญญัติข้อนี้—คือเจ้าคงอยู่
มั่นคง... ในการแสดงประจักษ์พยานแก่ทั่ว
โลกถึงเรื่องเหล่านั้นซึ่งสื่อสารมาถึงเจ้า”¹⁰

ถ้าเราติดตามผล พระเจ้าจะไม่ทรงให้เรา
ผิดหวัง ข้าพเจ้าเคยเห็นปีติเหลือพรรณนาที่
มากกับการเชื่อเชิญด้วยประจักษ์พยานและ
การติดตามผลอย่างซื่อสัตย์ในบรรดาสมาชิก
ของศาสนจักรทั่วโลก ขณะอยู่ในอาร์เจนตินา
เมื่อเร็วๆ นี้ ข้าพเจ้ากระตุ้นสมาชิกให้เชิญคน
มาโบสถ์ก่อนการประชุมใหญ่สามัญครั้งนี้
ใจชั่ววัยแปดขวบฟังและเชิญเพื่อนสนิทกับ
ครอบครัวมาโอเพ่นเฮาส์ที่เวิร์ดของเขาใน
บัวโนสไอเรส ข้าพเจ้าจะอ่านจดหมายที่เพิ่ง
ได้รับซึ่งอธิบายการเชื่อเชิญของใจชั่ววัยกับการ
ติดตามผลอย่างซื่อสัตย์ของเขา:

“ทั้งสองสามนาที่ [ใจชั่ว] จะวิ่งออกไปที่
ประตูเพื่อดูว่าพวกเขามาหรือยัง เขาบอกว่า

เราเชื่อว่าพวกเขาจะมา

“ค่านั่นผ่านไปและเพื่อนของโจชัวไม่มา แต่โจชัวไม่หมดหวัง เขาเห็นประตูหน้าต่างสองสามหน้าต่าง เมื่อถึงเวลาเริ่มเก็บของโจชัวเริ่มกระโดดขึ้นลงพลางประกาศว่า ‘พวกเขามาแล้ว! พวกเขามาแล้ว!’ ผมมองหน้าเห็นทั้งครอบครัวกำลังเดินมา โจชัววิ่งออกไปต้อนรับพวกเขาและสวมกอดเพื่อน ทุกคนเข้ามาข้างในและดูเหมือนจะชอบโอเพ่นเฮาส์มาก พวกเขาหยิบจุลสารบางเล่มและใช้เวลาส่วนใหญ่ทำความเข้าใจกับเพื่อนใหม่บางคนดีมาก ๆ ที่ได้เห็นศรัทธาของเด็กชายคนนี้และรู้ว่าเด็กปฐมวัยสามารถเป็นผู้สอนศาสนาได้ด้วย”¹¹

ประจักษ์พยานของข้าพเจ้าคือขณะที่เราช่วยกันหาคน เชื่อเชิญ และติดตามผลด้วยความไว้วางใจและศรัทธา พระเจ้าจะทรงเยี่ยมสรรพให้และลูกๆ หลายแสนคนของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะพบจุดประสงค์และสันติในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ขอพระเจ้าประทานพรเราทุกคนในการพยายามแรงงานแห่งความรอด ข้าพเจ้าน้อมสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 115:4.
2. ตั้งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา (2004), 216.
3. ตั้งสอนกิตติคุณของเรา, 1.
4. กิจการของอัครทูต 3:1-8; เน้นตัวเอน.
5. โรมัส เอส. มอนสัน, “ขอต้อนรับผู้การประจุมใหญ่,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2013, 4.
6. มัทธิว 9:37-38.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:20.
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:81.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 62:3.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:61.
11. จดหมายส่วนตัว, 10 มี.ค., 2014.

โดย **จอย เอ. สตีเวนส์**
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ

“อย่ากลัวเลย เราอยู่กับเจ้า”

ขณะที่เราพัฒนาศรัทธาและความวางใจในพระเจ้ามากขึ้น เราจะเข้าถึงอำนาจที่เป็นพรและปลดปล่อยเราได้

มีเพียงไม่กี่ความรู้สึกที่เปรียบเทียบกับอารมณ์อันละเอียดอ่อนของการเป็นบิดามารดาได้ ไม่มีสิ่งใดหอมหวานไปกว่าการได้รับบุตรล้ำค่าโดยตรงจากสวรรค์ น้องชายคนหนึ่งของฉันได้รับความรู้สึกนี้ในวิธีที่แสนเจ็บปวด ลูกชายคนแรกของเขาคลอดก่อนกำหนดและมีน้ำหนักเพียง 2 ปอนด์ 14 ออนซ์ (1.3 กก.) อันเตอร์รี่ใช้ชีวิตสองเดือนแรกในห้องดูแลทารกคลอดก่อนกำหนดของโรงพยาบาล สองเดือนนั้นเป็นเวลาที่น่าประหลาดสำหรับครอบครัวขณะที่เราหวังและทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

อันเตอร์รี่น้อยช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เขาทนทุกข์เพื่อให้มีกำลังที่จะอยู่รอด มือที่แข็งแรงของพ่อผู้เปี่ยมด้วยความรักกุมมือน้อยๆ ของลูกชายไว้เพื่อให้กำลังใจแก่ลูกน้อยผู้เปราะบาง และเช่นเดียวกับลูกๆ ของพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดาในสวรรค์ของเราทรงเอื้อมพระหัตถ์มายังเราด้วยความรักอันไม่มีที่สิ้นสุด พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่งและทรงปรารถนาที่จะช่วยให้เราเรียนรู้ เติบโต และกลับไปหาพระองค์ สิ่งนี้แสดงถึงพระประสงค์ของพระบิดาที่จะ “ทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์”¹

ขณะที่เราพัฒนาศรัทธาและความวางใจในพระเจ้ามากขึ้น เราจะเข้าถึงอำนาจที่เป็น

พรและปลดปล่อยเราได้

พระคัมภีร์มอรมอนร้อยเรียงสาระสำคัญอันงดงามเกี่ยวกับอำนาจของพระเจ้าในการปลดปล่อยบุตรธิดาของพระองค์โดยผ่านทางพระคัมภีร์ นีไฟแนะนำสิ่งนี้ไว้ในบทแรกของพระคัมภีร์ ในข้อที่ 20 เราอ่านว่า “ดูเถิด, ข้าพเจ้า, นีไฟ, จะแสดงต่อท่านว่าพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้ามีอยู่เหนือคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกไว้, เพราะศรัทธาของพวกเขา, เพื่อให้พวกเขาแข็งแกร่งแม้จนถึงพลังแห่งการปลดปล่อย”²

หลายปีที่ผ่านมา ดิฉันรู้ถึงความจริงที่แสดงในข้อนี้ด้วยวิธีซึ่งเป็นส่วนตัวมากๆ ดิฉันรู้ว่าพระบิดาในสวรรค์ของเราทรงอยู่ใกล้เพียงใด และว่าพระองค์ทรงปรารถนาที่จะช่วยเรา มากเพียงใด

เย็นวันหนึ่งใกล้จะพลบค่ำ ดิฉันกำลังขับรถกับลูกๆ เมื่อดิฉันสังเกตเห็นเด็กผู้ชายคนหนึ่งเดินไปตามถนนสายเปลี่ยว หลังจากขับผ่านเขาไป ดิฉันได้รับการกระตุ้นเตือนที่ชัดเจนว่าดิฉันควรจะกลับไปช่วยเขา แต่ก็กังวลว่าจะทำให้เขากลับที่มีคนแปลกหน้า จอดรถเทียบเขาตอนกลางคืน ดิฉันจึงขับต่อไป การกระตุ้นเตือนอันแรงกล้าเกิดขึ้นอีกครั้งพร้อมด้วยถ้อยคำในความนึกคิดที่ว่า “กลับไปช่วยเด็กคนนั้น!”

ดิฉันขับรถกลับไปและถามเขาว่า “ต้องการความช่วยเหลือไหมคะ? ดิฉันรู้สึกว่าคุณควรช่วยเหลือคุณ”

เขาหันมาหาเราทั้งน้ำตาอาบแก้มและพูดว่า “จริงหรือครับ? ผมกำลังสวดอ้อนวอนขอให้ใครสักคนมาช่วยผม”

การสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือของเขาได้รับตอบด้วยการตั้งใจที่ส่งมายังดิฉัน ประสบการณ์ครั้งนี้ได้รับการทรงนำอย่างชัดเจนจากพระวิญญาณยังคงตราตรึงอยู่ในใจดิฉัน

ด้วยพระเมตตาอันละเอียดอ่อน เมื่อไม่กี่เดือนมานี้ดิฉันติดต่อกับเด็กชายคนนี้ได้เป็นครั้งแรกหลังจาก 25 ปี ดิฉันค้นพบว่าประสบการณ์นั้นไม่ใช่เรื่องเล่าของดิฉันเท่านั้น—เป็นเรื่องเล่าของเขาด้วย ขณะนี้ เดวิด แนนซ์เป็นบิดาของครอบครัวเขาเอง เขาไม่เคยลืมประสบการณ์นี้เลยเช่นกัน ประสบการณ์นี้ช่วยวางรากฐานแห่งศรัทธาแก่เราว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงได้ยินและทรงตอบการสวดอ้อนวอนของเรา เราทั้งสองใช้เรื่องนี้สอนลูกๆ ของเราว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงดูแลเรา เราไม่ได้อยู่ตามลำพัง

คืนนั้น เดวิดอยู่ที่กิจกรรมหลังเลิกเรียนและพลาดรถคันสุดท้าย ในฐานะวัยรุ่น เขารู้สึกมั่นใจว่าจะกลับบ้านเองได้ เขาจึงเริ่มเดินไปช้าๆ ครั้งหนึ่งผ่านไปขณะที่เขาเดินบนถนนสายเปลี่ยว เหลืออีกหลายไมล์กว่าจะถึงบ้าน และมองไม่เห็นบ้านคนเลย เขากลับในความสิ้นหวัง เขาเดินไปหลังกองกรวด คุกเข่าและทูลขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยเหลือหลายนาที่หลังจากเดวิดเดินกลับมาที่ถนน ดิฉันจำจอตกลงเพื่อให้ความช่วยเหลือที่เขาได้สวดอ้อนวอนขอ

หลายปีต่อมา เดวิดเล่าว่า “พระเจ้าทรงเอาพระทัยใส่ผม เด็กชายตัวผมคนหนึ่งที่ไม่ได้เตรียมตัวให้พร้อม และแม้ทุกสิ่งยังคงดำเนินต่อไปในโลก พระองค์ทรงทราบถึงสถานการณ์ของผมและทรงรักผมมากพอที่จะส่งความช่วยเหลือมาให้ พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของผมหลายครั้งตั้งแต่ครั้งริมถนนเปลี่ยว คำตอบของพระองค์มีชัดเจนและรวดเร็วเสมอไป แต่การรับรู้ที่พระองค์ทรงมีต่อผมเป็นพยานให้กับวันนี้ดังที่เป็นในคืนอ้างว้างคืนนั้น เมื่อไรก็ตามที่ความมืดปกคลุมโลกของผม ผมรู้ว่าพระองค์ทรงมีแผนในการดูแลให้ผมกลับบ้านอย่างปลอดภัย

เสมอ”

ดั่งที่เดวิดเล่า ไม่ใช่ทุกการสวดอ้อนวอนได้รับคำตอบโดยเร็ว แต่พระบิดาทรงรู้จักเราและทรงได้ยินคำวิงวอนของใจเราจริงๆ พระองค์ทรงแสดงปาฏิหาริย์ให้ที่ละการสวดอ้อนวอน ที่ละคน

เราวางใจได้ว่าพระองค์จะทรงช่วยเรา ไม่จำเป็นต้องช่วยในวิธีของเราแต่ในวิธีที่จะช่วยเราเติบโตได้ดีที่สุด การยอมรับพระประสงค์ของพระองค์อาจยาก แต่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการเป็นเหมือนพระองค์และการค้นพบสันติที่พระองค์ประทานแก่เรา

เราสามารถรู้สึกดั่งที่ ซี.เอส. ลูอิส พรรณนาว่า “ผมสวดอ้อนวอนเพราะผมช่วยเหลือตัวเองไม่ได้... ผมสวดอ้อนวอนเพราะผมต้องการความช่วยเหลือตลอดเวลา ไม่ว่าจะหลับหรือตื่น สิ่งนี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงพระเจ้าเป็นเจ้า แต่เปลี่ยนแปลงผม”³

มีเรื่องราวมากมายในพระคัมภีร์เกี่ยวกับผู้ที่วางใจในพระเจ้า ผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือและได้รับการปลดปล่อยโดยพระองค์ ลองคิดถึงดาวิดหนุ่ม ผู้หลบหนีจากความตายจากน้ำมือของโกลิอัทตัวใหญ่โดยการวางใจในพระเจ้า ลองพิจารณาถึงนีโอฟซึ่งคำวิงวอนด้วยศรัทธาของท่านต่อพระเจ้าเป็นเจ้านำท่านมาสู่การปลดปล่อยจากพี่ชายที่ต้องการเอาชีวิตท่าน ลองนึกถึงเด็กหนุ่มโจเซฟ สมิธ ผู้แสวงหาความช่วยเหลือของพระเจ้าควบคู่กับการสวดอ้อนวอน ท่านได้รับการปลดปล่อยจากอำนาจแห่งความมืดและได้รับคำตอบอย่างน่าอัศจรรย์ แต่ละท่านประสบกับการทำทนายจริงและยากลำบาก แต่ละท่านใช้ศรัทธาและวางใจในพระเจ้า แต่ละท่านได้รับความช่วยเหลือจากพระองค์ และยังคงเป็นเช่นนั้นในสมัยของเรา อำนาจและความรักของพระเจ้าเป็นเจ้าแสดงให้ประจักษ์ในชีวิตของลูกๆ ของพระองค์

ไม่นานนี้ ดิฉันได้เห็นชีวิตวิสุทธิชนที่เปี่ยมด้วยศรัทธาในซิมบับเวและบอตสวานา ในการประชุมอดอาหารและแสดงประจักษ์พยานในสาขาเล็กๆ ดิฉันรู้สึกอบอุ่นและได้รับการตั้งใจโดยประจักษ์พยานของหลายๆ คน—ของเด็กๆ เยาวชนและผู้ใหญ่ด้วยเช่นกัน แต่ละคนแสดงออกถึงศรัทธาอันทรงพลังในพระเจ้า พระเยซูคริสต์ แม้การทำทนายและสภาพการณ์ที่ยากลำบากจะรุมล้อมพวกเขา แต่พวกเขาดำเนินชีวิตแต่ละวันโดยการวางใจในพระเจ้าเป็นเจ้า พวกเขาขอรับพระหัตถ์

ของพระองค์ในชีวิตร่วมของพวกเขาและมักจะแสดงออกด้วยถ้อยคำที่ว่า “ฉันสำนึกคุณต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอย่างมากมาย”

ไม่กี่ปีที่ผ่านมา ครอบครัวที่ซื่อสัตย์แสดงแบบอย่างแก่สมาชิกในวอร์ดของเราถึงความหวังใจเดียวกันในพระเจ้า อาร์นและเวนิตา แกทเธลลีใช้ชีวิตอย่างมีความสุขเมื่ออาร์นถูกวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็งระยะสุดท้าย คำวินิจฉัยของแพทย์ทำให้หมดหวัง—เขามีชีวิตอยู่ได้อีกไม่กี่สัปดาห์ ครอบครัวต้องการอยู่ด้วยกันอีกครั้งเป็นครั้งสุดท้าย ลูกๆ จึงมาอยู่รวมกัน บางคนมาจากแดนไกล พวกเขาใช้เวลาเพียง 48 ชั่วโมงที่ล้ำค่าที่จะใช้ร่วมกัน ครอบครัวแกทเธลลีเลือกสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อพวกเขาด้วยความรอบคอบ—รูปครอบครัว ทานมื้อค่ำเป็นครอบครัว และช่วงศาสนพิธีในพระวิหารซอลท์เลค เวนิตาพูดว่า “เมื่อเราเดินออกจากประตูพระวิหาร นั่นเป็นครั้งสุดท้ายที่เราจะอยู่ด้วยกันในชีวิตนี้”

แต่พวกเขาออกมาพร้อมกับความเชื่อมั่นว่ามีอะไรที่พวกเขาอยากมากกว่าที่ได้รับในชีวิตนี้ เพราะพันธสัญญาพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์พวกเขามีความหวังในพระสัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พวกเขาสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์สองเดือนต่อมาก็มีแต่พรมากมายเกินจะพรรณนา ศรัทธาและความหวังใจของอาร์นและเวนิตาในพระเจ้าเติบโตดังปรากฏในคำพูดของเวนิตา “ดิฉันได้รับการอุมชู ดิฉันเรียนรู้ว่าท่านรู้สึกถึงสันติสุขท่ามกลางความโกลาหลได้ ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าทรงดูแลเราอยู่ หากท่านวางใจในพระเจ้า ท่านจะเอาชนะการทำลายทุกรูปแบบของชีวิตได้อย่างแท้จริง”

ลูกสาวคนหนึ่งของพวกเขาพูดว่า “เรามอง

ดูพ่อแม่ของเราและเห็นแบบอย่างของพวกเขา ท่าน เราเห็นศรัทธาและวิถีที่พวกเขารับมือกับมัน ดิฉันไม่มีวันขอให้การทดลองนี้เกิดกับดิฉัน แต่ก็จะไม่วันให้การทดลองนี้กับความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอย่างมากมาย”

แน่นอนว่า การจากไปของอาร์นไม่ใช่ผลที่ครอบครัวแกทเธลลีหวังเอาไว้ แต่วิกฤตของพวกเขาไม่ใช่วิกฤตด้านศรัทธา พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไม่ใช่รายการตรวจสอบสิ่งที่ต้องทำ แต่อยู่ในใจของเราได้ พระกิตติคุณ “ไม่ใช่ภาระ แต่เป็นปีก”⁴ ซึ่งพญางูเราไว้ พระกิตติคุณพญครอบครัวแกทเธลลี พวกเขาารู้สึกถึงสันติท่ามกลางพายุ พวกเขาแน่วแน่ต่อกันและต่อพันธสัญญาพระวิหารที่พวกเขาทำและรักษา พวกเขาเติบโตในความสามรถ

ที่จะวางใจในพระเจ้าและได้รับการเสริมสร้างโดยศรัทธาในพระเยซูคริสต์และในอำนาจการชดใช้ของพระองค์

ที่ได้ก็ตามที่เราพบตัวเองอยู่บนเส้นทางของการเป็นสาวก ไม่ใช่ความกังวลและการทำลายของเราจะเป็นอย่างไร เราไม่ได้เดียวดาย เราไม่ได้ถูกลืม ดังเช่นเดวิด วิสุทธิชนแห่งแอฟริกา และครอบครัวแกทเธลลี เราเลือกได้ที่จะเอื้อมไปหาพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในยามยาก เราเผชิญกับการทำลายได้ด้วยการสวดอ้อนวอนและความวางใจในพระเจ้า และในกระบวนการดังกล่าว เราเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น

พระเจ้าตรัสกับเราทุกคนว่า “อย่ากลัวเลย... เราอยู่กับเจ้า อย่าขาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะเสริมกำลังเจ้า เราจะช่วยเจ้า เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาอันชอบธรรมของเรา”⁵

ดิฉันเป็นพยานด้วยความนอบน้อมแต่นั่นแน่ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของบิดาของเราทรงรู้จักเราเป็นการส่วนตัวและทรงเอื้อมพระหัตถ์มาช่วยเหลือเรา โดยผ่านพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์เราจะเอาชนะการทำลายของโลกนี้และได้รับการปลดปล่อยให้กลับบ้านอย่างปลอดภัย ขอให้เรามีศรัทธาที่จะวางใจในพระองค์ ดิฉันสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมเสส 1:39.
2. 1 นีไฟ 1:20.
3. พูดโดยตัวละครของ ซี. เอส. ลูอิสที่ตั้งแสดงไว้ในวิลเลียม นีโคลสัน, *Shadowlands* (1989), 103.
4. Harry Emerson Fosdick, *Twelve Tests of Character* (1923), 88.
5. อิสยาห์ 41:10.

โดย อธิการเกรย์ อี. สตีเวนสัน
อธิการควบคุม

สีหน้าที่ของท่าน

ปฏิกิริยาแห่งการชดใช้สามารถแก้ไขข้อบกพร่องในการแสดงสมรรถภาพของเรา

กีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวเมื่อไม่นานมานี้ทำให้โลกติดตามตึงใจเมื่อนักกีฬาทัวแทน 89 ประเทศเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ 98 รายการ ที่พิเศษคือนักกีฬา 10 คนในนี้เป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย มี 3 คนได้รับเหรียญรางวัล ซึ่งไม่นานมานี้ได้ลงอยู่ใน Church News ได้แก่ คริสโตเฟอร์ ฟอกต์, โนเอล พิกัสเพช, และโทราห์ ไบรท์¹ เราขอแสดงความยินดีกับนักกีฬาทุกคนที่ลงแข่งขันยอดเยี่ยมมากครับ!

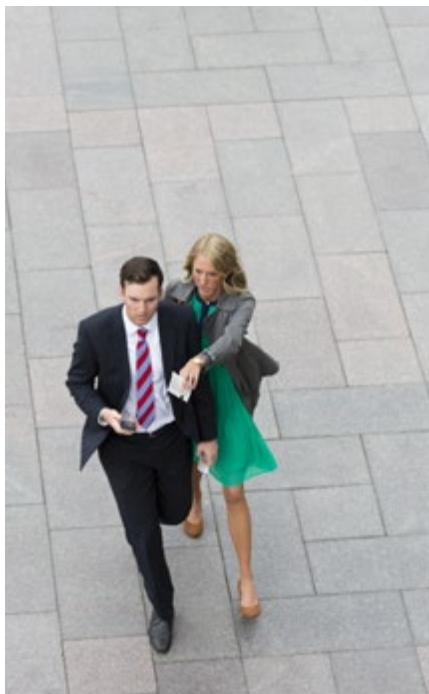
ข้าพเจ้าพูดถึงกีฬาดังกล่าวเข้าวันนี้ด้วยความคิดมุ่งไปที่เยาวชนชาย เยาวชนหญิง และหนุ่มสาวใสด—ท่านที่กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อซึ่งกำหนดวิถีชีวิตของท่าน ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องพูดกับท่าน

เพื่อให้ท่านรู้สึกถึงความเร่งด่วนนี้ ข้าพเจ้าจะเล่าเรื่องราวของโนเอลล์ พิกัสเพช หนึ่งในนักกีฬาวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเหล่านั้น ในกีฬาสเกตเลตันที่โนเอลลงแข่ง นักกีฬาสร้างแรงผลักดันขณะพุ่งศีรษะลงไปข้างหน้าด้วยความเร็วบนเลื่อนขนาดเล็ก ด้วยใบหน้าเหนือพื้นไม่กี่นิ้ว พวกเขาแข่งขันบนทางน้ำแข็งคดเคี้ยวด้วยความเร็วสูงสุด 90 ไมล์ (145 กม.) ต่อชั่วโมง

น่าทึ่งมากที่การเตรียมตัวหลายปีจะถือเป็นความสำเร็จหรือความผิดหวังนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงการแข่งขัน 60 วินาทีอันเข้มข้นสี่ครั้ง

ความฝันของโนเอลล์ที่ได้แข่งโอลิมปิกปี 2006 แตกสลายเมื่ออุบัติเหตุร้ายแรงทำให้เธอขาหัก ในโอลิมปิกปี 2010 ความฝันของเธอไม่เป็นไปตามคาดอีกครั้งเมื่อเวลาเพียงหนึ่งส่วนสิบวินาทีทำให้เธอพลาดจากการยืนบนแท่นรับรางวัล²

ลองคิดว่าเธอจะรู้สึกกังวลเพียงใดขณะรอบแข่งขันรอบแรกในโอลิมปิกปี 2014 หลายปีแห่งการเตรียมจะเกิดผลภายในเศษเสี้ยวเวลา รวมทั้งสิ้นสีหน้าที่ เธอใช้เวลาหลายปี

เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับสีหน้าที่นั้นและจะใช้เวลาตลอดชีวิตหลังจากนั้นใคร่ครวญช่วงเวลาดังกล่าว

การแข่งขันสุดท้ายของโนเอลล์แทบไม่มีที่ติ เราจะไม่มีวันลืมภาพเธอกะโดดขึ้นบนอัฒจันทร์เพื่อออกับครอบครัวหลังจากข้ามเส้นชัยมาได้พร้อมกับร้องตะโกนว่า “เราทำได้แล้ว!” การเตรียมตัวหลายปีให้ผลคุ้มค่า เราเห็นเหรียญเยาวชนหญิงบนรอบคอเธอขณะเหรียญเงินสวมไว้ข้างๆ³

อาจดูไม่ยุติธรรมที่ความฝันเกี่ยวกับโอลิมปิกทั้งหมดของโนเอลล์ต้องมาขึ้นอยู่กับสิ่งที่เธอทำในช่วงสั้นๆ เพียงสีหน้าที่ แต่เธอรู้อยู่แล้ว และนั่นเป็นเหตุที่เธอเตรียมตัวอย่างพากเพียร เธอตระหนักถึงความสำคัญและความเร่งด่วนของสีหน้าที่นั้น และรู้ว่าสิ่งนี้จะมีผลต่อเธออย่างไรตลอดชีวิตที่เหลือ

เราจดจำคริสโตเฟอร์ ฟอกต์ได้เช่นกัน สมาชิกในทีมที่ชนะเหรียญทองแดงในการแข่งขันบอบสเลดประเภทชายสี่ แม้เขาอาจจะล้มเลิกไปแล้วก็ได้หลังการชนกระแทกอย่างแรงในโอลิมปิกปี 2010 แต่เขาเลือกที่จะสู้ต่อไป หลังจากการแข่งขันที่อ่อนแอเยี่ยม เขาได้รับรางวัลที่เขาเพียรแสวงหา⁴

บัดนี้ลองพิจารณาว่าเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์ของท่านคล้ายกับ “การแข่งขันสีหน้าที่” ของนักกีฬาเหล่านี้ได้อย่างไร ท่านเป็นสัปดาห์นิรันดร์ ก่อนเกิดท่านเคยดำรงอยู่เป็นวิญญาณ ในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ผู้เปี่ยมด้วยความรัก ท่านฝึกและเตรียมตัวเพื่อมาแผ่นดินโลกเพียงช่วงเวลาสั้นๆ และแสดงสมรรถภาพ ชีวิตนี้คือสีหน้าที่ของท่าน ขณะอยู่ที่นี้ การกระทำของท่านจะเป็นตัวกำหนดว่าท่านจะได้รับรางวัลแห่งชีวิตนิรันดร์หรือไม่ ศาสดาพยากรณ์อิมมานูเอลอธิบายว่า “ชีวิตนี้เป็นเวลา...ที่จะเตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, คุณเกิดวันแห่งชีวิตนี้เป็นวัน...ที่จะทำงานของ [พวกท่าน].”⁵

ในแง่หนึ่ง สีหน้าที่ของท่านได้เริ่มขึ้นแล้ว นาฬิกากำลังเดิน ถ้อยคำของอัครสาวกเปาโลดูเหมาะสมอย่างยิ่งกับสถานการณ์นี้: จงวิ่งแข่ง เพื่อท่านจะได้รับรางวัล⁶

ในท่านองเดียวกัน ก้าวบางก้าวคือหัวใจสำคัญของการแสดงสมรรถภาพช่วงสั้นๆ เหล่านั้นของนักกีฬาโอลิมปิก—ไม่ว่าจะเป็นการกระโดดหรือหลบหลีกสำหรับนักสเก็ตน้ำแข็งและนักสโนว์บอร์ด การตีวงเลี้ยวในการ

แข่งบอบสเลด หรือการลอดเสาประตูในการแข่งสกีภูเขาแบบสลาลอม—เช่นเดียวกับชีวิตเราที่มีบางสิ่งสำคัญจนขาดไม่ได้—นั่นคือด้านต่างๆ ที่ช่วยขับเคลื่อนเราในการแสดงสมรรถภาพทางจิตวิญญาณบนแผ่นดินโลก เครื่องหมายทางวิญญาณเหล่านี้คือศาสนพิธีของพระกิตติคุณที่จำเป็นซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประทานให้เรา ได้แก่ บัพติศมา การรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ การแต่งตั้งฐานะปุโรหิต และการรับส่วนศีลระลึกในแต่ละสัปดาห์

“ในศาสนพิธี [เหล่านี้] นี้... พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าจึงแสดงให้ประจักษ์.”⁷

เจกเช่นที่วินัยของการฝึกฝนเตรียมนักกีฬาให้พร้อมจะแสดงสมรรถภาพส่วนต่างๆ ในกีฬาของพวกเขาที่ระดับสูงสุด การรักษาพระบัญญัติจะทำให้ท่านมีคุณสมบัติในการรับศาสนพิธีแห่งความรอดเหล่านี้ในท่านองเดียวกัน

ท่านรู้สึกถึงความเร่งด่วนหรือไม่ เพื่อนเยาว์วัยของข้าพเจ้า ไม่ว่าจะท่านจะอยู่ตรงจุดใดใน “การแสดงสมรรถภาพสี่นาที” ของท่าน ข้าพเจ้าขอให้ท่านไตร่ตรองว่า “ฉัน

ต้องทำอะไรต่อไปเพื่อให้ได้เหรียญรางวัล” บางทีระหว่างการประชุมใหญ่นี้ พระวิญญาณอาจทรงกระซิบบอกท่านแล้วว่าต้องทำอะไร นั่นคือท่านต้องเตรียมอย่างไรต่อตรงมากขึ้น สำหรับศาสนพิธีในอนาคตของท่านหรือศาสนพิธีที่ท่านควรได้รับนานแล้ว ไม่ว่าจะสิ่งนั้นจะเป็นอะไร จงลงมือทำเดี๋ยวนี้ สี่นาทีของท่านจะผ่านไปอย่างรวดเร็ว และท่านจะมีเวลาชว่นิรันดรคิดถึงสิ่งที่ท่านได้ทำลงไปในชีวิตนี้”

วินัยในตนเองเป็นสิ่งจำเป็น การสวดอ่อนวอนทุกวัน การศึกษาพระคัมภีร์ และการไปโบสถ์ต้องเป็นพื้นฐานการฝึกของท่าน แบบแผนที่เสมอต้นเสมอปลายของการเชื่อฟังพระบัญญัติ การรักษาพันธสัญญาที่ท่านทำ และการทำตามมาตรฐานของพระเจ้าใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* คือสิ่งที่ต้องมี

บางทีท่านอาจรู้ตัวว่ามีหลายสิ่งในชีวิตที่กำลังคุกคามเพื่อถ่วงหรือหยุดความก้าวหน้าทางวิญญาณของท่าน หากเป็นเช่นนั้น จงทำตามคำแนะนำจากพระคัมภีร์ที่ว่า “ขอให้เราละทิ้งทุกอย่างที่ถ่วงอยู่ และบาปที่เกาะแน่นขอให้เรายังคงวิ่งแข่งด้วยความทรหดอดทนในการแข่งขันที่อยู่ข้างหน้าเรา”⁹

ยังไม่สายเกินไปที่จะกลับใจ แต่ไม่นาน

มันอาจจะสายเกินไป เพราะไม่มีใครรู้จริงๆ ว่าเมื่อใดที่สี่นาทีของเราจะสิ้นสุดลง

ตอนนี้ท่านอาจกำลังคิดในใจว่า “ฉันทำทั้งหมดแล้ว สี่นาทีของฉันผ่านไปเสียแล้ว ฉันคงต้องยอมแพ้ด้วยเหมือนกัน” หากเป็นเช่นนั้น จงหยุดคิด และอย่าคิดแบบนั้นอีก ปาฏิหาริย์แห่งการชดใช้สามารถแก้ไขข้อบกพร่องในการแสดงสมรรถภาพของเรา ดังที่เฮลเดอร์ฮอลแลนด์สอนไว้ว่า

“สำหรับท่าน...ที่อาจจะยังลังเลอยู่ ข้าพเจ้าเป็นพยาน...ถึงอำนาจการเริ่มต้นใหม่อันเกิดจากความรักของพระผู้เป็นเจ้าและความอัครรรยแห่งพระคุณของพระองค์...”

“...*ไม่มีวัน* สลายเกินไปตราบเท่าที่พระองค์ผู้เป็นเจ้าของสวน...ตรัสว่ายังมีเวลาอยู่...อย่าประวิงเวลา”¹⁰

จำไว้ว่าท่านไม่ได้อยู่คนเดียว พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่าพระองค์จะไม่ทรงทิ้งท่านไว้ไร้คุณดูแล¹¹ ท่านยังมีครอบครัว มีเพื่อน และผู้เฒ่าคอยให้กำลังใจ

แม้ว่าคำพูดข้าพเจ้าจะสื่อสารโดยตรงถึงเยาวชนคนหนุ่มสาวของศาสนจักร แต่สำหรับบิดามารดาและปู่ย่าตายาย ข้าพเจ้าขอเสนอเรื่องต่อไปนี้

ความเมิกบาน ในบางด้าน ท่านกำลังแข่งใน ฮาล์ฟไพพ์หรือทางเลื่อน และอาจเป็นเรื่อง ทำท่ายที่จะแสดงแต่ละท่าหรือเลี้ยวไปใน แต่ละเส้นทางของการแข่งขัน แต่จงจำไว้ว่า ท่านเตรียมพร้อมสำหรับเรื่องนี้มานานับพันปี แล้ว นี่คือช่วงเวลาที่ท่านต้องแสดงสมรรถภาพ นี่คือสิ่งนี้ของท่าน! ถึงเวลาแล้ว!

ข้าพเจ้าแสดงความมั่นใจสูงสุดในความสามารถของท่าน ท่านมีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลกอยู่ข้างท่าน หากท่านขอความช่วยเหลือจากพระองค์และทำตามคำแนะนำของพระองค์ ท่านจะล้มเหลวได้อย่างไร

ข้าพเจ้าขอจบด้วยประจักษ์พยานถึงพรที่เรามีศาศดาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่ ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ประจักษ์พยานถึงพระเยซูคริสต์และบทบาทของพระองค์ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู คริสติน แรพพลี, “Mormons in the Olympics: 3 Medals for LDS Athletes at the Winter Games,” deseretnews.com/article/865597546/Mormons-in-the-Olympics-3-medals-for-LDS-athletes-at-the-Winter-Games.html.
2. ดู คริสติน แรพพลี, “Mormons in the Olympics.”
3. ดู ชาราห์ พีเตอร์สัน, “Noelle Pikus-Pace Wears LDS Young Women Necklace throughout Olympics,” deseretnews.com/article/865596771/Noelle-Pikus-Pace-wears-LDS-Young-Women-necklace-throughout-Olympics.html.
4. ดู เอมี โคนัลด์สัน, “Army, Faith Helped Push Mormon Bobsledder Chris Fogt to Olympic Success,” deseretnews.com/article/865597390/Army-faith-helped-push-Mormon-bobsledder-Chris-Fogt-to-Olympic-success.html.
5. แอลมา 34:32.
6. ดู 1 โครินธ์ 9:24.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:20.
8. ดู แอลมา 34:31-33.
9. ฮีบรู 12:1.
10. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “คนงานในสวนองุ่น,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2012, 33.
11. ดู ยอห์น 14:18.
12. เดวิด เอ. เบดเนอร์, ในการสนทนากับผู้เขียน
13. วิทยา เรา, “Snowboarder Kelly Clark: Hug from Competitor Helped Me Win Bronze,” today.com/sochi/snowboarder-kelly-clark-hug-competitor-helped-me-win-bronze-2D12108132.

เมื่อไม่นานมานี้ เอิลเดอร์เดวิด เอ. เบดเนอร์ อธิบายวิธีต่างๆ ในการประเมินครอบครัวเพื่อดูความก้าวหน้าบนเส้นทางพันธสัญญาจากศาสนพิธีที่จำเป็นต่างๆ สิ่งที่ต้องใช้มีเพียงกระดาษหนึ่งแผ่นแบ่งออกเป็นสองช่องคือ “ชื่อ” และ “แผนสำหรับศาสนพิธีต่อไปหรือศาสนพิธีที่ต้องทำ” ข้าพเจ้าเพิ่งทำเมื่อเร็ว ๆ นี้ โดยเขียนรายชื่อสมาชิกครอบครัวแต่ละคน ในชื่อเหล่านี้ ข้าพเจ้าเขียนชื่อหลานชายที่ยังเป็นทารกและต้องได้รับพรในไม่ช้า หลานชายวัยหกขวบที่การเตรียมรับบัพติศมาเป็นเรื่องสำคัญ ลูกชายที่กำลังจะอายุครบ 18 ปี ซึ่งการเตรียมรับฐานะปุโรหิตและเอ็นดาวเมนต์พระวิหารใกล้เข้ามาแล้ว ทุกคนในรายชื่อนี้ต้องการศาสนพิธีคือระลึก กิจกรรมง่าย ๆ นี้ช่วยเลขาที่ข้าพเจ้าบรรลุมหาบทบาทของเราในการช่วยสมาชิกแต่ละคนในครอบครัวบนเส้นทางพันธสัญญา พร้อมด้วยแผนการปฏิบัติสำหรับแต่ละคน นี้อาจจะเป็นแนวทางหนึ่งให้ท่านนำไปสู่การสนทนาในครอบครัว บทเรียนการสังสรรค์ในครอบครัว การเตรียมพร้อม และแม้แต่การเชื่อเชิญให้รับศาสนพิธีที่จำเป็นในครอบครัวของท่าน¹²

ในฐานะที่เป็นนักสกีและนักสโนว์บอร์ด ข้าพเจ้าประทับใจอย่างยิ่งกับการแข่งขัน “สกีนาทึ” ของนักกีฬาแอลดีเอสชาวออสเตรเลีย

ผู้ชนะเหรียญเงิน นักสโนว์บอร์ดนามโทราห์ ไบรท์ในการแข่งขันกีฬาประเภทกระดาน เธอทำให้โลกอึ้งจรรยาโยขณะจบการแข่งขันแทบไร้ที่ติด้วยท่าดีลังกาถอยหลัง 720 องศา แต่ที่น่าประทับใจและน่าประหลาดใจยิ่งกว่านั้นคือวิธีที่เธอแสดงน้ำใจและความรักเหมือนพระคริสต์ต่อคู่แข่ง เธอสังเกตเห็นนักสโนว์บอร์ดชาวอเมริกันเคลลี คลาร์กทำได้ไม่ค่อยดีครั้งแรกในรอบสุดท้าย และประหม่าในการแข่งครั้งที่สอง “เธอเข้ามาถอดดิฉัน” คลาร์กเล่า “เธอกอดดิฉันไว้จนดิฉันรู้สึกสงบมากพอและหายใจช้าลง ดิฉันรู้สึกดีเมื่อมีเพื่อนมากอด” ต่อมาเคลลี คลาร์กได้ไปยืนบนแท่นผู้ชนะเคียงข้างโทราห์ ไบรท์ในฐานะเจ้าของเหรียญทองแดง

เมื่อมีคนถามเกี่ยวกับการกระทำผิดปกติที่แสดงออกถึงความเมตตาต่อคู่แข่ง ซึ่งอาจทำให้ตำแหน่งเหรียญเงินของเธออยู่ในความเสี่ยงเช่นนี้ โทราห์บอกง่ายๆ ว่า “ดิฉันเป็นผู้แข่งขัน—ดิฉันอยากทำให้ดีที่สุด—แต่ดิฉันก็อยากให้คู่แข่งทำให้ดีที่สุดเช่นกัน”¹³

เมื่อนึกถึงเรื่องนี้ มีใครไหมที่ต้องการกำลังใจจากท่าน สมาชิกครอบครัว เพื่อน เพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือเพื่อนสมาชิกโคอรัม ท่านจะช่วยพวกเขาอย่างไรกับสกีนาทึของพวกเขา เพื่อนที่รัก ท่านอยู่ตรงกลางเส้นทางแห่ง

โดย เอ็ลเคอร์เควิก เอ. เบคนาร์
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

ทนแบกสัมภาระ ได้โดยง่าย

ภาระในชีวิตเราแต่ละคนช่วยให้เราวางใจในพระคุณความดี พระเมตตา และ
พระคุณของพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์

ข้าพเจ้ามีเพื่อนรักคนหนึ่ง ซึ่งในช่วงปี
แรกๆ ของชีวิตแต่งงาน เขาเชื่อมั่น
ว่าเขาและครอบครัวจำเป็นต้องใช้รถ
กระบะขับเคลื่อนสี่ล้อ ภรรยาคิดว่าเขาไม่
จำเป็นต้องใช้ เขาแค่อยากได้รถใหม่เท่านั้น
การสนทนาเชิงหยอกล้อระหว่างสามีภรรยา
คู่นี้เริ่มทำให้พวกเขาคำนึงถึงผลประโยชน์
ของการซื้อรถดังกล่าว

“ที่รัก เราจำเป็นต้องใช้รถกระบะขับเคลื่อน
สี่ล้อนะ”

เธอถาม “ทำไมคุณคิดว่าเราต้องซื้อรถใหม่
ล่ะคะ”

เขาตอบคำถามของเธอด้วยสิ่งที่เขาเชื่อว่าเป็น
คำตอบถูกต้องที่สุด “ถ้าเราต้องซื้อนม
ให้ลูกตอนพายุกระหน่ำแล้ว จะทำอย่างไร
ทางเดียวที่ผมจะไปร้านขายของชำได้คือขับ
รถกระบะไป”

ภรรยาตอบพร้อมกับยิ้ม “ถ้าเราซื้อรถ
กระบะคันใหม่ เราจะไม่มีเงินซื้อนมนะคะ—
จะหวังเรื่องไปร้านตอนฉุกเฉินทำไมล่ะคะ!”

พวกเขาหารือกันอยู่พักใหญ่และในที่สุด
ก็ตัดสินใจซื้อรถ ไม่นานหลังจากครอบครอง
รถคันใหม่ เพื่อนข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็น
ประโยชน์ของรถกระบะและยืนยันว่าเหตุผล

ที่เขาอยากได้รถนั้นถูกต้อง เขาจึงตัดสินใจ
ไปตัดพินและชนกลับบ้าน ช่วงนั้นตรงกับฤดู
ใบไม้ร่วง หิมะตกแล้วบนภูเขาที่เขาตั้งใจจะ
ไปหาพิน ขณะขับรถไปตามไหล่เขา หิมะลึกลง
ขึ้นเรื่อยๆ เพื่อนข้าพเจ้าทราบดีว่าสภาพถนน
ลื่นอาจทำให้เกิดอันตราย แต่ด้วยความเชื่อ
มั่นในรถคันใหม่มาก เขาจึงไปต่อ

น่าเศร้าที่เพื่อนข้าพเจ้าไปตามถนนขาว
โพลนไกลมากแล้ว ขณะหักพวงมาลัยเลี้ยว
ออกจากถนนตรงที่เขาตั้งใจจะไปตัดพิน รถก็
ติดอยู่ตรงนั้น ล้อทั้งสี่ของรถกระบะคันใหม่
หมุนตัวในหิมะ เขายอมรับทันทีว่าไม่ทราบ
จะช่วยตนเองให้หลุดพ้นจากสถานการณ์
อันตรายน้อยอย่างไร เขาลำบากใจและกังวล

เพื่อนข้าพเจ้าตัดสินใจว่า “ผมจะไม่นั่งเฉย
อยู่ตรงนี้” เขาออกจากรถและเริ่มไปตัดไม้
เขาขนไม้ใส่เต็มท้ายรถกระบะ แล้วตัดสินใจ
ว่าจะลงขับออกจากหิมะอีกครั้ง ขณะเข้า
เกียร์และเร่งเครื่อง รถเริ่มขยับไปข้างหน้า
เล็กน้อย รถค่อยๆ ออกจากหิมะ กลับเข้าไป
บนถนน ในที่สุดเขาก็กลับบ้านได้ เวลานี้
เขากลายเป็นชายที่อ่อนน้อมถ่อมตนและมี
ความสุข

ภาระหนักของเราแต่ละคน

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ
จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะที่ข้าพเจ้าเน้น
บทเรียนสำคัญยิ่งซึ่งเรียนรู้ได้จากเรื่องนี้เกี่ยว
กับเพื่อนข้าพเจ้า รถกระบะ และพิน เป็น
เพราะน้ำหนัก น้ำหนักของพินทำให้เกิดแรง
ยึดเกาะระหว่างรถกับพื้นดินจนออกจากหิมะ
กลับเข้ามาบนถนน และเคลื่อนไปข้างหน้า
น้ำหนักของพินทำให้เขาสามารถกลับบ้าน
ไปหาครอบครัวได้

เราแต่ละคนมีภาระหนักเช่นกัน ภาระหนัก
ของเราแต่ละคนประกอบด้วยความต้องการ
และโอกาส ข้อผูกมัดและสิทธิพิเศษ ความ
ทุกข์และพร ทางเลือกและข้อจำกัด คำถาม
ซึ่งนำสองคำถามสามารถช่วยได้เมื่อเราประเมิน
ภาระหนักของเราเป็นระยะร่วมกับการสวด
อ้อนวอน “ฉันกำลังแบกภาระหนักอันก่อให้เกิด
แรงยึดเกาะทางวิญญาณจนสามารถมุ่ง
หน้าด้วยศรัทธาในพระคริสต์บนทางคับแคบ
และแคบโดยไม่ติดหล่มหรือไม่ ฉันกำลัง
แบกภาระหนักอันทำให้เกิดแรงยึดเกาะทาง
วิญญาณมากพอจนฉันสามารถกลับบ้านไป
หาพระบิดาบนสวรรค์ในที่สุดหรือไม่”

บางครั้งเราอาจเชื่อผิดๆ ว่าความสุขคือการไม่มีภาระหนัก แต่การแบกภาระหนักเป็นส่วนจำเป็นและขาดไม่ได้ของแผนแห่งความสุข เพราะภาระหนักของเราแต่ละคนต้องก่อให้เกิดแรงยึดเกาะทางวิญญาณ เราจึงควรระวังอย่าล้าเลียงสิ่งดีๆ แต่ไม่จำเป็นเข้ามาในชีวิตมากจนเราเซวและหันเหออกจากสิ่งสำคัญที่สุด

พลังเสริมความเข้มแข็งของการชดใช้

พระเจ้าช่วยให้อรอดตรัสว่า

“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนักจงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก

“จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพอ่อนโยนและใจอ่อนน้อม และจิตใจของพวกท่านจะได้หยุดพัก

“ด้วยว่าแอกของเราก็พอเหมาะ และภาระของเราก็เบา” (มัทธิว 11:28-30)

แอกคือไม้ขวาง โดยปกติใช้ขวางระหว่างคอวัวเทียมคู่หรือสัตว์อื่นเพื่อให้มันสามารถลากของบรรทุกไปด้วยกัน แอกทำให้สัตว์อยู่เคียงข้างกัน มันจึงเดินไปด้วยกันได้เพื่อ

ทำให้งานสำเร็จลุล่วง

พึงพิจารณาพระดำรัสเชื้อเชิญของพระเจ้าให้แต่ละคน “เอาแอก [ของพระองค์] แบกไว้” การทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ใส่แอกเทียมเรากับพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ประเด็นคือ พระผู้ช่วยให้รอดทรงขอให้เราไว้ใจและลากไปพร้อมกับพระองค์ แม้เราจะพยายามสุดความสามารถก็ยังไม่เท่าเทียมและเทียบไม่ได้กับพระองค์ เมื่อเราวางใจและลากภาระไปกับพระองค์ระหว่างการเดินทางในความเป็นมรรตัย แอกของพระองค์พอเหมาะ และภาระของพระองค์ก็เบา

เราไม่โดดเดี่ยวและไม่จำเป็นต้องโดดเดี่ยว เราสามารถมุ่งหน้าในชีวิตทุกวันด้วยความช่วยเหลือจากสวรรค์ โดยผ่านการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเราได้รับความสามารถและ “กำลัง เสริมเพิ่มขึ้น” (พระเจ้าขอข้าตามพระองค์,” *เพลงสด*, บทเพลงที่ 106) ดังที่พระเจ้าทรงประกาศว่า “ฉะนั้น, เจ้าจงเดินทางต่อไปและให้ใจเจ้าชื่นชมยินดี; เพราะคูเกิด, และคูสิ, เราอยู่กับเจ้าแม้จนกว่าชีวิตจะหาไม่” (คพ. 100:12)

พึงพิจารณาตัวอย่างในพระคัมภีร์มอรมอนเมื่ออิมวอลอนชมแห่งแอลมากับผู้คนของท่านสุรเสียงของพระเจ้ามาถึงสำนักศิษย์เหล่านี้ในความทุกข์ของพวกเขาว่า “จงเงยหน้าและจงสบายใจเถิด, เพราะเรารู้ถึงพันธสัญญาที่เจ้าทำไว้กับเรา; และเราจะให้พันธสัญญาแก่ผู้คนของเรา และปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาส” (โมไซยาห์ 24:13)

ลองสังเกตความสัมพันธ์ของพันธสัญญากับสัญญาแห่งการปลดปล่อย พันธสัญญาที่รับไว้และให้เกียรติด้วยความสุจริตใจ และศาสนพิธีที่ประกอบโดยสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตที่ถูกต้องจำเป็นต่อการได้รับพรทุกประการที่มีผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ในศาสนพิธีของฐานะปุโรหิต พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระเจ้าเป็นเจ้าประจักษ์ต่อชายหญิงในเนื้อหนัง รวมถึงพรแห่งการชดใช้ (ดู คพ. 84:20-21)

จงนึกถึงพระดำรัสของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “ด้วยว่าแอกของเราก็พอเหมาะ และภาระของเราก็เบา” (มัทธิว 11:30) ขณะที่เราพิจารณาข้อต่อไปในเรื่องราวของแอลมาและผู้คนของท่าน

“และเราจะให้สัมภาระซึ่งวางอยู่บนบ่าเจ้าเบาลงด้วย, แม้จนเจ้าหารู้สึกไม่ว่ามันอยู่บนหลังเจ้า” (โมไซยาห์ 24:14)

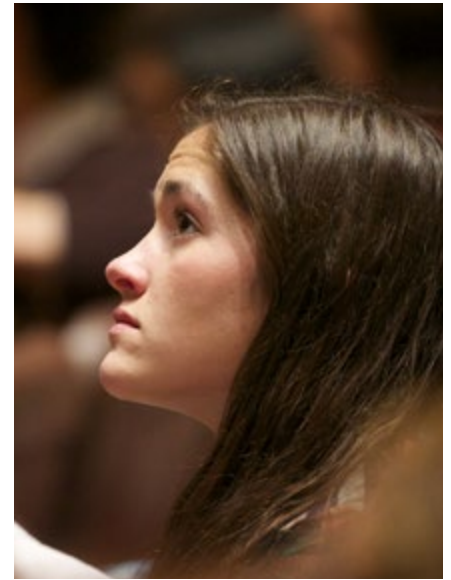
พวกเราหลายคนอาจคิดว่าพระคัมภีร์ข้อนี้กำลังบอกเป็นนัยว่าภาระจะหมดไปทันทีและถาวร แต่ข้อถัดไปบอกว่าการจะเบาลงได้อย่างไร

“และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงทำให้สัมภาระซึ่งวางอยู่บนแอลมาและพี่น้องของท่านเบาลง; แท้จริงแล้ว, *พระเจ้าทรงเพิ่มพลังกำลังให้พวกเขา* เพื่อพวกเขาจะทนแบกสัมภาระได้โดยง่าย, และพวกเขายอมรับอย่างชื่นบานและด้วยความอดทนต่อพระประสงค์ทั้งหมดของพระเจ้า” (โมไซยาห์ 24:15; เน้นตัวเอน)

ความท้าทายและความยากลำบากไม่หมดไปจากผู้คนทันที แต่แอลมาและผู้ติดตามท่านเข้มแข็งขึ้น สมรรถภาพที่เพิ่มขึ้นทำให้ภาระของพวกเขาเบาลง คนดีเหล่านี้ได้รับอำนาจผ่านการชดใช้ให้ *กระทำ* ในฐานะผู้มีสิทธิ์เสรี (ดู คพ. 58:26-29) และส่งผลต่อสภาพการณ์ของพวกเขา และ “ด้วยพลังกำลังของพระเจ้า” (ถ้อยคำของมอรมอน 1:14; โมไซยาห์ 9:17; 10:10; แอลมา 20:4) พระองค์ทรงนำแอลมาและผู้คนของท่านไปสู่ความปลอดภัยในแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา

การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ไม่เพียงเอาชนะผลจากการตกของอาดัมและทำให้การปลดบาปและการล่วงละเมิดของแต่ละคนเกิดขึ้นได้เท่านั้น แต่การชดใช้ยังช่วยให้เราทำดีและเป็นคนดีขึ้นได้ในหลายๆ ด้านซึ่งเกินสมรรถภาพในความเป็นมรรตัยของเรา พวกเราส่วนใหญ่รู้ว่าเมื่อทำผิดและต้องการให้ช่วยเอาชนะผลของบาปในชีวิตเรา พระผู้ช่วยให้รอดทรงทำให้เราสะอาดผ่านเดซาณูภาพแห่งการไถ่ของพระองค์ แต่เราเข้าใจด้วยหรือไม่ว่าการชดใช้มีไว้สำหรับชายหญิงที่ซื่อสัตย์ผู้เชื่อฟังมีค่าควร มีมโนธรรม พยายามเป็นคนดีขึ้นและรับใช้อย่างซื่อสัตย์มากขึ้น ข้าพเจ้าสงสัยว่าเราไม่เต็มใจยอมรับด้านการเพิ่มพลังกำลังของการชดใช้ในชีวิตเราและเชื่ออย่างผิดๆ หรือไม่ว่าเราต้องแบกภาระทั้งหมดตามลำพัง—ผ่านความทรหดอดทน เจตจำนงแน่วแน่วินัยและด้วยความสามารถอันมีขีดจำกัดอย่างเห็นได้ชัดของเรา

สิ่งหนึ่งที่ต้องรู้คือพระเยซูคริสต์เสด็จมาแผ่นดินโลกเพื่อ *สิ้นพระชนม์* เพื่อเรา แต่เราฟังสำนึกเช่นกันว่าพระเจ้าทรงปรารภณา ผ่านการชดใช้และโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้เรา *รับมรดก*—ไม่เพียงนำทางเราเท่านั้นแต่ทรงเพิ่มพลังกำลังและเยียวยาเราด้วย

พระผู้ช่วยให้รอดทรงช่วยเหลือผู้คนของพระองค์

แอลมาอธิบายสาเหตุและวิธีที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงช่วยเราได้ ดังนี้

“และพระองค์จะเสด็จออกไป, ทรงทนความเจ็บปวดและความทุกข์และการล่อลวงทุกอย่าง; และนี่ก็เพื่อคำซึ่งกล่าวว่าพระองค์จะทรงรับความเจ็บปวดและความป่วยไข้ของผู้คนของพระองค์จะได้เกิดสัมฤทธิ์ผล.

“และพระองค์จะทรงรับเอาความตาย, เพื่อพระองค์จะทรงทำให้สายรัดแห่งความตายที่ผูกมัดผู้คนของพระองค์หลุดออก; และพระองค์จะทรงรับเอาความทุกข์พลภาพของพวกเขา, เพื่ออุทรของพระองค์จะเปี่ยมไปด้วยพระเมตตา, ตามเนื้อหนัง, เพื่อพระองค์จะทรงรู้ตามเนื้อหนังว่าจะทรงช่วยผู้คนของพระองค์ตามความทุกข์พลภาพของพวกเขาได้อย่างไร.” (แอลมา 7:11-12)

ด้วยเหตุนี้พระผู้ช่วยให้รอดจึงทรงทนทุกข์ไม่เพียงเพื่อบาปและความชั่วช้าสามานย์ของเราเท่านั้น—แต่เพื่อความเจ็บปวดและความรวดร้าวทางกาย ความอ่อนแอและความบกพร่อง ความกลัวและความคับข้องใจ ความพลาดหวังและความท้อแท้ ความเสียใจและความสำนึกผิด ความผิดหวังและความสิ้นหวัง ความอยุติธรรมและความไม่เสมอภาคที่เราประสบ ตลอดจนความหดหู่ทางอารมณ์ที่รุมเร้าเรา

ไม่มีความเจ็บปวดทางกาย บาดแผลทางวิญญาณ ความรวดเร็วของจิตวิญญาณหรือความปวดใจ ทูพพลภาพหรือความอ่อนแอที่ท่านหรือข้าพเจ้าเคยเผชิญในความเป็นมรรตย์ที่พระผู้ช่วยให้รอดไม่ทรงประสมมาก่อน ในช่วงขณะของความอ่อนแอเราอาจร้องว่า “ไม่มีใครรู้ว่าเป็นอย่างไร ไม่มีใครเข้าใจ” แต่พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าทรงทราบและเข้าพระทัยดี เพราะทรงรู้สึกและทรงแบกภาระเราแต่ละคน และเพราะการพลีบูชาอันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์ของพระองค์ (ดู แอลมา 34:14) พระองค์จึงเข้าพระทัยความรู้สึกได้อย่างถ่องแท้และทรงยื่นพระพานูแห่งความเมตตามาให้เราได้ พระองค์ทรงเอื้อมมาสัมผัส ช่วยเหลือ เยียวยา และเพิ่มพลังกำลังให้เราได้มากกว่าที่เราจะทำได้ ทรงช่วยให้เราทำสิ่งที่เราไม่อาจทำได้ โดยอาศัยเพียงพลังของเราเอง แอภของพระองค์พอเหมาะและภาระของพระองค์ก็เบา

คำเชื้อเชิญ สัญญา และประกษ์พยาน

ข้าพเจ้าเชื้อเชิญท่านให้ศึกษา สวดอ้อนวอน ไตร่ตรอง และพยายามเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดขณะประเมินภาระหนักของท่าน หลายประเด็นเกี่ยวกับการชดใช้เราไม่อาจเข้าใจได้ด้วยความคิดตามประสามนุษย์ แต่หลายด้านของการชดใช้เราเข้าใจได้และต้องเข้าใจ

สำหรับเพื่อนข้าพเจ้า น้ำหนักพินให้แรงยึดเกาะที่ช่วยชีวิต รกกระเบเปลาไม่อาจเคลื่อนผ่านหิมะได้ แม้จะขับเคลื่อนสี่ล้อก็ตาม น้ำหนักจำเป็นต่อการเกิดแรงยึดเกาะ น้ำหนักนั่นเอง น้ำหนักนั่นเองที่ให้แรงยึด

เกาะจนเพื่อนข้าพเจ้าสามารถออกจากจุดที่ติดอยู่ กลับเข้ามาบนถนน และมุ่งหน้ากลับบ้านไปหาครอบครัวของเขา

ภาระในชีวิตเราแต่ละคนช่วยให้เราวางใจในพระคุณความดี พระเมตตา และพระคุณของพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์ (ดู 2 นิไฟ 2:8) ข้าพเจ้าเป็นพยานและสัญญาว่าพระผู้ช่วยให้รอดจะทรงช่วยเราแบกภาระของเราได้ง่ายขึ้น (ดู โมไซยาห์ 24:15) เมื่อเราเทียมแอกกับพระองค์ผ่านพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์และได้รับพลังเสริมความสามารถของการชดใช้ในชีวิตเรา เราจะแสวงหาที่จะเข้าใจและดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระองค์มากขึ้น เราจะสวดอ้อนวอนขอพลังเพื่อเรียนรู้ เปลี่ยนแปลง หรือยอมรับสภาพการณ์ของเราด้วย แทนที่จะสวดอ้อนวอนขอให้พระผู้เป็นเจ้าเปลี่ยนสภาพการณ์ของเราตามที่เรต้องการ เราจะกลายเป็นผู้มีสิทธิ์เสรีที่กระทำแทนที่จะเป็นวัตถุที่ถูกกระทำ (ดู 2 นิไฟ 2:14) เราจะได้รับแรงยึดเกาะทางวิญญาณ

ขอให้เราแต่ละคนทำและเป็นคนที่ขึ้นผ่านการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด วันนี้คือ 6

เมษายน เรารู้โดยการเปิดเผยว่าวันนี้เป็นวันประสูติที่ถูกต้องและแท้จริงของพระผู้ช่วยให้รอด 6 เมษายน เป็นวันจัดตั้งศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเช่นกัน (ดู คพ. 20:1; ฮาโรลด์ บี. ลี, “Strengthen the Stakes of Zion,” *Ensign*, July 1973, 2; สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, “Why Call Me Lord, Lord, and Do Not the Things Which I Say?” *Ensign*, May 1975, 4; สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, “Remarks and Dedication of the Fayette, New York, Buildings,” *Ensign*, May 1980, 54; Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1: 1995-1999 [2005], 409.) ในวันสะบาโตที่พิเศษและศักดิ์สิทธิ์นี้ ข้าพเจ้าประกาศคำพยานว่าพระเยซูพระคริสต์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ของเรา พระองค์ทรงพระชนม์และจะทรงชำระเราให้สะอาด ทรงเยียวยานำทาง ค้ำครอง และเพิ่มพลังกำลังให้ข้าพเจ้าเป็นพยานอย่างมีความสุขถึงสิ่งเหล่านี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

ความรัก—แก่นแท้ ของพระกิตติคุณ

เราจะรักพระเจ้าอย่างแท้จริงไม่ได้หากเราไม่รักเพื่อนร่วมทางระหว่าง
การเดินทางอันเป็นมรรตัยนี้

ฟิ น้องที่รักทั้งหลาย เมื่อพระเจ้าช่วยให้
รอดทรงปฏิบัติศาสนกิจท่ามกลาง
มนุษย์ ทนายคนหนึ่งทูลถามพระ-
องค์ว่า “ท่านอาจารย์ ในธรรมบัญญัตินั้น
พระบัญญัติข้อไหนสำคัญที่สุด”

มีทิวบันทึกว่าพระเยซูตรัสตอบดังนี้

“จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วย

สุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน และด้วย
สิ้นสุดความคิดของท่าน

“นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อสำคัญอันดับ
แรก

“ข้อที่สองก็เหมือนกันคือ จงรักเพื่อนบ้าน
เหมือนรักตนเอง”¹

มาระโกสรุปเรื่องนี้ด้วยพระดำรัสของพระ-
ผู้ช่วยให้รอด “ไม่มีพระบัญญัติอื่นใดที่สำคัญ
ยิ่งกว่าพระบัญญัติเหล่านี้”²

เราจะรักพระเจ้าอย่างแท้จริงไม่ได้
หากเราไม่รักเพื่อนร่วมทางระหว่างการเดินทางอันเป็นมรรตัยนี้ ในทำนองเดียวกัน เรา
จะรักเพื่อนมนุษย์อย่างเต็มที่ไม่ได้หากเราไม่
รักพระเจ้าเป็นเจ้า พระบิดาของเราทั้งหลาย
อัครสาวกยกย่องหนบอกรว่า “พระบัญญัตินี้
เราได้มาจากพระองค์ คือให้คนที่รักพระเจ้า
นั้นรักพี่น้องของตนด้วย”³ เราทุกคนเป็นบุตร

ธิดาทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์ เรา
จึงเป็นพี่น้องกัน เมื่อเราจดจำความจริงนี้
เราจะรักบุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้
ง่ายขึ้น

โดยแท้แล้ว ความรักคือแก่นแท้ของพระ-
กิตติคุณและพระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่าง
ของเรา พระชนม์ชีพของพระองค์เป็นมรดก
แห่งความรัก ทรงรักษาผู้เจ็บป่วย ทรงพุง
คนที่ถูกเหยียบย่ำ ทรงช่วยคนบาปให้รอด
สุดท้าย ผูกชนที่โกรธกริ้วพลิตชีพพระองค์
กระนั้นพระดำรัสก็ยังดังแว่วมาจากเนินเขา
กลโกธาว่า “พระบิดาเจ้าข้า ขอทรงยกโทษ
พวกเขาเพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร”⁴—นี่
คือการแสดงออกอันสูงส่งที่สุดของความรัก
ความเห็นใจในความเป็นมรรตัย

มีคุณลักษณะมากมายซึ่งเป็นการแสดง
ความรัก อาทิ ความกรุณา ความอดทน ความ
ไม่เห็นแก่ตัว ความเข้าใจ และการให้อภัย
ในการสมาคมทั้งหมดของเรา คุณลักษณะ
เหล่านี้และอื่นๆ จะช่วยทำให้ความรักในใจ
เราประจักษ์ชัด

โดยปกติความรักของเราจะแสดงให้เห็น
ในปฏิสัมพันธ์ต่อกันวันต่อวัน สำคัญที่สุดคือ
ความสามารถในการรับรู้ความต้องการของผู้

อื่นแล้วตอบสนอง ข้าพเจ้าชื่นชมความรู้สึก
ที่พรรณนาไว้ในบทกวีสั้นๆ นี้เสมอ

*ยามคำคืนฉันต้องสะอื้นไห้
ด้วยสิ้นไร้ความสามารถจะมองเห็น
คนขัดสนยากไร้แสนลำเค็ญ ฉันจึงเป็นเช่น
คนตาบอด
แต่ฉันยังไม่เคยจะรู้สึก
โศกเศร้าเสียใจในส่วนลึก
ที่ฉันนึกถึงแต่ความเมตตา⁵*

ไม่นานมานี้ข้าพเจ้ารับรู้แบบอย่างอันน่า
ซึ่งใจของความกรุณา—ซึ่งบังเกิดผลที่
มองไม่เห็น ปีนั้นคือ ค.ศ 1933 เมื่อโอกาส
จะได้งานทำมีน้อยมากเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ สถานที่คือภาคตะวันออกเฉียง
ของสหรัฐ อาริสัน ไบเชกเคอร์เพ็งเรียนจบ
มัธยมปลาย หลังจากหางานอยู่นาน ในที่สุด
เธอก็ได้งานเป็นช่างเย็บผ้าที่โรงงานเสื้อผ้านางานได้รับค่าจ้างเป็นรายชิ้นตามที่พวกเขา
เย็บเสร็จเรียบร้อยถูกต้องในแต่ละวัน เย็บ
ได้มากขึ้น ค่าจ้างก็มากตาม

วันหนึ่งหลังจากเริ่มงานที่โรงงานได้ไม่นาน
อาริสันต้องเผชิญกับขั้นตอนที่ทำให้เธอสับสน
และท้อแท้ เธอสังเกตเห็นช่างเย็บผ้าพยายามเลาะ
ตะเข็บงานที่ทำไม่สำเร็จเพื่อให้ชิ้นงานที่กำลัง
เย็บอยู่ถูกต้องเรียบร้อย ดูเหมือนไม่มีใคร
ช่วยเธอ เพราะต่างคนต่างรีบเร่งทำให้ได้มาก
ขึ้นที่สุด อาริสันรู้สึกหมดหนทางและสิ้นหวัง
เธอเริ่มร้องไห้เบาๆ

คนที่นั่งตรงข้ามกับอาริสันคือเบอร์นีสซ์ ร็อค
เธออายุมากกว่าและเป็นช่างเย็บผ้าที่มีประ-
สพการณ์มากกว่า เมื่อสังเกตเห็นอาริสัน
ท้อใจ เบอร์นีสซ์จึงทิ้งงานของเธอไปอยู่ข้างๆ
อาริสัน ให้คำแนะนำและช่วยเหลือเธออย่าง
อ่อนโยน เธออยู่จนกระทั่งอาริสันเกิดความ
มั่นใจและสามารถทำงานชิ้นนั้นได้สำเร็จ
จากนั้นเบอร์นีสซ์ก็กลับไปจักรของเธอ พลาด

โอกาสทำงานให้ได้มากขึ้นเท่าที่เธอจะทำได้ หากเธอไม่ช่วยอาร์ลีน

ด้วยการกระทำแห่งความภักดีรักครั้งนี้ เบอรรีนซ์กับอาร์ลีนจึงกลายเป็นเพื่อนกันชั่วชีวิต ต่างฝ่ายต่างแต่งงานมีครอบครัว ราวทศวรรษ 1950 เบอรรีนซ์ผู้เป็นสมาชิกของศาสนจักรมอพระคัมภีร์มอรมอนให้อาร์ลีนกับครอบครัว ในปี 1960 อาร์ลีนกับสามีและลูกๆ รับประทานอาหารค่ำในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า

เนื่องด้วยความเห็นใจที่เบอรรีนซ์แสดงออก เมื่อเธอถูกมาช่วยคนที่เธอไม่รู้จักแต่หัวใจ และต้องการความช่วยเหลือ เวลานั้นคนนับไม่ถ้วนทั้งคนเป็นและคนตายจึงได้รับศาสนพิธีแห่งการช่วยให้รอดของพระกิตติคุณ

ทุกวันนี้ในชีวิตเรามีโอกาสแสดงความรัก ความกรุณาต่อคนรอบข้าง ประณามสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลด์กล่าวไว้ว่า “เราพึงจำ

ไว้ว่าคนเหล่านั้นที่เราพบในลานจอดรถ ในสำนักงาน ในลิฟต์ และที่อื่นๆ ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของมนุษยชาติที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้เรารักและรับใช้ เราจะพูดถึงความเป็นพี่น้องโดยทั่วไปของมนุษยชาติไม่ได้หากเราไม่ถือว่าทุกคนที่อยู่รอบข้างเราเป็นพี่น้องชายหญิงของเรา”⁶

โอกาสแสดงความรักมักเกิดขึ้นอย่างไม่คาดฝัน ตัวอย่างของโอกาสเช่นนั้นปรากฏในบทความหนังสือพิมพ์เดือนตุลาคม ปี 1981 ข้าพเจ้าประทับใจมากกับความรักและความเห็นใจที่บรรยายไว้ในบทความนั้นจนตัดเก็บไว้ในแฟ้มมาตลอด 30 ปี

บทความบอกว่าสายการบินอะแลสกาซึ่งบินตรงจากแองคอริจ รัฐอะแลสกาไปซีแอตเทิล รัฐวอชิงตัน—เที่ยวบินที่มีผู้โดยสาร 150 คน—เปลี่ยนเส้นทางไปยังเมืองอันไกลโพ้นของอะแลสกาเพื่อรับเด็กที่ได้รับบาดเจ็บสาหัสคนหนึ่ง เส้นเลือดแดงที่แขนของเด็ก

ชายวัยสองขวบขาดเพราะลัมพ์ทับเศษแก้ว ขณะเล่นอยู่ใกล้บ้าน เมื่อนั้นอยู่ทางใต้ของแองคอริจ 450 ไมล์ (725 กิโลเมตร) และไม่ได้อยู่บนเส้นทางบิน แต่คณะแพทย์ในเหตุการณ์ขอความช่วยเหลือเร่งด่วน ด้วยเหตุนี้เครื่องบินจึงเปลี่ยนเส้นทางไปรับเด็กมาซีแอตเทิลเพื่อให้เขาได้รับการรักษาในโรงพยาบาล

เมื่อเครื่องบินจอดใกล้เมื่อนั้น คณะแพทย์แจ้งนักบินว่าเด็กเสียเลือดมากจนอาจจะเสียชีวิตก่อนถึงซีแอตเทิล พวกเขาจึงตัดสินใจบินออกนอกเส้นทาง 200 ไมล์ (320 กิโลเมตร) ไปจูโน อะแลสกา เมืองใกล้ที่สุดที่มีโรงพยาบาล

หลังจากส่งเด็กไปจูโนแล้ว เครื่องบินก็ทยานหน้าไปซีแอตเทิล ถึงที่หมายล่าช้ากว่ากำหนดเวลาหลายชั่วโมง แต่ไม่มีผู้โดยสารคนใดบ่นแม้ส่วนใหญ่จะพลาดนัดและต่อเที่ยวบินไม่ทัน อันที่จริง เมื่อเวลาผ่านไปหลายนาที่หลายชั่วโมง พวกเขาเรียกรถช่วยเด็กคนนี้กับครอบครัวได้เป็นจำนวนมาก

ขณะที่เครื่องบินจอดในซีแอตเทิล ผู้โดยสารให้เรื่องด้วยความยินดีเมื่อนักบินประกาศว่าเขาได้รับแจ้งทางวิทยุว่าเด็กฟื้นคืนอันตรายแล้ว⁷

ถ้อยคำจากพระคัมภีร์เข้ามาในความคิดข้าพเจ้า “จิตกุศลคือความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์...และผู้ใดที่ถูกพบว่าครอบครองมันในวันสุดท้าย ย่อมจะดีกับเขา”⁸

พี่น้องทั้งหลาย โอกาสแสดงความรักครั้งใหญ่ที่สุดของเราบางครั้งจะอยู่ในรั้วบ้านของเรา ความรักควรเป็นหัวใจของชีวิตครอบครัว แต่บางครั้งไม่เป็นเช่นนั้น มีความใจร้อนมากเกินไป มีการโต้เถียงมากเกินไป มีการทะเลาะเบาะแว้งมากเกินไป มีน้ำตามากเกินไป ประชานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีห์พูดแสดงความเสียใจดังนี้ “เหตุใด [คน] ที่เรารัก [มากที่สุด] จึงตกเป็นเป้ารับวาทะร้ายบถกระด้างของเราบ่อยๆ เหตุใดบางครั้ง [เรา] จึงพูดแทงใจด้วยวาจาเชือดเฉือน” คำตอบของคำถามเหล่านี้อาจต่างกันไปสำหรับเราแต่ละคน ทว่าส่วนสำคัญที่สุดคือเหตุผลไม่ใช่เรื่องสลักสำคัญ ถ้าเราจะทำตามพระบัญชาให้รักกัน เราต้องปฏิบัติ

ต่อกันด้วยความกรุณาและความเคารพ

แน่นอนว่าจะมีหลายครั้งที่ต้องลงโทษตักเตือน แต่จงจำคำแนะนำที่พบในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา—นั่นคือ เมื่อเราจำเป็นต้องกล่าวกัน เราจงแสดงความรักเพิ่มขึ้นหลังจากนั้น¹⁰

ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะพยายามถนอมน้ำใจและไวต่อความคิด ความรู้สึก และสภาวะอารมณ์ของคนรอบข้างเสมอ ขอเราอย่าดูถูกเหยียดหยามผู้ใด แต่จงเห็นใจและให้กำลังใจ เราต้องระวังว่าเราจะไม่ทำลายความเชื่อมั่นของอีกฝ่ายผ่านคำพูดหรือการกระทำที่ไม่ใส่ใจ

การให้อภัยควรควบคู่มาด้วยความรัก ในครอบครัวเรา เช่นเดียวกับมิตรสหายของเรา

อาจจะมีความรู้สึกเสียใจน้อยใจและไม่เห็นด้วย อีกประการหนึ่งคือปัญหาจะเล็กน้อยเพียงไร เราไม่สามารถปล่อยและไม่ควรปล่อยให้ลูกกลาม กัดหนอง จนทำลายเราในที่สุด การตำหนิติเตียนทำให้แผลเปิด การให้อภัยเท่านั้นที่เยียวยา

วันหนึ่ง สตรีที่นำรักผู้ล่วงลับแล้วเคยมาสนทนากับข้าพเจ้าและเล่าเรื่องเสียใจบางเรื่องที่ข้าพเจ้าคาดไม่ถึง เธอพูดถึงเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อหลายปีก่อนและเกี่ยวพันกับเจ้าของฟาร์มใกล้บ้าน เขาเคยเป็นเพื่อนที่ดี แต่เธอกับสามีไม่ลงรอยกับเขาหลายครั้ง วันหนึ่งเจ้าของฟาร์มคนนี้ถามว่าเขาจะเดินลัดผ่านทางที่ของเธอมายังที่ของเขาได้ไหม ตรงจุด

นี้เธอหยุดเล่าครู่หนึ่ง แล้วพูดด้วยน้ำเสียงสั่นเครือว่า “บราเดอร์มมอนสันคะ ดิฉันไม่ยอมให้เขาเดินผ่านทางของเรา เขาจึงต้องเดินอ้อมไปอีกไกลกว่าจะถึงที่ของเขา ดิฉันผิด ดิฉันเสียใจ ตอนนี้เขาจากไปแล้ว แต่ไอ้ ดิฉันอยากจะทำอะไร บอกเขาว่า ‘ดิฉันขอโทษ’ ดิฉันอยากมีโอกาสแสดงน้ำใจครั้งที่สอง”

ขณะฟังเธอพูด ข้อสังเกตอันน่าเศร้าของจอห์น กรีนลีฟ วิทเทียร์เข้ามาในความคิดข้าพเจ้า “ในบรรดาด້อยคำอันน่าเศร้าที่พูดหรือเขียนไว้ คำที่เศร้าใจที่สุดคือ ‘สุดแสนเสียดาย!’”¹¹ ฟัน้องทั้งหลาย เมื่อเราปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความรักความเห็นใจ เราจะพ้นเรื่องเสียใจเช่นนั้น

ความรักแสดงออกได้หลายวิธี อาทิ ยิ้ม โบกมือ แสดงความเห็นอย่างนุ่มนวล และชมเชย อีกหลายวิธีอาจจะละเอียดอ่อนกว่า เช่น แสดงความสนใจในกิจกรรมของอีกฝ่าย สอนหลักธรรมด้วยความอ่อนโยนและความอดทน เยี่ยมผู้ป่วยหรือคนที่ต้องอยู่กับบ้าน คำพูดและการกระทำเหล่านี้ และอีกมากมาย สามารถสื่อความรักได้

เดล คาร์เนกี นักเขียนและนักบรรยายชาวอเมริกันผู้มีชื่อเสียง เชื่อว่าคนแต่ละคนมี “พลังความสามารถในการเพิ่มความสุขของคนทั้งโลกอยู่ในตัวเขา... โดยกล่าวคำชื่นชมที่จริงใจแก่คนหงอยเหงาหรือท้อใจ” เขากล่าวว่า “บางทีพรุ่งนี้ท่านอาจจะลืมถ้อยคำจรรโลง

เวียนนา ออสเตเรีย

ใจที่ท่านพูดวันนี้ แต่ผู้รับจะทะนุถนอมคำพูดนั้นไว้ชั่วชีวิต”¹²

ขอให้เราเริ่มแสดงความรักต่อบุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าเป็นเจ้าเดี๋ยวนี้ วันนี้ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นสมาชิกครอบครัวเรา เพื่อนของเรา แต่คนรู้จัก หรือคนแปลกหน้าโดยสิ้นเชิง เมื่อเราลุกขึ้นทุกเช้า ขอให้เราตั้งใจว่าจะตอบสนองด้วยความรักความกรุณาต่อสิ่งใดก็ตามที่อาจเกิดขึ้นกับเรา

พี่น้องทั้งหลาย เราไม่อาจเข้าใจความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีต่อเรา เพราะความรักนี้ พระองค์จึงทรงส่งพระบุตรผู้ทรงรักเรามากพอจะสละพระชนม์ชีพเพื่อเรา เพื่อเราจะมีชีวิตนิรันดร์ เมื่อเราเข้าใจของประทานอันหาที่เปรียบมิได้นี้ ใจเราจะเปี่ยมด้วยความรักต่อพระบิดานิรันดร์ของเรา ต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา และมนุษยชาติทั้งปวง ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เป็นอย่างนั้น ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. มัทธิว 22:36-39.
2. มาระโก 12:31.
3. 1 ยอห์น 4:21.
4. ลูกา 23:34.
5. ไม่ทราบนามผู้ประพันธ์, ใน ริชาร์ด แอล. อีแวนส์, “The Quality of Kindness,” *Improvement Era*, May 1960, 340.
6. The Teachings of Spencer W. Kimball, ed. Edward L. Kimball (1982), 483.
7. ดู “Injured Boy Flown to Safety,” *Sitka Daily Sentinel* (Alaska), Oct. 22, 1981.
8. โมโรไน 7:47.
9. กอร์ดอน บี. ینگคัลล์, “Let Love Be the Lodestar of Your Life,” *Ensign*, May 1989, 67.
10. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:43.
11. “Maud Muller,” in The Complete Poetical Works of John Greenleaf Whittier (1878), 206; emphasis added.
12. Dale Carnegie, in, for example, Larry Chang, *Wisdom for the Soul* (2006), 54.

โดยประธาน บอยค์ เค. แพคเกอร์
ประธานโครัมคอร์สวากิลบสอง

พยาน

ข้าพเจ้าอยากแบ่งปันกับท่านถึงความจริงเหล่านั้นซึ่งคุ้มค่าที่สุดที่จะรู้

ช ิวเวลาแห่งสงครามหรือความไม่แน่นอนช่วยให้เรามุ่งความสนใจไปในสิ่งซึ่งสำคัญจริงๆ

สงครามโลกครั้งที่สองเป็นช่วงเวลาแห่งความสับสนทางวิญญาณสำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจากบ้านที่เมืองบริคัม ซิตี ยูทาห์ พร้อมประจักษ์พยานอันน้อยนิด และข้าพเจ้ารู้สึกต้องการบางสิ่งเพิ่มขึ้นจริงๆ แล้วฉันก็เรียนปีสุดท้ายทุกคนในโรงเรียนกำลังเดินทางไปแดนสงครามในอีกไม่กี่สัปดาห์ ขณะประจำการอยู่ที่เกาะฮิมาติดกับทางเหนือของโอเอซิสอะ ประเทศญี่ปุ่น ข้าพเจ้าต่อสู้ดิ้นรนกับความสงสัยและความไม่แน่นอน ข้าพเจ้าต้องการประจักษ์พยานส่วนตัวของพระกิตติคุณ ข้าพเจ้าต้องการ **รู้!**

คืนหนึ่งข้าพเจ้านอนไม่หลับ ข้าพเจ้าออกจากเต็นท์และเข้าไปในที่กำบังซึ่งสร้างจากถังน้ำมัน 190 ลิตรใส่ทรายไว้ข้างใน วางเรียงและซ้อนกันจนเป็นคอกปิดล้อม ไม่มีหลังคา ข้าพเจ้าคลานเข้าไปข้างใน แหนงมองท้องฟ้าซึ่งเกลื่อนกล่นไปด้วยดวงดาว และคุกเข่าสวดอ้อนวอน

ระหว่างสวดอ้อนวอนยังไม่จบประโยคมีบางสิ่งเกิดขึ้น แม้ข้าพเจ้าอยากจะทำท่าน แต่ก็ไม่สามารถอธิบายได้ว่าเกิดอะไรขึ้น สิ่งนี้เกินกว่าที่ข้าพเจ้าจะพูดออกมาได้ แต่ในวันนี้ยังคงชัดเจนเหมือนในคืนนั้นเมื่อ 65 กว่า

ปีที่แล้ว ข้าพเจ้ารู้ว่านั่นเป็นการแสดงให้เห็นประจักษ์ที่เป็นส่วนตัวมาก ในที่สุดข้าพเจ้าก็รู้ด้วยตนเอง ข้าพเจ้า **รู้** แน่ใจ เพราะข้าพเจ้าได้รับ หลังจากนั้น ข้าพเจ้าคลานออกมาจากที่กำบังและเดินตัวเบากลับไปเตียง ตลอดคืนนั้นข้าพเจ้ารู้สึกปิติและอัศจรรย์ใจ

ข้าพเจ้าไม่คิดว่าตัวเองเป็นคนพิเศษเลย ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าสิ่งนั้นเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าได้ ก็สามารถเกิดขึ้นกับใครก็ได้เช่นกัน ข้าพเจ้ายังคงเชื่อเช่นนั้น หลายปีตั้งแต่นั้นมา ข้าพเจ้าเข้าใจว่าประสบการณ์แบบนั้นเป็นทั้งแสงสว่างให้ติดตามและภาระให้แบกรับ

ข้าพเจ้าอยากแบ่งปันกับท่านถึงความจริงเหล่านั้นซึ่งคุ้มค่าที่จะรู้ สิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้เรียนรู้และประสบมาตลอด 90 ปีของชีวิตและมากกว่า 50 ปีในฐานะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งเกือบทุกสิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้รู้นั้นจัดอยู่ในประเภทของสิ่งที่สอนไม่ได้แต่เรียนรู้ได้

เช่นเดียวกับสิ่งล้ำค่าเกือบทุกสิ่ง ความรู้ที่เป็นคุณค่านี้มันมาจากการสวดอ้อนวอนและไตร่ตรองส่วนตัว ร่วมกับการอดอาหารและศึกษาพระคัมภีร์ จะเชื่อเชิญความรู้สึกและการเปิดเผยตลอดจนเสียงกระซิบของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งนี้ให้คำแนะนำเราจากเบื้องบนเมื่อเราเรียนรู้กฎเกณฑ์มาเดิมกฎเกณฑ์

การเปิดเผยสัญญาว่า “หลักธรรมแห่งความรู้แจ้งขั้นใดก็ตามที่เราบรรลุในชีวิตนี้ จะลุกขึ้นพร้อมกับเราในการฟื้นคืนชีวิตนี้” และ “ความรู้และความรู้แจ้ง [ได้รับ]...ผ่านความขยันหมั่นเพียรและการเชื่อฟัง” (ค.พ. 130: 18-19)

ความจริงนิรันดรอย่างหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าได้รู้คือพระเจ้าทรงพระชนม์ พระองค์คือพระบิดาของเรา เราคือบุตรธิดาของพระองค์ “เราเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า, พระบิดานิรันดร, และในพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, และในพระวิญญาณบริสุทธิ์” (หลักแห่งความเชื่อ ข้อ 1)

ในบรรดาสมณนามที่พระองค์สามารถใช้ได้ พระองค์เลือกที่จะให้เรียกว่า “พระบิดา” พระผู้ช่วยให้รอดบัญชาว่า “เพราะฉะนั้นพวกท่านจงอธิษฐานเช่นนี้ว่า ‘พระบิดาของพวกข้าพระองค์ผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์’” (3 นีโอฟ 13:9; ดู มัทธิว 6:9 ด้วย) การที่พระองค์ใช้ชื่อ “พระบิดา” คือบทเรียนสำหรับทุกคนเมื่อเราเข้าใจว่าสิ่งใดสำคัญที่สุดในชีวิตนี้

ความเป็นบิดามารดาเป็นสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์ และจะเป็นพรนิรันดรได้ขึ้นอยู่กับความซื่อสัตย์ จุดประสงค์หลักของทุกกิจกรรมในศาสนจักรคือว่าชายคนหนึ่งกับภรรยาและลูกๆ ของเขาจะมีความสุขที่บ้าน

ผู้ที่ไม่ได้แต่งงานหรือไม่สามารถมีลูกได้ไม่ถูกกีดกันจากพรนิรันดรที่พวกเขาแสวงหา เพียงแต่ตอนนี้พวกเขายังไปถึงพรนั้นไม่ได้ เราไม่รู้ตลอดเวลาว่าพระเจ้าจะมาอย่างไรหรือมาเมื่อไหร่ แต่คนที่ซื่อสัตย์ผู้ทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์จะไม่ถูกปฏิเสธคำสัญญาแห่งการเติบโตนิรันดร

ความปรารถนาและการวิงวอนสุดซึ่งจากใจของท่านจะสัมผัสพระทัยของพระบิดาและพระบุตร ท่านจะได้รับการยืนยันส่วนตัวจากทั้งสองพระองค์ว่าชีวิตท่านจะสมบูรณ์และจะไม่มีพรที่จำเป็นใดๆ ที่ท่านจะไม่ได้รับ

ในฐานะผู้รับใช้พระเจ้า โดยกระทำในตำแหน่งซึ่งข้าพเจ้าได้รับการแต่งตั้ง ข้าพเจ้าให้สัญญากับผู้ที่อยู่ในสถานการณ์เหล่านั้นว่าจะไม่มีสิ่งจำเป็นใดๆ ต่อความรอดและความสูงส่งของท่านที่จะไม่มาถึงท่านเมื่อถึงเวลา วงแขนที่บิดนี้ว่างเปล่าจะถูกรวมเต็ม และใจที่บิดนี้เจ็บปวดจากความฝันและความปรารถนาที่พังทลายจะได้รับการรักษา

ความจริงอีกอย่างหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าได้รู้คือพระวิญญาณบริสุทธิ์มีจริง พระองค์คือสมาชิกองค์ที่สามของพระเจ้าสามพระองค์ พันธกิจของพระองค์คือเป็นพยานถึงความจริงและความชอบธรรม พระองค์แสดงองค์ให้ประจักษ์ในหลากหลายทาง รวมถึงความรู้สึกแห่งสันติสุขและการรับรอง พระองค์ยังทรงนำการปลอบโยน การทรงนำ และการแก้ไขยามต้องการ ความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะคงอยู่กับเราไปตลอดโดยการดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม

ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้รับการประสาทผ่านศาสนพิธีแห่งพระกิตติคุณ ผู้ที่มีสิทธิอำนาจเมื่อบนศีรษะของสมาชิกใหม่ของศาสนจักรและกล่าวคำเช่นนี้ “จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ศาสนพิธีเพียงอย่างเดียวไม่ได้เปลี่ยนเราในวิธีที่เห็นได้ชัด แต่ถ้าเราฟังและทำตามการกระตุ้นเตือน เราจะได้รับพรแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ บุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์แต่ละคนสามารถรู้ถึงความเป็นจริงของคำสัญญาของโมโรไนได้ว่า “โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ท่านจะรู้ ความจริง ของทุกเรื่อง” (โมโรไน 10:5; เน้นตัวเอน)

เม็กซิโกใต้ เม็กซิโก

ความจริงแห่งสวรรค์ซึ่งข้าพเจ้าได้รับในชีวิตคือพยานของข้าพเจ้าถึงพระเจ้าพระเยซูคริสต์

ที่สำคัญที่สุดและสนับสนุนทุกสิ่งที่เราทำโดยยึดการเปิดเผยเป็นหลัก คือพระนามของพระเจ้า ซึ่งเป็นสิทธิอำนาจที่เราใช้ปฏิบัติในศาสนาจักร ทุกคำสวดอ้อนวอน แม้จากเด็กเล็กๆ ลงท้ายด้วยพระนามของพระเยซูคริสต์ ทุกพร ทุกศาสนาพิธี ทุกการแต่งตั้ง ทุกกิจการทางการกระทำในพระนามของพระเยซูคริสต์ นี่คือการสวดอ้อนวอนของพระองค์ และตั้งชื่อตามพระองค์—ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย (ดู ค.พ. 115:4)

มีเหตุการณ์สำคัญในพระคัมภีร์มอรมอนที่ชาวนีไฟ “สวดอ้อนวอนต่อพระบิดาในพระนามของ [พระเจ้า]” พระเจ้าทรงแสดงองค์และตรัสว่า

“เจ้าอยากให้เรามอบสิ่งใดแก่เจ้า?

“และพวกท่านทูลพระองค์ว่า: พระองค์เจ้า

ข้า, พวกข้าพระองค์อยากให้พระองค์ทรงบอกพวกข้าพระองค์ถึงชื่อที่พวกข้าพระองค์จะเรียกศาสนาจักรนี้; เพราะมีการโต้เถียงในบรรดาผู้คนเกี่ยวกับเรื่องนี้.

“และพระเจ้าตรัสกับพวกท่านว่า: ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ทำไมผู้คนจะพรั่นและโต้เถียงกันเพราะเรื่องนี้เล่า?

“พวกเขาไม่ได้อ่านพระคัมภีร์หรือ, ซึ่งกล่าวไว้ว่าเจ้าต้องรับนามของพระคริสต์, ซึ่งเป็นนามของเรา? เพราะจะเรียกเจ้าโดยนามนี้ในวันสุดท้าย;

“และผู้ใดที่รับนามของเรา, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับ การช่วยให้รอด...

“ฉะนั้น, อะไรก็ตามที่เจ้าจะทำ, เจ้าจงทำในนามของเรา; ฉะนั้นเจ้าจงเรียกศาสนาจักรตามนามของเรา; และเจ้าจงเรียกหาพระบิดาในนามของเราเพื่อพระองค์จะประทานพรให้

ศาสนาจักรเพื่อเห็นแก่เรา” (3 นีไฟ 27:2-7)

นั่นคือพระนามของพระองค์ พระเยซูคริสต์ “เพราะว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ นั้น ไม่โปรดให้มีท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า” (กิจการ 4:12)

ในศาสนาจักรเรารู้ว่าพระองค์ทรงเป็นใคร: พระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา พระองค์คือผู้ที่ถูกปลงพระชนม์ และทรงพระชนม์อีกครั้ง พระองค์ทรงเป็นผู้วิงวอนพระบิดาแทนเรา “จงจำไว้ว่าบนศิลาของพระผู้ไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า, ที่ [เรา] ต้องสร้างรากฐาน [ของเรา]” (ฮีลาลัม 5:12) พระองค์ทรงเป็นหลักมั่นที่ยึดเราไว้และปกป้องเรา และครอบครัวเราจากมารวมแห่งชีวิต

ทุกวันอาทิตย์ทั่วโลกซึ่งที่ประชุมของทุกชนชาติหรือภาษา มีการให้ศีลระลึกด้วยถ้อยคำเดียวกัน เราเต็มใจรับพระนามของพระคริสต์ และระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา นั่นคือสิ่งที่ประทับอยู่กับเรา

ศาสดาพยากรณ์นีไฟประกาศว่า “เราพูดถึงพระคริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระคริสต์, เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, เราพยากรณ์ถึงพระคริสต์, และเราเขียนตามคำพยากรณ์ของเรา, เพื่อลูกหลานของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการปลดบาปของพวกเขา” (2 นีไฟ 25:26)

เราแต่ละคนต้องมีประจักษ์พยานส่วนตัวของเราเองถึงพระเจ้าพระเยซูคริสต์ แล้วจึงแบ่งปันประจักษ์พยานนั้นแก่ครอบครัวเรา และแก่ผู้อื่น

ทั้งหมดนี้ ขอให้เรารู้ว่ามีประจักษ์พยานผู้หมายมั่นจะขัดขวางงานของพระเจ้า เราต้องเลือกว่าจะติดตามใคร การคุ้มกันของเรานั้นเรียบง่ายดังการตัดสินใจติดตามพระผู้ช่วยให้รอด โดยทำให้แน่ใจว่าเราจะอยู่ข้างพระองค์อย่างซื่อสัตย์

ในพันธสัญญาใหม่ ยอห์นบันทึกว่ามีบางคนที่ไม่สามารถทำตามพระผู้ช่วยให้รอดและคำสอนของพระองค์ได้และ “ตั้งแต่นั้นมาสาวกของพระองค์หลายคนถดถอยไม่ติดตามพระองค์ต่อไปอีก

“พระเยซูตรัสกับสิบสองคนนั้นว่า ‘พวก

ท่านก็จะจากเราไปด้วยหรือ?’

“ซีโมนเปโตรทูลตอบพระองค์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า พวกข้าพระองค์จะจากไปหาใครได้? พระองค์ทรงมีถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์

“และพวกข้าพระองค์ก็เชื่อและทราบแล้วว่าพระองค์ทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ของพระเจ้า” (ยอห์น 6:66-69)

เปโตรได้รับสิ่งซึ่งผู้ติดตามพระผู้ช่วยให้รอดแต่ละคนจะเรียนรู้ได้ ในการอุทิศตนอย่างซื่อสัตย์ต่อพระเยซูคริสต์ เรายอมรับพระองค์ในฐานะพระผู้ไถ่ของเราและทำทุกสิ่งที่เราทำได้เพื่อดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์

ตลอดหลายปีที่ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ สอน และรับใช้ หลังจากหลายล้านกิโลเมตรที่ข้าพเจ้าได้เดินทางทั่วโลก ทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ประสบมานั้น มีความจริงอันยิ่งใหญ่เพียงอย่างเดียวที่ข้าพเจ้าจะแบ่งปัน นั่นคือพยานของข้าพเจ้าถึงพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์

โจเซฟ สมิธและซิดนีย์ ริกตันบันทึกสิ่งต่อไปนี้หลังจากประสบการณ์อันศักดิ์สิทธิ์

“และบัดนี้ หลังจากประจักษ์พยานจำนวนมากที่ไว้ถึงพระองค์, นี่คือการประจักษ์พยาน, สุดท้ายของทั้งหมด, ซึ่งเราไว้ถึงพระองค์: ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่!

“เพราะเราเห็นพระองค์” (ค.พ. 76:22-23) ถ้อยคำของพวกท่านคือถ้อยคำของข้าพเจ้า **ข้าพเจ้า** เชื่อและ **ข้าพเจ้า** มั่นใจว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า และพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ พระองค์ทรงเป็นองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา และว่า “โดยพระองค์, และโดยผ่านพระองค์, และจากพระองค์, โลกต่างๆ สร้างขึ้นมาและเคยสร้างขึ้นมาแล้ว, และผู้อยู่อาศัยในนั้นเป็นบุตรและธิดาที่ถือกำเนิดของพระผู้เป็นเจ้า” (ค.พ. 76:24)

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์อยู่ **ข้าพเจ้า** **รู้จัก** พระเจ้า **ข้าพเจ้า** คือพยานของพระองค์ **ข้าพเจ้า** รู้ถึงการพลีพระชนม์ชีพอันยิ่งใหญ่และความรักนิรันดร์ของพระองค์ที่มีให้กับบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ **ข้าพเจ้า** กล่าวคำพยานพิเศษด้วยความนอบน้อมต่อมตนแต่มั่นใจอย่างที่สุด ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดยเอ็ลเดอร์ วิลเลียม อาร์. วอลก์เกอร์ แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ดำเนินชีวิตอย่าง แน่วแน่ต่อศรัทธา

เราแต่ละคนจะได้รับพรอย่างมากถ้าเราารู้เรื่องราวแห่งศรัทธาและการเสียสละ ซึ่งนำบรรพบุรุษของเรามาสู่ศาสนจักรของพระเจ้า

ข ้าพเจ้าชอบประวัติศาสดาจักร เช่นเดียวกับพวกท่านหลายๆ คน ศรัทธาของข้าพเจ้าเข้มแข็งขึ้นเมื่อเรียนรู้เกี่ยวกับการอุทิศตนอันน่าทึ่งของบรรพชนของเราผู้ยอมรับพระกิตติคุณและดำเนินชีวิตอย่างแน่วแน่ต่อศรัทธา

เดือนที่แล้ว เยาวชนกว่า 12,000 คนจากเขตพระวิหารกิลเบิร์ต แอริโซนาเฉลิมฉลองพระวิหารซึ่งสร้างเสร็จใหม่ด้วยการแสดงอันน่าตื่นตา เพื่อแสดงคำมั่นสัญญาของพวกเขาที่จะดำเนินชีวิตอย่างซอบธรรม สาระสำคัญของการเฉลิมฉลองคือ “ดำเนินชีวิตอย่างแน่วแน่—ต่อศรัทธา”

เช่นเดียวกับที่เยาวชนชาวแอริโซนาผู้ซื่อสัตย์ได้ทำ วิสุทธิชนยุคสุดท้ายแต่ละคนควรให้คำมั่นสัญญาที่จะ “ดำเนินชีวิตอย่างแน่วแน่ต่อศรัทธา”

ถ้อยคำจากเพลงสวดกล่าวว่า “จริงต่อศรัทธาที่พ่อแม่เราเฝ้าถนอม” (“จริงต่อศรัทธา,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 129)

เราอาจใส่เพิ่มว่า “จริงต่อศรัทธาที่ปู่ย่าเราเฝ้าถนอม”

ข้าพเจ้าสงสัยว่าเยาวชนชาวแอริโซนาผู้

กระตือรือร้นเหล่านั้นรู้จักประวัติศาสดาจักรของพวกเขาไหม—หรือพวกเขาถือว่าครอบครัว *ของพวกเขา* มาเป็นสมาชิกศาสนจักรได้อย่างไร คงเป็นสิ่งพิเศษถ้าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนรู้เรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของบรรพชนพวกเขา

ไม่ว่าท่านเป็นลูกหลานของผู้บุกเบิกหรือไม่ก็ตาม มรดกแห่งศรัทธาและการเสียสละของผู้บุกเบิกชาวอมรมอนคือมรดกของท่าน เป็นมรดกอันประเสริฐของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

บทพิเศษที่สุบบทหนึ่งในประวัติศาสดาจักรเกิดขึ้นเมื่อวิลฟอร์ด วูดร็อฟ อัครสาวกของพระเจ้า สอนพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ตลอดทั่วเกรตบริเตนในปี 1840—เพียง 10 ปีหลังการสถาปนาศาสนจักร

วิลฟอร์ด วูดร็อฟและอัครสาวกท่านอื่นๆ มุ่งเน้นงานของพวกท่านที่ย่านลิเวอร์พูลและเพรสตันของประเทศอังกฤษ เอ็ลเดอร์วูดร็อฟผู้ซึ่งภายหลังเป็นประธานศาสนจักร กำลังสวดอ้อนวอนให้พระผู้เป็นเจ้าทรงนำท่านในงานอันสำคัญนี้ คำสวดอ้อนวอนของท่านนำไปสู่การตัดสินใจที่จะไปสอนพระกิตติคุณ

ในที่อื่น

ประธานมอห์นสันสอนเราว่าเมื่อเราได้รับการดลใจจากสวรรค์ให้ทำอะไร—ให้เราทำเดี๋ยวนั้น—เราไม่ผัดวันประกันพรุ่ง นั่นคือสิ่งที่วิลฟอร์ด วูดรUFF ทำ ด้วยการทรงนำอย่างชัดเจนจากพระวิญญาณให้ “ไป...ทางใต้” เอ็ดเดอร์วูดรUFF ออกจากที่นั่นทันทีและเดินทางไปที่ส่วนหนึ่งของอังกฤษซึ่งเรียกว่า เฮริฟอร์ดไชร์—ถิ่นทำฟาร์มทางตะวันตกเฉียงใต้ของอังกฤษ ที่นั่นท่านพบกับชาวนาผู้มั่งคั่งชื่อจอห์น เบนโบว์ ซึ่งต้อนรับท่าน “ด้วยใจที่ยินดีและขอบพระทัย” (วิลฟอร์ด วูดรUFF, ใน Matthias F. Cowley, *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors as Recorded in His Daily Journals*

[1909], 117)

ผู้คนกลุ่มหนึ่งจำนวนกว่า 600 คน ซึ่งเรียกว่าผู้อยู่ในเต็ดเบรเธริน “สวดอ้อนวอนขอความสว่างและความจริง” (วิลฟอร์ด วูดรUFF, ใน *คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดรUFF* [2004], 93) พระเจ้าทรงส่งวิลฟอร์ด วูดรUFF เพื่อตอบคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา คำสอนของเอ็ดเดอร์วูดรUFF ให้น้ำในทันทีและคนจำนวนมากรับบัพติศมา บริคัม ยังก์ และวิลลาร์ด ริชาร์ดส์มาพบท่านที่เฮริฟอร์ดไชร์ และอัครสาวกทั้งสามท่านประสบความสำเร็จอย่างน่าอัศจรรย์

ภายในไม่กี่เดือน พวกท่านจัดตั้ง 33 สาขาสำหรับสมาชิก 541 คนที่เข้าร่วมกับศาสนจักรงานอันนำอัครสาวกของพวกท่านดำเนินต่อไป

และในที่สุดสมาชิกผู้อยู่ในเต็ดเบรเธรินเกือบทุกคนก็รับบัพติศมาสู่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

แสนน่าหามาเรีย อีเกิลส์ แฮร์ริสคุณย่าทวดของข้าพเจ้าเป็นหนึ่งในคนแรกที่ฟังวิลฟอร์ด วูดรUFF เธอบอกโรเบิร์ต แฮร์ริส จูเนียร์สามีว่าเธอได้ยินพระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและเธอต้องการรับบัพติศมา โรเบิร์ตไม่พอใจที่ได้ยินคำของภรรยา เขาบอกเธอว่าเขาจะไปกับเธอที่การเทศนาครั้งต่อไปของผู้สอนศาสนาชาวมอห์นสันคนนั้น และจะจับผิดเขา

โดยที่หนึ่งอยู่เกือบข้างหน้าที่ประชุมพร้อมกับตั้งใจที่จะไม่เชื่อและคิดจะก่อวุ่นนักเทศน์ที่มาเยี่ยม แต่พระวิญญาณทรงสัมผัสใจของโรเบิร์ตทันที เช่นเดียวกับภรรยาของเขา เขารู้ว่าข่าวสารแห่งการฟื้นฟูเป็นความจริง เขากับภรรยาได้รับบัพติศมา

เรื่องราวแห่งศรัทธาและการอุทิศตนของพวกเขาเหมือนกับคนอื่นหลายพันคน เมื่อพวกเขาได้ยินข่าวสารพระกิตติคุณ พวกเขารู้ว่ามันเป็นความจริง!

ดังที่พระเจ้าตรัสว่า “แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา เรา รู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นก็ตามเรา” (ยอห์น 10:27)

โดยที่ได้ยินเสียงของพระเมษบาล พวกเขาให้คำมั่นสัญญาที่จะดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและทำตามการนำของศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า โดยตอบรับการเรียกที่ให้ “มาร่วมกันที่ไซอัน” พวกเขาทิ้งบ้านที่อังกฤษ ช้ามมหาสมุทรแอตแลนติก และมารวมกับวิสุทธิชนที่นอว ฮิลลินอยส์

พวกเขาเปิดใจรับพระกิตติคุณอย่างสุดใจ ขณะพยายามสร้างบ้านในแผ่นดินใหม่ของพวกเขา พวกเขาช่วยสร้างพระวิหารนอวโดยลงแรงแทนส่วนสิบ—โดยทำงานก่อสร้างพระวิหารทุกๆ 10 วัน

ใจพวกเขาแตกสลายเมื่อทราบข่าวการตายของศาสดาพยากรณ์ผู้เป็นที่รัก โจเซฟ สมิธและไฮรัมพี่ชายของท่าน แต่พวกเขายังเชื่อสัตย์ต่อไป พวกเขายังคงแน่วแน่ต่อศรัทธา

เมื่อวิสุทธิชนถูกข่มเหงและถูกขับไล่ออก

จากนอู โรเบิร์ตกลับมาเรียนรู้สึกได้รับพรมากที่ ได้รับเอ็นดาวเม้นท์ในพระวิหารไม่นานก่อน ที่พวกเขาจะข้ามแม่น้ำมิสซิสซิปปีและมุ่งไป ทางตะวันตก แม้พวกเขาไม่มั่นใจว่าอนาคต จะเป็นอย่างไร แต่พวกเขามั่นใจในศรัทธา และประจักษ์พยานของพวกเขา

พร้อมกับลูกทั้งหกคน พวกเขาเดินลุยโคลน ขณะข้ามโอเอวาระหว่างทางไปฝั่งตะวันตก พวกเขาสร้างที่พักข้ามแม่น้ำมิสซิสซิปปีซึ่งกลายเป็นที่รู้จักกันว่าวินเทอร์ควอเตอร์

ผู้บุกเบิกผู้กล้าหาญเหล่านี้กำลังรอการนำ ของอัครสาวกว่าพวกเขาจะเดินทางไปทาง ตะวันตกได้อย่างไรและไปเมื่อไหร่ แผนของ ทุกคนเปลี่ยนเมื่อบริคัม ยังก์ ประธานโครัม อัครสาวกสิบสองประกาศเรียกบรรดาชายที่ จะอาสาสมัครรับใช้ในกองทัพสหรัฐ ซึ่งกลายเป็นที่รู้จักกันว่า กองทหารมอรมอน

โรเบิร์ต แฮร์ริส จูเนียร์เป็นหนึ่งในผู้บุกเบิก ชายชาวมอรมอนกว่า 500 คนที่ตอบรับการ เรียกจากบริคัม ยังก์ เขาสมัครเข้าเป็นทหาร แม้เขาจะต้องทิ้งภรรยาที่กำลังท้องและลูก เล็กอีกหกคนของเขาไป

เพราะเหตุใดเขาและชายคนอื่นๆ ถึงทำ สิ่งเช่นนั้นได้

คำตอบมีอยู่ในถ้อยคำของคุณปู่ทวดของ ข้าพเจ้า ในจดหมายที่เขาเขียนถึงภรรยาเมื่อ กองทหารกำลังเดินทางไปยังเมืองแซนตาเฟ เขาเขียนว่า “ศรัทธาของผมเข้มแข็งกว่าที่เคยเป็น [เมื่อนึกถึงสิ่งที่บริคัม ยังก์บอกเรา] ผมเชื่อสิ่งนั้นราวกับว่าพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ตรัสกับผมเอง”

สรุปแล้ว เขารู้ว่าเขากำลังฟังศาสดา- พยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เช่นเดียวกับ ชายอื่นๆ นั่นคือเหตุผลที่พวกเขาทำเช่นนั้น! พวกเขาเชื่อว่าศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของนำพวกเขาอยู่

ในจดหมายเดียวกัน เขาแสดงความรู้สึก รักใคร่ต่อภรรยาและลูกๆ และพูดถึงคำสั่งวด อ้อนวอนประจำของเขาว่าเธอกับลูกๆ จะได้รับพร

ต่อมาในจดหมายนั้น เขาให้ถ้อยคำที่ทรงพลังว่า “เราต้องไม่ลืมสิ่งที่คุณกับผมได้ยื่น

และ [ประสพ] ในพระวิหารของพระเจ้า”

เมื่อนำมารวมกับประจักษ์พยานของเขา ก่อนหน้านั้นว่า “ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของนำเรา” โอวาทอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งสอง อย่างนี้เป็นเสมือนพระคัมภีร์แก่ข้าพเจ้า

สิบแปดเดือนหลังจากไปกับกองทหาร โรเบิร์ต แฮร์ริสก็กลับมาหาเมีย ภรรยาที่รัก ของเขาอย่างปลอดภัย พวกเขาแน่นแฟ้นและ ชื่อสัตย์ต่อพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูตลอด ชีวิต พวกเขามีลูก 15 คน 13 คนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ แพนนี่ วอลท์เกอร์ คุณย่าของข้าพ- เจ้าจากเมืองเรย์มอนด์ แอลเบอร์ตา แคนาดา คือหนึ่งในหลาน 136 คนของพวกเขา

คุณย่าวอลท์เกอร์ภูมิใจที่คุณปู่ ของเธอ รับผิดชอบต่อกองทหารมอรมอน และเธอต้องการ ให้หลานๆ ทุกคนรู้ ตอนนี้ข้าพเจ้าเป็นคุณปู่ แล้ว ข้าพเจ้าเข้าใจว่าทำไมสิ่งนี้ถึงสำคัญกับ เธอมาก เธอต้องการเห็นใจลูกหลานมาหา บรรพบุรุษ เธอต้องการให้หลานๆ ของเธอรู้ ถึงมรดกอันชอบธรรมของพวกเขา—เพราะ

เธอรู้อยู่แล้วว่าสิ่งนั้นจะเป็นพรแก่ชีวิตของพวกเขา

ยิ่งเรารู้สึกเชื่อมต่อกับบรรพชนผู้ชอบธรรม ของเรามากเท่าไร เราก็จะยิ่งเลือกอย่างฉลาด และชอบธรรมมากเท่านั้น

นี่เป็นความจริง เราแต่ละคนจะได้รับพร อย่างมากถ้าเรารู้เรื่องราวแห่งศรัทธาและการ เสียสละซึ่งนำบรรพบุรุษของเรามาสู่ศาสนจักร ของพระเจ้า

ตั้งแต่ครั้งแรกที่โรเบิร์ตกลับมาเรียได้ยินวิ- ลฟอร์ด วุฒิปริญญาและเป็นพยานถึงการฟื้นฟู ของพระกิตติคุณ พวกเขาว่าพระกิตติคุณเป็น ความจริง

พวกเขาารู้ด้วยว่า ไม่ว่าการทดลองหรือ ความยากลำบากใดๆ มาสู่พวกเขา พวกเขา จะได้รับพรเพราะพวกเขาแน่นแฟ้นต่อศรัทธา ราวกับว่าพวกเขาได้ยินถ้อยคำของศาสดา พยากรณ์ของเราในทุกวันนี้ ซึ่งกล่าวว่า “ไม่มี การเสียสละใดมากเกินไป... เพื่อให้ได้รับพร [ของพระวิหาร]” (โรมัส เอส. มอนสัน, “พระ- วิหารศักดิ์สิทธิ์—ประกาศารสองโลก,”

เลียโฮนา, พ.ศ. 2011, 115-116)

เหรียญสองปอนด์ของสหราชอาณาจักรมีข้อความจารึกไว้ด้านข้างว่า “ยี่บนนไหลของยักร์” เมื่อข้าพเจ้านึกถึงบรรพบุรุษผู้บุกเบิกผู้ยิ่งใหญ่ของเรา ข้าพเจ้ารู้สึกที่เรา *ทุกคน* กำลังยี่บนนไหลของยักร์

แม้ว่าโอวาทนั้นจะมาจากจดหมายของโรเบิร์ต แฮร์ริส แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าบรรพชนอีกนับไม่ถ้วนจะส่งข่าวสารแบบเดียวกันแก่ลูกหลานของพวกเขาว่า *หนึ่ง* เราต้องไม่ลืมประสบการณ์ที่เราได้รับในพระวิหาร และเราต้องไม่ลืมคำสัญญาและพรที่จะมาสู่เราแต่ละคนเพราะพระวิหาร *สอง* เราต้องไม่ลืมว่า

ศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้านำเรา
ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเรา *ได้รับ* การนำโดยศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าทรงฟื้นฟูศาสนจักรของพระองค์ในยุคสุดท้ายผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ และเราต้องไม่ลืมว่าศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้านำเรามาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่โจเซฟจนถึงบริคัม ตลอดจนประธานศาสนจักรแต่ละคนที่ตามมาจนถึงศาสดาพยากรณ์ของเราในวันนี้—โรมัส เอส. มอนสัน ข้าพเจ้ารู้จักท่าน ข้าพเจ้ายกย่องท่าน และข้าพเจ้ารักท่าน ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าท่านคือศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าบนโลกในวันนี้

ข้าพเจ้าปรารถนาจากใจ พร้อมกับลูกหลานของข้าพเจ้า ว่าเราจะยกย่องมรดกของบรรพชนผู้ชอบธรรมของเรา—ผู้บุกเบิกชาวอมอรมอนผู้ซื่อสัตย์ผู้ยอมถวายทุกสิ่งบนแท่นบูชาเพื่อเสียสละและปกป้องพระผู้เป็นเจ้าและศรัทธาของพวกเขา ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราแต่ละคนจะดำเนินชีวิตอย่างแน่วแน่ต่อศรัทธาที่พ่อแม่เราเฝ้าถนอม ในพระนามอันบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โคย เอ็ลเคอร์แอล. ทอม เพอร์รี่
แห่งโควรัมออร์สาวกลีบสอง

การเชื่อฟังผ่านศรัทธาของเรา

การเชื่อฟังเป็นเครื่องหมายของศรัทธาในปัญญาและพลังความสามารถของผู้มีอำนาจสูงกว่า ซึ่งคือพระผู้เป็นเจ้า

การสังสรรค์ในครอบครัวที่ซิสเตอร์เพอร์รี่กับข้าพเจ้าจัดทุกคืนวันจันทร์จู่ๆ ก็มีคนเพิ่มขึ้น น้องชายข้าพเจ้า ลูกสาวของเขา น้องชายของบาร์บารา และหลานสาวกับสามีเธอย้ายเข้ามาอยู่คอนโดตึกเดียวกับเรา นั่นเป็นครั้งเดียวที่ข้าพเจ้ามีครอบครัวอยู่ใกล้ตั้งแต่เป็นเด็ก เวลานั้นครอบครัวข้าพเจ้าอยู่ชว่งถนนเดียวกับสมาชิกหลายคนของญาติฝ่ายมารดา บ้านของคุณตาชอนเนอยู่ติดเราทางทิศเหนือ และบ้านของคุณป้าเอ็มมาอยู่ติดเราทางทิศใต้ คุณป้าโจเซฟีนอยู่ชว่งถนนฝั่งใต้ และคุณลุงแอลมาอยู่ชว่งถนนฝั่งตะวันออก

ในช่วงวัยเด็กข้าพเจ้าปฏิบัติสัมพันธ์กับญาติๆของเราทุกวันและมีช่วงเวลาของการทำงาน เล่น และพูดคุยกัน เราจะเกเรมากไม่ได้เพราะจะมีรายงานถึงคุณแม่ของเราเร็วมาก เวลานี้โลกเราไม่เหมือนเดิม—สมาชิกครอบครัวส่วนใหญ่อยู่กระจัดกระจาย แม้พวกเขาค่อนข้างอยู่ใกล้กัน แต่มักไม่อยู่ชิดติดกัน ข้าพเจ้ายังคงเชื่อว่าวัยเด็กและสถานการณ์ปัจจุบันของข้าพเจ้าเป็นเหมือนสวรรค์น้อยๆ สมาชิกครอบครัวที่เรารักอาศัยอยู่ใกล้กัน

นั่นเตือนใจข้าพเจ้าเสมอให้นึกถึงความเป็นนิรันดร์ของหน่วยครอบครัว

เมื่อข้าพเจ้าเติบโตใหญ่ ข้าพเจ้ามีความสัมพันธ์พิเศษกับคุณตา ข้าพเจ้าเป็นลูกชายคนโตของครอบครัว ข้าพเจ้าต้องตักหิมะออกจากทางเดินในฤดูหนาวและดูแลสนามหญ้าในฤดูร้อนให้บ้านเรา บ้านของคุณตา กับบ้านของคุณป้าสองคน คุณตามักจะนั่งอยู่บนระเบียงหน้าบ้านขณะข้าพเจ้าตัดหญ้า เมื่อข้าพเจ้าตัดหญ้าเสร็จข้าพเจ้าจะนั่งบนบันไดหน้าบ้านและพูดคุยกับท่าน ช่วงเวลาเหล่านั้นเป็นความทรงจำที่ข้าพเจ้าหวงแหน

วันหนึ่งข้าพเจ้าถามคุณตาว่าข้าพเจ้าจะรู้ได้อย่างไรว่าข้าพเจ้าทำสิ่งที่ถูกต้องเสมอเพราะชีวิตมีให้เลือกมากมายเหลือเกิน คุณตาตอบด้วยประสบการณ์จากชีวิตเกษตรกรของท่านเหมือนเคย

ท่านสอนข้าพเจ้าเกี่ยวกับการฝึกม้าลากสองตัวให้ทำงานด้วยกันเป็นทีม ท่านอธิบายว่าม้าลากต้องรู้เสมอว่าใครคุมอยู่ สิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งในการควบคุมม้าคือบังเหียนและเหล็กขวางปากม้า ถ้าตัวหนึ่งเชื่อว่าไม่จำเป็นต้องทำตามคำสั่งของผู้ขี่หรือเทียมม้า ม้าจะ

ลากรถและทำงานเต็มกำลังความสามารถของมันไม่ได้

ตอนนี้เราจะใช้ตัวอย่างดังกล่าวสำรวจบทเรียนที่คุณตาสอนข้าพเจ้า ใครคือผู้ซื่อสัตย์ม้มา คุณตาเชื่อว่าผู้ซื่อสัตย์คือพระเจ้า พระองค์ทรงมีจุดประสงค์และแผน พระองค์ทรงเป็นผู้ฝึกและผู้สร้างรถเทียมม้มาและม้าลากแต่ละตัว ผู้ซื่อสัตย์ที่สุด และวิถีเดียวที่ม้าจะรู้ว่าตนกำลังทำถูกต้องเสมอคือเชื่อฟังและไปตามการนำของผู้ซื่อ

คุณตาข้าพเจ้ากำลังเปรียบเทียบเขียนและเหล็กขวางปากม้ากับอะไร ข้าพเจ้าเชื่อในเวลานั้น เช่นเดียวกับเชื่อในเวลานี้ว่าคุณตากำลังสอนข้าพเจ้าให้ทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในมโนภาพของคุณตา บังเขียนและเหล็กขวางปากม้าเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ ม้าที่เชื่อฟัง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของม้าลากที่ฝึกมาอย่างดี ต้องการเพียงแรงกระตุ้นเบาๆ จากผู้ขี่ให้ทำสิ่งที่เขาต้องการให้ทำ แรงกระตุ้นเบาๆ นี้เทียบได้กับสุรเสียงสงบแผ่วเบาที่พระเจ้าตรัสกับเรา เพื่อเคารพ

สิทธิ์เสรีของเรา แรงกระตุ้นจะไม่รุนแรงและมีพลัง

ชายหญิงผู้เมินการกระตุ้นเตือนที่อ่อนโยนของพระวิญญาณมักจะเรียนรู้เช่นเดียวกับบุตรเสเพลผ่านผลที่เกิดขึ้นอย่างเลี่ยงไม่ได้ของการไม่เชื่อฟังและการใช้ชีวิตฟุ่มเฟือย ผลที่เกิดขึ้นอย่างเลี่ยงไม่ได้ทำให้บุตรเสเพลอ่อนน้อมถ่อมตนจน “เขาสำนึกตัวได้” และได้ยินสุรเสียงกระซิบของพระวิญญาณบอกเขาให้กลับไปบ้านของบิดา (ดู ลูกา 15:11–32)

บทเรียนที่คุณตาสอนข้าพเจ้าคือ จงพร้อมรับแรงกระตุ้นเบาๆ ของพระวิญญาณเสมอ ท่านสอนว่าข้าพเจ้าจะได้รับการกระตุ้นเตือน เช่นนั้นเสมอถ้าข้าพเจ้าออกนอกเส้นทาง ข้าพเจ้าจะไม่มีความรู้สึกว่าคุณผิดร้ายแรงกว่าเดิมถ้าข้าพเจ้ายอมให้พระวิญญาณทรงนำการตัดสินใจของข้าพเจ้า

ตามที่ยกอบ 3:3 กล่าว “ถ้าเราเอาบังเขียนใส่ปากม้าเพื่อให้พวกมันเชื่อฟัง เราก็สามารถบังคับมันได้ทั้งตัว”

เราต้องรู้สึกไวต่อบังเขียนทางวิญญาณ

แม้ด้วยแรงกระตุ้นเบาที่สุดจากพระอาจารย์เราก็ต้องเต็มใจปรับเปลี่ยนเส้นทางของเรา เพื่อประสบความสำเร็จในชีวิตเราต้องสอนวิญญาณและร่างกายเราให้ทำงานด้วยกันในการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า ถ้าเราเอาใจใส่การกระตุ้นเตือนที่อ่อนโยนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั่นจะทำให้วิญญาณและร่างกายเราเป็นหนึ่งเดียวในจุดประสงค์และจะนำเรากลับบ้านนิรันดร์ไปอยู่กับพระบิดาในสวรรค์ของเราผู้เป็นนิรันดร์

หลักแห่งความเชื่อข้อสามสอนเราเกี่ยวกับความสำคัญของการเชื่อฟัง: “เราเชื่อว่าโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, มนุษยชาติทั้งหมดจะรอดได้, โดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีทั้งหลายของพระกิตติคุณ.”

การเชื่อฟังแบบที่คุณตาพูดถึงในตัวอย่างของท่านเรื่องรถเทียมม้มาเรียกร้องความวางใจเป็นพิเศษเช่นกัน—นั่นคือ ศรัทธาโดยสมบูรณ์ในผู้ซื่อสัตย์ม้มา ด้วยเหตุนี้บทเรียนที่คุณตาสอนข้าพเจ้าจึงพาดพิงถึงหลักธรรมข้อแรกของพระกิตติคุณ—ศรัทธาในพระเยซูคริสต์

อัครสาวกเปาโลสอนว่า “[ศรัทธา] คือ ความมั่นใจในสิ่งที่หวังไว้ เป็นความแน่ใจในสิ่งที่มองไม่เห็น” (ฮีบรู 11:1) ต่อจากนั้นเปาโลใช้ตัวอย่างของอาเบล เอนอค โนอาห์ และอับราฮัมสอนเรื่องศรัทธา เปาโลเน้นเรื่องของอับราฮัมเพราะอับราฮัมเป็นบิดาของผู้มีศรัทธาดังนี้

“โดย [ศรัทธา] เมื่ออับราฮัมได้รับการทรงเรียกให้ออกเดินทางไปยังที่ที่ท่านจะรับเป็นมรดก ท่านก็เชื่อฟังและเดินทางออกไปโดยไม่รู้ว่าจะไปที่ไหน

“โดย [ศรัทธา] ท่านได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินแห่งพระสัญญาเหมือนเป็นคนต่างด้าว...

“โดย [ศรัทธา] นางซาราห์หญิงหมั้นเองก็ได้รับพลังในการตั้งครรภ์เมื่อชราามากแล้ว เพราะนางถือว่าพระองค์ผู้ทรงสัญญานั้นเชื่อถือได้” (ฮีบรู 11:8-9, 11)

เรารู้ว่าพระเจ้าทรงสัญญากับอับราฮัมและซาราห์ผ่านอิสอัคบุตรชายของอับราฮัมและซาราห์—สัญญาว่าผู้สืบเชื้อสาย “มากมายดังดวงดาวในท้องฟ้า และดังเม็ดทรายอันนับไม่ถ้วนที่ฝั่งทะเล” (ดู ข้อ 12; ดู ปฐมกาล 17:15-16 ด้วย) และจากนั้น พระเจ้าทรงทดสอบศรัทธาของอับราฮัมอย่างที่เราทราบดีว่าจำนวนมากก็ไม่ได้ถึง

ข้าพเจ้าพินิจพิเคราะห์เรื่องราวของอับราฮัมกับอิสอัคหลายครั้ง และยังไม่เชื่อว่าข้าพเจ้าเข้าใจศรัทธาและการเชื่อฟังของอับราฮัมอย่างถ่องแท้ ข้าพเจ้าอาจจินตนาการได้ว่าท่านรีบออกเดินทางตอนเช้าตรู่วันหนึ่ง แต่ท่านเดินข้างๆ อิสอัคบุตรชายตลอดการเดินทางสามวันไปเชิงเขาโมริยาห์ได้อย่างไร พวกเขาแบกฟืนขึ้นเขาได้อย่างไร ท่านสร้างแท่นบูชาอย่างไร ท่านมัดอิสอัคและวางเขาไว้

บนแท่นบูชาอย่างไร ท่านอธิบายกับอิสอัคอย่างไรว่าเขาจะเป็นเครื่องบูชา และท่านมีแรงจูงใจจะสังหารบุตรชายได้อย่างไร ศรัทธาของอับราฮัมให้พลังท่านทำตามการนำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างเคร่งครัดจนถึงช่วงเวลาอันน่าพิศวงเมื่อเทพร้องเรียกจากสวรรค์และประกาศต่ออับราฮัมว่าท่านผ่านการทดสอบที่ปวดร้าวใจแล้ว จากนั้นเทพของพระเจ้าย้ำสัญญาในพันธสัญญาแห่งอับราฮัม

ข้าพเจ้ายอมรับว่าปัญหาท้าทายเกี่ยวกับการมีศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการเชื่อฟังจะยากสำหรับคนบางคนมากกว่าคนอื่น ๆ ข้าพเจ้ามีประสบการณ์หลายปีพอจะรู้ว่าแม้บุคลิกลักษณะของมั่วจะต่างกันมาก และด้วยเหตุนี้ จึงฝึกม้าบางตัวได้ง่ายขึ้นหรือไม่ก็ยากขึ้น แต่ความหลากหลายของคนเรามากยิ่งกว่านั้น เราแต่ละคนเป็นบุตรหรือธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เรามีเรื่องราวก่อนเกิดและในมรรตัยต่างกันไป ฉะนั้นจึงมีวิถีแก้ที่ใช้ได้กับทุกคนไม่มากนัก ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงยอมรับว่าชีวิตมีการทดลองและความผิดพลาด และสำคัญที่สุดคือ เราต้องใช้หลักกรรมข้อสองของพระกิตติคุณเสมอ ซึ่งคือ การกลับใจ

ช่วงเวลาที่คุณตาข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ เป็นช่วงเวลาที่ย่าง โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเลือกระหว่างถูกผิด แม้คนฉลาดมากและมีสายตายาวไกลบางคนอาจเชื่อว่ายุคสมัยที่ซับซ้อนขึ้นของเราต้องใช้วิถีแก้ที่ซับซ้อนขึ้น แต่ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าพวกเขาพูดถูก ข้าพเจ้าเชื่อว่าคุณค่าที่ซับซ้อนของปัจจุบันต้องใช้ความเรียบง่ายยิ่งขึ้น เหมือนคำตอบที่คุณตาให้กับคำถามจากใจข้าพเจ้าว่าเราจะรู้ความแตกต่างระหว่างถูกผิดได้อย่างไร ข้าพเจ้ารู้ว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าให้วันนี้เป็นสูตรง่าย ๆ แต่ข้าพเจ้าเป็นพยานได้ว่าใช้ได้ผลกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าแนะนำให้ท่านใช้และท้าทายท่านให้ทดลองคำพูดของข้าพเจ้า และหากท่านทำ ข้าพเจ้าสัญญาว่านั่นจะนำท่านให้เห็นการเลือกชัดเจนเมื่อการเลือกระดมใส่ท่านและจะรู้คำตอบเรียบง่ายของคำถามที่ทำให้คนมีการศึกษาและคนที่คิดว่าตนฉลาดสับสน

บ่อยเหลือเกินที่เราหมกมุ่นว่าการเชื่อฟังคือ

การยอมทำตามคำสั่งหรือคำบอกของผู้มีอำนาจสูงกว่าแบบไม่ต้องคิด ความจริงแล้ว การเชื่อฟังเป็นเครื่องหมายของศรัทธาในปัญญาและพลังความสามารถของผู้มีอำนาจสูงกว่า ซึ่งคือพระเจ้า เมื่ออับราฮัมแสดงให้เห็นศรัทธาแน่วแน่และการเชื่อฟังพระเจ้าเป็นเจ้า แม้เมื่อได้รับบัญชาให้ถวายบุตรชายเป็นเครื่องบูชา พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยชีวิตท่าน ทำนองเดียวกันเมื่อเราแสดงศรัทธาผ่านการเชื่อฟัง พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยชีวิตเราในที่สุด

คนที่เชื่อมั่นแต่ตนเองเท่านั้นและทำตามเฉพาะความปรารถนาและความไม่มเอียงของตนย่อมถูกจำกัดเมื่อเทียบกับคนที่ทำตามพระเจ้าเป็นเจ้าและยอมรับความเข้าใจ พระปรีชาญาณ และของประทานของพระองค์ กล่าวกันว่าคนที่หมกมุ่นกับตนเองเป็นคนใจแคบมาก การเต็มใจเชื่อฟังไม่ใช่อ่อนแอหรือถูกกระทำ แต่นั่นคือวิธีที่เราประกาศศรัทธาของเราในพระเจ้าและทำให้ตัวเรากู้ควรได้รับพลังอำนาจของสวรรค์ การเชื่อฟังเป็นการเลือก เป็นการเลือกกระหว่างความรู้และพลังความสามารถอันจำกัดของเรากับพระปรีชาญาณและมหิทฤทธิอันไร้ขีดจำกัดของพระเจ้า จากบทเรียนที่คุณตาสอนข้าพเจ้า การเชื่อฟังคือการเลือกรับรู้ว่าเรามีหลักทางวิญญาณขวางปากเราและให้เราไปตามการนำของผู้ชี

ขอให้เราเป็นทนายแห่งพันธสัญญาและพงศ์พันธุ์ของอับราฮัมผ่านศรัทธาของเรา และโดยรับศาสนพิธีแห่งพระกิตติคุณที่ได้รับ การฟื้นฟู ข้าพเจ้าสัญญาว่าพรแห่งชีวิตนิรันดร์มีให้ทุกคนผู้มีศรัทธาและเชื่อฟัง ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดยเอลเดอร์ลอว์เรนซ์ อี. คอร์บริจค์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ศาสดาพยากรณ์ โจเซฟ สมิธ

การเปิดเผยที่ทดลองมาบนโจเซฟ สมิธ ยืนยันว่าท่านคือศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า

นิมิตแรก

เด็กหนุ่มคนหนึ่งอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์สายตาสะดุดหนอยอยู่ที่พระคัมภีร์ข้อหนึ่ง นั่นคือช่วงเวลาที่จะเปลี่ยนโลก

เขาร้อนใจที่จะรู้ว่าศาสนจักรใดสามารถนำเขาไปสู่ความจริงและความรอดได้ เขาลองเข้าไปเกือบทุกศาสนจักรแล้ว เขาจึงหันมาอ่านถ้อยคำนี้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ “ถ้าใครในพวกท่านขาดสติปัญญา ให้คนนั้นพูด

ขอจากพระเจ้าผู้ประทานให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่ทรงตำหนิ แล้วเขาก็จะได้รับตามที่ทูลขอ”

เขานึกถึงถ้อยคำดังกล่าวครั้งแล้วครั้งเล่า แสงสว่างจุดแรกแทรกเข้ามาในความมืด นี่คือการตอบ นี่คือวิธีออกจากความสับสนและความมืดมนหรือ เรียบง่ายเช่นนี้เองหรือ ทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแล้วพระองค์จะทรงตอบ ในที่สุดเขาตัดสินใจทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามี ฉะนั้นก็ต้องอยู่ในความมืดและความสับสนตลอดไป

แม้จะร้อนใจเพียงใด เขาก็ไม่ได้เดินทางไปมุ่มสงบแล้วระดมคำสวดอ้อนวอนอย่างลูกไล่ ลูกหลง เขาเพิ่งอายุ 14 ปี แต่ในความคิดใฝ่ใฝ่นั้น เขาไม่ได้เร่งรีบ เรื่องนี้เชื่อว่าสวดอ้อนวอนอย่างไรก็ได้ เขาเลือกสถานที่และเวลาที่จะทูลเทไว้ก่อน เขาเตรียมตัวสนทนากับพระเจ้าเป็นเจ้า

แล้ววันนั้นก็มาถึง เป็นเวลา “เช้าของวันที่สวยงาม, แจ่มใส, ต้นฤดูใบไม้ผลิของปี [1820]”² เขาเดินเข้าไปในความสงบเงียบของป่าไม้ที่อยู่ใกล้ๆ เพียงคนเดียว ได้ต้นไม้สูงตระหง่านเหนือศีรษะ เขาไปถึงสถานที่ซึ่งหมายตาไว้ก่อนหน้านี้ คุณเขาลงตั้งจิตปรารถนาต่อพระองค์

เพื่อเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นต่อจากนั้นเขากล่าวว่า

“ข้าพเจ้าเห็นลำแสงอยู่เหนือศีรษะข้าพเจ้าพอดี, เห็นความเจิดจ้าของดวงอาทิตย์, ซึ่งค่อยๆ เลื่อนลงมาจนตกต้องข้าพเจ้า.

“...เมื่อแสงนั้นส่องมายังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นพระอติรูปสองพระองค์, ซึ่งความเจิดจ้าและวิเศษภาพของทั้งสองพระองค์เกินกว่าจะพรรณนาได้, พระองค์ทรงยืนอยู่เหนือข้าพเจ้าในอากาศ. องค์หนึ่งรับสั่งกับข้าพเจ้า, โดยทรงเรียกชื่อข้าพเจ้าและตรัส, พลาทซึ่งพระหัตถ์ไปที่อีกองค์หนึ่ง—[โจเซฟ.] *นี่คือบุตรที่รักของเรา. จงฟังท่าน!*”³

เพียง 24 ปีต่อมา โจเซฟ สมิทและไฮรัม พี่ชายท่านสิ้นชีวิตเนื่องด้วยสิ่งซึ่งเริ่มต้นที่นี่

เสียงคัดค้าน

โจเซฟกล่าวว่าเมื่ออายุ 17 ปี เทพองค์หนึ่งบอกท่านว่า “ชื่อ [ของท่านจะ] ทั้งดีและชั่วในบรรดาประชาชาติ... ในบรรดาผู้คนทั้งปวง.”⁴ คำพยากรณ์อันน่าอัศจรรย์นี้ดำเนินต่อเนื่องมาจากสำเร็จในทุกวันนี้เมื่อศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้เผยแพร่ไปทั่วโลก

เสียงคัดค้าน การวิพากษ์วิจารณ์ และการต่อต้านย่อมอยู่คู่ความจริง เมื่อใดก็ตามที่ความจริงเกี่ยวกับจุดประสงค์และจุดหมายปลายทางของมนุษย์ได้รับการเปิดเผย จะมีอำนาจบางอย่างออกมาคัดค้านเสมอ เริ่มตั้งแต่อาดัมและเอวาในสวนเอเดนลงมาจนถึงการปฏิบัติศาสนกิจของพระคริสต์ และในยุคของเรา มีความพยายามที่จะหลอกลวงยับยั้ง คัดค้าน และล้มแผนแห่งชีวิตเสมอมา และจะมีตลอดไป

มองไปที่ผู้คนวันโหมงขนาดใหญ่ที่สุดเหนือรูลีดินซึ่งถูกเตะใส่พระองค์ผู้ที่ถูกคัดค้าน ทำท่าย และปฏิเสธ ทูบตี ละทิ้ง และตรึงกางเขนมากที่สุด พระองค์ผู้เสด็จลงมาต่ำกว่าสิ่งทั้งปวง และที่นั่นท่านจะพบความจริง พระบุตรพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของมนุษยชาติทั้งปวง ทำไมพวกเขาไม่ปล่อยพระองค์ไป

ทำไมหรือ เพราะพระองค์ทรงเป็นความจริง และความจริงจะถูกคัดค้านอยู่เสมอ

จากนั้นจึงมองหาผู้ที่นำพยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์และพระคัมภีร์เล่มอื่นๆ ออกมา มองหาผู้ที่เป็นครื่องมือใน

การฟื้นฟูความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณและศาสนจักรของพระเยซูคริสต์มาสู่แผ่นดินโลก มองหาท่านและคาดหวังได้เลยว่าท่านจะได้รับแต่ความอยู่ดีธรรม ทำไมจึงไม่ปล่อยท่านไป

ทำไมหรือ เพราะท่านสอนความจริง และความจริงจะถูกคัดค้านอยู่เสมอ

การเปิดเผยอย่างท่วมท้น

การเปิดเผยที่ไหลมาบนใจเซฟ สมิท ยืนยันว่าท่านคือศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า ลองดูที่การเปิดเผยบางอย่าง—ลองดูที่แสงสว่างและความจริงบางเรื่องที่เปิดเผยผ่านท่านซึ่งแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดกับความเชื่อทั่วไปในยุคของท่านและของเรา

- พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระบุคคล พระสัถ-ภาวะสูงส่ง พระบิดานิรันดร์ ทรงเป็นพระบิดาของเรา
- พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา พระเยซูคริสต์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นสัถภาวะที่แยกกัน⁵
- ท่านทั้งหลายเป็นมากกว่ามนุษย์ ท่านเป็นลูกพระผู้เป็นเจ้าพระบิดานิรันดร์และอาจ

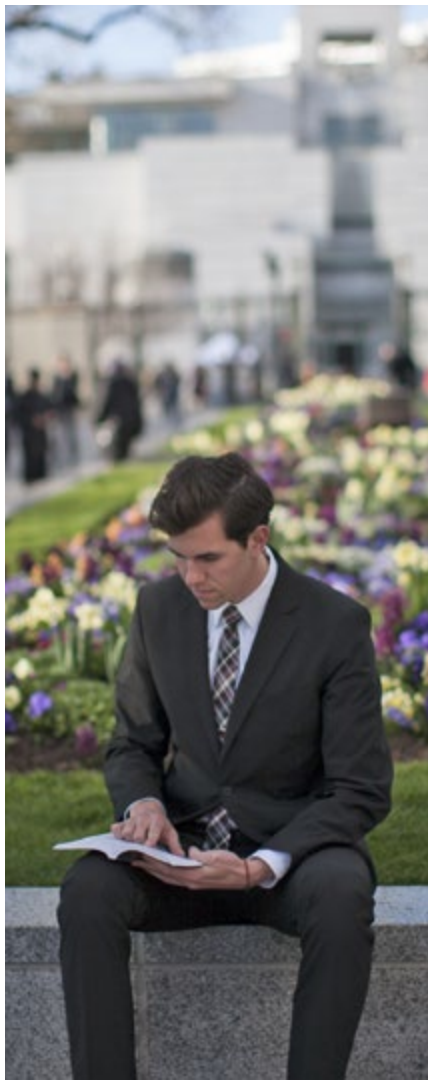
เป็นเหมือนพระองค์ได้⁶ ถ้าท่านจะมีศรัทธา
ในพระบุตรของพระองค์ กลับใจ รับศาสนา-
พิธี รับพระวิญญาณบริสุทธิ์และอดทน
จนกว่าชีวิตจะหาไม่⁷

- ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ยุคปัจจุบันมีรากฐานเหมือนกับศาสนจักรที่พระองค์ทรงจัดตั้งไว้เมื่อทรงปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก พร้อมด้วยศาสตาดพยากรณ์และอัครสาวก ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค และเลวี เอ็ลเดอร์ มหาปุโรหิต มัคทายก ผู้สอน อธิการ และสาวกเจ็ดสิบ ดังที่อธิบายไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์
- สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตถูกถอนคืนจากโลกหลังจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดสิ้นพระชนม์และมรณกรรมของอัครสาวก จากนั้นได้รับการฟื้นฟูอีกครั้งในสมัยของเรา
- การเปิดเผยยังไม่สิ้นสุด และฟ้าสวรรค์ยังไม่ปิด ปัจจุบันพระเจ้าผู้เป็นเจ้ายังตรัสกับศาสตาดพยากรณ์ พระองค์จะตรัสกับท่านและข้าพเจ้าเช่นกัน⁸
- หลังจากชีวิตนี้มีมากกว่าสวรรค์และนรก มีระดับของรัศมีภาพ และสิ่งที่เราทำในชีวิตนี้จะส่งผลมากมายมหาศาล⁹
- มากกว่าการมีแค่ความเชื่อในพระคริสต์ที่ไร้การปฏิบัติ เราควร “ดูที่ [พระองค์] ในความนึกคิดทุกอย่าง”¹⁰ “ทำทั้งหมดที่ [เราทำ] ในพระนามของพระบุตร”¹¹ และ “ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลาและรักษาพระบัญญัติของพระองค์... เพื่อ [เรา] จะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับ [เรา] ตลอดเวลา.”¹²
- หลายพันล้านคนที่มีชีวิตและตายโดยไม่พระกิตติคุณและศาสนพิธีที่จำเป็นต่อความรอดจะไม่สูญไป “ผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, มนุษยชาติทั้งมวลจะรอดได้, โดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีทั้งหลายของพระกิตติคุณ”¹³ ปฏิบัติศาสนกิจทั้งแก่คนเป็นและคนตาย¹⁴
- ทุกสิ่งไม่ได้เริ่มที่การเกิด ท่านมีชีวิตมาก่อนในที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในฐานะบุตรธิดาของพระองค์และเตรียมพร้อมสำหรับชีวิตมรรตัยนี้¹⁵
- การแต่งงานและครอบครัวไม่ใช่ข้อตกลงของมนุษย์ที่สิ้นสุดก็ต่อเมื่อความตายมาพรากจากกัน ทั้งสองสิ่งเป็นนิรันดร์ผ่านทางพันธสัญญาที่ทำกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ครอบครัวคือแบบแผนแห่งสวรรค์¹⁶

นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการเปิดเผยที่หลง
มาบนโจเซฟ สมิธอย่างท่วมท้น ทั้งหมดมา
จากที่ใด การเปิดเผยเหล่านี้ซึ่งให้แสงสว่าง
แก่ความมืด คลายความสงสัย สร้างแรงบันดาลใจ เป็นพร และปรับปรุงผู้คนหลายล้าน
คน น่าจะมาจากที่ใดมากกว่ากัน มาจาก
การที่เขา (หรือใครก็ได้) ผันเอาเองทั้งหมด
หรือสวรรค์ช่วยเขา พระคัมภีร์ที่เป็นผลงาน
ของเขาฟังดูเหมือนถ้อยคำของมนุษย์หรือ
พระวอจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ข้อสรุป

ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสิ่งที่โจเซฟ สมิธทำสำเร็จ
นั้นไม่มี ที่มีคือเขาทำได้อย่างไรและเพราะ
เหตุใด ทางเลือกมีไม่มาก เขาเป็นนักเสแสร้ง
หรือเป็นศาสตาดพยากรณ์ เขาทำด้วยตนเอง
หรือได้รับความช่วยเหลือจากสวรรค์ จง
ดูพยานหลักฐาน แต่ต้องดูทั้งหมด ดูส่วน
ประกอบทั้งหมดของชีวิตเขา ไม่ใช่ดูที่ส่วน
ใดส่วนหนึ่ง ที่สำคัญที่สุด จงทำดังที่เด็กหนุ่ม
โจเซฟทำ และ “ทูลขอ...พระเจ้าผู้ประทาน
ให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่

ทรงดำหนิ แล้ว [ท่าน] ก็จะได้รับตามที่ทูล
ขอ”¹⁷ นี่ไม่เพียงเป็นวิธีเรียนรู้ความจริงเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนและโจเซฟ สมิธเท่านั้น แต่ยังเป็นแบบแผนที่จะรู้ความจริงของทุกเรื่องเช่นกัน¹⁸

โจเซฟ สมิธเป็นศาสตาดพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า โรมัส เอส. มอนสันในปัจจุบันก็เช่นกัน โดยผ่านโจเซฟ สมิธ “กุญแจทั้งหลายของอาณาจักรแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามอบไว้ให้มนุษย์บนแผ่นดินโลก [อีกครั้ง], และ...พระกิตติคุณ [จะ] รุดไป...ตั้งก้อนหินซึ่งถูกสกัดจากภูเขาโดยปราศจากมือ..., จนเต็มทั้งแผ่นดินโลก.”¹⁹

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าคือพระบิดาในสวรรค์ พระเยซูคือพระคริสต์ เรานมัสการพระองค์ ไม่มีสิ่งใดเทียบได้กับการสร้างของพระองค์ แผนแห่งความรอด และการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในสมัยการประทานนี้ เราทำให้แผนของพระบิดาสำเร็จได้และรับส่วนผลของการชดใช้โดยเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีแห่งพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูผ่านศาสตาดพยากรณ์โจเซฟ สมิธเท่านั้น ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า—พระบิดาในสวรรค์และพระเยซูคริสต์ พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ยากอบ 1:5.
2. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:14.
3. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:16-17.
4. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:33.
5. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 130:22.
6. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:24.
7. ดู 2 นีไฟ 31; 3 นีไฟ 27.
8. ดู โมโรไน 10:3-5.
9. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:36.
11. โมเสส 5:8.
12. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77.
13. หลักแห่งความเชื่อ ข้อ 3
14. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76; 128; 138.
15. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 49:17; 138; โมเสส 3:5; 6:36.
16. ดูหลักคำสอนและพันธสัญญา 131:1-2; 132:5-33.
17. ยากอบ 1:5.
18. ดู โมโรไน 10:3-5.
19. หลักคำสอนและพันธสัญญา 65:2.

โดยเอ็กเคอร์ ไมเคิล จอห์น ยู. เทห์
แห่งสภาวิจัยเศรษฐกิจ

ทรัพย์สินสมบัติของท่าน อยู่ที่ไหน

ถ้าเราไม่ระวัง เราจะเริ่มตามล่าสิ่งที่เป็นฝ่ายโลกมากกว่าฝ่ายวิญญาณ

ไม่นานหลังจากการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ปี 2007 พี่น้องชายคนหนึ่งบอกข้าพเจ้าว่าคงจะประมาณเจ็ดปีก่อนที่ข้าพเจ้าจะมีประสบการณ์หลอนอย่างนี้อีก ข้าพเจ้าโล่งอกและบอกเขาว่าข้าพเจ้าจะพิจารณาว่ามันเป็น “เจ็ดปีแห่งความบริบูรณ์” ของข้าพเจ้า ณ เวลานั้น เจ็ดปีแห่งความบริบูรณ์นั้นสิ้นสุดแล้ว

เดือนมกราคมที่ผ่านมา ข้าพเจ้ากับเกรซหวานใจของข้าพเจ้า ได้รับมอบหมายให้ไปเยี่ยมสมาชิกในฟิลิปปินส์ผู้สูญเสียจากแผ่นดินไหวครั้งใหญ่และพายุไต้ฝุ่น เรายินดีมากเพราะงานมอบหมายนี้เป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนของเราและเป็นพยานหลักฐานต่อพระเมตตาและพระคุณความดีของพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงรักเรา ทำให้เราบรรลุผลสำเร็จในการแสดงความรักความห่วงใยของเราเป็นการส่วนตัว

สมาชิกส่วนใหญ่ที่เราพบยังคงอาศัยอยู่ในที่พักพิงชั่วคราวเช่นเต็นท์ ศูนย์ชุมชน และอาคารประชุมของศาสนจักร บ้านเรือนที่เราไปเยี่ยมถ้าไม่มีหลังคาเพียงบางส่วนก็ไม่มีเลย ข้าพเจ้าของผู้คนไม่ได้มีมากมายอยู่แล้วก่อนหน้านั้น และที่มีอยู่เล็กน้อยก็สูญหายไปหมด ทุกหนแห่งมีแต่โคลนและซากปรัก

หักพัง อย่างไรก็ตาม พวกเขายังเปี่ยมด้วยความขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือเล็กน้อยที่ได้รับ และยังมีวิญญาณที่ดีแม้จะอยู่ใน

สภาพการณ์ที่ลำบากมาก เมื่อเราถามว่าพวกเขาจะรับมือกับความยากลำบากนี้อย่างไร ทุกคนตอบชัดเจนว่า “เราสบายดี” เห็นได้ชัดว่า ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ทำให้พวกเขามีความหวังว่าในที่สุดทุกอย่างจะดำเนินไปด้วยดี บ้านแล้วบ้านเล่า เต็นท์แล้วเต็นท์เล่าที่ซีสเตอร์เทห์กับข้าพเจ้าเรียนรู้จากวิสุทธิชนผู้ซื่อสัตย์เหล่านั้น

ในยามเกิดภัยพิบัติหรือเหตุสุดสลดใจ พระเจ้าทรงมีวิธีที่จะให้เรามุ่งเน้นและจัดลำดับความสำคัญใหม่ ในฉบับปล้น บรรดาข้าวของเครื่องใช้ที่เราแลกมาด้วยงานหนักก็ไม่ใช่ว่าสิ่งสำคัญอีกต่อไป สิ่งสำคัญที่สุดคือครอบครัวของเราและสัมพันธภาพของเรากับผู้อื่น พี่น้องสตรีที่แสนดีคนหนึ่งพูดทำนองนี้ “หลังจากน้ำลดและถึงเวลาเริ่มทำความสะอาด ดิฉันมองไปรอบบ้านและคิดว่า ‘โอ้โฮ ฉันสะสมขยะไว้เยอะเหลือเกินในหลายปีนี่’”

ข้าพเจ้าคิดว่าพี่น้องสตรีท่านนี้ได้เพิ่มมุมมองที่ดีขึ้นและจากนี้ไปคงจะระมัดระวังยิ่งขึ้นในการตัดสินใจว่าสิ่งไหนจำเป็นและสิ่งไหนที่เธออยู่ได้โดยไม่ต้องมี

ในการทำงานกับสมาชิกมากมายเมื่อหลายปีที่ผ่านมา เราชื่นชมที่ได้เห็นความพร้อมพรุ่งของความเข้มแข็งทางวิญญาณ เราได้เห็นเช่นกันทั้งความมั่งคั่งและการขาดแคลนทรัพย์สินสมบัติทางโลกท่ามกลางสมาชิกผู้ซื่อสัตย์เหล่านี้

เนื่องจากความจำเป็น เราส่วนใหญ่จึงทุ่มเทกับการหารายได้และแสวงหาสิ่งของทางโลกเพื่อให้สามารถเลี้ยงดูครอบครัว การทำเช่นนี้เรียกรื่องส่วนดีของเวลาและความเอาใจใส่ของเรา สิ่งในโลกเสนอให้จะไม่มีความจบสิ้น ดังนั้นจึงยากมากที่เราจะรู้ว่าเมื่อไรที่เรามีพอ ถ้าเราไม่ระวัง เราจะเริ่มตามล่าสิ่งที่เป็นฝ่ายโลกมากกว่าฝ่ายวิญญาณ การแสวงหาฝ่ายวิญญาณและนิรันดรจึงถูกจัดไว้ในลำดับหลัง แทนที่จะเป็นลำดับแรก นำเศรำ ที่ปรากฏว่าความโน้มเอียงในการแสวงหาฝ่ายโลกกำลังเพิ่มมากขึ้นทุกทีและยังพยายามครอบครองสิ่งที่เป็นลำดับหลัง และสิ่งที่ไม่จริงยั่งยืน

เราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าจะไม่ถูกดึงลงไปสู่เส้นทางนี้ เจคอบให้คำแนะนำดังนี้ “ดังนั้น, อย่าใช้เงินตราเพื่อสิ่งที่ไม่มีความหมาย, หรือใช้แรงงานของท่านเพื่อสิ่งที่ไม่ให้ความพอใจให้ไม่ได้. จงสดับฟังข้าพเจ้าอย่างขยันหมั่นเพียร, และจำคำที่ข้าพเจ้าพูดไว้; และจงมาเฝ้าพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, และดื่มด่ำสิ่งที่ไม่เลื่อมถอย, ทั้งเนาเปื่อยไม่ได้, และจงให้จิตวิญญาณของท่านเบิกบานในความอิมเมม.”¹

ข้าพเจ้าหวังว่าจะไม่มีใครในพวกเราใช้เงินเพื่อสิ่งที่ไม่มีความหมายหรือใช้แรงงานเพื่อสิ่งที่ไม่ให้ความพอใจให้ไม่ได้

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอนทั้งชาวยิวและชาวนีไฟดังนี้

“อย่าสะสมทรัพย์ไว้เพื่อตนบนแผ่นดินโลก, ที่ซึ่งแมลงกินผ้าและสนิมจะทำลาย, และขโมยจะบุกเข้ามาลักไป;

“แต่จงสะสมทรัพย์ไว้เพื่อตนในสวรรค์, ที่ซึ่งแมลงกินผ้าและสนิมจะไม่ทำลาย, และที่ซึ่งขโมยจะไม่บุกเข้ามาลักไป.

“เพราะทรัพย์ของเจ้าอยู่ที่ไหน, ใจของเจ้าจะอยู่ที่นั่นด้วย.”²

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประทานอุปมานี้ไว้กับที่หนึ่งเช่นกัน

“ไรนาของเศรษฐีคนหนึ่งเกิดผลบริบูรณ์มาก

“เศรษฐีคนนั้นจึงคิดในใจว่า ข้าจะทำอย่างไรดี เพราะข้าไม่มีที่ที่จะเก็บพืชผลของข้า

“เขาจึงคิดว่า ข้าจะทำอย่างไรนี้ คือจะรื้อยุ้งฉางของข้า และจะสร้างใหม่ให้ใหญ่โตขึ้น แล้วข้าจะรวบรวมข้าวและสมบัติทั้งหมดของข้าไว้ที่นั่น

“แล้วจะบอกกับจิตใจของข้าว่า จิตใจเอ๋ย เจ้ามีทรัพย์สมบัติมากเก็บไว้พอหลายปี จงอยู่สบาย กิน ดื่ม และรื่นเริงเถิด

“แต่พระเจ้าตรัสกับเขาว่า โอ คนโง่ ในคืนวันนี้ชีวิตของเจ้าจะต้องเรียกเอาไปจากเจ้า แล้วของที่เจ้ารวบรวมไว้วันนี้จะเป็นของใคร

“คนที่สะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัว และไม่ได้มั่งมีฝ่ายพระเจ้าก็เป็นเช่นนั้นแหละ”³

ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อูคท์ดอร์ฟ ให้คำแนะนำต่อไปนี้เมื่อไม่นานมานี้

“พระบิดาบนสวรรค์ทรงเห็นศักยภาพที่แท้จริงของเรา พระองค์ทรงทราบสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับเราซึ่งเราไม่รู้จักตนเอง พระองค์ทรงกระตุ้นเตือนให้เราเต็มเต็มระดับการสร้างของเรา ดำเนินชีวิตที่ดี และกลับไปประทับของพระองค์

“แล้วเหตุใด เราจึงอุทิศเวลาและพลังงานมากมายไปกับสิ่งชั่วคราว ไม่สำคัญ และฉาบฉวยเช่นนั้น เราไม่ยอมมองเห็นความโง่เขลาของการไล่ตามสิ่งไร้สาระอันไม่จริงยั่งยืนหรือไม่”⁴

เราทุกคนรู้ว่ารายการทรัพย์สินสมบัติทางโลกของเราประกอบด้วยความจงหอง ความมั่งคั่ง สิ่งของทางโลก อำนาจ และเกียรติของมนุษย์ สิ่งเหล่านี้ไม่คู่ควรแก่การให้เวลาและความเอาใจใส่มากขึ้น ดังนั้นข้าพเจ้าจึงขอมุ่งเน้นสิ่งที่จะก่อเกิดเป็นทรัพย์สินสมบัติในสวรรค์ของเรา

มีทรัพย์สินสมบัติอะไรบ้างในสวรรค์ที่เราควรสะสมไว้เพื่อตัวเราเอง ขอเริ่มด้วย สิ่งที่เราต้องมีคือคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์ อันได้แก่ ศรัทธา ความหวัง ความอ่อนน้อม ถ่อมตน และจิตกุศล เราได้รับคำแนะนำแล้วแล้วแล้วให้ “[ทิง] ความเป็นมนุษย์ปฤชุน และ...กลายเป็นดังเด็ก”⁵ พระดำรัสเตือนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดคือให้เราพยายามดีพร้อมเหมือนพระองค์และพระบิดาบนสวรรค์ของเรา⁶

สอง เราต้องใช้เวลาที่มีประสิทธิภาพและพยายามมากขึ้นในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว สรุปคือ “ครอบครัวได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้าเป็นเจ้า และเป็นหน่วยสำคัญที่สุดในกาลเวลาและในนิรันดร”⁷

สาม การรับใช้ผู้อื่นเป็นจุดเด่นของผู้ติดตามที่แท้จริงของพระคริสต์ พระองค์ตรัสว่า “ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่งที่เล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรานี้ ก็เหมือนทำกับเราด้วย”⁸

สี่ การเข้าใจหลักคำสอนของพระคริสต์ และการเสริมสร้างประจักษ์พยานของเรา

เป็นงานที่จะนำมาซึ่งปิติและความพึงพอใจที่แท้จริง เราต้องศึกษาพระวจนะของพระคริสต์ดังที่พบในพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตอย่างสม่ำเสมอ “เพราะคุณเกิด, พระวจนะของพระคริสต์จะบอกท่านทุกสิ่งที่ท่านควรทำ。”⁹

ข้าพเจ้าขอทิ้งท้ายด้วยเรื่องราวของหญิงม่ายอายุ 73 ปีที่เราพบระหว่างการเดินทางไปฟิลิปปินส์

เมื่อแผ่นดินไหวเกิดขึ้นที่เกาะโบโฮล บ้านที่เธอกับสามีผู้ล่วงลับทำงานอย่างหนักเพื่อสร้างมันขึ้นมาได้พังทลายลงกับพื้นดิน ทำให้ลูกสาวและหลานชายเสียชีวิต เวลานี้เธออยู่คนเดียว ต้องทำงานหาเลี้ยงชีพด้วยตนเอง เธอรับจ้างซักเสื้อผ้า (ซึ่งซักด้วยมือ) และต้องขึ้นลงเนินเขาวันละหลายครั้งเพื่อไปหาแหล่งน้ำ ตอนที่เราไปเยี่ยมเธอ เธอยังคงอาศัยอยู่ในเต็นท์

นี่คือถ้อยคำของเธอ “เฮลเดอร์ ดิฉันยอมรับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าทรงขอให้ดิฉันเผชิญกับมัน ดิฉันไม่รู้ลึกแต่ดิฉันดิฉันสะสมใบรับรองพระวิหารและเก็บไว้ได้หมอน ดิฉันเขียนท่านว่าดิฉันจ่ายส่วนสิบเต็มด้วยรายได้เพียงน้อยนิดจากการรับจ้างซักผ้า ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม ดิฉันจะจ่ายส่วนสิบเสมอ”

ข้าพเจ้าขอเป็นพยานว่าลำดับความสำคัญของเรา ความโน้มเอียง นิสัย ความปรารถนา ความอยาก และกิเลสของเราก็จะมีผลโดยตรงต่อชีวิตในโลกหน้า ขอให้เราระลึกถึงพระวจนะของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอยู่เสมอ “เพราะว่าทรัพย์สินสมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย。” ขอให้เราพบใจเราในสถานที่อันถูกต้อง นี่คือการสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. 2 โครินธ์ 9:51.
2. มัทธิว 6:19-21; ลูก 3 โครินธ์ 13:19-21 ด้วย.
3. ลูกา 12:16-21.
4. ประธานเคทีเอฟ. อุกทอร์ฟ, “เรื่องความเสียใจและปณิธาน,” *เสี้ยวสนา*, พ.ศ. 2012. 22-23.
5. โมไซยา 3:19.
6. ลูก 3 โครินธ์ 12:48.
7. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 1.1.1.
8. มัทธิว 25:40.
9. 2 โครินธ์ 32:3.

โดยเฮลเคอร์มาร์คอส เอ. โอคูโคทิส
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ถ้าท่านขาดสติปัญญา

พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเปิดเผยความจริงแก่ผู้ที่แสวงหาตามที่อธิบายไว้ในพระคัมภีร์

สองสามวันก่อน ลูกชายวัย 10 ขวบของข้าพเจ้าศึกษาเรื่องสมองมนุษย์ทางอินเทอร์เน็ต เขาอยากเป็นศัลยแพทย์ให้ได้สักวันหนึ่ง สังเกตได้ไม่ยากเลยว่าเขาฉลาดกว่าข้าพเจ้ามาก

เราชอบอินเทอร์เน็ต ที่บ้านเราสื่อสารกับครอบครัวและเพื่อนๆ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ อีเมล และวิธีอื่นๆ ลูกๆ ของข้าพเจ้าทำการบ้านส่วนใหญ่ผ่านอินเทอร์เน็ต

ไม่ว่าจะถามอะไร ถ้าเราต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม เราก็ค้นหาทางออนไลน์ เราจะได้ข้อมูลมากมายภายในไม่กี่วินาที นี่คือการอัศจรรย์

อินเทอร์เน็ตให้ออกาสมากมายในการเรียนรู้ แต่ขาดงานต้องการให้เราเศร้าหมอง เขาบิดเบือนจุดประสงค์ที่แท้จริงของสิ่งต่างๆ ใช้เครื่องมือชิ้นสำคัญนี้เร่งเร้าความสงสัยและความกลัว และเพื่อทำลายศรัทธาและความหวัง

เพราะอินเทอร์เน็ตเข้าถึงเรื่องต่างๆ ได้มากมาย เราจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่าจะปรับใช้กับงานของเราอย่างไร ขาดงานทำให้เราไม่วาง ทำให้เขว และแทรกสิ่งแปลกปลอมเข้ามาในข้อมูล ซึ่งส่วนใหญ่เป็นขยะทั้งสิ้น

เราไม่ควรเลือกกลัวกับขยะ จึงพึงแนวทางต่อไปนี้ ซึ่งมีอยู่ในพระคัมภีร์

“พระวิญญาณของพระคริสต์ประทานให้มนุษย์ทุกคน, เพื่อเขาจะรู้ความดีจากความชั่ว; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงแสดงวิธีตัดสินให้ท่าน; เพราะทุกสิ่งที่คุณเชื่อเชิญให้ทำดี, และชักชวนให้เชื่อในพระคริสต์, ส่งมาโดยเดชาญาณ และของประทานของพระคริสต์; ดังนั้นท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์ว่านี่เป็นของพระผู้เป็นเจ้า。”¹

อันที่จริง เราต่างเผชิญปัญหาในการเลือก เช่นเดียวกับที่โจเซฟ สมิธประสบขณะเป็นวัยรุ่น เรายังคงพบว่าตนเองขาดสติปัญญาเช่นกัน

ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า การค้นคว้าหาความจริงเป็นเรื่องน่ายินดี ได้รับการสนับสนุน และไม่ได้ถูกห้ามปรามหรือเป็นที่หวาดกลัวเลย พระเจ้าพระองค์เองทรงแนะนำสมาชิกศาสนจักรให้แสวงหาความรู้ พระองค์ตรัสว่า “เจ้าจงแสวงหาอย่างขยันหมั่นเพียรและสอนถ้อยคำแห่งปัญญาให้กัน; แท้จริงแล้ว, เจ้าจงแสวงหาถ้อยคำแห่งปัญญาจากบรรดาหนังสือที่ดีที่สุด; แสวงหาการเรียนรู้, แม้โดยการศึกษาและโดยศรัทธาด้วย。”³ แต่เราจะรู้จักความจริงในโลกที่โงมตึ๊งที่เกี่ยวข้องกับพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้นทุกทีได้อย่างไร

พระคัมภีร์สอนเราดังนี้
ข้อที่หนึ่ง เรารู้ความจริงได้โดยสังเกตผลของสิ่งนั้น

ในการเทศนาครั้งสำคัญยิ่งบนภูเขา
พระเจ้าตรัสว่า
“ต้นไม้ดีย่อมให้แต่ผลดี ต้นไม้เลวก็ย่อม
ให้ผลเลว...

“เพราะฉะนั้น พวกท่านจะรู้จักเขาได้เพราะ
ผลของพวกเขา”⁴

ศาสดาพยากรณ์มอรมอนสอนหลักธรรม
เดียวกันนี้เมื่อท่านกล่าวว่า “โดยงานของพวก
เขาท่านจะรู้จักพวกเขา; เพราะหากงานของ
พวกเขาดี, พวกเขาก็ย่อมดีด้วย.”⁵

เราเชื่อเชิญทุกคนให้ศึกษาผลและงานของ
ศาสนจักรนี้

บรรดาผู้สนใจความจริงจะสามารถรู้ถึง
ความแตกต่างที่ศาสนจักรและสมาชิกทำใน
ชุมชนที่พวกเขาได้รับการจัดตั้ง พวกเขาจะ
สังเกตเห็นพัฒนาการในชีวิตของผู้ปฏิบัติตาม
คำสอนของศาสนจักรเช่นกัน บรรดาผู้ที่ตรวจ-
สอบผลเหล่านี้จะพบว่าผลของศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีผลเลิศ
และเป็นที่ยิ่งปรารถนา

สอง เราพบความจริงได้โดยการทดลอง
พระวจนะด้วยตัวเราเอง

ศาสดาพยากรณ์แอลมาสอนดังนี้

“เราจะเปรียบพระวจนะกับเมล็ดพืช...หาก

ท่านให้ที่, เพื่อจะปลูกเมล็ดพืชในใจท่าน,
คูเถิด, หากเป็นเมล็ดจริง, [และ]...หากท่าน
ไม่โยนมันทิ้งโดยความไม่เชื่อของท่าน,...

คูเถิด, มันจะเริ่มพองอยู่ในอกท่าน; และ...
ท่านจะกล่าวในใจว่า—มันจำต้อง...เป็นว่านี่
คือเมล็ดดี,...เพราะมันเริ่มทำให้จิตวิญญาณ
ข้าพเจ้าขยาย; แท้จริงแล้ว, มันเริ่มให้ความ
สว่างแก่ความเข้าใจของข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว,
มันเริ่มมีผลเลิศสำหรับข้าพเจ้า...

“...และบัดนี้...สิ่งนี้จะไม่เพิ่มกำลังศรัทธา
ของท่านหรือ? ถูกลแล้ว มันจะเพิ่มกำลังศรัทธา
ของท่าน...”

“...เพราะทุกเมล็ดออกผลตามลักษณะ
ของมัน”⁶

ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าช่างมีคำเชื้อ
เชิญที่ดีเลิศ! เรื่องนี้สามารถเทียบได้กับการ
ทดลองวิทยาศาสตร์ ท่านเชิญเราให้ทดสอบ
พระวจนะ เราได้รับปัจจัยเสริม และท่านบอก
เราถึงผลการทดลอง ถ้าเราทำตามคำแนะนำ

ด้วยวิธีนี้ พระคัมภีร์สอนเราว่าเราจะรู้ความ
จริงได้โดยการสำรวจผลของสิ่งนี้ หรือ โดย
การทดลองกับสิ่งนี้เป็นส่วนตัว ให้ที่แก่พระ-
วจนะในใจเรา และปลูกไว้ เหมือนปลูกเมล็ด
พืช

อย่างไรก็ตาม ยังมีวิธีที่สามที่จะรู้ความจริง
นั่นคือโดยการเปิดเผยส่วนตัว

หลักคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 8 สอน
ว่าการเปิดเผยคือความรู้—“ความรู้...ถึงสิ่ง
ใดก็ตามที่ [เรา] จะขอด้วยศรัทธา, ด้วยใจ
ซื่อสัตย์, โดยเชื่อว่า [เรา] จะได้รับ”⁷

พระเจ้าทรงบอกเราว่าจะรับการเปิดเผยนี้
ได้อย่างไร พระองค์ตรัสว่า “เราจะบอกเจ้า
ในความนึกคิดเจ้าและในใจเจ้า, โดยพระ-
วิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งจะเสด็จมายังเจ้าและ
ซึ่งจะสถิตอยู่ในใจเจ้า”⁸

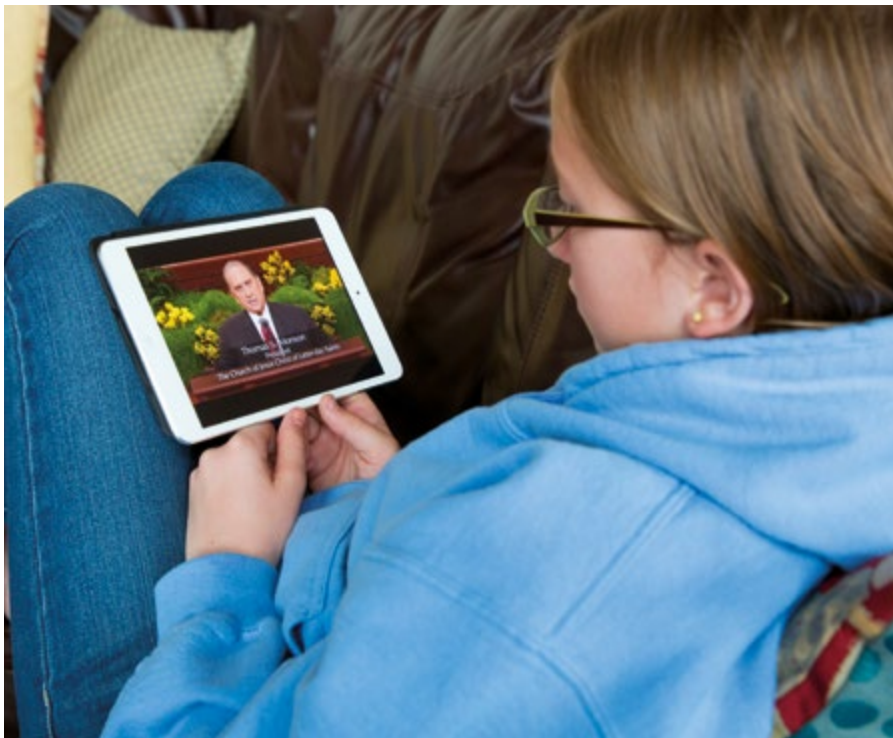
ด้วยเหตุนี้ เราจึงเรียนรู้ว่าเราจะรับการ
เปิดเผยได้โดยการขอด้วยศรัทธา ด้วยใจ
ซื่อสัตย์ และเชื่อว่าเราจะได้รับ

แต่สิ่งเกตว่าพระเจ้าประทานความกระจ่าง
ในเรื่องนี้เมื่อทรงเตือนว่า “จงจำว่าถ้าปราศ-
จากศรัทธา เจ้าจะทำอะไรไม่ได้; ฉะนั้นจงขอ
ด้วยศรัทธา.”⁹ ศรัทธาเรียกกรรมการปฏิบัติ—
อย่างเช่นศึกษาเรื่องนั้นจนรู้ผลในใจท่าน
แล้วทูลถามในการสวดอ้อนวอนว่าถูกต้อง
หรือไม่

พระเจ้าตรัสว่า

“หากมันถูกต้องเราจะทำให้ทรงออกของ
เจ้าเผาไหม้อยู่ภายในเจ้า; ฉะนั้น, เจ้าจะรู้จัก

เพลเซนทีกรอฟ ยูทาร์ สหรัฐ

ว่ามันถูกต้อง.

“แต่หากมันไม่ถูกต้อง เจ้าจะไม่มีความรู้สึกเช่นนั้น, แต่เจ้าจะมีอาการเจ็บขันของความคิดจนจะทำให้เจ้าล้มสิ่งที่ผิด.”¹⁰

ศรัทธาที่ไม่ปฏิบัติคือสิ่งที่ตายแล้ว¹¹ ฉะนั้น “จงขอด้วยความเชื่อและไม่สงสัย”¹²

ข้าพเจ้ามีเพื่อนต่างศาสนาคนหนึ่งซึ่งบอกข้าพเจ้าว่าเขาไม่ใช่คนที่สนใจเรื่องทางวิญญาณ เขาจะไม่ศึกษาพระคัมภีร์หรือสวดอ้อนวอนเพราะเขาไม่เข้าใจพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า ทั้งไม่แน่ใจว่ามีพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่ เจตคตินี้อธิบายถึงการขาดความเข้มแข็งทางวิญญาณของเขาซึ่งจะนำไปสู่สิ่งตรงข้ามกับการเปิดเผยดังที่แอลมาอธิบายว่า “และฉะนั้น, เขาที่ท้อใจตนแข็งกระด้าง, ผู้เดียวกันนั้นย่อมได้รับพระวจนะน้อยลง.”

แต่แอลมาเสริมว่า “คนที่ไม่ท้อใจตนแข็งกระด้าง, ก็จะประทานพระวจนะมากขึ้นเรื่อยๆ, จนกว่าจะประทานให้เขาารู้ความลึกลับของพระผู้เป็นเจ้าจนเขาารู้พระวจนะเหล่านั้นในความไปบูลย์.”¹³

แอลมากับพวกบุตรของโมไซยาห์เป็นแบบอย่างของหลักธรรมที่ว่าศรัทธาเรียกร้องการปฏิบัติ ในพระคัมภีร์มอรมอนเราอ่านว่า

“พวกท่านค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อพวกท่านจะรู้พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า

“แต่เนี่ยยังไม่หมด; พวกท่านยอมตนในการสวดอ้อนวอน, และการอดอาหารอย่างมาก; ฉะนั้นพวกท่านจึงมีวิญญาณแห่งการพยากรณ์, และวิญญาณแห่งการเปิดเผย”¹⁴

การทูลขอด้วยใจจริงมีความสำคัญเท่าเทียมกันในกระบวนการนี้ ถ้าเราแสวงหาความจริงอย่างจริงจัง เราจะทำทุกอย่างในอำนาจของเราที่จะหาให้พบ ซึ่งอาจรวมถึงการอ่านพระคัมภีร์ การไปโบสถ์ และรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าสูงสุดความสามารถ อีกทั้งเต็มใจที่จะทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าเมื่อเราทราบ

การกระทำของโจเซฟ สมิธเมื่อท่านแสวงหาปัญญาเป็นแบบอย่างที่ดีเลิศซึ่งบ่งบอกความหมายของการมีความจริงใจ ท่านกล่าวว่าท่านต้องการทราบว่านิกายใดจริง “เพื่อ [ท่าน] จะได้รู้ว่าจะนับถือนิกายใด”¹⁵ แม้ก่อนที่ท่านจะสวดอ้อนวอน ท่านก็พร้อมจะปฏิบัติตามคำตอบที่จะได้รับ

เราต้องขอด้วยศรัทธาและความจริงใจ แต่นั่นไม่ใช่ทั้งหมด เราต้องเชื่อด้วยว่าเรา

จะรับการเปิดเผย เราต้องวางใจพระเจ้าและมีความหวังในคำสัญญาของพระองค์ จงจดจำข้อความที่เขียนไว้ว่า “ถ้าใครในพวกท่านขาดสติปัญญา ให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้าผู้ประทานให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่ทรงตำหนิ แล้วเขาก็จะได้รับตามที่ทูลขอ”¹⁶ สัญญาที่ล้ำเลิศ!

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญทุกคนให้แสวงหาความจริงจากวิธีการเหล่านี้วิธีใดก็ได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งแสวงหาจากพระผู้เป็นเจ้าผ่านการเปิดเผยส่วนตัว พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเปิดเผยความจริงแก่ผู้ที่แสวงหาตามที่อธิบายไว้ในพระคัมภีร์ เรื่องนี้เรียกร้องความพยายามมากกว่าการค้นหาจากอินเทอร์เน็ต แต่ก็คุ้มค่า

ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานว่านี่คือศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าได้เห็นผลของศาสนจักรนี้ในชุมชนและในชีวิตของคนหลายพันคน รวมถึงสมาชิกในครอบครัว ดังนั้นข้าพเจ้าจึงทราบว่าเป็นเรื่องจริง ข้าพเจ้าได้ทดลองพระวจนะในชีวิตมานานหลายปีเช่นกัน และข้าพเจ้ารู้สึกถึงผลที่มีต่อจิตวิญญาณ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงทราบว่าเรื่องนี้จริง แต่สำคัญที่สุดคือ ข้าพเจ้าเรียนรู้ความจริงนี้ด้วยตนเองโดยการเปิดเผยผ่านอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านทั้งหลายให้ทำเช่นเดียวกัน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมโรไน 7:16.
2. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:78.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:118.
4. มัทธิว 7:17, 20.
5. โมโรไน 7:5.
6. แอลมา 32:28, 30-31.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 8:1.
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 8:2.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 8:10.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 9:8-9.
11. ดู ยากอบ 2:17.
12. ยากอบ 1:6.
13. แอลมา 12:10.
14. แอลมา 17:2-3.
15. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:18.
16. ยากอบ 1:5.

โดย เจ็ลเคอร์ซี. ทอคค์ คริสทอพอเฟอร์สัน
แห่งโคออร์มิอัครสาวกสิบสอง

การฟื้นคืนพระชนม์ ของพระเยซูคริสต์

พระเยซูแห่งนาซาเร็ธคือพระผู้ไถ่ที่ฟื้นคืนพระชนม์ และข้าพเจ้าเป็นพยานถึงผลทุกสิ่งทีตามมาจาก ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์

ความรู้สึกล้มป่วยแพ้ยับเยินและสิ้นหวัง เข้าห่อหุ้มสานุศิษย์ของพระเยซูเมื่อพระองค์ทรงทุกข์ทรมานและสิ้นพระชนม์บนกางเขนและพระศพถูกวางไว้ซีวิตในอุโมงค์ ทั้งที่พระผู้ช่วยให้รอดเคยตรัสซ้ำหลายครั้งถึงการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ที่จะตามมา แต่พวกเขาก็ยังไม่เข้าใจอย่างไรก็ตาม ไม่นานหลังจากบ่ายอันมืดมัวแห่งการตรึงกางเขน เข้าอันเปรมปรีดิ์แห่งการฟื้นคืนพระชนม์ก็ตามมา แต่ปีตินั้นเกิดขึ้นต่อเมื่อบรรดาสานุศิษย์เห็นประจักษ์แก่ตาถึงการฟื้นคืนพระชนม์นั้น เพราะแม้แต่คำประกาศของเหล่าเทพว่าพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว ก็ไม่มีใครเข้าใจในครั้งแรก—เพราะเป็นสิ่งที่คาดไม่ถึงเลยแม้แต่น้อย

มารีย์ชาวมักดาลาและหญิงผู้ซื่อสัตย์อีกไม่กี่คนมาที่อุโมงค์ฝังพระศพของพระผู้ช่วยให้รอดในเช้าตรู่วันอาทิตย์วันนั้น พวกนางนำเครื่องหอมและน้ำมันหอมมาเพื่อ香油พระศพของพระเจ้าให้เสร็จ จากครั้งแรกเมื่อทรงถูกนำมาวางในอุโมงค์อย่างเร่งรีบก่อนถึงวันสะบาโต ในเช้าวันพิเศษยิ่งนี้ พวกนางมาถึงก็พบอุโมงค์เปิดอยู่แล้ว ศิลาที่ปิดปากอุโมงค์ถูกเคลื่อนออกไป และเทพสององค์

ประกาศว่า

“พวกท่านแสวงหาคนเป็นในพวกคนตาย ทำไม?

“[พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ แต่ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว] จงระลึกถึงคำที่พระองค์ตรัสกับพวกท่านขณะที่พระองค์ยังอยู่ในแคว้นกาลิลี

“ว่า ‘บุตรมนุษย์จะต้องถูกมอบไว้ในมือของพวกคนบาป และจะต้องถูกตรึงที่กางเขน และวันที่สามจะเป็นขึ้นมาใหม่’¹

“จงมาดูที่ซึ่งเขาวางพระองค์ไว้ นั่น

“แล้วจงรีบไปบอกสาวกทั้งหลายของพระองค์ว่า พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว”²

ตามที่เทพบัญชา มารีย์ชาวมักดาลามองเข้าไปในอุโมงค์ แต่ดูเหมือนว่าสิ่งเดียวที่นางคิดคือพระศพของพระเจ้าหายไปแล้ว นางรีบไปรายงานอัครสาวก เมื่อพบเปโตรกับยอห์นจึงบอกพวกเขาว่า “เขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าออกไปจากอุโมงค์แล้ว และเราก็ไม่รู้ว่าเขาเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน”³ เปโตรกับยอห์นจึงวิ่งไปที่นั่นและพบว่าอุโมงค์ว่างเปล่าจริงๆ แต่เห็น “ผ้าปูนางวางอยู่... ส่วนผ้าพันพระเศียรของพระองค์...พับไว้ต่างหาก”⁴ เราเห็นได้ว่ายอห์นเป็นคนแรกที่เข้าใจข่าวสารอันล้ำเลิศของการฟื้นคืนพระชนม์ เขาเขียนว่า “เขาเห็นและเชื่อ” ขณะที่คนอื่น ณ เวลานั้น “ไม่เข้าใจข้อพระคัมภีร์ที่เขียนไว้ว่าพระองค์จะต้องเป็นขึ้นมาจากตาย”⁵

เปโตรและยอห์นไปแล้ว แต่มารีย์อยู่รังทำยในความโศกเศร้า ระหว่างนั้นเหล่าเทพกลับมากลางนางอย่างอ่อนโยนว่า “หญิงเอ๋ย ร้องให้ทำไม?” นางตอบว่า เพราะเขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไป และข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเขาไปไว้ที่ไหน”⁶ ณ ขณะนั้นพระผู้ช่วยให้รอดที่ฟื้นคืนพระชนม์แล้ว ทรงยืนอยู่

สละชีวิตนั้นและมีสิทธิอำนาจที่จะรับคืนมาอีก”¹⁸

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไม่ทรงพึ่งพาอาหาร น้ำ ออกซิเจน หรือสสาร หรืออำนาจอื่นใด หรือบุคคลอื่นใดเพื่อดำรงพระชนม์ชีพ ทั้งเมื่อทรงเป็นพระเยซูฮิวาห์และพระเมสสิยาห์ พระองค์คือ เราเป็น ผู้ยิ่งใหญ่ พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงดำรงอยู่ด้วยพระองค์เอง¹⁹ พระองค์ทรงดำรงอยู่และจะทรงดำรงอยู่ตลอดไป

โดยการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระเยซูคริสต์ทรงเอาชนะการตกในทุกด้าน ความตายทางร่างกายเป็นเพียงชั่วคราว แม้ความตายทางวิญญาณก็มีจุดสิ้นสุด เพราะทุกคนจะกลับมาในที่ประทับของพระเจ้าอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม เราสามารถวางใจและมั่นใจอย่างเต็มที่ว่าเดชะนาภาพของพระองค์ จะเอาชนะทุกสิ่งและประทานชีวิตอันเป็นนิรันดร์แก่เรา

“เพราะว่าในเมื่อความตายเกิดขึ้นโดยมนุษย์คนหนึ่ง การเป็นขึ้นจากความตายก็เกิดขึ้นโดยมนุษย์คนหนึ่งเช่นกัน

“เพราะว่าเช่นเดียวกับที่ทุกคนต้องตาย โดยเกี่ยวเนื่องกับอาดัม ทุกคนก็จะได้รับชีวิต โดยเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์”²⁰

เอิลเดอร์วิล เอ. แม็กซีเวลล์กล่าวว่า “ชัยชนะของพระคริสต์เหนือความตายยุติสภาพความเป็นมนุษย์ บัดนี้เหลือเพียงสภาพส่วนตัวเท่านั้น และเราจะได้รับการช่วยชีวิตจากสภาพเหล่านี้เช่นกันโดยทำตามคำสอนของพระองค์ผู้ทรงช่วยชีวิตเรามาแล้วจากการดับสูญโดยรวม”²¹

เมื่อทรงสนองข้อเรียกร้องของความยุติธรรมแล้ว พระคริสต์ทรงก้าวเข้ามาแทนที่ความยุติธรรม หรือเราพูดได้ว่า พระองค์ทรงเป็นความยุติธรรม ดังที่พระองค์ทรงเป็นความรัก²² นอกจากทรงเป็นพระเจ้าที่ดีพร้อมผู้ทรงเที่ยงธรรมแล้ว พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่ดีพร้อมผู้ทรงเมตตาด้วย”²³ ฉะนั้นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจึงทรงทำให้ทุกสิ่งถูกต้อง ไม่มีความยุติธรรมใดในชีวิตมรรตย์ที่คงทนถาวร แม้แต่ความตาย เพราะพระองค์ทรงกลับคืนสู่ชีวิตอีกครั้ง ไม่มีความบาดเจ็บ ความพิการ การทรยศ หรือทารุณกรรมใดๆ ที่ไม่ได้รับการชดใช้คืนในวันสุดท้าย ทั้งนี้เนื่องจากความเที่ยงธรรมและพระเมตตา

ข้างหลังนางพลางตรัสว่า “หญิงเอ๋ย ร้องให้ทำไม? ตามหาใคร?” มารีย์เข้าใจว่าพระองค์เป็นคนทำสวนจึงตอบว่า “นายเจ้าข้า ถ้าท่านเอาพระองค์ไป ขอบอกให้ดิฉันรู้ว่าเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน ดิฉันจะได้รับพระองค์ไป”⁷

เอิลเดอร์เจมส์ อี. ทัลเมจเขียนว่า “พระเยซูคือคนที่เธอพูดด้วย องค์พระเจ้าที่เธอรัก แม้เธอไม่รู้ก็ตาม คำเดียวจากพระโอษฐ์ที่มีชีวิตของพระองค์เปลี่ยนความปวดร้าวของเธอเป็นปิติอย่างเหลือล้น ‘พระเยซูตรัสกับนางว่า มารีย์เอ๋ย’ พระสุรเสียง น้ำเสียง สำเนียงอันอ่อนโยนที่นางเคยได้ยินและรักในวันวาน ลุดนางขึ้นจากห้วงลึกแห่งความสิ้นหวังที่เคยตกลงไป นางหันมาและเห็นพระเจ้า ด้วยความปิติยินดีจึงเอื้อมแขนออกไปเพื่อกอดพระองค์ เอ๋ยเอื้อนคำเดียวที่แสดงความรักและเคารพบูชา ‘รับโน้’ ซึ่งแปลว่า ท่านอาจารย์ที่รักของข้าพเจ้า”⁸

ดังนั้น หญิงที่ได้รับการผู้นี้จึงกลายเป็นมนุษย์คนแรกที่ได้เห็นและพูดกับพระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์ ต่อมาในวันเดียวกัน พระองค์ทรงปรากฏต่อเปโตรที่เยรูซาเล็มหรือใกล้ๆ แถวนั้น⁹ ต่อสานุศิษย์สองคนระหว่างทางไปเอมมาอูส¹⁰ และในตอนค่ำๆ พระองค์ทรงปรากฏท่ามกลางอัครสาวก 10 คนและคนอื่นๆ พลางตรัสว่า “จงดูที่มือและเท้าของเราว่าเป็นเราเอง จงคลำตัวเราดู เพราะว่าถ้าผีไม่มีเนื้อและกระดูกเหมือนอย่างที่คุณเห็น เราจะมี”¹¹ จากนั้นเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นอีก “เมื่อพวกเขายังไม่ค่อยเชื่อเพราะเป็นเรื่องที่น่ายนิดยิ่งเหลือเชื่อ และกำลังประหลาดใจอยู่นั้น”¹² พระองค์จึงเสวยปลาและน้ำ

ผึ้งต่อหน้าพวกเขา¹³ ต่อมาพระองค์ทรงสั่งพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจะเป็นสักขีพยานของเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย ทั่วแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”¹⁴

นอกเหนือจากพยานที่ได้รับการยืนยันเหล่านี้ในเยรูซาเล็ม เรามีศาสนิกจันหาที่เปรียบมิได้ที่พระเจ้าผู้ทรงฟื้นฟูปฏิบัติต่อบรรดาผู้อยู่อาศัยสมัยโบราณของซีกโลกตะวันตก ในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง พระองค์เสด็จลงมาจากสวรรค์และเชื้อเชิญฝูงชนราว 2,500 คน ให้ออกมาที่ละคนจนกระทั่งทุกคนได้ยื่นมือเข้าไปในพระปรัศว์และสัมผัสสร้อยตะปูที่พระหัตถ์และพระบาทของพระองค์¹⁵

“และเมื่อพวกเขาทั้งหมดได้ออกไปและเห็นด้วยตนเอง, พวกเขาจึงออกมาเป็นเสียงเดียว, มีความว่า:

“โอชะนั้นนา! ของพระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสูงสุดทรงเจริญด้วยพระสิริเถิด! และพวกเขาทรุดลงแทบพระบาทของพระเยซู, และนมัสการพระองค์.”¹⁶

การฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์แสดงให้เห็นว่าการดำรงอยู่ของพระองค์นั้นไม่ขึ้นกับสิ่งใดและไม่มีที่สิ้นสุด “เพราะว่าพระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองอย่างไร พระองค์ก็ทรงให้พระบุตรมีชีวิตในพระองค์เองอย่างนั้น”¹⁷ พระเยซูตรัสว่า

“เพราะเหตุนี้พระบิดาจึงทรงรักเรา เพราะเราสละชีวิตของเราเพื่อจะรับชีวิตนั้นคืนมาอีก

“ไม่มีใครชิงชีวิตไปจากเราได้ แต่เราสละชีวิตตามที่เรที่ตั้งใจเอง เรามีสิทธิอำนาจที่จะ

สูงสุดของพระองค์

ในทำนองเดียวกัน เราทุกคนต้องรับผิดชอบ ต่อพระองค์สำหรับชีวิต การเลือก และการกระทำของเรา แม้กระทั่งความคิดของเรา เพราะพระองค์ทรงไถ่เราจากการตก ในความเป็นจริงแล้วชีวิตเราเป็นของพระองค์ พระองค์ตรัสว่า

“ดูเถิดเราให้กิตติคุณของเราแก่เจ้า, และนี่คือกิตติคุณที่เราให้แก่เจ้า—ว่าเรามาในโลก เพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาของเรา, เพราะพระบิดาของเราทรงส่งเรามา.

“และพระบิดาของเราทรงส่งเรามาเพื่อเราจะได้ถูกยกขึ้นบนกางเขน; และหลังจากที่เราถูกยกขึ้นบนกางเขนแล้ว, เพื่อเราจะดึงมนุษย์ทั้งปวงมาหาเรา, เพื่อตั้งที่เราถูกยกขึ้นโดยมนุษย์อันใด แม้ฉันนั้นมนุษย์จะยกขึ้นโดยพระบิดา, เพื่อยืนอยู่ต่อหน้าเรา, เพื่อรับการพิพากษาตามงานของพวกเขา”²⁴

ลองพิจารณาสักครู่ถึงนัยสำคัญของการฟื้นคืนพระชนม์ในการจัดข้อสงสัยขั้นสุดท้ายเกี่ยวกับตัวตนที่แท้จริงของพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ การโต้แย้งเชิงปรัชญา และคำถามแห่งชีวิต หากพระเยซูฟื้นคืนพระชนม์จริงๆ ย่อมแสดงว่าพระองค์ทรงเป็นสัจภาวะแห่งสวรรค์ ไม่มีมนุษย์คนใดมีพลังอำนาจในตนเองที่จะกลับมาใช้ชีวิตหลังจากตายไปแล้ว เพราะถ้าพระองค์ฟื้นคืนพระชนม์ พระเยซูย่อมไม่ได้เป็นเพียงช่างไม้ ครู อาจารย์ หรือศาสดาพยากรณ์อย่างแน่นอน เพราะพระองค์ฟื้นคืนพระชนม์ พระเยซูย่อมต้องเป็นพระผู้เป็นเจ้า แม้พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา

ฉะนั้น สิ่งที่พระองค์ทรงสอนจึงเป็นความจริง เพราะพระผู้เป็นเจ้าตรัสเท็จไม่ได้²⁵

ฉะนั้น พระองค์จึงทรงเป็นพระผู้สร้างแผ่นดินโลก ดังที่พระองค์ตรัส²⁶

ฉะนั้น สวรรค์และนรกจึงมีจริง ดังที่พระองค์ทรงสอน²⁷

ฉะนั้น มีโลกแห่งวิญญาณที่ซึ่งพระองค์ทรงไปเยือนหลังจากสิ้นพระชนม์²⁸

ฉะนั้น พระองค์จะเสด็จมาอีกครั้ง ดังที่ทวยเทพกล่าว²⁹ และจะทรง “ปกครองแผ่นดินโลกด้วยพระองค์เอง”³⁰

ฉะนั้น จะมีการฟื้นคืนชีวิตและการพิพากษาครั้งสุดท้ายสำหรับทุกคน³¹

เนื่องด้วยความจริงเกี่ยวกับการฟื้นคืนพระ-

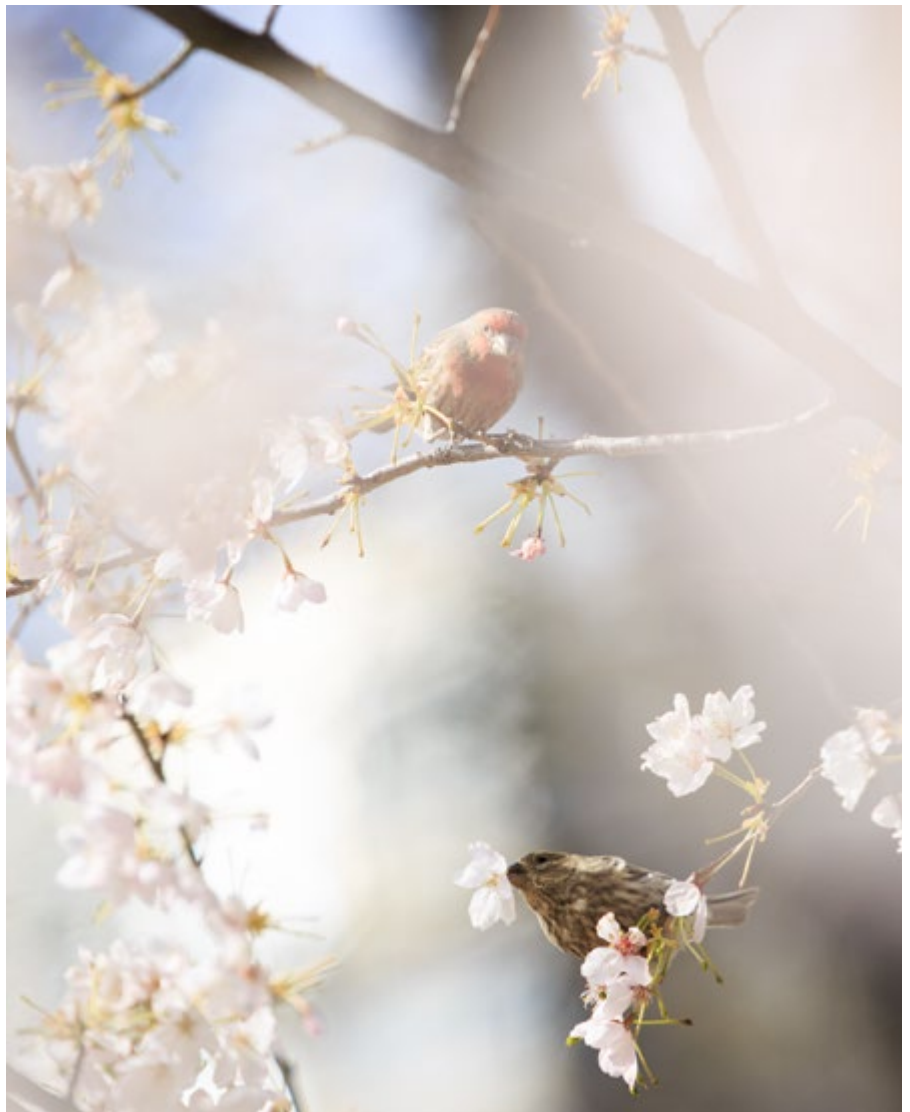
ชนม์ของพระคริสต์ ข้อสงสัยเรื่องเดซานูภาพอันสมบูรณ์ ปรีชาญาณรอบรู้ และความเมตตาปราณีของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา—ผู้ประทานพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์เพื่อไถ่โลก—จึงไร้เหตุผลทั้งสิ้น ข้อสงสัยเรื่องความหมายและจุดประสงค์ของชีวิตจึงไม่มีมูลความจริง อันที่จริงพระเยซูคริสต์คือพระนามเดียวหรือหนทางเดียวที่จะนำความรอดมาสู่มนุษยชาติได้ พระคุณของพระคริสต์มีอยู่จริง ซึ่งมีทั้งการให้อภัยและการชำระล้างสำหรับคนบาปที่กลับใจ ครีธาเป็นมากกว่าจินตนาการหรือสิ่งที่สร้างขึ้นเชิงจิตวิทยา มีความจริงสูงสุดที่เป็นสากล รวมทั้งมาตรฐานทางศีลธรรมที่ไร้อคติและไม่เปลี่ยนแปลง ดังที่พระองค์ทรงสอนไว้

เนื่องด้วยความเป็นจริงเกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ การกลับใจจากการ

ฝ่าฝืนกฎและพระบัญญัติของพระองค์นั้นเป็นไปได้และเป็นเรื่องเร่งด่วน ปาฏิหาริย์ของพระผู้ช่วยให้รอดมีจริง ดังสัญญาที่ทรงให้ไว้แก่บรรดาสานุศิษย์ว่าพวกเขาจะทำได้เช่นเดียวกัน แม้กิจที่ยิ่งใหญ่กว่า³² ฐานะปุโรหิตของพระองค์ย่อมต้องเป็นพลังอำนาจจริงที่ “ดูแลพระกิตติคุณและถือกุญแจแห่งความลึกลับของอาณาจักร, แม้กุญแจแห่งความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้า. ฉะนั้น, ในศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตนี้, พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าจึงแสดงให้ประจักษ์.”³³

เพราะความเป็นจริงของการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ ความตายจึงไม่ใช่จุดจบของเรา แม้ “ผิวหนัง [ของร่างกายเรา] ถูกทำลายไปอย่างนี้ แล้วในเนื้อหนัง [ของเรา] [เรา] จะเห็นพระเจ้า”³⁴

ประธานโรมัส เอส. มอนสันเล่าเรื่องของ

โรเบิร์ต แบลตซ์ฟอร์ด เมื่อ 100 ปีที่แล้ว “ในหนังสือของเขาชื่อ *God and My Neighbor* เขาโจมตีอย่างรุนแรงต่อความเชื่อที่ชาวคริสต์ยอมรับ อาทิ พระผู้เป็นเจ้า พระคริสต์ การสวดอ้อนวอน และความเป็นอมตะ เขากล่าวอ้างอิงอย่างหาญว่า ‘ผมยืนยันว่าได้พิสูจน์ทุกสิ่งตามที่ผมต้องการแล้วอย่างเต็มที่และแน่นอนว่าไม่มีชาวคริสต์คนใด ไม่ว่าจะมีอายุหรือความสามารถเพียงไร จะหักล้างข้อโต้แย้งหรือสะท้อนข้อสงสัยบนสนุนของผมได้ เขาปิดล้อมตนเองไว้ในกำแพงแห่งความกังวล แล้วเรื่องที่เขาไม่เคยถึงก็เกิดขึ้น กำแพงของเขาพังทลายเป็นผงธุลี...เขาค่อยๆ เริ่มคลำทางกลับไปหาความเชื่อที่เขาเคยปฏิเสธและเหยียดหยัน อะไรเป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลึกซึ้งเช่นนี้ในทัศนคติของเขา *ภรรยาของเขาเสียชีวิต [แล้ว]* ด้วยหัวใจแตกสลาย เขาเข้าไปในห้องที่ศพของเธอวางอยู่ เขามองใบหน้าแสนรักของเธออีกครั้ง เมื่อออกมาเขาบอกเพื่อนคนหนึ่งว่า ‘ร่างนั้นคือเธอ แต่ก็ไม่ใช่เธออยู่ดี ทุกอย่างเปลี่ยนไป บางอย่างที่เคยอยู่ในนั้นถูกพรากไปแล้ว เธอไม่เหมือนเดิม จะมีอะไรเล่าที่ถูกพรากไปได้นอกจากจิตวิญญาณ’”³⁵

ในความเป็นจริงแล้วพระเจ้าสิ้นพระชนม์และฟื้นคืนพระชนม์หรือไม่ ใช่ “หลักธรรมพื้นฐานของศาสนาเราคือประจักษ์พยานของอัครสาวกและศาสตพยานกรณเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ว่าพระองค์สิ้นพระชนม์ ทรงถูกฝัง ทรงคืนพระชนม์อีกครั้งในวันที่สาม และเสด็จ

ขึ้นสู่สวรรค์ เรื่องอื่นทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเราล้วนเป็นเพียงส่วนประกอบของเรื่องดังกล่าว”³⁶

เมื่อการประสูติของพระเยซูตามคำพยากรณ์เริ่มใกล้เข้ามา มีผู้คนท่ามกลางชาวนีไฟและชาวเลมันสมัยโบราณที่เชื่อ แม้ส่วนมากจะสงสัย ในที่สุด เครื่องหมายการประสูติของพระองค์ก็มาถึง—หนึ่งวันหนึ่งคืนกับอีกหนึ่งวันที่ปราศจากความมืด—และทุกคนจึงได้รู้³⁷ แม้ดังเช่นทุกวันนี้ บางคนเชื่อในการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ตามความเป็นจริง หลายคนสงสัยหรือไม่เชื่อ แต่บางคนรู้ในที่สุดทุกคนจะเห็นและทุกคนจะรู้ “ทุกเช้าจะย่อลง และทุกคืนจะสวดภาวนาต่อพระพักตร์พระองค์”³⁸ แต่โดยดี

จนกว่าจะถึงเวลานั้น ข้าพเจ้าเชื่อพยานทั้งหลายของการฟื้นคืนพระชนม์ของผู้ช่วยให้รอด ประสบการณ์และประจักษ์พยานของพวกเขาอยู่ในพันธสัญญาใหม่—ทั้งของเปโตรกับเพื่อนในหมู่อัครสาวกสิบสองและมารีย์สาวกมาดามผู้บริสุทธิ์อันเป็นที่รัก ข้าพเจ้าเชื่อประจักษ์พยานที่พบในพระคัมภีร์มอรมอน—เช่นประจักษ์พยานของอัครสาวกนี้ที่พบกับชนนินนามในแผ่นดินอูมมัมมิ่งคัง และข้าพเจ้าเชื่อประจักษ์พยานของโจเซฟ สมิทและซิดนีย์ วิกตัน ผู้ประกาศพยานอันยิ่งใหญ่แห่งสมัยการประทานสุดท้ายนี้หลังจากประจักษ์พยานอื่นๆ มากมาย “ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่! เพราะเราเห็นพระองค์”³⁹ ภายใต้การชำเลื่องมองด้วยพระเนตรที่เห็น

ทุกสิ่งของพระองค์ ข้าพเจ้ายืนยันเป็นพยานว่าพระเยซูแห่งนาซาเร็ธคือพระผู้ไถ่ที่ฟื้นคืนพระชนม์ และเป็นพยานถึงผลทุกสิ่งก็ตามมาจาก *ข้อเท็จจริง* เกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ขอให้ท่านได้รับความเชื่อมั่นและความสบายใจจากการมีพยานเดียวกันนั้น ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ลูกา 24:5-7.
2. มัทธีว 28:6-7.
3. ยอห์น 20:2.
4. ยอห์น 20:5, 7.
5. ยอห์น 20:8-9.
6. ยอห์น 20:13.
7. ยอห์น 20:15.
8. เจมส์ อี. ทัลเมจ, *Jesus the Christ*, 3rd ed. (1916), 681.
9. ดู ลูกา 24:34; 1 โครินธ์ 15:5.
10. ดู มาระโก 16:12; ลูกา 24:13.
11. ลูกา 24:39.
12. ลูกา 24:41.
13. ดู ลูกา 24:42-43.
14. กิจการ 1:8.
15. ดู 3 นิไฟ 11:14-15.
16. 3 นิไฟ 11:16-17.
17. ยอห์น 5:26.
18. ยอห์น 10:17-18.
19. ดูอพยพ 3:14.
20. 1 โครินธ์ 15:21-22.
21. *The Neal A. Maxwell Quote Book*, ed. Cory H. Maxwell (1997), 287.
22. ดู 1 ยอห์น 4:8.
23. ดู แอลมา 42:15; ดู โมไซยาห์ 15:8-9 ด้วย.
24. 3 นิไฟ 27:13-14.
25. ดู อีนัส 1:6.
26. ดู ตัวอย่าง 3 นิไฟ 9:15.
27. ดู ตัวอย่าง หลักคำสอนและพันธสัญญา 76.
28. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 138.
29. ดู กิจการ 1:10-11.
30. หลักแห่งความเชื่อ ข้อ 10 ดู คู่มือพระคัมภีร์ “พระเยซูคริสต์ การปกครองมิลเลนเนียมของพระคริสต์” ด้วย.
31. ดู ตัวอย่าง 2 นิไฟ 9:15.
32. ดู ยอห์น 14:12.
33. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:19-20.
34. ดู โยบ 19:26.
35. โทมัส เอส. มอนตัน, “ฉันรู้พระผู้ไถ่ทรงพระชนม์!” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2007, 28-29.
36. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท* (2007), 52-53.
37. ดู 3 นิไฟ 1:15-20.
38. โมไซยาห์ 27:31.
39. หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:22-23.

โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

จนกว่าเราจะพบกันอีก

ขอพระวิญญูญาณที่เราารู้สึกได้ในช่วงสองวันที่ผ่านมาสอดคล้องกับเราขณะที่เราปฏิบัติภารกิจประจำวัน

พี่น้องทั้งหลาย นี่เป็นการประชุมใหญ่ที่ยอดเยี่ยม เราได้รับอาหารทางวิญญูญาณเมื่อเราได้ฟังถ้อยคำที่มาจากใจของชายหญิงผู้ปราศรัยกับเรา บทเพลงไพเราะอย่างยิ่ง ข่าวสารได้รับการเตรียมและถ่ายทอดภายใต้การกระตุ้นเตือนของพระวิญญูญาณศักดิ์สิทธิ์ คำสวดอ้อนวอนดึงเราเข้าใกล้สวรรค์มากขึ้น เราได้รับการหนุนใจในทุกๆ ด้านเมื่อเราพร้อมใจกันเข้าร่วมการประชุมนี้

ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะใช้เวลาอ่านข่าวสารการประชุมใหญ่เมื่อข่าวสารเหล่านี้มีอยู่ใน LDS.org ในอีกไม่กี่วันและจัดพิมพ์ในนิตยสาร

Ensign และ *เกียโฮนา* ฉบับต่อไป เพราะสมควรที่เราจะทบทวนและศึกษาอย่างถี่ถ้วน

ข้าพเจ้าทราบดีว่าท่านประสงค์จะแสดงความขอบคุณด้วยใจจริงร่วมกับข้าพเจ้าต่อพี่น้องชายหญิงที่ได้รับการปลดในช่วงการประชุมใหญ่นี้ ท่านเหล่านั้นรับใช้อย่างดีและเอื้อประโยชน์อันสำคัญยิ่งต่องานของพระเจ้า การอุทิศตนของพวกท่านเพียบพร้อมทุกอย่าง

เรายกมือสนับสนุนพี่น้องชายผู้ได้รับเรียกสู่ตำแหน่งความรับผิดชอบใหม่เช่นกัน เราขอต้อนรับท่านเหล่านั้นและต้องการให้ท่านทราบดีว่าเราเฝ้ารอโอกาสรับใช้ด้วยกันกับท่านในอุดมการณ์ของพระอาจารย์

ขณะที่ใคร่ตรองข่าวสารที่เราได้ฟังมาแล้วนี้ ขอให้เรารตั้งใจทำให้ดีกว่าที่เคยทำในอดีตสักเล็กน้อย ขอให้เรามีเมตตาและรักคนเหล่านั้น ผู้มีความเชื่อและมาตรฐานต่างจากเรา พระผู้ช่วยให้รอดทรงนำข่าวสารแห่งความรักและไมตรีจิตมาสู่ชายหญิงทั้งปวง ขอให้เราทำตามแบบอย่างของพระองค์ตลอดไป

เราประสบการทำทนายที่ร้ายแรงมากมายในโลกทุกวันนี้ แต่ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงนึกถึงเรา พระองค์จะทรงนำทางและทรงอวยพรเราเมื่อเรามีศรัทธาและวางใจในพระองค์ และจะทรงช่วยให้เราผ่านพ้นความยากลำบากที่เราพบเจอ

ขอพรจากสวรรค์สถิตกับเราแต่ละคน ขอให้บ้านของเราเปี่ยมด้วยความรัก ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และพระวิญญูญาณของพระเจ้า ขอให้เรารุ่งเรืองประจักษ์พยานในพระกิตติคุณอยู่เสมอเพื่อประจักษ์พยานเหล่านั้นจะเป็นเครื่องคุ้มครองเราจากการโจมตีของปฏิปักษ์ ขอพระวิญญูญาณที่เราารู้สึกได้ในช่วงสองวันที่ผ่านมาสอดคล้องกับเราขณะที่เราปฏิบัติภารกิจประจำวัน และขอให้เราได้ทำงานของพระเจ้าตลอดไป

ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานว่างานนี้จริง พระผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์ ทรงนำทางและกำกับดูแลศาสนจักรบนแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าฝากคำพยานและประจักษ์พยานไว้กับท่านว่าพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาในสวรรค์ทรงพระชนม์และทรงรักเรา ทรงเป็นพระบิดาของเรา พระองค์ทรงเป็นพระบุคคลและดำรงอยู่จริง ขอให้เราตระหนักว่าพระองค์เต็มพระทัยเข้ามาใกล้เราเพียงใด เต็มพระทัยออกไปไกลเพียงใดเพื่อช่วยเรา และพระองค์ทรงรักเรามากเพียงใด

พี่น้องทั้งหลาย ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรท่าน ขอให้สันติสุขที่พระองค์ทรงสัญญาไว้สถิตกับท่านเวลานี้และตลอดไป

ข้าพเจ้ากล่าวคำอำลาท่านทั้งหลายจนกว่าจะพบกันใหม่ในอีกหกเดือน ข้าพเจ้ากล่าวสิ่งนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา เอเมน ■

โดย โรสแมรี เอ็ม. วิกซอม
ประธานปรุ้มวัยสามัญ

การรักษาพันธสัญญา ปกป้องเรา เตรียมเรา และให้พลังเรา

*เราเป็นสตรีจากทุกวัยผู้ทำพันธสัญญา ที่เดินบนเส้นทางแห่งความเป็น
มรรตัยเพื่อกลับไปประทับของพระองค์*

ฟี นื่องสตรีทั้งหลาย เรายรักท่าน ขณะ
ที่ดิฉันไปเยี่ยมเม็กซิโกไม่นานมานี้
ดิฉันรู้สึกถึงความเป็นพี่น้องเหมือน
ที่เราทุกคนรู้สึกคำคินนี้ ลองนึกภาพต่อไปนี้
เราเพิ่งเลิกชั้นเรียนปรุ้มวัยในเช้าวันอาทิตย์
และเด็กๆ ครู กับดิฉันออกมารวมกับฝูงชน
ในทางเดิน เวลานั้นเองประตูชั้นเรียนยาวชน
หญิงก็เปิดออก และดิฉันเห็นยาวชนหญิง
กับผู้นำของพวกเขา เราต่างเฝ้าเข้าโอบกอด
กัน โดยมีเด็กๆ จับกระโปรงดิฉันไว้และมี
สตรีล้อมรอบดิฉัน ดิฉันอยากแสดงความ
รู้สึกที่ได้รับในช่วงเวลานั้น

ดิฉันพูดภาษาสเปนไม่ได้ มีแต่ถ้อยคำ
ภาษาอังกฤษเข้าในความคิดดิฉัน ดิฉันมอง
ไปที่ใบหน้าพวกเขาทุกคนและบอกว่า “เรา
เป็นธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ทรงรักเรา
และเรารักพระองค์” จากนั้นทุกคนก็พูดพร้อม
กับดิฉันในภาษาสเปน เราอยู่ที่นั่นในทาง
เดินที่เต็มไปด้วยผู้คน ท่องสวระสำคัญของ
ยาวชนหญิงด้วยกันว่า “เราจะยืนเป็นพยาน

เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลา และในทุกสิ่ง
และในทุกแห่ง”

คำคินนี้เรามาจากทั่วโลกในฐานะ
สานุศิษย์ของพระองค์ พร้อมความปรารถนา
ที่จะปกป้องและสนับสนุนอาณาจักรของ
พระผู้เป็นเจ้า เราเป็นธิดาของพระบิดาบน
สวรรค์ เราเป็นสตรีจากทุกวัยผู้ทำพันธสัญญา

เม็กซิโกฮิตี เม็กซิโก

ที่เดินบนเส้นทางแห่งความเป็นมรรตัยเพื่อ
กลับไปประทับของพระองค์ การรักษา
พันธสัญญาปกป้องเรา เตรียมเรา และให้
พลังเรา

มีเด็กผู้หญิงท่ามกลางเราในคำคินนี้ที่เป็น
เด็กปรุ้มวัย ไม่นานมานี้พวกหนูบางคนเพิ่ง
เดินก้าวแรกเข้าสู่หนทางสู่ชีวิตนิรันดร์โดย
ศาสนพิธีบัพติศมา

มองไปรอบๆ ตัวหนู อนาคตสดใสเมื่อหนู
เห็นสตรีผู้ที่ได้ทำพันธสัญญานั้นเช่นกันและ
พร้อมจะแสดงหนทางแก่หนูตลอดทางข้าง
หน้า

ถ้าหนูอายุ 8, 9, 10 หรือ 11 ขวบ ไม่ว่าจะ
อยู่ที่ศูนย์การประชุมใหญ่ ที่บ้าน หรือที่อาคาร
ประชุมทั่วโลก ช่วยยืนขึ้นด้วยคะ ยินดีต้อนรับ
รับการประชุมใหญ่สตรี ขอให้ยืนอยู่ก่อน
นะคะ เพราะเราอยากเชิญให้หนูมีส่วนร่วม
ในคำคินนี้ ดิฉันจะอ้อมเพลงเด็ก เมื่อหนูรู้ว่า
เป็นเพลงอะไร ช่วยร้องพร้อมดิฉันได้ไหมคะ
ต้องร้องเสียงดังด้วยนะคะ เพื่อให้ทุกคนได้ยิน

*สอนฉันเดินในแสงความรักของพระองค์
สอนฉันคงสวดถึงพระบิดาสวรรค์
สอนฉันให้รู้สิ่งถูกต้องสารพัน
สอนฉัน สอนฉัน เพื่อให้เดินในแสง*

ขอให้ยืนอยู่ก่อนนะคะ ขณะที่ทุกคนที่อายุ 12 ปีขึ้นไปจะร้องข้อสอง

มาเถิด เด็กน้อยเราจะร่วมเรียนด้วยกัน
ถึงพระบัญญัติเพื่อเราจะได้หวนหา
บ้านสู่ที่ประทับอยู่เบื้องนัยนา
ทุกครา ทุกครา เพื่อให้เดินในแสง'

ไพละมากคะ เชิญนั่งลงได้ ขอขอบคุณคะ
ในฐานะสตรีทุกวัยเราเดินในแสงของ
พระองค์ การเดินทางของเราเป็นเรื่องส่วนตัว
และส่องสว่างด้วยความรักของพระผู้ช่วย
ให้รอด

เราเข้าประตูสู่นทางแห่งชีวิตนิรันดร์ด้วย
ศาสนพิธีและพันธสัญญาแห่งบัพติศมา จาก
นั้นเราได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์ถามเรา
ว่า “[เรา] เข้าใจและลูก [ของเรา] เข้าใจไหม
ว่าเมื่อ [เรา] รับบัพติศมา [เรา] ถูกเปลี่ยน
ตลอดกาล”

ท่านอธิบายว่า “เมื่อเราเข้าใจพันธสัญญา
บัพติศมาและของประทานแห่งพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ สิ่งนี้จะเปลี่ยนชีวิตของเราและทำให้
ความจงรักภักดีทั้งหมดของเราอยู่ที่อาณาจักร
ของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อการส่อลวงเข้ามาในทาง
ของเรา หากเราจะฟัง พระวิญญาณบริสุทธิ์
จะเตือนเราว่า เราได้สัญญาว่าจะระลึกถึง
พระผู้ช่วยให้รอดและเชื่อฟังพระบัญญัติของ
พระผู้เป็นเจ้า”

เมื่อเราได้รับส่วนแห่งเครื่องหมายแห่งศีล-
ระลึก เราต่อพันธสัญญาบัพติศมาใหม่ เอ็ด-
เดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์กล่าวว่า “เมื่อเรายืน
ในน้ำบัพติศมา เรามองไปถึงพระวิหาร เมื่อ
เราได้รับส่วนศีลระลึก เรามองไปถึงพระวิหาร
เราสัญญาว่าจะระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอด
ตลอดเวลาและรักษาพระบัญญัติขณะเตรียม
เข้าร่วมศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ในพระวิหาร”³

ศาสนพิธีพระวิหารนำไปสู่พรอันยิ่งใหญ่
ที่สุดผ่านทางารชดใช้ของพระเยซูคริสต์

ศาสนพิธีเหล่านั้นจำเป็นสำหรับความสูงส่ง
ของเราในอาณาจักรซีเลสเชียล เมื่อเราพยายาม
รักษาพันธสัญญาของเรา ความรู้สึกที่
เรามีเกี่ยวกับความบกพร่องและความไม่ดี
พร้อมเริ่มจางหายไป ขณะที่ศาสนพิธีและ
พันธสัญญาของพระวิหารกลับเด่นชัดขึ้น
ทุกคนสามารถเดินตามเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์
นั้นได้

ดิฉันทิ้งในความเข้มแข็งของเด็กผู้หญิง
เยาวชนหญิง และสตรีที่ดิฉันได้พบทั่วโลก เท้า
ของพวกเธอยึดแน่นอยู่บนเส้นทางนี้ ดิฉันขอ
แบ่งปันตัวอย่างของเด็กและสตรีแห่งพันธ-
สัญญาที่ดิฉันได้พบ

ลูอานามีอายุ 11 ขวบเมื่อดิฉันไปเยี่ยม
ครอบครัวเธอที่บัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา
เพราะการได้รับบาดเจ็บในวัยเยาว์ของเธอ
ลูอานาจึงพูดไม่ได้ เธอพูดไม่ได้มาหลายปี
แล้ว เธอนั่งเงียบๆ เมื่อเราสนทนากัน ดิฉัน
หวังจะได้ยินแม้แค่เสียงกระซิบจากเธอ เธอ
มองดิฉันอย่างตั้งใจราวกับว่าดิฉันจะรู้ใจเธอ
ได้โดยไม่ต้องมีการเอ่ยคำใดๆ เลย
หลังจากสวดอ้อนวอนเสร็จ เราเย็นขึ้นและลู-
อานายืนภาพวาดให้ดิฉัน เธอได้วาดรูปพระ-

เยซูคริสต์ในสวนเกทเสมนี่ ดิฉันจึงตระหนัก
ถึงพยานของเธออย่างชัดเจน ลูอานาทำ
พันธสัญญาที่พิธีบัพติศมาที่จะยืนเป็นพยาน
ถึงพระผู้เป็นเจ้า “ทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และ
ในทุกแห่ง”⁴ เธอเข้าใจการชดใช้ของพระเยซู
คริสต์ ดังที่เห็นในภาพวาดของเธอ เธอรู้ว่า
โดยผ่านพลังอำนาจอันมั่นคงของการชดใช้
เธอจะได้รับการรักษาและพูดได้อีกครั้ง สาม
ปีมาแล้วนับแต่วันนั้น ลูอานาก้าวหน้าขึ้นใน
ความพยายามที่จะพูด ตอนนั้นเธอมีส่วนร่วม
ในเยาวชนหญิงกับเพื่อนๆ ของเธอ ชื่อสัตย์
ต่อพันธสัญญาที่เธอทำที่พิธีบัพติศมา เธอ
เป็นพยานถึงพระผู้ช่วยให้รอดต่อไป

เยาวชนทั่วโลกสนใจพระวิหาร ในลิมา
เปรู ดิฉันพบกับคุณพ่อคนหนึ่งกับลูกสาว
ทั้งสามของเขาข้างนอกทางเข้าพระวิหาร
ดิฉันเห็นความสว่างในใบหน้าของพวกเขา
ลูกสาวสองคนพิการและนั่งอยู่ในเก้าอี้เข็น
ลูกสาวคนที่สาม ขณะที่กำลังดูแลน้องๆ ของ
เธอ บอกว่าเธอมีน้องสาวอีกสองคนที่บ้าน
ซึ่งอยู่ในเก้าอี้เข็นด้วย พวกเขาไม่สามารถ
เดินทาง 14 ชั่วโมงมาพระวิหารได้ พระวิหาร
มีความหมายมากต่อคุณพ่อคนนี้กับลูกสาว

ของเขามากจนทั้งสี่คนต้องมาพระวิหารในวันนั้น—สองคนได้แต่เฝ้าดูคนที่สามารถรับบัพติศมาแทนคนตายประกอบศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์นั้น เช่นเดียวกับนีไฟ พวกเขา “เบิกบานในพันธสัญญาของพระเจ้า”⁵

สตรีโสดท่านหนึ่งที่ดิฉันรู้จักให้ความสำคัญกับศาสนพิธีศีลระลึกและคำสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ “เพื่อ [เธอ] จะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับ [เธอ] ตลอดเวลา.”⁶ การมีเพื่อนที่ยั่งยืนเช่นนั้นคือคำสัญญาซึ่งบรรเทาคลื่นแห่งความเหงาของเธอ ซึ่งให้กำลังใจที่จะมุ่งเน้นตัวเธอในการพัฒนาพรสวรรค์และ

ความปรารถนาที่จะรับใช้พระเจ้า เธอค้นพบปีติอันยิ่งใหญ่ในการรักเด็กๆ ทุกคนในชีวิต เธอ และเมื่อเธอแสวงหาสันติสงบสุข ท่านจะพบเธอในพระวิหาร

สุดท้ายนี้ มีสตรีชราวัย 90 ปีกว่า ผู้ซึ่งเฝ้าดูลูกหลานของเธอเติบโตและเหลนของเธอเกิดมาในโลกนี้ เช่นเดียวกับเราหลายคน เธอมีชีวิตที่เต็มไปด้วยความเศร้าโศก ความทุกข์ยาก และปีติเกินกว่าจะเข้าใจได้ เธอสารภาพว่าถ้าเธอจะเขียนเรื่องราวชีวิตของเธอใหม่ เธอจะเลือกไม่เขียนบางบทที่เขียนไปแล้ว กระนั้นเธอก็ยิ้มและบอกว่า “ฉันแค่

ต้องอยู่ต่ออีกสักหน่อย จะได้เห็นว่ามันจะจบอย่างไร!” เธอยังคงยึดมั่นในพันธสัญญาบนเส้นทางต่อไป

นีไฟสอนว่า

“หลังจากท่านเข้าไปในทางคับแคบและแคบนี้แล้ว, ข้าพเจ้าอยากถามว่าทำทุกอย่างแล้วหรือ? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย...”

“ดังนั้น, ท่านต้องมุ่งมั่นด้วยความแน่วแน่ในพระคริสต์, โดยมีความเจตจำอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระผู้เป็นเจ้า และต่อมนุษย์ทั้งปวง. ดังนั้น, หากท่านจะมุ่งหน้า, ตีมด้าพระวณะของพระคริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว, ดูเถิด, พระบิดาตรัสดังนี้: เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์.”⁷

เราแต่ละคนอยู่บนเส้นทางนั้น คำคืบนี้เราร้องเพลงเกี่ยวกับการเดินในแสงตามเส้นทาง เราแต่ละคนเข้มแข็ง แต่เมื่อรวมกันกับพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีสิ่งใดหยุดเราได้

พระเจ้าตรัสกับเอ็ลมา สมิธาว่า “จงรื่นเริงใจและชื่นชมยินดี, และแนบสนิทกับพันธสัญญาซึ่งเจ้าทำไว้”⁸

เราชื่นชมยินดีว่าโดยการรักษาพันธสัญญาของเรา เราจะสัมผัสถึงความรักของพระบิดาบนสวรรค์และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ดิฉันเป็นพยานว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. “สอนฉันเดินในแสง” *เพลงสวด* บทเพลงที่ 131; หรือ *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 70.
2. โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, “พันธสัญญาแห่งบัพติศมา: อยู่ในอาณาจักรและเป็นของอาณาจักร,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 2001, 8.
3. เดวิด เอ. เบคเนอร์, “มีชื่อและฐานะอย่างมีเกียรติ,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2009, 120.
4. โมไซยาห์ 18:9.
5. 2 นีไฟ 11:5.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77.
7. 2 นีไฟ 31:19-20.
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 25:13.

โคย บอนนี่ แอล. ออสการ์สัน
ประธานเยาวชนหญิงสามัญ

ความเป็นพี่น้องสตรี: โอ เราต้องการกัน และกันเพียงใด

เราต้องหยุดการทุ่มเทความสนใจไปที่ความแตกต่างแล้วหันมามองสิ่งที่เราจะเข้ากันได้

ในอดีตนั้นเราได้เห็นแปดประเทศ และได้ยินเก้าภาษา ลองนึกดูว่ามีอีกกี่ภาษาที่ร้องข้อสุดท้าย ช่างน่าประทับใจที่ได้รู้ว่าในความเป็นพี่น้องสตรีทั่วโลก เราสามารถร้องก้องประกาศประกาศชัยชนะแห่งความจริงนิรันดร์ว่าเราเป็นธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรา

นับเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้อยู่ในโอกาสอันเป็นประวัติศาสตร์นี้และได้ปราศรัยกับสตรีทุกคนของศาสนจักรที่มีอายุแปดขวบขึ้นไป คำคตินี้พลังความสามัคคีของเรากล้าแข็งยิ่งนัก ขณะดิฉันมองเห็นเราทุกคนที่ชุมนุมกัน ณ ศูนย์การประชุมใหญ่และนึกถึงคนอื่นๆ อีกหลายพันคนที่ดูการถ่ายทอดครั้งนี้จากสถานที่ต่างๆ ทั่วโลก พลังแห่งประจักษ์พยานกับศรัทธาในพระเยซูคริสต์ของเราที่ประสานกันก่อให้เกิดการชุมนุมของสตรีที่เต็มเปี่ยมด้วยศรัทธาสูงสุดและทรงพลังที่สุดในประวัติศาสตร์ศาสนจักร อาจเป็นในประวัติศาสตร์โลกก็ได้

คืนนี้เราปิติยินดีในบทบาทมากมายหลากหลายของเราในฐานะสตรีในศาสนจักร แม้เราจะแตกต่างกันในหลายๆ ด้านและมี

ลักษณะเฉพาะตัว แต่เราต่างสำนึกว่าทุกคนคือธิดาของพระบิดาบนสวรรค์พระองค์เดียวกันซึ่งทรงรังสรรค์เราให้เป็นพี่น้องกัน เราเป็นหนึ่งในเดียวกันในการเสริมสร้างอาณาจักรของพระเจ้าและเป็นเจ้าและในพันธสัญญาที่ทำไม่ว่าเราจะอยู่ในสภาพการณ์เช่นใด ไม่ต้องสงสัยเลยว่าการชุมนุมกันครั้งนี้คือ ความเป็นพี่น้องสตรีที่รุ่งโรจน์ที่สุดบนพื้นพิภพ!¹

ชิตนีย์ ออสเตอร์เลีย

การเป็นพี่น้องสตรีหมายความว่าระหว่างเรามีสายสัมพันธ์ที่ไม่มีวันขาดสะบั้นลงได้ พี่น้องสตรีดูแลกัน ระวังภัยให้กัน ปลอดภัยกัน และอยู่เคียงข้างกันเสมอไม่ว่าทุกข์หรือสุข พระเจ้าตรัสไว้ว่า “เรากล่าวแก่เจ้า, จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน; และหากเจ้าไม่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเจ้าก็มีโทษของเรา.”²

ปฏิบัติการต้องการให้เราวิจารณ์หรือตัดสินกัน เขาต้องการให้เราทุ่มเทความสนใจไปที่ความแตกต่างและเปรียบเทียบตนเองกับอีกคน ท่านอาจชอบการออกกำลังกายหนักนานหนึ่งชั่วโมงทุกวันเพราะทำให้ท่านรู้สึกดีมาก ในขณะที่ดิฉันเห็นว่าการเดินขึ้นบันไดไปหนึ่งชั้นแทนการใช้ลิฟท์นั้นไม่ต่างอะไรกับการแข่งขันกรีฑานัดสำคัญ แต่เรายังเป็นเพื่อนกันได้ ใช่ไหมคะ?

ในฐานะสตรีเราอาจชอบวิพากษ์วิจารณ์ โดยเฉพาะตัวเราเอง เมื่อเราเปรียบเทียบตนเองกับคนอื่นเรามักรู้สึกต่ำต้อยหรือขุ่นเคืองใจผู้อื่น ชิสเตอร์แพทรีเซีย ที. ฮอลล์แลนด์ กล่าวไว้ว่า “ประเด็นก็คือ เราจะเรียกตนเองว่าชาวคริสต์ไม่ได้ ถ้าเรายังตัดสินผู้อื่น—หรือตนเอง—อย่างรุนแรงอยู่.”³ เรากล่าวต่อไปว่าไม่มีอะไรมีค่าพอที่เราจะสูญเสียความเห็นอกเห็นใจและความเป็นพี่น้องสตรี เราต้องการผ่อนคลายเป็นปิติยินดีในความแตกต่างที่พระเจ้าประทานให้ เราต้องตระหนักว่าเราทุกคนต่างปรารถนาที่จะรับใช้ในอาณาจักรโดยใช้พรสวรรค์และของประทานเฉพาะตัวของเราในวิถีของเราเอง แล้วเราจะสุขใจใน

ความเป็นพี่น้องสตรีของเราและการคบหาสมาคมของเรา และเริ่มการรับใช้

ข้อเท็จจริงก็คือเราต้องการกันและกันจริงๆ และอย่างแท้จริง เป็นธรรมชาติวิสัยของสตรีที่จะแสวงหามิตรภาพ การช่วยเหลือและการเป็นเพื่อน เรามีเรื่องมากมายที่ต้องเรียนรู้จากกันและกัน และบ่อยครั้งที่เราปล่อยให้ตนเองตั้งแง่บดบังความสุขที่ได้คบค้าสมาคมกันซึ่งควรเป็นพรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตเรา ตัวอย่างเช่น เราเหล่าสตรีที่อายุมากขึ้นต้องต้องการสิ่งที่ท่านเด็กหญิงปฐมวัยต้องหิบบนยืนให้ เราสามารถเรียนรู้จากท่านเกี่ยวกับการรับใช้และความรักเหมือนพระคริสต์

ไม่นานมานี้ดิฉันได้ยืมเรื่องราวของเด็กหญิงตัวเล็กๆ ที่ชื่อซาราห์ซึ่งคุณแม่ของเธอมีโอกาสช่วยสตรีคนหนึ่งในวอร์ดของเธอชื่อ เบรنداซึ่งเป็นโรคปลอกหุ้มเส้นประสาทอักเสบ ซาราห์ขอไปกับคุณแม่เพื่อช่วยเบรندا เธอจะทำโลชั่นที่มือของเบรنداแล้วนวดนิ้วและแขนของเธอที่มักจะปวดอยู่เสมอ จากนั้นซาราห์เรียนรู้ที่จะคอยๆ ยึดแขนของเบรنداขึ้นเหนือศีรษะเพื่อให้อุ่นเนื้อได้ออกกำลัง ซาราห์แปรงผมให้เบรنداและคุยกับเธอขณะที่คุณแม่ดูแลเรื่องจำเป็นอื่นๆ ของเธอ ซาราห์เรียนรู้ความสำคัญและปีติของการรับใช้ผู้อื่นและเกิดความเข้าใจว่าแม่เด็กก็สามารถทำให้ชีวิตของใครบางคนดีขึ้นได้

ดิฉันชอบแบบอย่างที่เราเห็นใน

บทแรกของหนังสือลูกาซึ่งบรรยายถึงสัมพันธ์ภาพที่น่าชื่นชมระหว่างมารีย์มารดาของพระเยซูกับเอลีซาเบธ ลูกพี่ลูกน้องของเธอ มารีย์ยังเป็นสาวเมื่อได้รับแจ้งว่าเธอจะมีพันธกิจอันยิ่งใหญ่คือการเป็นมารดาของพระบุตรของพระเจ้า แต่แรก ดูเหมือนเรื่องนี้จะต้องเป็นภาระรับผิดชอบที่หนักเกินกว่าจะรับไว้เพียงลำพัง พระเจ้าทรงเตรียมคนที่จะแบ่งเบาภาระนี้ให้เธอด้วยพระองค์เอง เทพกาเบรียลบอกชื่อของสตรีที่ได้รับความไว้วางใจและมีความเห็นอกเห็นใจซึ่งมารีย์สามารถพึ่งพาได้แก่เธอ—คือเอลีซาเบธซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้อง

หญิงสาวและลูกพี่ลูกน้องซึ่ง “ซราแล้ว”⁴ เล่าเรื่องกรรมกิจศรัทธาของตนสู่กันฟังตามประสานก้นหอยเดียวกัน และดิฉันได้แต่เพียงนึกไปว่าเวลาสามเดือนที่อยู่ด้วยกันนั้นสำคัญต่อทั้งสองมากเพียงใดที่ได้สนทนากัน เห็นใจกัน และช่วยเหลือกันในการเรียกที่พิเศษเฉพาะตัวของทั้งสอง ทั้งสองเป็นแบบอย่างอันประเสริฐยิ่งของสตรีต่างวัยที่ดูแลเอาใจใส่กันและกัน

พวกเราที่มีวุฒิภาวะสูงกว่าอาจเป็นอิทธิพลดีต่อรุ่นที่เยาว์วัยกว่าได้อย่างมาก เมื่อคุณแม่ดิฉันยังเป็นเด็กหญิงตัวเล็กๆ ทั้งคุณพ่อและคุณแม่ของท่านไม่แข่งขันในศาสนจักร แม้จะอายุเพียงห้าขวบ เธอจะเดินไปโบสถ์เองและเข้าร่วมการประชุมของเธอ—ปฐมวัย

โรงเรียนวันอาทิตย์และการประชุมศิลาเหล็ก—ทุกการประชุมในเวลา ต่างกัน

ไม่นานมานี้ดิฉันถามคุณแม่ว่าด้วยเหตุผลอะไรท่านจึงทำเช่นนั้นได้ทุกสัปดาห์ทั้งที่ไม่มี การสนับสนุนหรือกำลังใจจากครอบครัวเลย คำตอบของท่านคือ “แม่มีครูปฐมวัยที่รักแม่” ครูเหล่านี้ดูแลเอาใจใส่และสอนพระกิตติคุณแก่ท่าน พวกเขาสอนว่าท่านมีพระบิดาในสวรรค์ที่ทรงรักท่าน และความห่วงใยของครูเหล่านั้นทำให้ท่านไปโบสถ์ทุกสัปดาห์ คุณแม่กล่าวกับดิฉันว่า “นั่นเป็นหนึ่งในอิทธิพลดีที่สำคัญที่สุดในชีวิตช่วงแรกของแม่” ดิฉันหวังว่าสักวันหนึ่งจะได้ขอบคุณสตรีแสนวิเศษเหล่านั้น! ไม่มีสิ่งขวางกั้นระหว่างวัยเมื่อมีการรับใช้อย่างพระคริสต์

หลายสัปดาห์ก่อนดิฉันพบกับประธานเยาวชนหญิงสแตคในแคลิฟอร์เนียเธอบอกดิฉันว่าคุณแม่วัย 81 ปีของเธอเพิ่งได้รับเรียกเป็นผู้ให้คำปรึกษาชั้นเรียนยุวารี ดิฉันประหลาดใจมากจนถึงกับโทรศัพท์ถึงคุณแม่ของเธอ เมื่ออธิการของซิสเตอร์วัล เบเคอร์ขอพบเธอคาดหวังว่าจะได้รับเรียกเป็นบรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่ประวัติศาตร์วอร์ด เมื่อเขาขอให้เธอรับใช้เป็นผู้ให้คำปรึกษายุวารีของเธอ เยาวชนหญิงปฏิบัติกรของเธอคือ “แนใจเหอคคะ”

อธิการของเธอตอบอย่างจริงจังว่า “ซิสเตอร์เบเคอร์ครับ ไม่ผิดแน่ การเรียกนี้มาจาก

พระเจ้า”

เธอกล่าวว่าเธอตอบอย่างอื่นไม่ได้นอกจาก “ได้ค่ะ”

ดิฉันชอบมากที่อธิการท่านนี้ได้รับการดลใจให้รู้สึกว่ายูนาไรส์คนในวอร์ดของเรามีเรื่องมากมายที่จะเรียนรู้จากปัญญา ประสบการณ์ และแบบอย่างชั่วชีวิตของพี่น้องสตรีผู้มียุควุฒินี้ ทายซิว่าซิสเตอร์เบเคอร์จะให้ใครช่วยเมื่อเธอต้องการสร้างหน้าเฟซบุคของเธอ?

ดิฉันคิดถึงความสำคัญของการที่พี่น้องสตรีในสมาคมสงเคราะห์ให้การต้อนรับพี่น้องสตรีเยาว์วัยที่เพิ่งย้ายขึ้นมาจากเยาวชนหญิง พี่น้องสตรีเยาว์วัยของเรารู้สึกว่าในสมาคมสงเคราะห์ไม่มีที่สำหรับพวกเธอหรือไม่มีสิ่งใดที่เข้ากันได้กับผู้คนในนั้น ก่อนอายุครบ 18 ปี พวกเธอต้องการผู้นำเยาวชนหญิงและคุณแม่ที่จะเป็นพยานด้วยความปิติถึงพรอันล้ำเลิศของสมาคมสงเคราะห์ พวกเธอต้องรู้สึกกระตือรือร้นที่จะได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์การอันรุ่งโรจน์นี้ เมื่อเยาวชนหญิงเริ่มเข้าร่วมประชุมสมาคมสงเคราะห์ สิ่งที่คุณต้องการที่สุดคือเพื่อนที่จะนั่งข้างๆ โอบไหล่พวกเธอไว้ พร้อมทั้งโอกาสที่จะสอนและรับใช้ ขอให้เราทุกคนเอื้อมออกไปช่วยเหลือนกันให้ก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงและหลักบอกระยะทางแห่งชีวิตของเรา

ขอบคุณสตรีทุกคนในศาสนจักรที่เอื้อมเข้ามาแบ่งปันและวัฒนธรรมเพื่อรับใช้และเป็นพรแก่ผู้อื่น เยาวชนหญิงรับใช้ปฐมวัยและผู้สูงอายุ สตรีโสดทุกวัยใช้เวลาอันไม่ถ้วนดูแลสิ่งจำเป็นของผู้รอบข้าง เราคงไม่ลืมสตรีสาวหลายพันคนที่อุทิศชีวิตเป็นเวลา 18 เดือนเพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณแก่โลก ทุกสิ่งที่กล่าวมาเป็นพยานหลักฐานของเนื้อร้องเพลงสดแสนรักของเราที่ว่า “หน้าที่ของเทพทั้งหลายถูกมอบหมายแก่สตรี”⁵

ถ้าจะมีสิ่งใดดวงอยู่ ก็เป็นเพราะเราสร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นเอง เราต้องหยุดการทุ่มเทความสนใจไปที่ความแตกต่างแล้วหันมามองสิ่งที่เราจะเข้ากันได้ แล้วเราจะเริ่มตระหนักในศักยภาพสูงสุดของเราและบรรลุดุจดความดีอันล้ำเลิศในโลกนี้ได้ ซิสเตอร์มาจอรี พี. อิงค์ลีย์ กล่าวไว้ว่า “โอ เราต้องการกันและกันมากเพียงใด พวกเราที่สูงอายุต้องการพวกท่านผู้เยาว์วัย และหวังอย่างยิ่งว่าพวก

เกียนนา ออสเตเรีย

ท่านผู้เยาว์วัยจะต้องการพวกเราที่สูงอายุ สตรีต้องการสตรีเป็นข้อเท็จจริงด้านสังคมวิทยา เราต้องการความพึงพอใจที่ลึกซึ้งและมิตรภาพแห่งความภักดีต่อกันและกัน”⁶ ซิสเตอร์อิงค์ลีย์พูดถูก โอ เราต้องการกันและกันมากเพียงใด!

พี่น้องสตรีคะ ไม่มีสตรีกลุ่มอื่นใดในโลกที่เข้าถึงพรอันประเสริฐกว่าพรที่พวกเราเข้าถึงในฐานะสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เราเป็นสมาชิกของศาสนจักรของพระเจ้า และไม่ว่าสภาพการณ์ของเราแต่ละคนจะเป็นเช่นไร เราทุกคนสามารถสุขใจกับพรฐานะบุโรหิตที่สมบูรณ์ผ่านการรักษาพันธสัญญาที่เราได้ทำไว้เมื่อบัพติศมาและในพระวิหาร เรามีศาสนาดพยากรณ์ที่มีชีวิตที่นำเราและสอนเรา และเรามีความสุขกับของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์อันล้ำเลิศที่ทำหน้าที่ปลดปล่อยและนำทางชีวิตเรา เราได้รับพรของการร่วมมือทำงานกับพี่น้องชายผู้ชอบธรรมขณะเราเสริมสร้างบ้านและครอบครัวให้เข้มแข็ง เราเข้าถึงพลังและอำนาจของศาสนพิธีพระวิหารและอื่นๆ อีกมากมาย

นอกจากจะได้รับพรอันประเสริฐเลิศล้ำที่กล่าวมาทั้งหมดแล้ว เรายังมีกันและกัน—พี่น้องสตรีในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เราได้รับพรจากธรรมชาติวิสัยที่อ่อนโยนและมีจิตกุศลซึ่งทำให้เราสามารถแสดงความรัก

เหมือนพระคริสต์และรับใช้คนรอบข้างได้ ขณะเรามองข้ามความแตกต่างของวัยและสภาพการณ์เพื่อบำรุงเลี้ยงและรับใช้กัน เราจะเปี่ยมด้วยความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์และการดลใจที่จะนำทางเราให้รู้ว่าเมื่อใดและใครที่เราระวังรับใช้

ดิฉันขอมอบคำเชิญชวนซึ่งประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญเคยมอบแก่ท่านมาแล้วอีกครั้งหนึ่ง เธอกล่าวว่า “ดิฉันขอเชิญชวนท่านไม่เพียงรักกันมากขึ้นเท่านั้น แต่รักกันจริงใจมากขึ้น”⁷ ขอให้เราตระหนักว่าเราต้องการกันและกันมากเพียงใด และขอให้เราทุกคนรักกัน จริงใจต่อกันมากขึ้น คือคำสวดอ้อนวอนของดิฉัน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู บาร์บารา บี. สมิธ, “The Bonds of Sisterhood,” *Ensign*, มี.ค. 1983, 20–23.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:27.
3. แพทรีเซีย ที. ฮอลแลนด์, “‘One Thing Needful’: Becoming Women of Greater Faith in Christ,” *Ensign*, ต.ค. 1987, 29.
4. ลูคา 1:7.
5. “คั่งพี่น้องในไซอัน,” *เพลงสด*, บทเพลงที่ 156.
6. *Glimpses into the Life and Heart of Marjorie Pay Hinckley*, ed. เวนดี้เจเนีย เอช. เพียร์ซ (1999), 254–255.
7. บอนนี่ ดี. พาร์กิน, “เลือกความใจบุญ: ส่วนดีนั้น,” *เล็ยโฮนา*, พ.ย. 2003, 125.

โดย ลินคา เค. เบอร์ตัน
ประธานสมาคมสงเคราะห์สามี

ต้องการ: ความร่วมมือ ร่วมใจเพื่อเร่งงาน

เราสามารถร่วมมือเพื่อช่วยเหลือและร่วมใจเพื่อเร่งงานอัศจรรย์
ของพระบิดาบนสวรรค์

ฟีน้องที่รัก เราชักพวกท่าน! เมื่อเรา
ได้ชมวีดิทัศน์ที่สวยงามนั้น ท่านเห็น
มือของตนเองเอื้อมไปช่วยเหลือใคร
สักคนตามเส้นทางแห่งพันธสัญญาใหม่ ดิจัน
นี่ถึงเด็กหญิงปฐมวัยชื่อบรีนนี เธอมีมือเพียง
ข้างเดียว แต่ยังใช้มือนั้นเอื้อมออกไปเป็นพร
ให้ครอบครัวและเพื่อนของเธอ—วิสุทธิชนยุค
สุดท้ายและผู้นับถือศาสนาอื่น เธอสวยงาม
ใช้ใหม่ ท่านก็เช่นกัน! ฟีน้องทั้งหลาย เรา
สามารถร่วมมือเพื่อช่วยเหลือและร่วมใจเพื่อ
เร่งงานอัศจรรย์ของพระบิดาบนสวรรค์

เจกเช่นฟีน้องสตรีผู้ซื่อสัตย์ในพระคัมภีร์
อาทิ เอวา ซาราย มารีย์ และอีกหลายคน รู้จัก
อัตลักษณ์และจุดประสงค์ของเธอ บรีนนีรู้ว่า
เธอคือธิดาของพระเจ้า¹ เรารู้ถึงมรดก
แห่งสวรรค์ของเธอบนฐานธิดาที่รักของพระ-
ผู้เป็นเจ้าของและงานสำคัญที่พระองค์ทรงประสงค์
ให้เราทำ

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า “ถ้าใครตั้งใจ
ประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ คน
นั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนี้มาจากพระเจ้า”² เราต้องรู้
และทำสิ่งใด “เพื่อพำนักกับพระองค์”³ เรา
เรียนรู้จากเรื่องราวของเศรษฐีหนุ่มที่ทูลถาม

พระเจ้าว่าเขาต้องทำอะไรบ้างจึงจะได้รับชีวิต
นิรันดร์

พระเจ้าตรัสตอบเขาว่า “ถ้าท่านต้องการ
จะเข้าสู่ชีวิตก็ให้ถือรักษาพระบัญญัติไว้”

เด็กหนุ่มทูลถามพระองค์ว่าเขาควรรักษา
พระบัญญัติข้อไหนบ้าง พระเยซูจึงเตือนเขา
ถึงพระบัญญัติสิบประการหลายข้อที่เราทุก
คนคุ้นเคย

เด็กหนุ่มตอบว่า “ข้าพเจ้ารักษาข้อเหล่า

นั้นทุกข้ออยู่แล้ว ข้าพเจ้ายังขาดอะไรอีกบ้าง?”

พระเยซูตรัสว่า “ถ้าท่านต้องการจะเป็นคน
ดีพร้อม จงไปขายทรัพย์สิ่งของท่านมีอยู่
แจกจ่ายให้คนยากจน แล้วท่านจะมีทรัพย์
สมบัติในสวรรค์ และจงตามเรามา”⁴

พระเยซูทรงเรียกให้เขามีส่วนในงานของ
พระองค์—นั่นคือ งานของสานุศิษย์ งานของ
เราก็เหมือนกัน เราต้อง “ละทิ้งสิ่งต่างๆ ของ
โลกนี้...แนบสนิทกับพันธสัญญาซึ่ง [เรา] ทำ
ไว้”⁵ และมาหาพระคริสต์และติดตามพระองค์
นั่นคือสิ่งที่สานุศิษย์ทำ!

ฟีน้องทั้งหลาย อย่าเพิ่งรู้สึกไม่ดีต่อตนเอง
เพราะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสกับเศรษฐีหนุ่ม
เกี่ยวกับการเป็นคนดีพร้อม คำว่า *ดีพร้อม*
ในเรื่องนี้แปลมาจากภาษากรีกซึ่งมีความ
หมายว่า “สมบูรณ์” เมื่อเราพยายามสุด
ความสามารถที่จะก้าวไปข้างหน้าตามเส้น
ทางแห่งพันธสัญญา เราจะสมบูรณ์และดี
พร้อมมากขึ้นในชีวิตนี้

เช่นเดียวกันเศรษฐีหนุ่มในสมัยพระเยซู
บางครั้งเราถูกล่อลวงให้ยอมแพ้หรือหันหลัง
กลับเพราะเราคิดว่าเราทำคนเดียวไม่ได้ เรา
คิดถูกแล้ว! เราไม่สามารถทำเรื่องยากๆ ที่
มีผู้ขอให้ทำโดยไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ ความ
ช่วยเหลือนั้นมาโดยผ่านการชดใช้ของพระเยซู
คริสต์ การนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์
และมือที่ช่วยเหลือของผู้อื่น

สตรีโสเดผู้ซื่อสัตย์ท่านหนึ่งเป็นพยานว่า
โดยผ่านการชดใช้ เธอพบพลังที่จะใช้มือที่
ช่วยเหลือและใจที่ยินดีของเธอในการเลี้ยง
ดูเด็กสี่คนที่พี่สาวเธอทิ้งไว้เมื่อเสียชีวิตด้วย
โรคมะเร็ง สิ่งนั้นทำให้ดิฉันนึกถึงคำพูดของ
เอลเดอร์นีนล เอ. แมกซ์เวลล์ที่บอกว่า “งาน
ง่ายทุกอย่างที่ศาสนจักรต้องทำนั้นสำเร็จ
ลุล่วงแล้ว นับจากนี้เป็นต้นไปจะมีแต่การ
ผจญภัยที่เต็มไปด้วยความยากลำบาก อัน
จะเป็นการทดสอบการเชื่อฟังของเราในรูป
แบบที่น่าตื่นเต้นกว่าเดิม”⁶ ท่านถูกส่งมา
แผ่นดินโลกในสมัยการประทานนี้เพราะตัว
ตนของท่านและสิ่งที่เตรียมไว้ให้ท่านทำ! ไม่
ว่าซาตานจะพยายามชักจูงเราให้นึกถึงตัว
ตนของเราอย่างไร อัตลักษณ์ที่แท้จริงของเรา
คือเราเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์!

มอรมอนเป็นสาวุศิษย์ที่แท้จริงผู้มีชีวิตอยู่ในสมัยซึ่ง “ใจทุกดวงแข็งกระด้าง...และไม่เคยมีความชั่วร้ายใหญ่หลวงเช่นนั้นในบรรดาลูกหลานของลิไฮ”⁷ ท่านอยากมีชีวิตอยู่ในสมัยนั้นไหม กระนั้นมอรมอนประกาศอย่างองอาจว่า “ดูเถิด, ข้าพเจ้าเป็นสาวุศิษย์ของพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า.”⁸

ท่านชอบมอรมอนใช่ไหม มอรมอนรู้ว่าท่านเป็นใครและพันธกิจของท่านคืออะไร สิ่งชั่วร้ายรอบข้างท่านไม่ได้ทำให้ท่านเขว อันที่จริง ท่านพิจารณาการเรียกของท่านว่าเป็นของประทาน⁹

ลองนึกดูว่าเป็นพรเพียงใดที่ได้รับเรียกเพื่อถวายของขวัญแห่งการเป็นสาวุศิษย์ประจำวันแด่พระเจ้า โดยประกาศทั้งด้วยวาจาและการกระทำว่า “ดูเถิด, ข้าพเจ้าเป็นสาวุศิษย์ของพระเยซูคริสต์!”

ดิฉันชอบเรื่องราวที่ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์เล่าเกี่ยวกับสตรีคนหนึ่งที่ถูกเยาะเย้ยเพราะเธอสะสมอาหารตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ ผู้วิพากษ์วิจารณ์บอกว่าเมื่อถึงช่วงเวลาอันจบ ผู้นำของเธอก็จะบอกให้เธอแบ่งปันนำอาหารที่สะสมมาแบ่งปันให้ผู้อื่นอยู่ดี ในฐานะสาวุศิษย์ที่แท้จริงเธอตอบอย่างเรียบง่ายและเด็ดเดี่ยวว่า “อย่างน้อยฉันก็มีให้”¹⁰

ดิฉันรักสตรีของศาสนจักร ทั้งเยาว์วัยและ

กิลเบิร์ต แอริโซนา สหรัฐอเมริกา

สูงวัย ดิฉันเห็นความเข้มแข็ง เห็นศรัทธาของท่าน ท่านมีบางอย่างจะให้ และท่านเต็มใจให้ ท่านทำโดยไม่มีการประสาธน์พันธหรือออกสื่อ ความสนใจของท่านมุ่งไปที่พระเจ้าเป็นเจ้าที่เรานับถือ ไม่ใช่ที่ตนเอง และโดยไม่คิดเลยว่าท่านจะได้รับอะไร¹¹ นั่นคือสิ่งที่สาวุศิษย์ทำ!

ไม่นานมานี้ดิฉันพบกับเยาวชนหญิงคนหนึ่ง ในฟิลิปปินส์ ครอบครัวเธอแข่งขันน้อยในศาสนจักรเมื่อเธออายุเพียง 7 ขวบ ปล่อยให้เธอเดินไปโบสถ์ตามถนนอันตรรายคนเดียว

สัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่า เธอบอกว่าเมื่ออายุ 14 ปี เธอตัดสินใจว่าเธอจะแน่วแน่ต่อพันธสัญญาเพื่อให้มีค่าควรที่จะเลี้ยงดูครอบครัวในอนาคตของเธอในบ้านที่ “ได้รับพรโดยอำนาจฐานะปุโรหิต”¹² วิธีที่ดีที่สุดในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว ทั้งปัจจุบันหรืออนาคต คือการรักษาพันธสัญญา คำสัญญาซึ่งเราทำไว้ต่อกันและต่อพระเจ้า

นั่นคือสิ่งที่สาวุศิษย์ทำ!

สตรีชาวญี่ปุ่นผู้ซื่อสัตย์ท่านหนึ่งกับสามีของเธอมาเยี่ยมคณะเผยแผ่ของเราในเกาหลี เธอพูดภาษาเกาหลีไม่ได้และพูดภาษาอังกฤษได้ไม่มากนัก แต่เธอเต็มใจที่จะใช้ของประทานพิเศษสุดและมีที่ช่วยเหลือของเธอในการทำงานของพระเจ้า นั่นคือสิ่งที่สาวุศิษย์ทำ! เธอสอนผู้สอนศาสนาของเราพับกระดาษง่าย ๆ—ปากที่อ้าและหุบได้ เธอใช้คำภาษาอังกฤษที่เธอรู้เล็กน้อยในการสอนผู้สอนศาสนาให้ “อ้าปาก” เพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณ—บทเรียนที่พวกเขาจะไม่วันลืม ดิฉันก็เช่นกัน

ลองนึกภาพดูว่าพวกท่านกับดิฉันยืนอยู่ด้วยกันกับพี่น้องอีกหลายล้านคนในศาสนจักรของพระองค์ กำลังมุ่งหน้าอย่างองอาจทำสิ่งที่สาวุศิษย์ทำ—รับใช้และรักดังเช่นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด การเป็นสาวุศิษย์ของพระ-

ดิฉันหวังว่าเราแต่ละคนจะตอบด้วยเสียงอันกึกก้องว่า “เป็นค่ะ!” ดิฉันขอทิ้งท้ายด้วยเนื้อร้องจากเพลงปฐมวัย

*เราเป็นเด็กในพันธสัญญาประทานพร
เราจะสอนกิตติคุณโดยการดำรงตน
ด้วยกายวาจาและใจเราจะเป็นพยาน
เราเชื่อมั่นและรับใช้พระเยซู⁴*

ในฐานะสานุศิษย์ที่แท้จริง ขอให้เราถวายเป็นเกียรติและมือที่ช่วยเหลือเพื่อแรงงานของพระองค์ ไม่สำคัญหากเรามีมือเพียงข้างเดียว เหมือนกับบรินน์ ไม่สำคัญหากเรายังไม่ดีพร้อมและสมบูรณ์แบบ เราเป็นสานุศิษย์ที่อุทิศตนผู้เฝ้าออกไปช่วยเหลือกันตามทาง ความเป็นพี่น้องสตรีของเราเชื่อมข้ามรุ่นไปยังพี่น้องสตรีที่ซื่อสัตย์ผู้เดินมาก่อนเรา ดังพี่น้องและในความเป็นหนึ่งเดียวกันกับ ศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยที่ยังมีชีวิตอยู่ พร้อมด้วยกุญแจฐานะปุโรหิตที่ได้รับ การฟื้นฟู เราสามารถเดินด้วยกันเป็นหนึ่งเดียว เป็นสานุศิษย์ เป็นผู้รับใช้ พร้อมด้วยใจที่ยืนดีและมือที่ช่วยเหลือเพื่อแรงงานแห่งความรอด เมื่อเราทำเช่นนั้น เราจะเป็นเหมือนพระผู้ช่วยยี่หอรอด ดิฉันเป็นพยานในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู “Brynn,” [lds.org/media-library/video/2011-01-007-brynn](https://www.lds.org/media-library/video/2011-01-007-brynn).
2. ยอห์น 7:17.
3. “ฉันถูกพระเจ้าเป็นเจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 149; หรือ *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 2-3.
4. คู่มือทิว 19:16-22.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 25:10, 13.
6. ดู นีล เอ. แมกซ์เวลล์ ใน *ประวัติศาสตร์นิกายในความสมบูรณ์แห่งเวลา: คู่มือครู* [1991], 73.
7. มอรมอน 4:11-12.
8. 3 นีไฟ 5:13.
9. คู่มือโรใน 7:2.
10. โน บอยด์ เค. แพคเกอร์, “The Circle of Sisters,” *Ensign*, พ.ศ. 1980, 111.
11. ดู 2 นีไฟ 26:29-30.
12. “รักได้เอ๋ยที่นี้,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 102-103.
13. ดู เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “สตรีแห่งความชอบธรรม,” *เลียโฮนา*, ธ.ค. 2002, 39.
14. “โอบโลกไว้ด้วยมือของเรา,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 144-145.

เยซูคริสต์มีความหมายต่อท่านอย่างไร

เสื้อกั๊กและเสื้อยืด มอรรมอนร่วมมือร่วมใจสวมใส่โดยสานุศิษย์จิตอาสาหลายแสนคนของพระเยซูคริสต์ผู้น้อมรับโอกาสในการบำเพ็ญประโยชน์ฝ่ายโลก แต่มีวิธีอื่นอีกหลายวิธีในการรับใช้เป็นสานุศิษย์ผู้อุทิศตน ลองนึกภาพกับดิฉันถึงป้ายที่ระบุข้อความ “ต้องการความช่วยเหลือ” ทางวิญญาณบางอย่างซึ่งเกี่ยวข้องกับงานแห่งความรอด

- ต้องการความช่วยเหลือ: บิดามารดาที่จะเลี้ยงดูบุตรในแสงสว่างและความจริง
- ต้องการความช่วยเหลือ: บุตรธิดา ญาติ พี่น้อง ลูกบ้านผู้อา ป่วยตายาย และเพื่อนแท้ที่จะรับใช้เป็นครูพี่เลี้ยงและร่วมมือช่วยเหลือตามเส้นทางแห่งพันธสัญญา
- ต้องการความช่วยเหลือ: ผู้ที่ฟังการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และทำตามความรู้สึกที่ได้รับ
- ต้องการความช่วยเหลือ: ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณทุกวันในวิธีที่เล็กน้อยและเรียบง่าย
- ต้องการความช่วยเหลือ: เจ้าหน้าที่พระวิหารและประวัติครอบครัวที่จะเชื่อมโยง

ครอบครัวชั่ววันจันทร์

- ต้องการความช่วยเหลือ: ผู้สอนศาสนาและสมาชิกที่จะเผยแผ่ “ข่าวประเสริฐ” —พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
- ต้องการความช่วยเหลือ: ผู้ช่วยชีวิตที่จะค้นหาคนหลงทาง
- ต้องการความช่วยเหลือ: ผู้รักษาพันธสัญญาที่จะยืนหยัดเพื่อความจริงและความถูกต้อง
- ต้องการความช่วยเหลือ: สานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเจ้าพระเยซูคริสต์

หลายปีมาแล้ว เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดได้เรียกร่องพี่น้องสตรีของศาสนจักรอย่างชัดเจนเมื่อท่านกล่าวว่า

“ระหว่างเวลานี้กับวันที่พระเจ้าเสด็จมาอีกครั้ง พระองค์ทรงประสงค์ให้มีสตรีในทุกครอบครัว ทุกวรรต ทุกชุมชน และทุกประชาชาติ ผู้ที่จะก้าวออกไปด้วยความชอบธรรม พลังกล้าด้วยวาจาและการกระทำของเธอว่า ‘ข้าพระองค์อยู่ที่นี่ ทรงส่งข้าพระองค์ไปเกิด’

“คำถามของข้าพเจ้าคือ ‘ท่านจะเป็นหนึ่งในสตรีเหล่านั้นหรือไม่’”¹³

โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

ธิดาในพันธสัญญา

เส้นทาง...ที่เราต้องใช้คืนทางกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ของเรา...
มีพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์กับพระผู้เป็นเจ้าเป็นจุดสังเกต

คันนี้ เราได้รับการสอนด้วยพลังทาง
วิญญาณ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอ
ให้ถ้อยคำที่ผู้นำสตรีเหล่านั้นพูดจะฝัง
ลึกในใจท่านอย่างที่ผมฝังในใจข้าพเจ้า

นี่เป็นการประชุมครั้งประวัติศาสตร์ สตรี
ทุกคนของศาสนจักรอายุตั้งแต่แปดขวบขึ้นไป
ได้รับเชิญให้เข้าร่วมกับเราคืนนี้ พวกเรา
หลายคนสวดอ้อนวอนขอพระวิญญาณบริสุทธิ์
ทรงสถิตกับเรา เราได้รับพรนั้นขณะฟังพี่น้อง
สตรีเหล่านั้นพูดและฟังบทเพลงจรรโลงใจ
ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอพระวิญญาณทรง
สถิตกับเราต่อไปขณะข้าพเจ้ากล่าวถ้อยคำ
ให้กำลังใจและประจักษ์พยานนอกเหนือจาก
ที่มีกล่าวมาแล้ว—โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอทรง
เป็นพยานว่าสิ่งที่ผู้พูดกล่าวกับเราเป็นสิ่งที่
พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราได้ยิน

คืนนี้ ข้าพเจ้าจะพูดเกี่ยวกับเส้นทาง—ซึ่ง
มีอธิบายไว้อย่างสวยงามในวันนี้—ที่เราต้อง
ใช้คืนทางกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ของ
เรา เส้นทางนั้นมีพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์กับ
พระผู้เป็นเจ้าเป็นจุดสังเกต ข้าพเจ้าจะพูด
กับท่านเกี่ยวกับปีติของการทำและรักษา
พันธสัญญาเหล่านั้นและการช่วยผู้อื่นรักษา
พันธสัญญา

พวกท่านจำนวนหนึ่งเพิ่งรับบัพติศมาและ
ได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

โดยการวางมือ ท่านยังจำได้ชัดเจน หลาย
ท่านรับบัพติศมานานแล้ว ด้วยเหตุนี้จึงจำ
ความรู้สึกเกี่ยวกับประสบการณ์ของพันธ-
สัญญาครั้งนั้นไม่ชัดเจนนัก แต่ความรู้สึก
เหล่านั้นบางส่วนกลับมากทุกครั้งที่ท่านฟังคำ
สวดอ้อนวอนศีลระลึก

เราจำวันที่เราทำพันธสัญญาบัพติศมา
อันศักดิ์สิทธิ์และรับของประทานแห่งพระ-
วิญญาณบริสุทธิ์ได้ไม่เหมือนกัน แต่เราต่าง
รู้สึกถึงความเห็นชอบจากพระผู้เป็นเจ้า เรา
ปรารถนาจะให้โอกาและได้รับการให้โอกา
ตั้งใจแน่วแน่มากขึ้นว่าจะทำสิ่งที่ถูกต้อง

ความรู้สึกเหล่านั้นจะฝังลึกเพียงใดในใจ
ท่าน ส่วนใหญ่แล้วขึ้นอยู่กับวิธีที่คนรักท่าน
เตรียมท่าน ข้าพเจ้าหวังว่าท่านที่เพิ่งเข้ามา
ในอาณาจักรนี้กำลังนั่งอยู่ข้างๆ มารดาของ
ท่าน หากนั่งอยู่ ท่านอาจจะส่งยิ้มขอบคุณ
มารดาท่านตอนนี้ ข้าพเจ้าจำได้ถึงปีติและ
ความซาบซึ้งขณะนั่งอยู่หลังมารดาระหว่าง
ทางกลับบ้านจากพิธีบัพติศมาในฟิลาเดลเฟีย
รัฐเพนซิลเวเนีย

มารดาข้าพเจ้าเป็นผู้เตรียมข้าพเจ้าอย่าง
ดีให้พร้อมทำพันธสัญญานั้นและพันธสัญญา
อื่นทั้งหมดที่จะตามมา เธอเชื่อสัตย์ต่อความ
รับผิดชอบนี้จากพระเจ้า

“และหนึ่ง, ตราบเท่าที่บิดามารดามีลูกใน
ไซอัน, หรือในสเตคหนึ่งสเตคใดของนาง, ซึ่ง
จัดตั้งขึ้น, ที่มีได้สอนพวกเขาให้เข้าใจหลัก
คำสอนเรื่องการกลับใจ, ครีธาในพระคริสต์
พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์,
และเรื่องบัพติศมาและของประทานแห่งพระ-
วิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ, เมื่ออายุ
แปดขวบ, บาย่อมอยู่บนศีรษะของบิดา
มารดา.

“เพราะนี่จะเป็นกฎให้ผู้อยู่อาศัยของไซอัน,
หรือในสเตคหนึ่งสเตคใดของนางซึ่งจัดตั้งขึ้น.

“และลูกๆ ของพวกเขาฟังรับบัพติศมา
เพื่อการปลดบาปของพวกเขาเมื่ออายุแปด
ขวบ, และรับ [พระวิญญาณบริสุทธิ์]”¹

มารดาข้าพเจ้าทำส่วนของเธอ เธอเตรียม
ลูกๆ ด้วยคำพูดเหมือนคำพูดของแอลมา ดัง
ที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์มอรมอน

เรย์มอนด์ แอลเบอร์ตา แคนาดา

พอลไมรา นีวายอร์ก สหรัฐอเมริกา

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือท่านกล่าวแก่พวกเขา: ดูเถิด, นี่คือน้ำแห่งมอรมอน (เพราะคนเรียกมันเช่นนั้น) และบัดนี้, เมื่อท่านปรารถนาจะเข้ามาสู่ออกของพระผู้เป็นเจ้า, และเรียกว่าเป็นผู้คนของพระองค์, และเต็มใจจะแบกภาระของกันและกัน, เพื่อมันจะได้เบา;

“แท้จริงแล้ว, และเต็มใจที่จะไต่กรไต่กับคนที่ไต่กรไต่; แท้จริงแล้ว, และปลดปล่อยคนที่ต้องการการปลดปล่อย, และยื่นเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่งที่ท่านอยู่, แม้จนถึงความตาย, เพื่อท่านจะได้รับรางวัลจากพระผู้เป็นเจ้า, และนับอยู่กับบรรดาคนของการฟื้นฟูชีวิตครั้งแรก, เพื่อท่านจะมีชีวิตนิรันดร์—

“บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากนี่เป็นความปรารถนาของใจท่านแล้ว, ท่านมีอะไรขัดข้องเล่าที่จะรับบัพติศมาในพระนามของพระเจ้า, เพื่อเป็นพยานต่อพระพักตร์พระองค์ว่าท่านเข้ามาในพันธสัญญากับพระองค์, ว่าท่านจะรับใช้พระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์, เพื่อพระองค์จะเทพระบัญญัติของพระองค์ลงมาให้ท่านให้มากมายยิ่งขึ้น?

“และบัดนี้เมื่อผู้คนได้ยินถ้อยคำเหล่านี้, พวกเขาปรบมือด้วยปีติ, และร้องว่า: นี่คือน้ำความปรารถนาของใจเรา”²

ท่านอาจไม่ได้ปรบมือเมื่อท่านได้ยินการเชื้อเชิญครั้งแรกให้รับพันธสัญญาโดยบัพติศมา แต่ท่านรู้สึกแน่นอนถึงความรักของพระผู้ช่วยให้รอดและตั้งใจมั่นมากขึ้นว่าจะบำรุงเลี้ยงผู้อื่นแทนพระองค์ ข้าพเจ้ากล่าวได้ว่า “แน่นอน” เพราะความรู้สึกเหล่านั้นอยู่ลึกในจิตใจทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ นั่นเป็นส่วนหนึ่งของมรดกอันสูงส่งจากพระองค์

พระองค์ทรงสอนท่านก่อนท่านมาสู่ชีวิตนี้ พระองค์ทรงช่วยให้ท่านเข้าใจและยอมรับว่าท่านจะมีการทดลอง การทดสอบ และโอกาสให้เลือกรูปแบบครั้น ท่านเรียนรู้ว่าพระบิดาทรงมีแผนแห่งความสุขให้ท่านผ่านการทดลองเหล่านั้นอย่างปลอดภัยและท่านจะช่วยนำคนอื่น ๆ ผ่านการทดลองของพวกเขาอย่างปลอดภัย แผนนี้ไม่มีพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าเป็นจุดสังเกต

เราเลือกได้อย่างเสรีว่าจะทำและรักษาพันธสัญญาเหล่านั้นหรือไม่ มิติของพระองค์เพียงไม่กี่คนมีโอกาสเรียนรู้จากพันธสัญญาเหล่านั้นในชีวิตนี้ ท่านเป็นหนึ่งในไม่กี่คนนั้น พี่น้องสตรีที่รักทั้งหลาย แต่ละท่านเป็นธิดาในพันธสัญญา

พระบิดาบนสวรรค์ทรงสอนท่านก่อนเกิดเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ท่านจะมีเมื่อจากพระองค์มาแผ่นดินโลก พระองค์ทรงสอน

ท่านว่าทางกลับบ้านไปหาพระองค์จะไม่ราบรื่น พระองค์ทรงทราบว่าการเดินทางจะยากเกินไปสำหรับท่านหากปราศจากความช่วยเหลือ

ท่านได้รับพรไม่เพียงพบวิธีทำพันธสัญญาเหล่านั้นในชีวิตนี้ แต่ท่านยังรายล้อมไปด้วยผู้ช่วยเช่นกัน—ผู้ช่วยที่เป็นธิดาแห่งพันธสัญญาของพระบิดาบนสวรรค์เช่นเดียวกับท่าน

คืนนี้ ทุกท่านรู้สึกถึงพรของการอยู่ร่วมกับธิดาของพระผู้เป็นเจ้าผู้อยู่ใต้พันธสัญญา เช่นกันว่าจะช่วยและชี้นำท่านตามที่พวกเขาสัญญาว่าจะทำ ข้าพเจ้าเคยเห็นสิ่งที่ท่านเคยเห็นขณะที่พี่น้องสตรีในพันธสัญญารักษาคำมั่นสัญญานั้นว่าจะปลดปล่อยและช่วยเหลือ—และทำเช่นนั้นด้วยรอยยิ้ม

ข้าพเจ้าจำรอยยิ้มของซิสเตอร์รูปี เฮจได้ เธอเป็นภรรยาของเอลเดอร์เดวิด บี. เฮจผู้เป็นสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสอง สมัยหนุ่มท่านรับใช้เป็นประธานสแตคแพโลแอลโตในแคลิฟอร์เนีย ท่านห่วงใยและสวดอ้อนวอนให้เด็กสาวในชั้นเรียนยูนาไรโนวอร์ดของท่าน

ด้วยเหตุนี้ประธานเฮจจึงได้รับการดลใจให้ขออธิการเรียกรูปี เฮจสอนเด็กสาวกลุ่มนั้น ท่านทราบว่าเธอจะเป็นพยานของพระผู้เป็นเจ้าผู้จะหนุนใจ ปลดปล่อย และรักเด็กสาวในชั้นเรียนนั้น

ซิสเตอร์เฮจอายุมากกว่าเด็กสาวที่เธอสอนอย่างน้อย 30 ปี ทว่า 40 ปีหลังจากสอนพวกเธอ ทุกครั้งที่เธอพบภรรยาข้าพเจ้าผู้เคยเป็นเด็กสาวคนหนึ่งชั้นเรียน เธอจะยื่นมือให้และยิ้ม พลางพูดกับเคธีว่า “โอ้! ยูนาไรของฉัน” ข้าพเจ้าเห็นมากกว่ารอยยิ้มนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความรักอันลึกซึ้งของเธอต่อพี่น้องสตรีคนหนึ่งที่ยังห่วงใยประหนึ่งเป็นบุตรสาวของเธอเอง รอยยิ้มและการทักทายที่อบอุ่นเกิดจากการเห็นว่าพี่น้องสตรีและธิดาคนหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้ายังอยู่บนเส้นทางพันธสัญญาเพื่อกลับบ้าน

พระบิดาบนสวรรค์ทรงเยี่ยมพระสรวลให้ท่านเช่นกันเมื่อทรงเห็นท่านช่วยธิดาคนหนึ่งของพระองค์เดินไปตามเส้นทางพันธสัญญา

สู้ชีวิตนิรันดร์ พระองค์พอพระทัยทุกครั้งที่ท่านพยายามเลือกสิ่งถูกต้อง พระองค์ทรงเห็นไม่เพียงสิ่งที่ท่านเป็นแต่สิ่งที่ท่านจะเป็นด้วย

ท่านอาจมีบิดามารดาทางโลกผู้คิดว่าท่านดีกว่าที่ท่านคิดว่าตนเองจะเป็นได้ ข้าพเจ้ามีมารดาเช่นนั้น

สิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ทราบเมื่ออายุน้อยคือพระบิดาบนสวรรค์ของข้าพเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ของท่าน ทรงเห็นศักยภาพในบุตรธิดาของพระองค์มากกว่าเราหรือแม่แต่มารดาทางโลกเห็นในเรา เมื่อใดที่ท่านเดินขึ้นไปบนเส้นทางนั้นสู่ศักยภาพของท่าน พระองค์ทรงมีความสุข และท่านรู้สึกได้ถึงความเห็นชอบจากพระองค์

พระองค์ทรงเห็นศักยภาพนั้นในธิดาทุกคนของพระองค์ไม่ว่าพวกเขาอยู่ที่ใด ทรงวางความรับผิดชอบอันสำคัญยิ่งไว้ให้ท่านแต่ละคน พระองค์ทรงคาดหวังให้ท่านปฏิบัติต่อทุกคนที่ท่านพบเหมือนลูกของพระองค์เป็นเจ้า นั่นคือเหตุผลที่พระองค์ทรงบัญชาเราให้รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเราเองและให้

อภัยพวกเขา ความรู้สึกเมตตาและให้อภัยผู้อื่นเป็นมรดกอันสูงส่งที่พระองค์ทรงมอบให้ท่านในฐานะธิดาของพระองค์ คนแต่ละคนที่ท่านพบเป็นลูกทางวิญญาณที่พระองค์ทรงรัก

เมื่อท่านรู้สึกถึงความเป็นพี่น้องเช่นนั้น สิ่งที่ท่านคิดว่าแบ่งแยกเราจะลดลง ตัวอย่างเช่น พี่น้องสตรีที่เยาว์วัยและสูงวัยบอกความรู้สึกของพวกเขาเกี่ยวกับความคาดหวังให้อีกฝ่ายเข้าใจและยอมรับ ในฐานะธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าท่านเหมือนกันมากกว่าต่างกัน

ด้วยทัศนะนั้น เยาวชนหญิงควรมองว่าการเข้าสมาคมสงเคราะห์เป็นโอกาสให้ขยายแวดวงพี่น้องสตรีผู้ซึ่งพวกเขาจะารู้จักชื่นชม และรัก

ความสามารถในการมองเห็นสิ่งที่เราเป็นได้กำลังเพิ่มขึ้นในครอบครัวและในปฐมวัย กำลังเกิดขึ้นที่การสังสรรค์ในครอบครัวและโปรแกรมปฐมวัย เด็กเล็กได้รับการดูแลให้พูดเรื่องสำคัญและน่าอัศจรรย์ดังที่พวกเขาทำเมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดทรงปล่อยลิ้นพวกเขาเมื่อทรงสอนพวกเขาหลังจากพระองค์ฟื้นคืน

พระชนม์

แม้ซาตานอาจกำลังโจมตีพี่น้องสตรีที่อายุน้อย แต่พระเจ้าทรงกำลังยกระดับพี่น้องสตรีไปสู่ความเข้มแข็งทางวิญญาณที่สูงขึ้น ตัวอย่างเช่น เยาวชนหญิงกำลังสอนมารดาให้รู้จักใช้ FamilySearch หาและช่วยบรรพชนให้รอด สตรีสาวบางคนก็ข้าพเจ้ารู้จักกำลังเลือกตื่นแต่เช้าตรู่ไปประกอบพิธีบัพติศมาแทนคนตายในพระวิหารโดยไม่ต้องให้อะไรมากระตุ้นนอกจากวิญญาณของเอลิยาห์

ในคณะเผยแผ่ทั่วโลก พี่น้องสตรีได้รับเรียกให้รับใช้เป็นผู้นำ พระเจ้าทรงประสงค์การรับใช้ของพวกเธอโดยทรงสัมผัสใจพี่น้องสตรีจำนวนมากขึ้นให้รับใช้ ประธานคณะเผยแผ่หลายคนได้เห็นซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาเป็นผู้เผยแผ่ศาสนาที่ทรงพลังมากขึ้นและโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นผู้นำที่ให้การบำรุงเลี้ยง

ไม่ว่าท่านจะรับใช้หรือไม่รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ท่านมีความสามารถในการยกระดับชีวิตแต่งงานได้เหมือนกันและสามารถเลี้ยงดูบุตรธิดาให้นายกย่องได้โดยทำตามแบบอย่างของสตรีที่ยิ่งใหญ่

ลองนึกถึงเอวา มารดาของผู้มีชีวิตทั้งปวง เอ็ดเดอร์วีทเชลล์ เอ็ม. เนลสันกล่าวถึงเอวา ดังนี้ “เราและมนุษยชาติทั้งปวงได้รับพรตลอดกาลเพราะความกล้าหาญอย่างยิ่งและปัญญาของเอวา โดยรับส่วนผลนั้นก่อน เธอจึงทำสิ่งที่จำเป็นที่ต้องทำ อาดัมฉลาดพอจะทำเช่นเดียวกัน”⁴

ธิดาทุกคนของเอวามีศักยภาพที่จะนำพรเดียวกันนั้นมาสู่ครอบครัวเธอเช่นเดียวกับเอวา เธอสำคัญยิ่งในการสถาปนาครอบครัวจนเรามีรายงานถึงการสร้างเธอดังนี้ “และบรรดาพระผู้เป็นเจ้าตรัส: ขอให้เรารังสรรค์ผู้ช่วยที่เหมาะสมสำหรับชายผู้นั้น, เพราะไม่ดีเลยที่ชายคนนี้จะอยู่คนเดียว, ฉะนั้นเราจะประกอบผู้ช่วยที่เหมาะสมสำหรับเขา”⁵

เราไม่ทราบความช่วยเหลือทั้งหมดที่เอวา

ให้อาดัมและครอบครัว แต่เราทราบว่ามีการประทานสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งที่เราให้ ซึ่งท่านแต่ละคนสามารถให้ได้เช่นกัน นั่นคือ เธอช่วยให้ครอบครัวเห็นทางกลับบ้าน เมื่อทางข้างหน้าค่อนข้างยาก “และเอวาภรรยาของท่าน, ได้ยินเรื่องทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้และยินดี, โดยกล่าวว่า: หากมิใช่เพราะการล่วงละเมิดของเรา เราจะไม่มีวันได้มีพงศ์พันธุ์, และจะไม่มีวันรู้ความดีและความชั่ว, และปีติของการไถ่ของเรา, และชีวิตนิรันดร์ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ปวงชนที่เชื่อฟัง”⁶

ท่านมีแบบอย่างของเธอให้ดำเนินตาม โดยการเปิดเผย เอวามองเห็นทางกลับบ้านไปหาพระผู้เป็นเจ้า เธอรู้ว่าการขาดใช้ของพระเยซูคริสต์ทำให้ชีวิตนิรันดร์เกิดขึ้นในครอบครัว เธอมั่นใจเช่นเดียวกับท่านว่าเมื่อ

เธอรักษาพันธสัญญากับพระบิดาบนสวรรค์ พระผู้ไถ่และพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยให้เธอและครอบครัวผ่านพ้นโศกเศร้าและความผิดหวังทุกอย่างที่จะเกิดขึ้น เธอรู้ว่าเธอวางใจพระองค์ได้

“จงวางใจในพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง

“จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า แล้วพระองค์จะทรงทำให้วิถีของเจ้าราบรื่น”⁷

ข้าพเจ้าทราบว่าเอวาประสบโศกเศร้าและความผิดหวัง แต่ข้าพเจ้าทราบเช่นกันว่าเธอพบปีติในความรู้ที่ว่าเธอและครอบครัวจะได้กลับไปอยู่กับพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าทราบว่าหลายท่านที่ประสบโศกเศร้าและความผิดหวัง ข้าพเจ้าฝากพรไว้กับท่าน ขอให้ท่านรู้สึกถึงปีติเช่นเดียวกับเอวาขณะที่ท่านเดินทางกลับบ้าน

ข้าพเจ้ามีพยานแน่นอนว่าพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงดูแลท่านด้วยความรัก พระองค์ทรงรักท่านแต่ละคน ท่านเป็นธิดาในพันธสัญญา เพราะพระองค์ทรงรักท่าน จึงประทานความช่วยเหลือที่ท่านต้องการเพื่อให้ตัวท่านและคนอื่นๆ เดินขึ้นไปตามทางกลับที่ประทับของพระองค์

ข้าพเจ้าทราบว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงจ่ายค่าบาปทั้งหมดของเราและพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานถึงความจริง ท่านรู้สึกถึงการปลอบโยนนั้นในการประชุมนี้ ข้าพเจ้ามีประจักษ์พยานว่ากฎแห่งทั้งหมดซึ่งผูกมัดพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ได้รับการฟื้นฟูแล้ว ศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต ประธานโรมัส เอส. มอนสันถือและใช้กฎแห่งเหล่านั้นในปัจจุบัน ข้าพเจ้าฝากถ้อยคำแห่งการปลอบโยนและความหวังไว้กับท่าน ธิดาในพันธสัญญาของพระองค์ ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:25–27.
2. โมไซยาห์ 18:8–11.
3. คู 3:11 26:14.
4. รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “Constasy amid Change,” *Ensign*, พ.ศ. 1993, 34.
5. อับราฮัม 5:14.
6. โมเสส 5:11.
7. สุภาษิต 3:5-6.

ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่

ต่อไปนี้เป็นประสบการณ์เรื่องเล่าที่เลือกสรรมาจากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเพื่อใช้ในการศึกษาส่วนตัว การสังสรรค์ในครอบครัว และการสอนอื่นๆ หมายเลขที่ให้ไว้หมายถึงหน้าแรกของคำปราศรัย

ผู้พูด	เรื่องเล่า
นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น	(18) ยาวชนชั้นเรียนกุลสตรีคนหนึ่งปกป้องการแต่งงานตามจารีตประเพณีแม้จะถูกล้อเลียนและถูกเรียกต่างๆ นานา
เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด	(78) เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด "ติดตามผล" กับบาร์บารา โบเวน ที่พบในงานแต่งงานรำหาววิทยาลัย เริ่มออกเดท และในที่สุดแต่งงานกัน เด็กชายอายุแปดขวบเชื่อเชิญเพื่อนกับครอบครัวของเพื่อนคนนั้นที่ไปโอเพ่นเฮาส์ที่วอร์ดในบัวโนสไอเรส
เดวิด เอ. เบตเนอร์	(87) รถกระบะมีแรงยึดเกาะในหิมะหลังจากบรรทุกพืนหนัก
ลินดา เค. เบอร์ตัน	(122) ยาวชนหญิงคนหนึ่งในฟิลิปปินส์แนวแต่พอพันธสัญญาของเธอ สตรีชาวญี่ปุ่นคนหนึ่งมาประเทศเกาหลีและสอนผู้สอนศาสนา
เคเวนทีน แอล. คุก	(44) ไวลด์ คิมบัลล์เขียนถึงสามีเธอเกี่ยวกับ "หลักคำสอนอันน่าขำขมยินดี" ของการบำบัดสมาแทนคนตายตามที่โจเซฟ สมิธเปิดเผย
เฮนรี่ บี. อายริงก์	(22) ไฮริค อายริงก์อพยพไปอเมริกา เข้าร่วมศาสนจักร รับใช้งานเผยแผ่อย่างซื่อสัตย์สามครั้ง และทิ้งมรดกแห่งความหวังไว้ให้ครอบครัว (62) เฮนรี่ บี. อายริงก์ได้รับการหล่อหลอมจากวีรบุรุษในสมัยเด็ก ได้แก่ บิดา ผู้นำฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน นาวิกโยธินสหรัฐ และนักเบสบอลชื่อ โจ ดิมาจีโอ (125) สี่สิบปีหลังจากได้รับเรียกให้สอนเคธี จอห์นสัน (ภรรยาในอนาคตของเฮนรี่ บี. อายริงก์) รูบี เฮจ ยังคงแสดงความรักและความห่วงใยต่อเธอ
โดนัลด์ แอล. ฮอลล์สตรอม	(53) ทั้งที่มีข้อจำกัดทางร่างกาย ชายผู้ซื่อสัตย์คนหนึ่งในเดือนเดียวรับใช้งานเผยแผ่และเตรียมกับครอบครัวเพื่อไปผจญภัยในพระวิหารฮ่องกงประเทศจีน
เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์	(6) ซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาสองคนเดินทางจากชายคนหนึ่งโดยไม่พูดอะไร ทั้งที่เขาสนใจ ป่าอาหารใส่ และพยายามจะตีซิสเตอร์คนหนึ่ง
โรมัส เอส. มอนสัน	(66) กะลาสิ่ว 18 ปีคนหนึ่งสวดอ้อนวอนทุกคืนทั้งที่มีคำเย้ยหยันจากคนอื่นในกอง ยาวชนชายคนหนึ่งแสดงประจักษ์พยานระหว่างการประชุมศิลปะสักแต่หลังจากนั้นในวันเดียวกันกลับมีคนเห็นเขาสูบบุหรี่ (91) สตรีสองคนกลายเป็นเพื่อนกันตลอดชีวิตหลังจากคนหนึ่งช่วยสอนงานเย็บผ้าให้อีกคนที่โรงงานเย็บผ้า ผู้โดยสารของสายการบินเที่ยวหนึ่งไม่ต่อว่าเมื่อเครื่องบินต้องเปลี่ยนเส้นทางไปรับเด็กชายบาดเจ็บและบินไปส่งที่โรงพยาบาล สตรีคนหนึ่งเสียใจที่ไม่ได้อนุญาตให้เพื่อนบ้านเดินลัดผ่านเขตที่ดินของเธอ
รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน	(29) เอมีลี ลูกสาวของรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันแสดงความกล้าหาญและศรัทธาขณะใกล้เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง
บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน	(119) เด็กหญิงคนหนึ่งเรียนรู้ความสุขจากการรับใช้ผู้อื่นขณะอยู่กับคุณแม่ดูแลสตรีที่เป็นโรคปอดหุ้มเส้นประสาทอักเสบสตรีวัย 81 ปีได้รับเรียกให้แบ่งปันปัญญา ประสบการณ์ และแบบอย่างของเธอโดยเป็นผู้ให้คำปรึกษาชั้นเรียนยูนาไรของวอร์ด
บอยด์ เค. แพคเกอร์	(94) บอยด์ เค. แพคเกอร์ ได้รับการแสดงให้เห็นประจักษ์ทางวิญญาณถึงความจริงของพระกิตติคุณขณะสวดอ้อนวอนในที่กำบังระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง
โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์	(9) เด็กหญิงชั้น ป. 5 คนหนึ่งติดอยู่ในทอรันาโดและได้รับการคุ้มครองจากเหล่าเทพ
ลินดา เอส. รีฟส์	(15) ลินดา เอส. รีฟส์ สอนลูกสาวถึงวิธีปลดปล่อยความทุกข์ผ่านการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดหลังจากลูกสาวเห็นภาพรบกวนจิตใจบนโทรทัศน์
แรนดัลล์ แอล. ริดด์	(56) ยาวชนชายคนหนึ่งตัดสินใจรับใช้งานเผยแผ่แทนที่จะแต่งงานหลังจากเห็นภาพว่าเขาเคยเป็นใครในโลกก่อนเกิด
ริชาร์ด จี. สก็อตต์	(32) ความรักและแบบอย่างของคุณยายของริชาร์ด จี. สก็อตต์และจากภรรยาในอนาคตช่วยท่านเรื่องความก้าวหน้าทางวิญญาณ
จิน เอ. สตีเวนส์	(81) จิน เอ. สตีเวนส์ ได้รับการกระตุ้นเตือนให้ขับรถไปส่งเด็กหนุ่มคนหนึ่งที่พักผ่อนประจำทางกลับบ้านจากโรงเรียนสมาชิกครอบครัวแกทเธอร์ลีย์ดมั่นในพระกิตติคุณหลังจากบราเดอร์แกทเธอร์ลีย์ได้รับวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็งระยะสุดท้าย
แกรีอี อี. สตีเวนสัน	(84) นักกีฬาโอลิมปิกแอลดีเอส โนเอล ทีกัสเพช ชนะเหรียญเงินในกีฬาสเกตเลตันหลังจากฝึกฝนและเตรียมตัวหลายปี นักกีฬาโอลิมปิกโทราห์ โบรท์ แสดงความรักเหมือนพระคริสต์ด้วยการกอดคู่แข่งที่ประหม่าในการแข่งขันกีฬานานาชาติ
ไมเคิล จอห์น ยู. เทห์	(106) สตรีชาวฟิลิปปินส์วัย 73 ปียังคงแน่วแน่ต่อพระกิตติคุณหลังจากแผ่นดินไหวและพายุไต้ฝุ่นคร่าชีวิตครอบครัว
วิลเลียม อาร์. วอล์กเกอร์	(97) โรเบิร์ตและมาเรีย แฮร์ริสเข้าร่วมศาสนจักรและยังคงแน่วแน่ซื่อสัตย์ต่อพระกิตติคุณทั้งที่มีความยากลำบากและการพลัดพราก
คลอดิโอ ดี. ซิวิค	(39) คลอดิโอ ดี. ซิวิค เดินผิดทางเพราะเดินตามนักเดินเขาอีกคนหนึ่ง
ดับเบิลยู. เกรก ซิวิค	(41) ดับเบิลยู. เกรก ซิวิค และภรรยาแสดงความรักต่อกันหลังจากเธอกระโดดออกจากห้องโดยสารคันคลั่งของรถกึ่งบรรทุกพร้อมกับลูกชายวัยเบาะ

ให้การประชุมใหญ่ เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตเรา

ท่านอาจพิจารณาใช้กิจกรรมและคำถามเหล่านี้เพื่อเปิดประเด็นการสนทนากันเป็นครอบครัวหรือไว้ใคร่ตรงส่วนตัว

สำหรับเด็ก

- ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด สอนว่าเราสามารถเลือกมีความสำคัญคุณไม่ว่าจะมีความยากลำบากอะไรเกิดขึ้นในชีวิต (หน้า 70) การมีความสำคัญคุณจะช่วยให้เรามีความสุขมากขึ้นและอ่อนโยนมากขึ้น ตลอดจนมีศรัทธาและวางใจในพระเจ้า เป็นเจ้า ท่านรู้สึกอย่างไรเมื่อท่านสำคัญคุณ ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้ตนเองรู้สึกสำคัญคุณในแต่ละวัน
- บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน ประธานเยาวชนหญิงสามัญ เล่าเรื่องราวเด็กหญิงที่ไปกับคุณแม่เพื่อช่วยเบรندا สตรีที่เป็นโรคปลอกหุ้มเส้นประสาทอักเสบ ซาราห์แปลงผมให้เบรندا ทาโลชั่นที่มีมือ นวดนิ้วมือกับ

แขนของเธอ และช่วยเธอยืดแขน (หน้า 119) นึกถึงวิธีที่ท่านสามารถรับใช้ แม้ท่านจะอายุยังน้อย แต่มีหลายสิ่งที่ท่านทำได้

- เอิลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่งโครัม อัครสาวกสิบสอง สอนเกี่ยวกับวิธีที่คนที่ใช้บังเหียนและเหล็กขวางปากม้าค่อยๆ ควบคุมและนำฝูงม้า (หน้า 100) คนที่จะรู้ดีที่สุด และม้าจะไปตามการนำของคนขี่ เฉากเช่นที่พระเจ้าทรงทราบว่าจะดีที่สุดในที่สุดสำหรับเรา และเราสามารถมีความสุขเมื่อเราทำตามพระองค์ บังเหียนและเหล็กขวางปากม้าเปรียบเสมือนการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อใดที่ท่านเคยรู้สึกว่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำทางท่าน ตอนนั้นท่าน

รู้สึกอย่างไร

- จีน เอ. สตีเวนส์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ เล่าเรื่องเกี่ยวกับเด็กหนุ่มที่พลาดรถประจำทางเที่ยวสุดท้ายของวันและกำลังเดินกลับบ้าน (หน้า 81) โดยที่ต้องเดินอีกหลายกิโลเมตร เขาเกิดอาการกลัวและคุกเข่าลงสวดอ้อนวอน ไม่กี่นาทีต่อมา ซิสเตอร์สตีเวนส์ได้รับการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณให้หยุดและช่วยเขา ท่านนึกถึงเวลาที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของท่านได้ไหม ท่านเคยช่วยตอบคำสวดอ้อนวอนของผู้อื่นอย่างไร

สำหรับเยาวชน

- ประธานโรมัส เอส. มอนสัน สอนว่าเราต้องมี “ความกล้าหาญที่จะพูดว่า ‘ไม่’ เมื่อสมควร ความกล้าหาญที่จะพูดว่า ‘ได้’ เมื่อเหมาะสม ความกล้าหาญที่จะทำสิ่งถูกต้องเพราะสิ่งนั้นถูกต้อง” ขณะที่ท่านศึกษาคำปราศรัยของประธานมอนสัน (หน้า 66) ให้นึกถึงการท้าทายที่ท่านเผชิญ ท่านสามารถวางแผนอะไรได้บ้างเพื่อพัฒนาความกล้าหาญเช่นนี้
- เอิลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง เตือนเราว่าถ้าเรารักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์และรักคนอื่นเหมือนกับที่พระองค์ทรงรัก (หน้า 6) แม้ขณะทำเช่นนี้ เรายังต้องลุกขึ้นยืนพร้อมที่จะปกป้องความเชื่อของเรา “ด้วยมารยาทและการอุทิศตน” ท่านรู้จักใครที่ไม่เห็นด้วยกับความเชื่อของท่านหรือไม่ ท่านจะแสดงความเคารพขณะที่ท่านสนทนาและปกป้องความเชื่อเหล่านั้นได้อย่างไร
- ผู้พูดหลายท่านพูดถึงถึงเยาวชนโดยตรง ตัวอย่างเช่น เอิลเดอร์บิล แอล. แอนเดอร์สัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองให้คำแนะนำหลายข้อแก่เยาวชนถึงวิธีที่จะเอาชนะ “ลมหมุนทางวิญญาณ” เช่น การค้นหาสันติสุขในพระวิหาร (หน้า 18)

ขณะอ่านคำปราศรัยการประชุมใหญ่
สามัญเรื่องนี้และจากผู้พูดท่านอื่นๆ ท่าน
อาจจะเขียนแนวคิดเกี่ยวกับวิถีรักษา
ความเข้มแข็ง

- ความชั่วร้ายใหญ่หลวงอย่างหนึ่งใน
ปัจจุบันคือสื่อลามก ลินดา เอส. ริฟส์
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสมาคม
สงเคราะห์สามัญ บอกว่าตัวกรองที่ดี
ที่สุดในการต่อต้านความชั่วร้ายนี้คือ
ประจักษ์พยานที่ลึกซึ้งและแนบสนิทใน
พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ (หน้า 15)
ตัวกรองส่วนตัวของท่านแข็งแกร่งเพียง
ใด ท่านจะเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้
ตัวกรองนั้นได้อย่างไร

สำหรับผู้ใหญ่

- ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนว่าเมื่อ
เราเข้าใจถึง “ของประทานอันหาที่เปรียบ
มิได้” ของการซดใช้ เราจะเปี่ยมด้วย
ความรักที่มีต่อพระบิดาบนสวรรค์ พระผู้
ช่วยให้รอด และบุตรธิดาทุกคนของพระ-
ผู้เป็นเจ้าของ (หน้า 91) ความรู้นี้จะปรับปรุง
การศึกษาของเราเกี่ยวกับพระชนม์ชีพ
ของพระผู้ช่วยให้รอดและการซดใช้ได้

อย่างไรระหว่างการศึกษาระดับมัธยม
ตัว การศึกษากับครอบครัว และขณะอยู่
ในชั้นเรียนที่โบสถ์

- ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่
หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวว่า ท่าน
เป็นหนึ่งความสุขมากมายในชีวิตต่อคุณ
ทวดของท่านซึ่งเข้าร่วมศาสนจักร รับใช้
อย่างซื่อสัตย์ และยังคงแน่วแน่จนวาระ
สุดท้าย โดยทิ้งมรดกแห่งความหวังไว้ให้
ครอบครัว (หน้า 22) ลองนึกถึงราย

ชื่อทุกคนในครอบครัวและเขียนพันธ-
สัญญากับศาสนพิธีที่พวกเขาต้องทำเพื่อ
ดำเนินอยู่บนเส้นทางแห่งพันธสัญญาต่อ
ไป วางแผนช่วยสมาชิกครอบครัวของ
ท่านให้ได้รับพันธสัญญาต่อไปของพวกเขา
ท่านสามารถพิจารณาหาวิธีให้พันธ-
สัญญาของท่านมีบทบาทสำคัญมากขึ้น
ในชีวิต เพื่อที่ท่านจะสามารถให้มรดก
แห่งความหวังของท่านแก่ครอบครัว

- เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสองประกาศว่าความยาก
ลำบากจะนำเราให้พึ่งพา “พระคุณความ
ดี พระเมตตา และพระคุณของพระเมส-
สิยาห์ผู้บริสุทธิ์” ผู้ “จะทรงช่วยเราแบก
ภาระของเราได้ง่ายขึ้น” (หน้า 87) ขณะ
ที่ท่านอ่านคำปราศรัยนี้และคำปราศรัย
เริ่มจากหน้า 9, 18, 70, 81 และ 106 ให้
มองหาวิธีที่พระผู้ช่วยให้รอดและพระ-
กิตติคุณของพระองค์จะช่วยท่านเผชิญ
การทำทนายในชีวิต
- หลักสูตรเยาวชนในเดือนพฤษภาคมมุ่ง
เน้นเรื่องศาสดาพยากรณ์และการเปิด
เผย ในส่วนหนึ่งของการสนทนาพระ-
กิตติคุณกับเยาวชนที่บ้านและที่โบสถ์
ท่านอาจศึกษาคำปราศรัยของเอ็ดเดอร์
ลอร์เรนซ์ อี. คอร์บริดจ์ (หน้า 103) และ
เอ็ดเดอร์มาร์คอส เอ. ไอดูโคทิส (หน้า
108) แห่งสาวกเจ็ดสิบ พร้อมกับมอง
หาคำตอบให้คำถามต่อไปนี้: เหตุใดผู้
ที่กล่าวร้ายโจเซฟ สมิทจึงไม่ยอมปล่อย
ท่านให้อยู่อย่างสงบ เราจะตระหนัก
ถึงความจริงในโลกที่โงมตีคำสอนพระ-
กิตติคุณมากขึ้นทุกวันได้อย่างไร ■

ความคืบหน้าเกี่ยวกับพระวิหาร สนับสนุนเจ้าหน้าที่คนใหม่ที่ การประชุมใหญ่สามัญ

ในช่วงหกเดือนที่ผ่านมา “งานของศาสนจักรรอดหน้าโดยไม่มีอุปสรรค” ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันกล่าวในคำปราศรัยเปิดการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 184 ของศาสนจักร

ขณะนี้ย้อนไปถึงการอุทิศพระวิหารกิลเบิร์ต แอริโซนาเมื่อวันที่ 2 มีนาคม ค.ศ. 2014 ตั้งตารอการอุทิศพระวิหารฟอर्टลอคเดอร์เดล ฟลอริดาที่จะเกิดขึ้น และคาดว่าพระวิหารในหลายภูมิภาคของโลกจะเสร็จสมบูรณ์และได้รับการอุทิศในช่วงปี 2014 และ 2015 ประธานมอนสันกล่าวว่าเมื่อพระวิหารทุกแห่งที่ประกาศก่อนหน้านี้เสร็จสมบูรณ์ ศาสนจักรจะมีพระวิหารเปิดดำเนินการ 170 แห่งทั่วโลก

“ถึงแม้ปัจจุบันเรากำลังทุ่มเทแรงกายแรงใจสร้างพระวิหารที่ประกาศไปแล้วก่อนหน้านี้

นี้และจะไม่ประกาศสร้างพระวิหารใหม่ในอนาคตอันใกล้” ท่านกล่าว “แต่เราจะดำเนินการขั้นตอนการพิจารณาความต้องการและหาทำเลสร้างพระวิหารที่ยังจะเกิดขึ้น จากนั้นจะประกาศให้ทราบโดยทั่วกันในการประชุมใหญ่สามัญครั้งต่อไป เราเป็นกลุ่มคนที่ชอบสร้างพระวิหารและเข้าพระวิหาร”

ในช่วงการประชุมใหญ่มีการสนับสนุนสมาชิกใหม่ท่านหนึ่งในฝ่ายประธานโควรัมสาวกเจ็ดสิบ เจ้าหน้าที่ขึ้นผู้ใหญ่คนใหม่สี่ท่าน ฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญชุดใหม่ และสาวกเจ็ดสิบภาค 42 ท่าน

เอิลเดอร์ลินน์ จี. รอบบินส์ได้รับการเรียกให้อยู่ในฝ่ายประธานโควรัมสาวกเจ็ดสิบ

เอิลเดอร์ยอร์ก เคลบิงกอตจากเคียฟยูเครน และเอิลเดอร์ซี ฮอง (แซม) วองจากฮ่องกง ประเทศจีน ได้รับการสนับสนุนให้

รับใช้ในโควรัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบ เอิลเดอร์แลร์รี่ เอส. เคเซอร์จากมิสซูรี ยูทาห์ และเอิลเดอร์ฮูโก อี. มาร์ตินเนซจากอาราซิโบเปอร์โตริโก ได้รับการสนับสนุนเป็นสมาชิกโควรัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ

เอิลเดอร์แทด อาร์. คอลลิสเตอร์ ผู้รับใช้ในฝ่ายประธานโควรัมสาวกเจ็ดสิบและเป็นสมาชิกในโควรัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ ได้รับการสนับสนุนเป็นประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ โดยมีจอห์น เอส. แทนเนอร์เป็นที่ปรึกษาที่หนึ่ง และเดวิน จี. เดอร์แรนที่อยู่ที่ปรึกษาที่สอง

ดูรายชื่อการสนับสนุนและการปลดทั้งหมดในหน้า 26–27 และอ่านชีวประวัติของเอิลเดอร์รอบบินส์ สาวกเจ็ดสิบที่ได้รับเรียกใหม่ และฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญได้ตั้งแต่หน้า 141 เป็นต้นไป

สัปดาห์ก่อนการประชุมใหญ่สามัญ ศาสนจักรจัดการประชุมใหญ่สตรี—สำหรับสตรีทุกคน รวมทั้งเยาวชนหญิง และเด็กหญิงอายุแปดขวบขึ้นไป—ในศูนย์การประชุมใหญ่การประชุมครั้งนี้แทนที่การประชุมสมาคมสงเคราะห์สามัญและการประชุมเยาวชนหญิงสามัญครั้งก่อนๆ ท่านสามารถอ่านข่าวสารทั้งหมดจากการประชุมของสตรีได้ในหน้า 116–128

ก่อนการประชุมใหญ่ ศาสนจักรจัดตั้งคณะกรรมการเยาวชนหญิงสามัญชุดใหม่และเป็นครั้งแรกที่เรียกพี่น้องสตรีจากหลายแห่งนอกซอลท์เลคซิตี อาทิ เปรู แอฟริกาใต้ ญี่ปุ่น บราซิล และเมืองบรุกลิน รัฐนิวยอร์กสหรัฐอเมริกา อ่านชีวประวัติและดูภาพถ่ายได้ที่ [lds.org/callings/young-women](https://www.lds.org/callings/young-women)

“พระเจ้าช่วยให้รอดทรงนำข่าวสารแห่งความรักและไม่ตรีจิตมาสู่ชายหญิงทั้งปวง” ประธานมอนสันกล่าวปิดการประชุมใหญ่สามัญ “ขอให้เราทำตามแบบอย่างของพระองค์ตลอดไป” ท่านรับรองกับสมาชิกศาสนจักรและคนที่ฟังว่า “พระบิดาบนสวรรค์ทรงนึกถึงเรา พระองค์จะทรงนำทางและทรงอวยพรเราเมื่อเรามีศรัทธาและวางใจในพระองค์” ■

เชิญศิลปินส่งผลงานเข้าประกวด

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ศาสนจักรเชิญศิลปินวิสุทธิชนยุคสุดท้ายสร้างสรรค์งานศิลปะชิ้นใหม่เพื่อส่งเข้าประกวดศิลปะนานาชาติครั้งที่ 10 ศาสนจักรขอให้ศิลปินใช้พรสวรรค์สร้างสรรค์งานศิลปะที่สะท้อนหัวข้อนิทรรศการว่า “บอกฉันเรื่องพระเยซู” สำหรับการประกวดครั้งนี้ผลงานควรเน้นเฉพาะเรื่องราวจากพันธสัญญาใหม่

ดูรายละเอียดและการลงทะเบียนออนไลน์ได้ที่ lds.org/artcomp ศิลปินที่สมัครจะได้รับข้อมูลอัปเดต ศาสนจักรจะเปิดรับผลงานตั้งแต่วันที่ 3 พฤศจิกายน ค.ศ. 2014 ไปจนถึงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2015 ยินดีรับสื่อสไตล์ และงานศิลปะแนววัฒนธรรมทุกรูปแบบ ผู้เข้าร่วมต้องอายุ 18 ปีขึ้นไป คณะกรรมการงานประกวดจะเป็นผู้ตัดสิน และศาสนจักรจะจัดแสดงผลงานที่ได้รับคัดเลือก ณ พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ศาสนจักรและทางอินเทอร์เน็ตตั้งแต่เดือนตุลาคม ค.ศ. 2015

ดูการอบรมผู้นำองค์กรช่วยที่ LDS.org

เพื่อสนองความต้องการของศาสนจักรที่กำลังเติบโตได้ดีขึ้น ฝ่ายประธานระดับสามัญของสมาคมสงเคราะห์ ปฐมวัย เยาวชนชาย เยาวชนหญิง และโรงเรียนวันอาทิตย์จึงประสงค์จะจัดอบรมทั่วโลกเป็นประจำทุกปีผ่านอินเทอร์เน็ต ท่านสามารถรับชมการอบรมนี้ได้หลายภาษาทุกกิ่งปีทาง LDS.org

ศาสนจักรจะยกเลิกการประชุมอบรมผู้นำองค์กรช่วยที่จัดในซอลท์เลคซิตีพร้อมกันกับการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน ฝ่ายประธานสามัญองค์การช่วยและคณะกรรมการจะยังคงจัดอบรมด้วยตนเองในการประชุมพหุสัปดาห์ตามที่ได้รับมอบหมาย

ภาพยนตร์เรื่องใหม่จะสร้างโอกาสให้พบขาวมอรมอน

ท่านพบหรือไม่ว่าบางครั้งตัวท่านปรารถนาจะให้วิถีที่เรียบง่ายในการช่วยให้อื่นๆ รู้ว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นเพียงคนธรรมดาสามัญผู้พบจุดประสงค์และแนวทางขณะทำให้ชีวิตของพวกเขาเป็นศูนย์รวมอยู่ที่พระเยซูคริสต์ ภาพยนตร์สารคดีที่ศาสนจักรจะนำออกฉายอีกไม่นานจะช่วยท่านในเรื่องนี้

พบขาวมอรมอน เริ่มด้วยสี่หน้าขึ้นมีขณะมองว่าสมาชิกของศาสนจักรมักจะถูกคนอื่นเข้าใจผิดอย่างไร จากนั้นจะแนะนำให้อัจฉกรรอบคร้วหกรอบคร้ว แต่ละครอบคร้วแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัวและอธิบายว่าพระกิตติคุณช่วยพวกเขาในชีวิตอย่างไร นักแสดงนำได้แก่

อติการ เจเรมีย์ ซัลลิแวนกับเคมเบรรรยาของเขาจากเมืองแอตแลนตา รัฐจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา ช่วยกันสร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในชุมชนที่มีความหลากหลายขณะเลี้ยงดูบุตรชายอายุยังน้อยสามคน

ไคซ์ เคน นิอูมาตาโลโล หัวหน้าไคซ์ทีมฟุตบอลโรงเรียนนายเรือ สหรัฐในเมืองแอนเนโพลิส รัฐแมริแลนด์ สหรัฐอเมริกา กับบาร์บาราภรรยา รักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ด้วยการสนับสนุนของลูกๆ และไคซ์คนอื่นๆ

นักบินทิ้งลูกกวาด เกล ฮัลวอร์เซ็น ทหารผ่านศึกในสงครามโลกครั้งที่ 2 วัย 93 กับลอรีเรนภรรยาวัย 90 จากเมืองอามาโด รัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา เตือนลูกๆ เรื่องคุณค่าของการรับใช้ บราวเดอร์ฮัลวอร์เซ็นยังเป็นนักบิน เขาโปรยลูกกวาดจากเครื่องบินเหมือนที่เขาทำในช่วงปิดล้อมเบอร์ลินหลังสงคราม

นักสู้ แคโรไลนา มารินนักมวยหญิงจากเมืองซานโฮเซ คอสตาริกากับมิลตันผู้เป็น

ทั้งครูฝึกและสามีของเธอ ทำให้บทบาทการเป็นสามีภรรยาและบิดามารดาของลูกเล็กๆ สมดุลกับความรักการแข่งขันของพวกเขา

นักมนุษยธรรม บิชนุกัมบังกาลา อาดิคาร์จากกาฐมาณฑุ ประเทศเนปาล ให้เกียรติ

ทีโอเพ่นเฮาส์สำหรับนักแสดง ประธานและซิสเตอร์อูคท์ออร์ฟักทายแคโรไลนา มารินจากคอสตาริกา

ความเชื่อและมรดกแห่งมาตุภูมิของตนเอง บราวเดอร์อาดิคาร์เป็นวิศวกรสร้างถนน โรงเรียน และระบบน้ำสะอาดที่เป็นพรแก่ชุมชนเล็กๆ หลายแห่ง

คุณแม่ผู้สอนศาสนา เครกและดอว์น อาร์มสตรองกับแอนโธนีลูกชายของพวกเขาจากซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เล่าว่าซิสเตอร์อาร์มสตรองเป็นแม่อนาถาตัวคนเดียวเมื่อเธอพบกับผู้สอนศาสนา พระกิตติคุณที่พวกเขาแบ่งปันช่วยพลิกชีวิตเธอ ต่อมาเธอแต่งงานกับเครก และเรื่องราวเวียนมาบรรจบเมื่อแอนโธนีไปเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่แอฟริกาใต้เพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณซึ่งเคยเป็นพรแก่มารดาของเขา

พบขาวมอรมอน จะฉายในอาคารใจเซฟสมิธ เมมโมเรียล ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา และอีกหลายแห่งที่ยังไม่กำหนด ■

Mormon Channel เข้าถึงผู้ฟังทั่วโลก

ผู้ฟังและผู้ชมหลายล้านคนทั่วโลก
ชื่นชอบ Mormon Channel ซึ่งถ่าย
ทอดจากเทมเปิลสแควร์ในซอลท์เลค
ซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกาในภาคภาษา
อังกฤษและภาษาสเปนวันละ 24
ชั่วโมง สัปดาห์ละเจ็ดวัน

สื่อทางการช่องนี้ของศาสนจักร
เปิดตัวเมื่อห้าปีก่อน วิสุมิชนยุค
สุดท้ายจำนวนมากชอบแบ่งปัน
เนื้อหาของช่องนี้กับเพื่อนสมาชิก
และคนอื่นๆ เนื้อหาไม่มีโฆษณา
อีกทั้งมีคลื่นวิทยุออนไลน์สามคลื่น
และวิดีโอคั่นสั้นๆ ของข่าวสาร
มอรมอนด้วย

หา Mormon Channel ที่
mormonchannel.org และบน
YouTube, iTunes, Roku, Tumblr,
Facebook และ Twitter มีโมบาย
แอปพลิเคชันสำหรับผู้ใช้ iOS และ
Android เช่นกัน

การสอนที่โบสถ์ควรทำตาม แบบอย่างของพระคริสต์

“เรากำลังพยายามเดินตามรอยการสอน
ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” แอท อาร์. คอลล
ลิสเตอร์ประธานโรงเรียนวันอาทิตย์
สามัญกล่าวหลังจากการประชุมใหญ่สามัญ
นั้นหมายถึงการถามคำถามที่ได้รับการ
เฉลยอันจะช่วยให้ผู้คนเปลี่ยนใจเลื่อมใส
ท่านกล่าว เป้าหมายคือ “ช่วยให้พวกเขา
เข้าใจและรู้สึกถึงพระวิญญาณของพระกิตติ
คุณในชีวิตพวกเขา”

ท่านกล่าวว่าท่านประทับใจ *จงตามเรามา*
หลักสูตรออนไลน์สำหรับเยาวชนที่รวมคำ
ปราศรัยล่าสุดจากการประชุมใหญ่สามัญ
และสื่อที่ศาสนจักรจัดทำไว้ในนั้น ท่าน
กล่าวว่าการมีส่วนร่วมแทนที่การบรรยาย
และ “มีการเปลี่ยนแปลงชัดเจนจากแค่สอน
บทเรียนมาเป็นการพยายามปรับบทเรียนให้
เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนในชั้น”

ท่านเสริมว่า *จงตามเรามา* ช่วยทำให้เกิด
การเปลี่ยนใจเลื่อมใสและไม่เพียงถ่ายทอด
ข้อมูล “ข้าพเจ้าคิดว่าเรากำลังเลี้ยงเยาวชน
รุ่นหนึ่งให้เป็นครูที่ดีที่สุดในโลก เป็นพ่อแม่
ที่ดีที่สุดในโลก” ท่านกล่าว “เพราะพวกเขา
กำลังได้รับประสบการณ์นี้แต่เยาว์วัยและ
ไม่ต้องรอจนกระทั่ง [พวกเขาเป็น] ผู้ใหญ่ ...
จึงจะทราบว่าการสอนที่มีประสิทธิภาพเป็น
อย่างไรและเข้าใจว่าเป็นอย่างไร”

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์ปรมาจารย์
บราเดอร์คอลลิสเตอร์กล่าว และการสอน
ที่โบสถ์ของเราควรนำผู้คนมาหาพระคริสต์
ท่านเน้นความจำเป็นของการสอนหลักคำ
สอนให้กระชับชัดเจนโดยกล่าวว่า “ทุกครั้ง
ที่เราพยายามเลียนแบบพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
เรากำลังทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ให้
เราทำ” ■

คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา

ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ปี 2014 ถึงเดือนตุลาคม ปี 2014 บทเรียนฐานะปุโรหิต
๓ แห่งเมลคีเซเดคและสภาคองเกรสที่ในวันอาทิตย์ที่สี่ควรเตรียมจากคำปราศรัย
หนึ่งเรื่องหรือมากกว่านั้นที่ให้ไว้ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน ปี 2014
ในเดือนตุลาคม 2014 ท่านอาจเลือกคำปราศรัยจากการประชุมใหญ่เดือนเมษายน
2014 หรือเดือนตุลาคม 2014 ประธานสภาคองเกรสและประธานท้องถิ่นควรเลือกว่าจะ
ใช้คำปราศรัยเรื่องใดในท้องที่ของพวกเขา หรือพวกเขาอาจมอบความรับผิดชอบนี้ให้
อธิการและประธานสาขา

ผู้เข้าเรียนบทเรียนวันอาทิตย์ที่สี่ควรศึกษาคำปราศรัยที่เลือกไว้ล่วงหน้า คำ
ปราศรัยการประชุมใหญ่มีให้อ่านหลายภาษาที่ conference.lds.org ■

เทคโนโลยีและสื่อสังคมขยายขอบเขตการประชุมใหญ่สามัญไปทั่วโลก

นอกจาก 100,000 กว่าคนที่เข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 184 ทั้งห้าภาค ณ ศูนย์การประชุมใหญ่ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกาแล้ว ยังมีอีกหลายล้านคนรับชมหรือรับฟังการประชุมทั้ง 95 ภาษาผ่านการถ่ายทอดทางโทรทัศน์วิทยุ ดาวเทียม และอินเทอร์เน็ตด้วย

ถึงแม้ศูนย์การประชุมใหญ่ในซอลท์เลคซิตีจะรองรับได้ 21,000 คน แต่สมาชิกศาสนจักรหลายล้านคนและคนอื่นๆ ชมการประชุมใหญ่สามัญอยู่ทั่วโลก เป็นเวลากว่า 50 ปีที่ศาสนจักรแปลการประชุมเป็นหลายภาษา ปัจจุบันเทคโนโลยีทำให้ 200 กว่าประเทศ

ทั่วโลกสามารถชมการถ่ายทอดสดได้ นอกจากการถ่ายทอดในโบสถ์ของท้องถิ่นแล้ว ศาสนจักรยังส่งสัญญาณถ่ายทอดสดการประชุมใหญ่ทาง LDS.org, BYUtv, BYUtv International, Mormon Channel, Roku, Facebook และ YouTube ด้วยการชมทางออนไลน์ระหว่างการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ปี 2013 เพิ่มขึ้นประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกับการประชุมใหญ่ครั้งก่อน

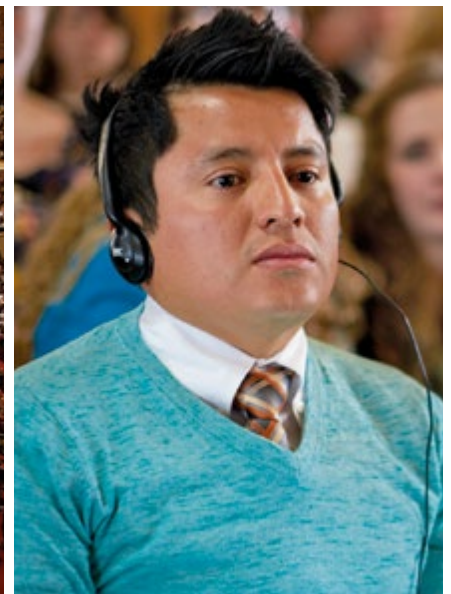
หลายคนมีส่วนร่วมในการประชุมใหญ่สามัญผ่านสื่อสังคมเช่นกัน มีข้อความทวีตด้วย #ldsconf hashtag โฟสต์บน Tweeter

เป็นจำนวนมากในช่วงการประชุมใหญ่ห้าภาค ทำให้การประชุมใหญ่สามัญเป็นหัวข้อสนทนามากที่สุดบน Tweeter เวลานั้น ตัวอย่างเช่น ในช่วงเดือนตุลาคม ปี 2013 มีคนโพสต์ทวีตเกี่ยวกับการประชุมใหญ่สามัญ 155,000 ข้อความ (แต่ละข้อความเป็นความเห็นส่วนตัวที่มีอักขร 140 ตัวหรือน้อยกว่านั้น)

ศาสนจักรโพสต์ข่าวสารสดจากการประชุมใหญ่ในหลายภาษาผ่านช่องสื่อสังคมทางการของศาสนจักร และสนับสนุนคนอื่นๆ ให้แบ่งปันข่าวสารเหล่านั้น ในช่วงการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ปี 2013 ผู้ชมอีกจำนวนมากชมหรือฟังข่าวสารการประชุมใหญ่สามัญหลังจากเห็นโฟสต์บนสื่อสังคม โฟสต์แบ่งปันข้อความเป็นภาษาอังกฤษ สเปน และโปรตุเกส

เวลานี้การประชุมใหญ่สามัญเข้าถึงผู้ชมมากขึ้นเรื่อยๆ ■

เวลานี้การประชุมใหญ่สามัญเข้าถึงผู้ชมมากขึ้นเนื่องด้วยเทคโนโลยีและสื่อสังคม

เว็บไซต์พูดถึงการรับใช้ ความเชื่อ

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายรับใช้และแบ่งปันความเชื่อทั่วโลก รายงานเกี่ยวกับกิจกรรมเช่นนั้นปรากฏบนหน้าเว็บไซต์ห้องข่าวในประเทศ ซึ่งสรุปไว้เป็นประจำบนแหล่งข้อมูลทางการของศาสนจักรสำหรับผู้สื่อข่าว ผู้นำทางความคิด และสาธารณชน

ในภาคพื้นแปซิฟิก วิสุทธิชนยุคสุดท้ายจัดหน้า อาหาร เลื่อยยนต์ เครื่องกรองน้ำ ไดนาโม และโภคภัณฑ์ฉุกเฉินอื่นๆ ให้ชาวตองกาหลังพายุไซโคลนเอียนก่อความเสียหายอย่างรุนแรง ในซามัวเยาวชนแอลดีเอสร่วมงานระหว่างศาสนาสองวันประกอบด้วย การเสริมสร้างทางวิญญาณ ดนตรี การเต้นรำ และกีฬา

ในบราซิลสมาชิกศาสนจักรสวมเสื้อมอมนอนร่วมมือร่วมใจช่วยทำความสะอาดและแจกจ่ายเครื่องอุปโภคบริโภคหลังจากอุทกภัยก่อความเสียหายแก่บ้านเรือนใกล้เคียงและธุรกิจท้องถิ่นส่งผลให้คนจำนวนมากไร้ที่อยู่อาศัย สมาชิกในหลายพื้นที่ช่วยแจกจ่ายเช่นกันเมื่อหน่วยบำเพ็ญประโยชน์เพื่อมนุษยธรรมของศาสนจักรบริจาคเก้าอี้เข็น 211 คันให้ผู้ขัดสนเป็นพิเศษ การบริจาคดำเนินต่อเนื่องในบราซิลจนปัจจุบันมียอดบริจาคเก้าอี้เข็นทั้งสิ้นเกือบ 700 คัน

ในแอฟริกาองค์กรระดับโลกและระดับประเทศรวมพลังกับองค์กรการกุศลแอลดีเอส องค์กรเพื่อมนุษยธรรมของศาสนจักร

ในการรณรงค์ทั่วประเทศกานาเป็นครั้งแรก เพื่อกำจัดโรคหัดและโรคหัดเยอรมันโดยฉีดวัคซีนให้เด็กตั้งแต่ทารกไปจนถึงอายุ 14 ปี ในไนจีเรียและกานา วันร่วมมือร่วมใจทำประโยชน์นี้ให้ประชาชนหลายพันคนใน 100 ชุมชนเมื่อวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกวัยรวมแรงกันสร้างสะพาน ปลูกต้นไม้ ถอนวัชพืช ทาสีสิ่งปลูกสร้าง ทำความสะอาดและตกแต่งย่านใกล้เคียงให้สวยงาม ในซิมบับเวเยาวชนแอลดีเอสกว่า 60 คนบริจาคเลือดโดยสมัครใจ และในแอฟริกาใต้ โนซีเบล มากานดา วิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้เป็นมารดาของบุตรหกคนได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองครีนส์ทาวนซึ่งมีประชากร 200,000 คน

ในอเมริกากลางเยาวชนแอลดีเอสกว่า 500 คนในกัวเตมาลาทำงานกับฝ่ายปกครองในท้องที่เพื่อปลูกต้นไม้ 1,944 ต้น ในคอสตาริกาอาคารประชุมแอลดีเอสกลายเป็นศูนย์รวบรวมนม และอาสาสมัคร 370 คนของศาสนจักรช่วยส่งนมให้ซูเปอร์มาร์เก็ตที่เข้าร่วมกิจกรรมจัดหาให้คนขัดสน

ในแคนาดา วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทำงานกับ Christian-Jewish Dialogue of Montrea (ควิเบก) เพื่อเตรียมการสัมภาษณ์ผ่านวิดีโอ ก่อนการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นของรัฐบาลเกี่ยวกับค่านิยมต่างๆ ผู้ให้สัมภาษณ์พูดสนับสนุนข้อตกลงร่วมกันของชุมชนเรื่องความเคารพ ความเข้าใจ ชันติธรรม และเสรีภาพทางศาสนา โดยเน้นว่าศาสนายังคงมีความสำคัญในชีวิตพลเมืองส่วนใหญ่ของควิเบก

ดูเว็บไซต์ห้องข่าวระหว่างประเทศในภาษาต่างๆ ที่ mormonnewsroom.org/newsroom-country-sites ■

ในกัวเตมาลา เยาวชนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายกว่า 500 คนมาช่วยกันปลูกต้นไม้ 1,944 ต้น

ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวของพระวิหารเม็กซิโกซิตีแสดงภาพมากมายที่สอนความจริงพระกิตติคุณ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว

ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวของพระวิหารเม็กซิโกซิตีเปิดอีกครั้ง

ในเดือนถัดจากการเปิดศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวของพระวิหารเม็กซิโกซิตีอีกครั้งหลังจากปิดปรับปรุงและต่อเติมมานานสองปี มีผู้มาเยือนศูนย์ดังกล่าวกว่า 30,000 คน ปัจจุบัน สื่อที่นำมาจัดแสดงทั้งหมดเป็นภาษาสเปนและได้จัดทำสื่อต้นฉบับให้ผู้ฟังชาวเม็กซิโกโดยเฉพาะด้วย ศูนย์แห่งนี้เป็นศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวแห่งแรกที่บริเวณนิตรรศการทั้งหมดออกแบบไว้สอน

หลักธรรมพระกิตติคุณแก่เด็กๆ โดยเฉพาะ

ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวแห่งนี้ใหญ่เป็นอันดับสามของศูนย์ทั้งหมด 17 แห่งส่วนใหญ่ตั้งอยู่ใกล้พระวิหารหรือสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของศาสนจักร ปัจจุบันศาสนจักรกำลังสร้างศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวแห่งหนึ่งใกล้พระวิหารในโรม อิตาลี และมีศูนย์ในอังกฤษ นิวซีแลนด์ ฮาวาย และในเก้ารัฐของทวีปอเมริกา

ด้วย ศูนย์เหล่านี้ออกแบบไว้ต้อนรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั้งเชิงชั้นและเชิงชั้นน้อยตลอดจนผู้นับถือศาสนาอื่น ไม่เพียงทำให้ผู้คนรู้จักศาสนจักรเท่านั้นแต่ยังช่วยให้พวกเขาเข้าใจความเชื่อของศาสนจักรและเกิดความปรารถนาจะเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดและการฟื้นฟูพระกิตติคุณอีกด้วย นอกจากนี้ยังให้ข่าวสารเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวเช่นกัน

เม็กซิโกเป็นสมอในศาสนจักร มีสมาชิกมากกว่า 1.2 ล้านคน สดเค็มกว่า 200 แห่ง และพระวิหาร 12 แห่ง ■

ระหว่างประสบการณ์ที่เอ็มทีซี ผู้สอนศาสนาจะได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาช่วยเร่งงานแห่งความรอด

ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนา 15 แห่งทั่วโลกให้การอบรมผู้สอนศาสนา กว่า 85,000 คนจาก 143 ประเทศ โดยภาพรวมผู้สอนศาสนาเรียนรู้ภาษาต่างๆ 55 ภาษาจากครู 1,600 คน จากนั้นจึงออกไปรับใช้สองปีในคณะเผยแผ่ 405 แห่งใน 150 กว่าประเทศ

เนื่องจากจำนวนผู้สอนศาสนาเพิ่มขึ้นตั้งแต่เปลี่ยนข้อกำหนดอายุในเดือนตุลาคม ปี 2012 เอ็มทีซีจึงรองรับผู้สอนศาสนามากกว่าแต่ก่อน เพราะมีเอ็มทีซีอย่างน้อยหนึ่งแห่งในทุกมุมโลก เราจึงเห็นผู้สอนศาสนาเข้ารับการอบรมที่ศูนย์เหล่านี้ไม่เคยขาด

โดยปกติผู้สอนศาสนามาถึงเอ็มทีซี

พร้อมพื้นฐานความรู้ทางศาสนาซึ่งได้จากการสอนที่บ้านและในศาสนจักร ศูนย์เหล่านี้ให้การอบรมเพิ่มเติมซึ่งรวมถึงวิธีสอนในแบบที่พระเยซูคริสต์ทรงสอนและวิธีเชื่อเชิญผู้คนให้ทำตามพระองค์ ผู้สอนศาสนาฝึกสอนในสถานการณ์ต่างๆ รับการอบรมด้านภาษา ฟังคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณทุกสัปดาห์จากผู้นำศาสนจักรและเจ้าหน้าที่เอ็มทีซี ตลอดจนร่วมรับใช้ในโอกาสต่างๆ

เอ็มทีซีใหญ่ที่สุดตั้งอยู่ในโพรวัว ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ให้การฝึกอบรมผู้สอนศาสนาหลายพันคนใน 55 ภาษา เอ็มทีซีใหญ่ที่สุดอันดับสองอยู่ในเม็กซิโกซิตี เม็กซิโก ในเดือนมิถุนายน ปี 2013

เอ็มทีซีแห่งนี้อ้ายจากอาคารหลังเล็กกว่าไปอยู่บนเนื้อที่ 90 เอเคอร์ซึ่งแต่ก่อนเป็นโรงเรียนมัธยม Benemerito de las Americas ของศาสนจักร พื้นที่เดิมรับผู้สอนศาสนาได้ครั้งละประมาณ 125 คน แต่ที่ใหม่รับได้มากกว่า 1,000 คน

เอ็มทีซีแห่งอื่นตั้งอยู่ในบัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา, เซาเปาลู บราซิล, ซานเตียโก ชิลี, โบโกตา โคลอมเบีย, ซานโตโดมิงโก สาธารณรัฐโดมินิกัน, เพรสตัน อังฤษ, อักกรา กานา, กัวเตมาลาซิตี กัวเตมาลา, โอกลานด์ นิวซีแลนด์, ลิมา เปรู, มะนิลา ฟิลิปปินส์, โจฮันเนสเบิร์ก แอฟริกาใต้, และมาดริด สเปน ■

ศาสนจักรประยุกต์ ใช้หลักธรรม สวัสดิการในการ ฟื้นฟูฟิลิปปินส์

อาสาสมัครตอกไม้ติดกับโครงบ้านหลังใหม่ในตาโกลบัน ฟิลิปปินส์

หลายเดือนหลังจากได้ฝุ่นให้เขียน
กระหน่ำฟิลิปปินส์ในเดือนพฤศจิกายน
ปี 2013 ทำลายบ้านเรือน
เกือบ 1.2 ล้านหลังและคร่าชีวิตผู้คนกว่า
6,200 คน ศาสนจักรยังคงให้การบรรเทาทุกข์
อย่างต่อเนื่องโดยเปลี่ยนจากความพยายาม
รับมือกับภัยพิบัติเป็นการบรรเทาทุกข์ระยะ
ยาว ความพยายามที่ประสบความสำเร็จเป็น
พิเศษครั้งหนึ่งเกี่ยวข้องกับอาสาสมัครสร้าง
บ้านให้คนที่ยังไม่มีที่พักอาศัย

สมาชิกชุมชนต่อไปนี้ได้รับผลกระทบจาก
พายุและเป็นหนึ่งในหมู่คนจำนวนมากที่
แสดงความสำนึกคุณต่อความช่วยเหลือที่
ได้รับจากศาสนจักรทั้งที่พวกเขาไม่ใช่ผู้
ประสบภัย

- สตรีคนหนึ่งผู้หลบภัยในโบสถ์มอรมอนช่วง
เกิดได้ฝุ่นทราบหลังจากนั้นว่าบ้านของเธอ
ถูกต้นมะพร้าวล้มทับ เธอกับครอบครัว
ไม่มีเงินซ่อมบ้าน แต่อาสาสมัครช่วยเธอ
สร้างบ้านหลังใหม่ และเวลานี้เธอกำลัง
ช่วยอีกครอบครัวหนึ่งสร้างบ้าน “ดิฉัน
เรียนรู้การทำงานด้วยกันกับผู้ที่ได้รับความ
เดือดร้อนที่นั่น ด้วยเหตุนี้เราจึงสามารถฟื้น
ตัวจาก [ได้ฝุ่น] ด้วยกัน” เธอกล่าว
- ชายคนหนึ่งตกงานเมื่อธุรกิจที่เขาทำถูก
ทำลายเสียหาย และเวลานี้เขากำลังเรียนรู้
การสร้างบ้านให้ครอบครัวเขาและคนอื่น ๆ

“เรารู้ว่าเราต้องช่วยกันเพื่อให้งานเสร็จเร็ว
ขึ้น” เขากล่าว โดยเสริมว่าเขาซาบซึ้งใจกับ
งานบรรเทาทุกข์ของศาสนจักร

แกรีอี อี. สตีเวนสันอธิการควบคุมกล่าว
ว่า ควบคู่กับการดูแลคนยากไร้และคนขัดสน
“ตอนนี้เรากำลังเห็นการปฏิบัติหลักธรรมแห่ง
การพึ่งพาตนเอง และหลักธรรมนั้นนำพิศวง
ที่เดียว” ท่านกล่าว “สิ่งหนึ่งที่เราพยายาม
ทำคือจัดหาวัสดุขณะ [ผู้รับ] จัดหาแรงงาน
คนที่ได้รับที่พักอาศัยกำลังทำงานสร้างที่พัก
อาศัยให้ตนเองเช่นกัน”

ผู้นำศาสนจักรในท้องถิ่นและตัวแทนด้าน
มนุษยธรรมพบปะกับผู้นำชุมชนในท้องถิ่นเพื่อ
ให้การฝึกอาชีพและมอบเกียรติบัตรแก่ผู้
เรียนรู้ทักษะงานช่างไม้ ศาสนจักรใช้กองทุน
ต่อเนื่องเพื่อการศึกษาช่างไม้ที่ชำนาญ
งาน 20 คนมาช่วยฝึก และบ้านในโครงการ
3,000 หลังสร้างเสร็จไปแล้ว 2,000 หลัง

ผู้รับการอบรมในท้องถิ่นสามารถเรียนรู้
ของพวกเขาโดยสร้างที่พักอาศัย 10 แห่งเพื่อ
ให้ได้เอกสารรับรองจากรัฐบาลและกล่อง
เครื่องมือจากศาสนจักร สิ่งเหล่านั้นเปิด
ทางให้พวกเขามีงานที่สร้างรายได้ องค์กร
Catholic Relief Services ต้องการคนงาน
ก่อสร้างมากจนตกลงว่าจ้างช่างไม้หลายร้อย

คนที่ศาสนจักรแอลดีเอสฝึกให้

อธิการสตีเวนสันกล่าวว่าสมาชิก 500 คน
ของศาสนจักรเข้าร่วมการประชุมที่ผู้นำทาง
ศาสนากล่าวถึงการฝึกงานและการออกเอก-
สารรับรอง “เมื่อบอกเรื่องนี้แก่พวกเขา พวกเขา
เขาปรบมือและน้ำตาไหลทันที โดยรู้ว่าพวกเขา
มีช่องทาง ... หาเลี้ยงครอบครัวของพวกเขา”

ศาสนจักรทำงานกับองค์กรการกุศลอื่น
และรัฐบาลฟิลิปปินส์เช่นกันในการจัดส่ง
อาหาร น้ำ เวชภัณฑ์ ชุดสุขอนามัย ไดโนไม
ชุดอุปกรณ์ซ่อมบ้าน ชุดอุปกรณ์ทำอาหาร
อุปกรณ์จับสัตว์น้ำ และเมล็ดพืชสำหรับปลูก
ไปให้อย่างต่อเนื่อง

ศาสนจักรเรียนรู้ว่าวิธีตอบสนองภัยพิบัติ
ให้ได้ผลที่สุดคือทำงานกับคนในท้องถิ่น จัดซื้อ
เครื่องอุปโภคบริโภคที่ต้องการในประเทศที่
ได้รับผลกระทบ โกลด์เซตประสบภัยมากที่สุด
ซึ่งไม่เพียงจะได้สินค้าเหมาะกับพื้นที่เท่านั้น
แต่ยังช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจในท้องถิ่นอีกด้วย

ศาสนจักรขอให้สมาชิกทั่วโลกสวดอ้อน
วอนให้ผู้ประสบภัยในพื้นที่ห่างไกลจากที่
พวกเขาอาศัยอยู่ และพิจารณาเพิ่มเงิน
บริจาคอดอาหารหรือบริจาคเข้ากองทุน
มนุษยธรรมของศาสนจักร ■

โครงการน้ำสะอาด ช่วยประชาชน หลายล้านคนใน แอฟริกา

6 ปีเวลากว่าสองทศวรรษที่ศาสนจักรเข้าไปเกี่ยวข้องกับโครงการน้ำสะอาดใน 100 กว่าประเทศ ในแอฟริกาประเทศเดียวโครงการเหล่านี้เป็นพรแก่คนสี่ล้านกว่าคนโดยการสร้างบ่อน้ำ จัดทำระบบเก็บน้ำ และส่งน้ำ และการทำน้ำให้บริสุทธิ์

โครงการหนึ่งเกิดขึ้นบนเกาะไอดูโก นอกชายฝั่งโมซัมบิก ประชากร 15,000 คนที่อาศัยอยู่บนเกาะส่วนใหญ่ทำฟาร์มครอบครัวจับปลาในเขตน่านน้ำของมหาสมุทรอินเดียหรือทำนาเกลือเพื่อให้ได้เกลือจากน้ำทะเล เกาะนี้ไม่มีน้ำประปา ไฟฟ้า ถนน หรือยานพาหนะ การเดินทางไปเกาะต้องอาศัยเรือทำเองหรือเรือไกลน

เป็นเวลาหลายศตวรรษที่น้ำดื่มเพียงแหล่งเดียวบนไอดูโกคือบ่อน้ำที่ขุดด้วยมือ บ่อน้ำมักจะเต็มไปด้วยตะกอนและเศษขยะ ทำให้น้ำขุ่นและดื่มน้ำไม่ได้ ในช่วงฤดูฝนน้ำจะเน่า ทำให้เกิดอหิวาตกโรค ท้องร่วง และโรคอื่นๆ

เมื่อผู้สอนศาสนาด้านมนุษยธรรมของศาสนจักรรับรู้สภาพบนเกาะไอดูโก พวกเขาจึงไปพบกับผู้นำชุมชนที่นั่น และช่วยกันวางแผนให้หน่วยงานบำเพ็ญประโยชน์เพื่อมนุษยธรรมของศาสนจักรจัดหาวัสดุ เครื่องมือ และคำแนะนำในการสร้างบ่อซีเมนต์ที่มีฝาเหล็ก แต่ละบ่อสามารถใช้ได้ 1,000 คน ผู้สอนศาสนาจะให้การอบรมด้านสุขอนามัย

บนเกาะไอดูโก โมซัมบิก ชาวบ้านและผู้มีตำแหน่งสูงในท้องถิ่นเข้าร่วมพิธีให้ชุมชนเริ่มใช้บ่อ

และสุขภาพิบาล ส่วนชาวบ้านจะจัดหาแรงงานทั้งหมดที่จำเป็นต้องใช้สร้างและดูแลรักษาบ่อ

กรวดสี่ตันรถ ปูนซีเมนต์ 300 ถุง ทราฮ์สองคันรถ เหล็กเส้น และเป้าปูนผสมเหล็กที่สั่งทำล้าเลียงข้ามฟากจากจุดเตรียมบนเกาะใหญ่ไปตามเกาะต่างๆ จากนั้นจึงให้คนแบกหรือใช้รถลากขนาดเล็กลำเลียงต่อสมาชิกศาสนจักรหลายคนจากเมืองกิลีมาเนประเทศโมซัมบิกพักแรมบนเกาะเป็นเวลาสามเดือนเพื่อช่วยสอนและช่วยก่อสร้าง

บ่อออกแบบไว้ให้น้ำฝนระบายออกได้เพื่อไม่ให้มีการปนเปื้อน ในชุมชนบางแห่งชาวบ้านสร้างรั้วไม้และปูอิฐไว้รอบบ่อโดยใช้อิฐที่พวกเขาหัดทำเองด้วยวัสดุที่ศาสนจักรบริจาค

ในพิธีที่จัดขึ้นอย่างเป็นทางการ ศาสนจักรมอบสิทธิการเป็นเจ้าของบ่อให้คนของแต่ละหมู่บ้าน ชาวบ้านหลายคนช่วยสร้างบ่อ แสดงความสำนึกคุณที่ทักษะใหม่ๆ ของพวกเขา—การก่ออิฐ ผสมปูน ทำคอนกรีต

เสริมเหล็ก และใช้เครื่องมือ—จะเปิดทางให้พวกเขาเริ่มเสริม อีกหลายคนแสดงความขอบคุณสำหรับโอกาสที่ได้เรียนรู้ทักษะการเป็นผู้นำ

หลังจากฤดูฝนถัดมา มีรายงานว่าหมู่บ้านที่มีบ่อไม่มีโรคจากน้ำอีกเลย

ตามรายงานขององค์การอนามัยโลก ประชากรกว่าหนึ่งพันล้านคนไม่มีน้ำสะอาดใช้ เนื่องด้วยโครงการน้ำสะอาดของศาสนจักร จำนวนดังกล่าวจึงลดลงผ่านขั้นตอนการให้สมาชิกชุมชนมีส่วนวางแผนและดำเนินโครงการ จัดหาแรงงานมาสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการ รับการอบรม และดูแลรักษาส่วนที่สร้างเสร็จ

นอกจากโครงการน้ำสะอาดทั่วแอฟริกาแล้ว ศาสนจักรยังอุปถัมภ์โครงการน้ำสะอาดในเอเชีย อเมริกากลาง ยุโรปตะวันออก อินเดีย อินโดนีเซีย หมู่เกาะแปซิฟิก อเมริกาใต้ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และพื้นที่อื่นๆ อีกหลายแห่งทั่วโลกเช่นกัน ■

เอ็ลเดอรัลีนน์ จี. รอบบีนส์

ฝ่ายประธาน โควรัมสาวกเจ็ดสิบ

นับตั้งแต่ได้รับเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ในเดือนเมษายน ปี 1997 เอ็ลเดอรัลีนน์ จี. รอบบีนส์พอใจกับ “พรอันหอมหวานของการได้รู้จักกับวิสุทธิชนทั่วโลก”

“ท่านรู้สึกผูกพันกับผู้คนทันทีไม่ว่าท่านไปที่ใด” ท่านกล่าว เอ็ลเดอรัลีนน์รอบบีนส์ปรารถนาจะพบวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั่วโลกต่อไป ขณะรับใช้ เป็นสมาชิกในฝ่ายประธานโควรัมสาวกเจ็ดสิบ

ลินน์ แกรนท์ รอบบีนส์เกิดวันที่ 27 ตุลาคม ค.ศ. 1952 ในเมืองเพย์ตัน รัฐยูทาห์ เป็นบุตรของโจเซฟ แกรนท์ และเอวีลีน อาร์. รอบบีนส์ ท่านใช้ชีวิตวัยเยาว์ในเมืองสปริงวิลล์ รัฐยูทาห์ ที่นั่นท่านพบกับแจน นีลสัน ซึ่งเคยรู้จักกันตั้งแต่วัยเด็ก ทั้งสองแต่งงานกันวันที่ 27 มิถุนายน ค.ศ. 1974 ในพระวิหารแมนไท ยูทาห์ และเป็นบิดามารดาของบุตรเจ็ดคน พวกท่านมีหลาน 15 คน

เอ็ลเดอรัลีนน์รอบบีนส์สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาภาษาสเปนและรัฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยรัฐยูทาห์และเอ็มบีเอ (ปริญญาโทด้านการบริหารธุรกิจ) จาก American Graduate School of International Management ในเมืองเกเลนเดล รัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา ท่านเป็นผู้ร่วมก่อตั้งและรองประธานอาวุโสของ Franklin Quest

เอ็ลเดอรัลีนน์รอบบีนส์กำลังรับใช้ เป็นประธานคณะเผยแผ่แมมอนเทวิเดโอ อูรุกวัยเมื่อท่านได้รับการเรียกสู่โควรัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ สามปีต่อมาท่านเป็นสมาชิกโควรัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบ ท่านเคยรับใช้ เป็นประธานภาคเซาธ์อเมริกาใต้ ภาคอเมริกากลาง และภาคตะวันตกอเมริกาเหนือ และเคยรับใช้ในภาคเซ็นทรัลอเมริกาเหนือด้วย

พรอันประเสริฐของการรับใช้ครั้งนี้คือโอกาสได้กลับไปอาร์เจนตินา ซึ่งท่านเคยรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่นั่น ขณะอยู่ในอาร์เจนตินาสมาชิกเป็นเอ็ลเดอรัลีนน์รอบบีนส์ในซูซุย เขตที่มีหนึ่งสาขา เมื่อกลับไปเขตนั่นในหลายปีต่อมา ท่านพบสแตคหนึ่ง ของศาสนจักรที่มีสิบสองหน่วย

“ท่านเห็นเขนนั่นทั่วโลก” ท่านกล่าว “นี่คือยุคของปาฏิหาริย์” ■

เอ็ลเดอรัยอร์ก เคลบิงกอต

โควรัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบ

เอ็ลเดอรัยอร์ก เคลบิงกอตดำเนินชีวิตด้วยความบากบั่น ท่านเชื่อเรื่องการเชื่อฟัง การรักษาพระบัญญัติ และทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ

เอ็ลเดอรัยอร์กเคลบิงกอตเกิดวันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ. 1967 เป็นบุตรของเคลาส์-ปีเตอร์และดอริส เอลเค เคลบิงกอต ท่านเติบโตในเมืองชวีบรูคเคิน เยอรมนีโดยปราศจากอิทธิพลของพระกิตติคุณ สมัยเป็นวัยรุ่นท่านพบสมาชิกคนหนึ่งของศาสนจักรที่งานแสดงดนตรีและทั้งสองกลายเป็นเพื่อนกัน

“เมื่อข้าพเจ้าไปเยี่ยมเพื่อนคนใหม่ ข้าพเจ้าประทับใจครอบครัวของเขา” ท่านเล่า “ข้าพเจ้ารู้สึกถึงพระวิญญาณในบ้านของเขาและต้องการไปโบสถ์”

ท่านได้ยินเรื่องพระคัมภีร์มอรมอนที่การประชุมของศาสนจักรครั้งแรก เพื่อนของท่านให้ท่านมาเล่มหนึ่งพร้อมประจักษ์พยานว่าเป็นความจริง เอ็ลเดอรัยอร์กเคลบิงกอตออกจากการประชุมโดยตั้งใจว่าจะต้องค้นพบด้วยตนเอง

“ข้าพเจ้าอ่านข้อหนึ่งใน 1 นีไฟเมื่อได้รับพยานว่าหนังสือเล่มนี้เป็นความจริง” เอ็ลเดอรัยอร์กเคลบิงกอตกล่าว “การได้รับพยานเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเป็นช่วงเวลาสำคัญสำหรับข้าพเจ้าเช่นกัน ในงานเผยแผ่ ข้าพเจ้าถามคู่เสมอว่าข้าพเจ้าจะเล่าเรื่องราวส่วนนั้นได้ไหม”

ก่อนงานเผยแผ่เต็มเวลาในคณะเผยแผ่เดนเวอร์ โคโลราโด เอ็ลเดอรัยอร์กเคลบิงกอตรับใช้ในกองทัพอากาศเป็นเวลา 18 เดือน ท่านได้รับการฝึกกับจูลี โพลโดร็คในพระวิหารซอลท์เลคเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 1992 มีบุตรสามคน

เอ็ลเดอรัยอร์กเคลบิงกอตสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาศึกษาศาสตร์ภาษารัสเซียจากวิทยาลัยวริคส์และปริญญาโทสาขาพฤติกรรมองค์กรจากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ ท่านทำงานเป็นที่ปรึกษาด้านการบริหารธุรกิจให้แก่ Price Waterhouse และ Arthur Andersen และอีกหลายตำแหน่งในศาสนจักร

ก่อนการเรียกนี้ เอ็ลเดอรัยอร์กเคลบิงกอตเคยรับใช้เป็นตัวแทนหนุ่มสาวโสดสแตค ประธานโควรัมเอ็ลเดอรัยอร์ก ประธานเยาวชนชาย สมาชิกสภาสูง ประธานสาขา และอธิการ ท่านจะสิ้นสุดการรับใช้ เป็นประธานคณะเผยแผ่เคียฟ ยูเครนในเดือนมิถุนายน ปี 2014 ท่านได้รับการสนับสนุนเป็นสมาชิกโควรัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบเมื่อวันที่ 5 เมษายน ค.ศ. 2014 ■

เอิลเดอริชี ฮอง
(แซม) วอง
โควิรม์ที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบ

ในฐานะผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่และนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์-ฮาวาย เอิลเดอริชี ฮอง (แซม) วองได้ยิ่งกว่าการศึกษา—ท่านได้ความรู้ที่แน่นอนว่ามีพระเจ้าเป็นผู้ทรงทราบ “รายละเอียดของชีวิตเรา”

ท่านเกิดวันที่ 25 พฤษภาคม ค.ศ. 1962 ในฮ่องกง ประเทศจีน เป็นบุตรของหงาน คานและพิต วอง เอิลเดอริชวองเป็นบุตรคนหนึ่งในจำนวนบุตรเจ็ดคนที่เติบโตในอพาร์ทเมนต์เล็กๆ แห่งหนึ่ง

ท่านพบกับแคโรล ลูในที่ท่านทำงาน เธอแนะนำให้ท่านรู้จักพระกิตติคุณผู้สนใจวัยหนุ่มรับบัพติศมาวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1982

หนึ่งปีต่อมา วันที่ 9 กรกฎาคม ค.ศ. 1983 ท่านแต่งงานกับแคโรล ทั้งสองย้ายไปอยู่ลาเอีย รัฐฮาวาย สหรัฐอเมริกาเพื่อเรียนหนังสือ เพราะถือวีซ่านักศึกษา เอิลเดอริชวองจึงทำงานได้เพียงสัปดาห์ละ 20 ชั่วโมง “เราต้องใช้ศรัทธาและการสวดอ้อนวอนอย่างมาก” ท่านกล่าวถึงสิ่งที่ต้องทำเพื่อประดับประดาครอบครัว

ท่านเรียนหนักเพื่อให้ได้ทุนการศึกษา จากนั้นก็ใช้เวลาหลายชั่วโมงเรียนให้ได้หน่วยกิตเท่าที่มหาวิทยาลัยจะอนุญาต “ไม่ง่ายเลย” ท่านเล่า “เมื่อเรามีประสบการณ์นั้นเรารู้ว่าเราพึ่งพียงอำนาจจากสวรรค์ได้เสมอ”

ครอบครัววองรับการนี้ในพระวิหารลาเอีย ฮาวายเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม ค.ศ. 1984 บุตรคนแรกเกิด และมีเพิ่มอีกสามคนในท้ายที่สุด “ช่วงปีเหล่านั้นพิเศษมาก ศักดิ์สิทธิ์มาก” เอิลเดอริชวองกล่าว

เอิลเดอริชวองสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาการบัญชีและอนุปริญญาสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ จากนั้นท่านรู้สึกว่าจะต้อง “กลับไปรับใช้ที่ฮ่องกง”

ต่อมาท่านสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทด้านการบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยเปิดฮ่องกง เอิลเดอริชวองเป็นผู้ก่อตั้งและหุ้นส่วนของบริษัทให้คำปรึกษาเรื่องธุรกิจและคุณภาพ ท่านทำงานกับกลุ่มตรวจสอบและทดสอบวัสดุซึ่งท่านเริ่มเป็นนักบัญชีอาวุโสและออกจากบริษัทนี้ขณะเป็นรองกรรมการผู้จัดการ

ก่อนได้รับการสนับสนุนเป็นสมาชิกโควิรม์ที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบเมื่อวันที่ 5 เมษายน ค.ศ. 2014 ท่านเคยรับใช้เป็นอภิการ ประธานสแตต และสาวกเจ็ดสิบภาค ■

เอิลเดอริแลร์รี่
เอส. เคเซอร์
โควิรม์ที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ

หลังจากการกระตุ้นเตือนหลายครั้งในวัยหนุ่ม เอิลเดอริแลร์รี่ เอส. เคเซอร์เริ่มตระหนักว่ามีอำนาจที่ยิ่งใหญ่กว่ากำลังนำทางท่านในชีวิต เมื่ออายุ 19 ปีความรู้สึกไวต่อพระวิญญาณนำท่านไปพบพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์—การเปลี่ยนแปลงที่สร้างความแตกต่างในทุกๆ ด้าน

ท่านเกิดวันที่ 12 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1952 เป็นบุตรคนที่สองในจำนวนบุตรห้าคนของอัลเบิร์ตและอีเลน เคเซอร์ ท่านเติบโตในเมืองบลูมิงตัน รัฐมินนิโซตา สหรัฐอเมริกา

หลังจากจบมัธยมปลายท่านไปเล่นสกีที่ยุโรป และหลังจากอยู่ที่นั่นนานกว่าหกเดือนท่านรู้สึกว่าจะต้องกลับบ้าน ที่นที่ที่กลับถึงบ้านท่านรู้สึกว่าจะต้องไปที่ใดที่หนึ่งแต่ไม่รู้ว่าที่ไหน เพื่อนวัยเด็กคนหนึ่งวางแผนจะย้ายไปยูทาห์ และเอิลเดอริเคเซอร์ตัดสินใจย้ายไปกับเขา ขณะอยู่ในยูทาห์เอิลเดอริเคเซอร์ลงทะเบียนเรียนที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ เรียนรู้เกี่ยวกับศาสนจักร และรับบัพติศมา

“ขณะผู้สอนศาสนาสอนข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นความจริง” ท่านกล่าว “เมื่อข้าพเจ้าสวดอ้อนวอน ข้าพเจ้ารู้สึกศาสนาจักรแท้จริง”

ท่านตัดสินใจรับใช้งานเผยแผ่และได้รับเรียกให้ไปคณะเผยแผ่ปาเปเอเต ตาฮีตีในปี 1973 หลังจากกลับบ้านท่านกลับไปเรียนที่บิวายยู และพบพอลีน มิลเลอร์ที่นั่น พวกเขาแต่งงานกันในพระวิหารแมนไท ยูทาห์เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม ค.ศ. 1976 เป็นบิดามารดาของบุตรหกคนและเป็นปู่ย่าตายายของหลาน 11 คน

เอิลเดอริเคเซอร์สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาจิตวิทยาและปริญญาโทสาขาพฤติกรรมองค์กร—จากบิวายยู อาชีพของท่านเกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแก่บริษัทขนาดใหญ่ระดับชาติและนานาชาติ

ก่อนได้รับการสนับสนุนเป็นสมาชิกโควิรม์ที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบเมื่อวันที่ 5 เมษายน ค.ศ. 2014 เอิลเดอริเคเซอร์เคยรับใช้เป็นประธานสาขา ประธานโควิรม์เอิลเดอริ อภิการ และที่ปรึกษาของประธานสแตต ท่านเป็นประธานคณะเผยแผ่เงินิวา สวิตเซอร์แลนด์ตั้งแต่ปี 2000 ถึง 2003 ไม่กี่ปีหลังจากสวิตเซอร์แลนด์ งานของท่านทำให้ต้องไปอาบูดาบี สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ที่นั่นท่านได้รับเรียกให้รับใช้เป็นสาวกเจ็ดสิบภาคคนแรกในวันออกกลาง ■

**เอลเดอร์ชูกอ อี.
มาร์ติเนช**
โค้วรัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ

ในปี 1982 เอลเดอร์ชูกอ อี. มาร์ติเนชกับซิสเตอร์นุริอา อัลวาเรซ เดอ มาร์ติเนชภรรยาท่านกำลังเป็นแพทย์ประจำบ้านในรัฐมิสซิสซิปปี สหรัฐอเมริกาเมื่อมีคนมาเคาะประตูหน้าบ้านอย่างไม่คาดฝัน

ผู้สอนศาสนาสองคนยืนอยู่ที่นั่น

“เราเปิดบ้านต้อนรับพวกเขา แต่เราไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย แม้แต่คณะนักร้องประสานเสียงมอรรมอนแทเบอร์นาเคิลเราก็ไม่รู้จัก” เอลเดอร์มาร์ติเนชกล่าวพลางยิ้ม

แต่บทเรียนพระกิตติคุณที่เอลเดอร์แบ่งปันประทับใจสามีภรรยาวิยหนุ่มสาวทันที ไม่นานพวกเขาก็ยอมรับคำเชื้อเชิญของผู้สอนศาสนาให้รับบัพติศมา

“และเราไม่เหลียวหลังอีกเลยนับจากนั้น”

วันที่ 5 เมษายน ค.ศ. 2014 เอลเดอร์มาร์ติเนชได้รับเรียกสู่โค้วรัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คนแรกจากแคริบเบียนงานมอบหมายใหม่ทำให้ท่าน “หนักใจ” อย่างที่เราเข้าใจได้

“แต่แล้วความรู้สึกชื่นใจจากความสงบก็เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าและทำให้ข้าพเจ้าทราบว่าคุณพระเจ้าทรงดูแล” ท่านกล่าว

หนึ่งปีหนึ่งเดือนหลังจากรับบัพติศมา ชูกอกับนุริอา มาร์ติเนชได้รับการผนึกในพระวิหารซอลท์เลควันที 3 ตุลาคม ค.ศ. 1983 พวกเขาทั้งคู่มีบุตรห้าคนและหลานสาวห้าคน

เอลเดอร์มาร์ติเนชเกิดวันที 10 มกราคม ค.ศ. 1957 ในไมเอกาเวชเปอริโตริโก เป็นบุตรของชูกอ อี. มาร์ติเนช-แซนดินและดาลี โมราเลส-อลาโม เดอ มาร์ติเนช ในวัยหนุ่มท่านเลือกเจริญรอยตามอาชีพของบิดาและเป็นอายุรแพทย์ ท่านสำเร็จการศึกษาแพทยศาสตรจากมหาวิทยาลัยแห่งเปอริโตริโก (ค.ศ. 1981) และจบการเป็นแพทย์ประจำบ้านที่มหาวิทยาลัยแห่งมิสซิสซิปปี (ค.ศ. 1984) ท่านเป็นอายุรแพทย์จนกระทั่งเกษียณในปี 2004

ไม่นานหลังจากรับบัพติศมา ท่านได้รับเรียกเป็นครูสอนเยาวชนในโรงเรียนวันอาทิตย์ ต่อมาท่านรับใช้เป็นการที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสเตค ประธานท้องถิ่น และที่ปรึกษาในฝ่ายประธานคณะเผยแผ่แซนฮวน เปอริโตริโก ท่านเป็นประธานคณะเผยแผ่กัวเตมาลาซิตี กัวเตมาลาด้วย และกำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาภาคเมื่อได้รับเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ■

**เอลเดอร์แทด
อาร์. คอลลิสเตอร์**
ประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ

หลายทศวรรษก่อนการเรียกท่านเป็นประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ โรงเรียนวันอาทิตย์มีบทบาทสำคัญในชีวิตของแทด อาร์. คอลลิสเตอร์

ขณะบราเดอร์คอลลิสเตอร์กำลังรับใช้ประธานโรงเรียนวันอาทิตย์ในวอร์ดหนึ่งที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ ท่านได้รู้จักกับแคธรินแอล. ซาโบริตีภรรยาในอนาคตของท่าน คนที่ท่านแต่งงานด้วยเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม ค.ศ. 1968 ในพระวิหารลอสแอนเจลิส

พวกท่านเป็นบิดามารดาของบุตรสาวสองคนและบุตรชายสี่คน มีหลาน 24 คน “สิ่งดีๆ มากมายเกิดขึ้นเมื่อท่านเป็นประธานโรงเรียนวันอาทิตย์” บราเดอร์คอลลิสเตอร์กล่าว

ท่านเกิดวันที 17 ธันวาคม ค.ศ. 1945 ในเกลนเดล แคลิฟอร์เนีย เป็นบุตรของริต เอ็ดดิงตันและโรนินน์ คอลลิสเตอร์ ท่านประกาศว่าท่าน—เหมือนนีไฟ—คือเกิดจาก “บิดามารดาผู้ประเสริฐ”

“คุณพ่อข้าพเจ้าเป็นอธิการเมื่อข้าพเจ้าเติบโตใหญ่” บราเดอร์คอลลิสเตอร์กล่าว “ท่านมักจะพบบัตรผ่านเล็กๆ และจะท่องคำศัพท์พระคัมภีร์ และเชคสเปียร์”

บราเดอร์คอลลิสเตอร์ยึดอาชีพด้านกฎหมายเหมือนบิดาท่าน หลังจากสำเร็จการศึกษาด้านการบัญชีจากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ ท่านเข้าเรียนคณะนิติศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนีย ลอสแอนเจลิส และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทด้านกฎหมายภาชีจากมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ท่านทำงานเป็นทนายความให้แก่บริษัท Callister & Callister (คอลลิสเตอร์แอนด์คอลลิสเตอร์)

ในช่วงเวลาของการเรียก บราเดอร์คอลลิสเตอร์เพิ่งได้รับการปลดจากการเรียกในฝ่ายประธานแห่งสาวกเจ็ดสิบ และในโค้วรัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบซึ่งท่านรับใช้มาตั้งแต่ปี 2008

ก่อนหน้านั้น ท่านเคยรับใช้ประธานคณะเผยแผ่อีสต์ไอโอรอนโต แคนาดา สาวกเจ็ดสิบภาค ตัวแทนเขต ประธานสเตค อธิการหัวหน้าเผยแผ่สเตค ประธานโค้วรัมเอลเดอร์ และเป็นผู้สอนศาสนาวิยหนุ่มในคณะเผยแผ่อิสเทิร์น แอดแลนติก สเตทส์

บราเดอร์คอลลิสเตอร์กล่าวแสดงความเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในหลักสูตรผู้ใหญ่ของโรงเรียนวันอาทิตย์ว่า “แน่นอนว่าหลักสูตรสำคัญมาก แต่ไม่สำคัญเท่าวิธีที่ผู้สอน สิ่งสำคัญที่สุดคือให้เราสอนในวิธีของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ให้เราสอนด้วยพระวิญญาณ และให้เราสอนเพื่อการเปลี่ยนใจเสมอไม่ว่า” ■

เอ็ดเดอร์จอห์น เอส. แทนเนอร์

ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธาน
โรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ

จอห์น ซีอีโอส แทนเนอร์พบปิติในการเรียนรู้ตั้งแต่วัยเด็ก ความตื่นเต้นดังกล่าส่งผลต่อการศึกษา อาชีพ และโอกาสมากมายให้ท่านสอนพระกิตติคุณ ครั้งแรกในฐานะผู้สอนศาสนาในคณะเผยแผ่เซาธ์บราซิล ต่อจากนั้นในฐานะอธิการ ประธานสภาค สมาชิกสภาสูง ครูสอนหลักคำสอนพระกิตติคุณ ประธานคณะเผยแผ่เซาธ์เซาเปาลู บราซิล (ซึ่งสิ้นสุดฤดูร้อนนี้) และปัจจุบันเป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ

“เมื่อ [การสอน] เกิดขึ้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตที่นั่นและท่านรู้สึกตื่นเต้นกับการเรียนรู้ ท่านรู้สึกเหมือนท่านอยู่บนที่ศักดิ์สิทธิ์” ประธานแทนเนอร์กล่าว

ประธานแทนเนอร์เกิดในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ วันที่ 27 กรกฎาคม ค.ศ. 1950 เป็นบุตรของวิลเลียม โคทส์ แทนเนอร์ จูเนียร์ และอาธิเลีย ซีอีโอส แทนเนอร์ ท่านเติบโตในซาลท์แพซาดาดีนา แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา เป็นบุตรคนที่ห้าในจำนวน 13 คน บิดามารดาของท่านสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษามากมาย รวมถึงรากฐานอันมั่นคงของพระกิตติคุณ “ข้าพเจ้าจำได้ว่าไม่ว่าจะเรียนอะไรที่โบสถ์ ข้าพเจ้าเคยเรียนที่บ้านมาแล้ว” ท่านกล่าว ท่านรักงานวรรณกรรมมากขึ้นเรื่อยๆ ขณะเรียนปริญญาสาขาภาษาอังกฤษจากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์และปริญญาเอกสาขาภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนีย เบิร์กลีย์

ขณะเรียนที่บิวายูท่านพบกับซูซาน วินเดอร์ ทั้งสองมีความสัมพันธ์แนบแน่นฉันมิตร ซึ่งต่อมากลายเป็นความสัมพันธ์แบบคนรัก พวกเขาแต่งงานกันในพระวิหารซอลท์เลคในปี 1974 และมีบุตรห้าคน

ประธานแทนเนอร์เริ่มอาชีพนักวิชาการของท่านด้วยการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัยรัฐฟลอริดา ท่านเป็นอาจารย์คนหนึ่งที่บิวายูในปี 1982 ท่านทำงานเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษที่นั่นนับแต่นั้น ท่านเป็นประธานคณะกรรมการภาควิชาและรองประธานด้านวิชาการ

ท่านกล่าวว่า ส่วนสำคัญที่สุดของการสอนพระกิตติคุณมาจากสิ่งที่คุณเรียนรู้แต่แรกในอาชีพของท่าน นั่นคือ การสอนต้องไม่มาจากสภาวะของความกลัวหรือความมักใหญ่ใฝ่สูงแต่มาจากสภาวะของความรัก—จากจิตกุศล ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ ■

เอ็ดเดอร์เดวิน จี. เดอร์แรนท์

ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธาน
โรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ

เมื่อเดวิน จี. เดอร์แรนท์ได้รับเรียกเป็นที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ ท่านตั้งใจที่จะไปบาสเกตบอลของมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์

แน่นอนว่ากีฬาเป็นบทบาทสำคัญในชีวิตของประธานเดอร์แรนท์ ท่านใช้ฤดูกาลหนึ่งแข่งขันในเอ็นบีเอกับนักบาสฝีมือเยี่ยมของสหรัฐอเมริกา แต่ท่านเคยเป็นยิ่งกว่านักกีฬาชื่อดัง คือ เป็นผู้สอนศาสนาในมาดริด สเปน เป็นสามี บิดา คุณปู่ คุณตา นักประพันธ์ นักรุกบี้ สมาชิกที่ซื่อสัตย์ และประธานคณะเผยแผ่แคลิฟอร์เนีย เทกซัสในช่วงสองปีครึ่งที่ผ่านมา

ประธานเดอร์แรนท์เกิดวันที่ 20 ตุลาคม ค.ศ. 1960 ในบริคัมซิตี ยูทาห์ ท่านกล่าวว่าบ้านวัยเด็กของท่านมีบทบาทสำคัญในการเตรียมท่านให้พร้อมรับบทบาทแต่ละอย่างในชีวิต จอร์จและมาริลีน เดอร์แรนท์บิดามารดาของท่านเป็นครูที่มีพรสวรรค์

“แน่นอนว่าพ่อแม่สอนผ่านคำพูดของพวกเขา—แต่จริงๆ แล้ว การสอนที่ดีเยี่ยมที่ข้าพเจ้าพบในบ้านคือการเฝ้าดูพวกเขาดำเนินชีวิต”

ประธานเดอร์แรนท์และจูเลีย มิงค์ เดอร์แรนท์ภรรยาท่านทราบดีถึงความสำคัญของการที่เข้มแข็งในการเตรียมผู้สอนศาสนาในอนาคต “[ผู้สอนศาสนาในอนาคต] ได้รับการสอนอย่างดีจากพ่อแม่ในบ้าน จากครูที่โบสถ์ ในโปรแกรมเซมินารีและสถาบันที่ยอดเยี่ยม”

ท่านเสริมว่า โปรแกรมโรงเรียนวันอาทิตย์เปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนทุกวัย “สอนในวิถีของพระผู้ช่วยให้รอด”

ประธานและซิสเตอร์เดอร์แรนท์แต่งงานกันในพระวิหารซอลท์เลคเมื่อวันที่ 23 เมษายน ค.ศ. 1983 มีบุตรหกคนและหลานหกคน

ก่อนการเรียกเป็นประธานคณะเผยแผ่ ท่านเคยรับใช้เป็นอธิการที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสภาค สมาชิกในฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สภาค และครูสถาบัน

ท่านสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาอเมริกันศึกษาจากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ และปริญญาโทด้านการบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยแห่งยูทาห์ ท่านเป็นเจ้าของบริษัทลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ ■

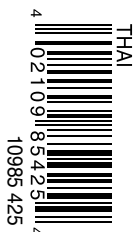
แสงส่องสว่างขึ้น โดยแอลส์เพ็ธ ยังก์

ในปี 1830 ไอแซค มอร์ลีย์ ให้แมรีย์ เอลิซาเบ็ธ โรลลินส์วัยสิบสองปียืมพระคัมภีร์มอรมอนเล่มใหม่เอี่ยมของเขา เนื่องจากในช่วงเวลานั้น นี่เป็นพระคัมภีร์มอรมอนเพียงเล่มเดียวในเมืองเคิร์ทแลนด์ โอไฮโอ แมรีย์ เอลิซาเบ็ธ ผู้เพิ่งรับบัพติศมาไม่นานกับครอบครัวของเธอผลัดกันอ่านพระคัมภีร์จันดิกคืน เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น เธอเปิดพระคัมภีร์และท่องจำบรรทัดแรกๆ ของ 1 นีไฟ แสงสว่างในรูปวาดนี้เป็นสัญลักษณ์ถึงแสงสว่างที่ส่องใจแมรีย์ เอลิซาเบ็ธเมื่อเธออ่านพระคัมภีร์

“ขณะที่ใครตรองข่าวสารที่เราได้ฟังมาแล้วนี้ ขอให้เราตั้งใจทำให้ดีกว่าที่เคยทำในอดีตสักเล็กน้อย” ประธานโฮมัส เอส. มอนสันกล่าวระหว่างภาคสุดท้ายของการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 184 ของศาสนจักร “ขอให้เรามีเมตตาและรักคนเหล่านั้นผู้มีความเชื่อและมาตรฐานต่างจากเรา พระผู้ช่วยให้รอดทรงนำข่าวสารแห่งความรักและไม่ตรีจิตมาสู่ชายหญิงทั้งปวง ขอให้เราทำตามแบบอย่างของพระองค์ตลอดไป”

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

10985 425